உ

கடவுள்துணை.

அகஸ்தியமுனிவரருளிச்செய்த

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு.

இஃது,

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

திருவொற்றியூர்

பரசுராமமுதலியார்-குமாரர்

கன்னியப்பமுதலியார்

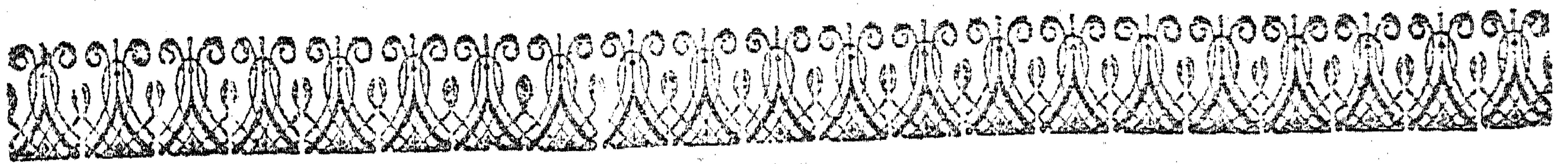
அண்டு பிரதர் அவர்களால்

தமது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு.

காப்பு.

ஆதிபராபரத்தினுடைகிருபைகூர்ந்து
அப்பனேமனோன்மணியைத்தொழுதுபோற்றி
சோதியெனுங்கமலமலரமுதங்கொண்டு
சுந்தரம்போல்வாதத்திலட்சங்காப்பு
நீதிபெறவயித்தியத்திலிரண்டிலக்ஷம்
நிலைத்ததொருசூத்திரத்திற்கோடாகோடி
வாதியெனவந்தோர்க்கும்பெரியோருக்கும்
மனமகிழ்ந்துகருக்குருவாய்வசனித்தேனே. (௧)

நூல்வகை.

வசனித்தேன்காவியந்தானாயிரத்திருநூறுக்குள்
வண்மையுள்ளசகலகலைக்ஞானமெல்லாம்
நிசனித்தேனாயிரத்திருநூறுக்குள்
நிச்சயமாய்க்கருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன்
நிசனித்தமந்திரங்கள்சக்கரங்கள்
தீட்சையொடுசாக்குவைப்புசெந்தூரங்கள்
பசனித்தபற்பவகைமெழுகுஜெயநீர்
பாங்கானதாம்பரமுஞ்சிமிட்டுப்போக்கே. (௨)

போக்கானயந்திரமாமயேந்திரசாலம்
புதுமையுள்ளஅஞ்சனமும்வசியப்போக்கும்

தீக்ஷணமறைப்போடுதிலதப்போக்கும்
சோரணமோடியிலேயனந்தப்போக்கும்
வாக்காணபலிதமுள்ளகருவின்போக்கும்
வஞ்சனைகள்பில்லியுடமார்க்கப்போக்கும்
தாக்கணைசரிதையொடுகிரியைப்போக்குந்
துண்மையுள்ளயோகமுடன்ஞானமாமே. (௯)

ஞானமுடன்தேகசித்திக்கற்பகூறு நலமானதீட்சைமுதல்தியானப்போக்கும், உவிஞானகாயாதிகற்பப்போக்கும் உண்மையுள்ளமுப்பூவின்கருவின்போக்கும், தேஞானமதியமுதஞ்சமாதிகற்பஞ் சிக்கனானநூன்றானஅஷ்டபக்கம்,கோஞானகுருவினுடகருணைபெற்றுக் கூறினேன்பன்னிரண்டுநூறுந்தானே. ௪

தானென்றபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே சகலகலைஞானமெல்லாமடக்கிப்பாடித், தேனென்றமொழியோகேயிந்தநூலைக் கெடுகேவேசமாதிதனில்வைததேனப்பா,நானென்றஆணவத்தால்சித்தர்கூடி நலமாகவந்தார்கடோடிக்கந்தன்னில், கோவென்றஎன்குருவேபூரணமேஐயா கும்பமுனிசரணமென்றுகூறினேனே. ௫

சித்தர் அகஸ்தியரைக்கண்டு வசனித்தல்.

கூறினசொல்லைத்தானேயென்றாலுங் குணமாகவந்தோர்க்குஆணைகள்போட்டு,மீறினதுவேதவேசேட்டைப்போ விளம்பினதுஆயிரத்திருநூறுக்குள், தேறினதுலெகத்தோர்கள்கண்டாரானால் சிவசிவாசைகலாசமிடங்கொள்ளாது கோறினதாஎன்னவையாவென்றுகேட்டார்குணமானசித்தருக்காவென்றுசொன்னேன். ௬

சொன்னவுடனடிபணிந்துசித்தரெல்லாந் தன்மார்க்கருலகத்தோர்கண்டாரானால்,என்னவையாவுலகமெலாஞ்சித்தாய்ப்போகுமிதற்குநீசாபமதானவழிவாய், உண்மையுள்ளஇந்தநூல்சித்தர்க்கேயாம் உலகிலுள்ளோர்க்கிந்நூலைச்சிதகரீக்கால்,நன்மைபெறவுதறிஞ்செறிப்பற்றி நடுக்கமுடனவன்சிரசுதெறித்துப்போமே. ௭

போமென்றுசொன்னவுடன்சித்தரெல்லாம் புகழானஇந்நூலைப்பதனம்பண்ணி,நாமென்றஆணவத்தைநீக்கிக்கொண்டு நலமானஇந்நூலைக்குகைக்குள்வைத்து,தேனென்றஅமுதம்போலெடுத்துப்பார்த்து சிவசிவாமதுபடியுங்குகைக்குள்வைத்து, கோவென்றகுருவைப்போலிந்நூலைக் குருநூல்போலவரவர்கள்பணிந்திட்டாரே. ௮

நூல் பதனமாக்கும்படி புலத்தியருக்குரைத்தல்.

பணிந்திட்டஇந்நூலைப்புலத்தியாகேள் பார்தனிலேயொருவருக்கும்பகரவேண்டாம், கனிந்திட்டபூஷணம்போலிந்நூல்மைந்தா கருவானபொருளெனவேகருத்துள்வைத்து, துணிந்திட்டமனம்போலேகுருவை

க்காரு சொல்லாதபூரணத்திற்சொக்கியேறு, அணிக்கிட்டவாசியினாலறி வைப்பற்றி அகாரபூரணத்திலருள்தாண்பாரே. ௯

அருளானகுருபதத்தையழுத்திப்பாரு அழுத்தியுமேபார்க்கையி லேயருள்தான்காணும், இருளானமாயைதனையறுத்துப்பின்பமுள்ள பூரணத்தையியல்பாய்க்கொண்டு, மருளானபுத்திதனையறுத்துத்தன்றே ம றியானசத்திக்கருத்திற்சேரு, உருவானபூரணத்திலுரிமைவைத்து உ ண்மையுடன்பூரணத்திலுன்னிப்பாரே. ௰

பூரணமகிமை.

உன்னுவதுஎவ்விடமென்றுகந்துகேளு வுண்மையுடன்சொல்லுகி றேனுனக்காய்மைந்தா, நன்னுவதுஅகாரமடாஐயாஐயா நலமானஅகார மொடுஉகாரம்ரண்டும், சொன்னபொருளிவையுமொன்றாய்க்கூடிப்போகு துருவமுள்ளஓங்காரம்சேரணுச்சு, இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்புலத் தியாகேள் இரவிமதியற்றவிடம்சேரணுச்சே. ௰௧

நீயென்றசொல்லதுதானுமொன்றுக்கால் நிச்சயமாய்ச்சொல்லுகிறே ன்புலத்தியாகேள், ஓகோவென்றகுருவாகுத்திருவுமாகும் குருவிருக்குமா யிரத்தெட்டிதழுமாகும், தேனூறுமமிர்தரசப்பூரணமேயாகுந் தெய்வமதுந் தின்றுகந்த திருகந்தமாகும், மூவென்றநாதமுடன்விந்துவாகு மூண்மையெ ன்றபொருளாகுமுண்மையாமே. ௧௨

மவுனமகிமையுரைத்தல்.

உண்மையென்றபொருளேதாஐயாஐயா உண்மையுடனெக்குறைக்குஉ ரைக்கவேணும், ஆமையென்றஅகாரமடாஉகாரம்ரண்டும் அருள்பெருகி க்கூடினதுமவுனமாகும், சீமையெங்குந்திரிக்கதுனல்மவுனமானோர் சிவாய குருதேசிகனைக்கண்டார்காணுந், தூமையென்றசொல்லதிலெல்லோருடம் பெற்ற துமோசியிடஞ்சொல்லாதேநூலைப்பாரே. ௧௩

நூல்பார்த்தால்பூரணநூல்தன்னைப்பாரு நுண்மையுள்ளாசிட்சையதி னுளுக்கம்பாரு, கால்பார்த்துவருகற்குக்கருவைப்பாரு கருத்துமவைத்து இருத்திலேக்கருவாய்ப்பாரு, சேல்பார்த்துக்கொள்வதற்குஆயிதனைப்பா ரு சிவசிவாஎன்றதுடையட்சணியைப்பாரு, நாள்பார்த்துக்கொள்வதற்கு ஜோசியத்தைப்பாரு நன்மைபெறவேணுமென்றுக்குருவைக்காணே. ௧௪

குருவானபதியறிந்துகுருவைக்காரு குருவறிந்துபூரணத்தைத்தேனே மாய்க்கொள்ளு, திருவிருந்தபூரணத்தைதனைமுன்கொண்டால் சிவசிவா கயிலாசகிதமாகு, மருவிருந்தஆயிரத்தெட்டமலருக்குள்ளே மகத்தானஅ முர்தமதுகசிந்துகாணும், கருவானஅமுர்தமதைக்கொண்டாலமைந்தா காய சித்திகோகமுடன்வாழ்வுமாமே. ௧௫

வாதத்திற்குக்கருவுரைத்தல்.

வாதமப்பாபிலப்பதற்குக்கருவைக்கேளு மகத்தானபூரணத்தைத்தம ருவிப்பாரு, சேதமப்பாபொருதவருடியில்லையில்லை சிவத்துசத்திதிரண்டை

ஞ்மெரிஷமுநேந்தி, பேதாப்பாஒருநாளுந்தினைக்கவேண்டாம் பிலத்தபு
ஞ்சிஅரிசிஹைல்பேணிப்பாரு, ஈதமப்பாநின்றநிலைதன்னைப்பாரு நயமாக
இந்நூலக்காருநாரே. ௧௬

இந்நூல்தானைப்பிரத்திருநாமக்குள் இன்பஞான்பமிரண்டையுரைசெ
மூஇலைகதேன், சொன்னதொருநூல்களுக்குஇந்நூல்தானுந் கந்தமுனி
னருநூலாய்த்தொழுதுபோற்று·நன்மையமாயிந்நூலைபார்க்கின்றானும் நா
ன்சொன்னசாபமதுபலிக்குமப்பா, தன்மையுள்ளபுலத்தியனேயோகவா
ரோ துகைபிறவிக்நூலைப்பதனம்பண்ணே. ௧௭

பண்ணப்பா அடிமூலமேலாதாரம் பாங்கானகுண்டலியிலவ்வென்றி
ட்டு, விண்ணப்பா மேல்மூலமாறுதாரம் மெய்யானமவுனத்தைமேவியோ
ட்டு, கண்ணப்பா சுழிமுனையில்கடுகவுன்னு கற்பூரதீபமதைக்கருத்தாற்
சேவி, உண்ணப்பா அமுதமதையுண்ணுவுண்ணு உன்தேகம்கினக்கொ
ன்றும்பல்சித்தியாமே. ௧௮

சித்தியப்பா அடிமூலமேலாதாரந் தென்றங்கேசதாசிவத்தின்தீட்
சை கூடி, பத்தியுடன்சேகபூரகரும்பண்ணிப் பதியானகும்பகத்தில்நின்
றுமாறல், எத்திசையிலுள்ளஅதிசயங்களெல்லாம் ஏகாந்தமாகவேயிருந்து
சொல்வாய், புத்தியுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு போதமென்னபூர
ணமேசதயமாமே. ௧௯

சத்தியமேதவிராமல்நினைக்கவேணுந் தன்மையுண்டாய்குருமந்தி
ரமிரிபவேணும், பத்தியுடன்பெரியோரைப்பணியவேணும் பதுமமல்கா
ட்சித்திபண்ணவேணும், புத்தியுடன்பூரணத்தைக்காணவேணும் பூரணை
சிதம்பரமேஅம்மயமாய்த் தங்செல்வமென்றுபுகலவேணுந், சித்தியுள்ள
தோன்றுந் சிவசிவாஎன்னசொல்வேன்பூரணத்தின்செயலே. ௨௰

சிதம்பரசக்கரமகிமை.

சொல்லானசிதம்பரத்தின்மகிமைகேளு சிறக்கவேஆறுவனாகேகோடி
தி,மயமான ஆறுவனாருநுக்கேகிறி மைந்தனேபிருபத்தஞ்சனையுமார்க்க,
தயானமசிவயவென்றுபோட்டுத் தன்னையுடனேவலையைப்பிடித்து
சாறு,சயமானசிதம்பரத்தினடனங்காணுஞ் சொல்லுவார்கடனசபையெ
ன்றுபாரே. ௨௧

பாரப்பாசிவயநமவென்றுபோட்டு பாங்காகவேலையைப்பிடித்து
ஈரநாடேரப்பாநின்றகயிலாசந்தன்னில் நிச்சயமாய்கனகசபைநேரேசா
த்துக். காரப்பா அதில்மனதைத்தாக்காரு சனசமனுவனக்குறிகருண்
டோபின்னாய், கூரப்பாநமசிவயவென்றுபோட்டு குணமாகவேலையை
ப்பிடித்துமாறே. ௨௨

மாறப்பாயான்சொன்னபடியேபார்த்து மகத்தானபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, ஆரப்பாவுனக்கினிதில்லோராசர் அன்புடனேயெதிராகநிற்
பார்பாரு, காரப்பாஅவர்பதத்தில்தொண்டுபண்ணி கனிவாகத்தியானிற்

காலப்பா சேரு, கூடப்பா வுன்மனதில் கினைத்ததெல்லாங் கூர்மையுடனீக்
இடுவார்குருவைப் போற்றே. ௨௩

பஞ்சாட்சரமாம்.

போற்றப்பா மணியையென்றுபோட்டு பூசாசதிவனைமைப்பிடித்
தாமாறு, மாற்றமுள்ள சிதம்பரமே மெய்யாவாய் நன்மையுடன் மந்திரத்தை
சொல்லாஞ்சித்தி, மெய்த்திரிவு இல்லையடா மனமேசெய்யாமை யோமுதலைந்
டசித்துமகிழ்ந்தாலும், பூத்தமலர்வாசனைப்போல் பிரகாசிக்கும் பூரணத்
தைப்பிறவாதே புனிதமாமே. ௨௪

புனிதமாம் வாமமணியென்றபோட்டு பூசைத்திவ்யர்திரனை சந்தி
னின்றால், இனிதமுள்ள காயசித்தியாகுமாகும் இன்பசம்பத்தின் நலுட
இயல்புகளாம், அனிசமுள்ளமிடையெல்லாஞ் சிவப்போகும் அவரு
ம்செலுளையும் அன்பாமிவார், மனிகமென்றபேர்பேச்சுமகாத்மாவாக்க
மாநிலத்தில் சீயுமொருமுனிபாவாமே. ௨௫

முனிவான அஞ்செழுத்தாம் சமணியாமாகும் மூதன்கையுள்ள அஞ்
செழுத்தக்குறியைச்சேரு, கனிவான சிகாரமே அல்லதாஞ்சேர தாவ
மைநின்றுகொண்டு பூரணமேயாகும், கனிவான பூரணத்தை தண்டெல்மூத்
தி சாயமானைக்கொண்டாக்கால் சாதித்தி, பணியானமன்மணியா
ஜமணியவென்று மைத்தனமாதின சால்சித்தியாமே. ௨௬

நாற்பத்துமுக்கோணம்.

ஆமப்பா சிவத்திறுடைய கூறுசொன்னேன் அப்பனே சத்தியுடமார்க்க
ஞ்சேரு, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் முக்கோணவட்டம் நன்மையுடனாற்பத்
துமூன்றுமாக்க, காமப்பா நாலுபத்துமூன்றுக்குந்தான் சக்ராயுடன்சித
ம்பரத்தைநன்றாய் நாட்டி, காமப்பால் கானற்பாசிண்டுக்கொண்டு கருவை
றவுருவேறக்கருத்திலுானே. ௨௭

ஊணப்பா சத்தியுட பூசையாக்க ஓகோகோ சிவத்திறுட பூசையாக்
க, பூணப்பா சிவசத்தியிரண்டுங் கண்டு புனிதமுடன்மனதறிவாக்கின்று
கொண்டு, காணப்பா காலசிவமாலைசத்திக் கருணையுடனிருவரையும் பூசித்
தாக்கால், நாணப்பா சொல்லுகிறேன் சத்திமுத்தி நன்றாக யோகமுதல்வா
தமாமே. ௨௮

ஆமப்பா அகமதியார் கண்டிமான்பர் அறுசுவையின்றிவாய் மை சயந
யாமடா, நாமப்பா வென்றுஅகம்புகுசாயம் அன்பர் நன்மையுள்ள பூரணத்
தையறியாமான்பர், காமப்பால் கானற்பால் காணுமான்பர் கண்மணியொளிபா
ரக்கூடிசமான்பர், வாமப்பாவெளியறியாமடையாவெந்த வஞ்சகருக்
கு சொல்லாதே மனத்தைப்பாரே. ௨௯

பூரணதரிசனமகிமை.

பணமான பூரணத்தைப்பார்த்தான் காண்பார் மகத்தான குருசொல்லை அ
றியவேலும், இமையாவதுவிழைத்தராறு தான்காண்பார் இயல்பாக போ

கிசொல்அறியேனுங்,குணமானகுண்டலியைக்கண்டால்மைந்தா ஆ
ருவானபதிதலைத்திறகூடலாகுங்,கனமானகண்டமதிலங்கென்றேட்டு கரு
த்துறவேகுறியைமெள்ளக்கருதிப்பாரே. ௯௰

பார்க்கவென்னதிபவொளிபளிச்சென்றேதான் பண்பாகக்காணுமே
ப்போகந்தான்கூசம், மார்க்கமுடன்கண்கடுத்துக்கூசிற்றானல் மருட்டி
மெள்ளவுருட்டியேகுறியிலேறு,ஏற்கையுடனிப்படியேபழக்கமானல் எ
ன்னசொல்வேனந்திப்பிரகாசமப்பா, சேர்க்கையுடன் அகாரம்உகாரம்ரெ
ண்டுந் தினந்தோறுஞ்செபித்தவனேசித்தனுமே. ௯௧

காலவளவுகூறல்.

சித்தனையிருப்பதற்குஅகாரதிட்சை செபித்திடுவாயாண்டொன்றில்
தவிராமற்றான்,முற்றுதலாய்தினந்தோறும்பழக்கமானல் மூலத்திற்கினி
தானுமயன்றுகாணும், பற்றுதல்விடாதபடிநின்றாயானல் பாலகனேமூல
வன்னிஅகன்றுபோகும்,அற்றுகடாஅசதியெல்லாமகன்றுபோகு மறுசு
வையின்விறெல்லாமகன்றுபோமே. ௯௨

போனபின்புஉகாரத்தைமருவியேறு புத்தியுடனாண்டொன்றிலதி
ன்மேல்தானும்,ஆனபின்புசீர்கடுத்துவெட்டைமீறு மாத்தைதனில்வாய்வு
நின்றுபித்தமீறும,ஊன்சுவையில்மனம்வெறுத்துநினைத்துக்காட்டு முக்
தமனேயிப்படியேயிருக்குதென்று, கோனருளைப்புலத்தியனேவிட்டிடா
தே கொண்டுமெள்ளவற்றிவிடுவினைநில்லாதே. ௯௩

வினையானபீடையதுபிலத்துதானால் வேணபடிசற்பமதைக்கிளப்பி
யூட்டு, சுனையானசுனையெல்லாமோடிப்போகுஞ் சுந்தரம்போலுன்தேகந்
துலங்கும்பாரு, முனையானசுழிமுனைமேல்வாசியேற்று மூவருக்குங்காணு
தற்குமுனைமேல்நில்லு,துணையானசற்குருவைத்தொழுதுபோற்று தொ
ழுகைவிட்டுத்தொழுதாக்கால்மனமேயாமே. ௯௪

பேய்பிடித்துச்சாத்திரத்தையுலகத்தோர்கள் பேணியேபடித்திடு
வார்குருவைக்காணார், வாய்புழுத்தநாய்போலேபுலசத்துள்ளே வணக்க
நெறியறியாமல்மாண்டுபோனார்,நோய்பிடித்தசித்தர்கள்தானனந்தமுண்
டு நோக்கியேயவர்களிடம்பேசவேண்டாம்,காயறியாப்பிள்ளைஇடஞ்சேர
வேண்டாம் தன்மையுடன்பூரணத்தைப்போக்குவாயே. ௯௫

சடாட்சரமகிமை.

தன்மையுடன்சடாட்சரத்தின்மகிமைகேளு தாரகாசஅறுகோண
மிட்டென்றாய், உண்மையுடன்ஓம்நமசிவாயமென்று உறுதியுள்ளகோண
மதிலுகந்துபோடு, நன்மையுடன்சரவணபவவென்றேதான் நாட்டா
கோணமதின்சுற்றில்தானே,உண்மையுடன்வட்டமிட்டுசூலமிட்டு வுள்ளி
ந்துதானெழுதியோகம்போடே. ௯௬

போட்டவுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்கும்பகத்தில்
நின்றுகொண்டு, நாட்டமுடன்மனதாறுத்துச்செபித்தாயானால் நலமா
னமுருகனுமேபிரகாசிப்பான், தேட்டமுடனவர்பதமேபணிந்

றுபோற்றி சிவாயகுருதேசிகனே சிவமேஐயா, பூட்டிருனேதிறவுகோல்தி
றக்கவென்று புனிதமூடன்தாவெனவேதருவார்பாரே ௩௭

விநாயகசக்கரம்.

பாரப்பாகணபதியின்திறத்தைக்கேளு பாங்கானமுக்கோணமிட்டு
க்கொண்டு, நேரப்பா அதினடுவேஓங்காரம்போட்டு நினைவாகஅதினடுவே
யேகம்போட்டு, காரப்பாசதாசிவத்தைக்கருத்திலூணிக் கருணையுள்ளக
ணபதியேநமாவென்றேதான், கூரப்பாகுருபதத்தில்நின்றுகொண்டு கூர்
மையுடன்செய்திடவேவருவார்பாரே. ௩௮

பாரானகணபதிதான்பிரகாசித்தால் பாங்காகஅவர்பதத்தைப்பணி
ந்துபோற்றி, நேராகநின்றநிலைதன்னைக்கண்டு-நினைவுடனேகேட்டசெல்
வாமேவார்பாரு, கூறானகுண்டலிதான்பிரகாசித்தால் குணமானஅஷ்டசித்
தாங்கைக்குள்ளாகும், வீறானபுத்திசனுஞ்செம்மையாகும் வேண்டுவதுக்
கிவர்திறந்தான்வேணும்பாரே, ௩௯

மானசபூசை.

பாரப்பாமானதாகாம்பூசைசெய்ய பருவமுடன்கால்முகங்கள்சுத்திப
ண்ணி, சேரப்பாவிபூதியைத்தான்உத்தளமாய்ப்பூசி சித்தமனதொன்றாக
அறிவிற்பூண்டு, நேரப்பாநின்றநிலைதவிராமற்றான் ரேசகமாய்ப்பூரணத்
தைநினைவாயோட்டிக், காரப்பாகும்பகத்தில்நின்றாயானால் கருணையுள்ள
சிவபூசைகோடியாமே. ௪௰

கோடியென்றுலெத்தனையோகோடிகாணுங் கூர்மையுள்ளமானத
மாம்பூசைநேர்மை, பேடிகளாய்த்திரிந்ததினால்வருவதேது பெண்மயக்க
ங்கொண்டதினாற்காண்பதேது, நாடினதாய்நன்றாசநாடவேணு நாட்ட மு
ள்ளதபோதனரைவணங்கவேணும், வாடிமனந்திரிந்ததனாலென்னுங்கா
ணாய் வஞ்சருடன்சொல்லாதேமவுனம்பாரே. ௪௧

மவுனமென்றபொருளதிலேமனத்தையூணு மனதாகபூரணத்தைவ
ணங்கிநில்லு, கெவுனமுடன்பூரணத்தில்நின்றாயானால் கெளடாஅஷ்டசி
த்தாங்கைக்குள்ளாகும், பவுனமென்றகுண்டலியின்நன்மையாலே பராப
ரத்தின்கிருபையினாற்பரிவாய்க்காணும், அவமானபுத்திதன்னைநினைந்தா
யானால் அடிமுடியும்அம்பரத்தைஅகன்றுபோமே. ௪௨

இரவிமண்டலம்.

அகலாதசூரியன்தன்மண்டலத்தைக்கேளு அகாரமுடன்உகாரம
தையணைத்துக்கொண்டு, பகலானவுதயமதில்மகாரந்தன்னைப் பருவமுட
ன்கும்பகத்தைப்பணிந்தாயானால், ஜெகமுழுதுமாடிவருஞ்சூரியன்தான
ப்பா சிவசிவாபிரகாசங்கோடிரவிக்கொப்பாம், இகலானமனதாகந்தால்சித்
தியாகும் இருள்கண்டுவெளியாகுமனதைப்பாரே. ௪௩

மனதாகச்சந்திரன்தான்சூரியனிற்சென்று வாறதுவும்போறதுவு
மப்போகாணும், இனமானசந்திரன்தான்சூரியனோடாகும் இன்பமுள்ள
சூரியனைச்சந்திரனிருக்கும், கனமாகநித்தந்தான்சூரியனைப்பா[illegible]

ண்டதொருசந்திரனேயெங்கேயென்றால், தனதாகச்சத்திபீடமிருந்தகா
ணாயா தானவனுய்நின்றதுதான்ரவியுமாச்சே. ௪௪

பஞ்சபூசாதிவகையுரைத்தல்.

ஆச்சப்பாபிருதுவிதானப்பைக்கொள்ளு மப்பதுதான்மீறியல்லோ
நெருப்பைக்கொள்ளும், பேச்சப்பாநெருப்பதுதான்வாய்வுகொள்ளும்
போரானவாயுவுதானெங்கேயென்றால், போச்சப்பாஆகாசந்தன்னில்நின்
று-புகழானவிந்துவெனவளர்ந்ததையா,நீச்சப்பாவிந்துவதுநாதமாச்சு நி
லைத்ததடாநாதமென்றபொருள்தான்பாச்சே. ௪௫

பாங்கானநாதமதில்விந்துசேர்ந்து பரப்பிரமரூபமெனப்பாரின்மீ
தே, நீங்காதமாய்கையொடுவளந்ததப்பா நிலைத்தசொருபகுத்தறிவினி
லினிலே,நீங்காதமாய்கையெல்லாமறுத்துத்தள்ளி தெசநிட்டைபேறு
தற்குக்குருவைத்தேடி, ஓங்காரகம்பமதில்மனத்தைவைத்து ஒருமித்தே
ன் குருபதத்திலொருமித்தேனே. ௪௬

முப்பூவிபரம்.

ஒருமித்தமுப்பூவின்விபரங்கேளு வுண்மையுடன்பூமியுடநாதம்
வாங்கித், தருமித்தசிறுநீரும்பாண்டத்திட்டு தயவானவுவர்ப்பூவையதி
லேபோட்டு, கருவுற்றபாண்டமதைப்பதனமாகக் கருவாகஞாயிறுமுன்
வைத்திடப்பா, மருவுற்றவுவர்ப்பூவைக்கரைத்துநீயும் வாராமறுபாண்
டந்தன்னிற்றூனே. ௪௭

தானேதான்பத்துமுறையிந்தவிதஞ் சமர்த்தாகமுடிந்தவுடன்சொ
ல்லக்கேளு,வீணேதான்திரியாதேயிந்தவுப்பில் விபரமுடனிடைக்கிடை
தான்விமபூரம்,தேனேதான்முப்பூவுமொன்றாய்க்கூட்டி செம்மையுடனெ
றுநீரால்கலவந்தாட்டி, கோனருளாலுருட்டியதைவட்டிபண்ணி கொடு
மையுள்ளாவிமுகத்தில்வைத்திடாயே. ௪௮

வைத்திடுவாய்ரவிமுகத்தில்நீறுமட்டு மைந்தனேபத்தெருவில்புட
த்தைப்போடு, மெய்த்திட்டசுன்னமாமென்னசொல்வேன் மெய்யானசு
ன்னமதைப்பதனம்பண்ணிக், கைத்திட்டமாகவேசவுககாரத்தைக் கரு
வாகஎடுத்துவந்துகலசத்திட்டு, மைத்திட்டமானசிறுநீரைவிட்டு மைந்த
னேரவிமுகத்தில்வைத்துப்போற்றே. ௪௯

போற்றியேரவிமுகத்தில்வைத்தபின்பு பூரணத்தையுடன்சேர்த்த
ப்பூரம்போட்டு, கூட்டியேகரைத்துநல்லஅடுப்பிலேற்றிக் குழம்பிவைவை
த்தெரிப்பாய்வற்றுமட்டுஞ், சாத்திகமாய்த்திரியாமலெடுத்துப்பாரு தன்
மையுள்ளசவுக்காரஞ்சுன்னமாகும், நாற்றிசையுமெய்க்குமிந்தசவுக்கார
த்தை நன்மையுடன்பதனமாய்வைத்திடாயே. ௫௰

வைத்தபின்புசிறுநீரைப்பாண்டத்திட்டு மைந்தனேரவிசங்கூட
த்தேசர்த்து, நைத்தபின்புஅடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டி நன்மையுடன்நீர்வற்
றிடப்பாய்கிற்குங்,கைத்ததொருநீருப்பைப்பதனம்பண்ணு கசடருடனி
தருமைககருதவேண்டாம், புத்தியுடன்பெரியோரைத்தொண்டுபண்ணி
பூரணத்தைப்பற்றிமனதறிவில்நில்லே. ௫௧

நில்லப்பாசுழிமுனையில்வந்தென்றேநி நிலையானமூலமதில்சிங்கென்றேது, செல்லப்பாகண்டமதில்அங்கென்றேதான் திரமானஊராறுமடங்கும்வீட்டில், அல்லப்பாசொல்லுகிறேனீராறுந்தா னமர்ந்திருக்குங்குருபதத்திலருளைப்போற்றி, வில்லப்பாநாளேற்றிச்சாந்தொடுத்தாய்போல் விசையானசுழிமுனையில்மேவிப்பாரே. ௯௨

பாரப்பாஇரவிமதிசுடர்மூன்றுப்பில் பண்பாகவகைக்கொருபலத்தைதவாங்கி, சேரப்பாகலவத்திலிட்டுமைந்தா சீக்கிரமாய்மூன்றுமொன்றாய்ப்பொடித்துக்கொண்டு, வாரப்பாசெயநீரைவிட்டுமைந்தா வார்த்தநீர்வற்றுமட்டுங்கலவத்தாட்டு, காரப்பாஊறுசாமமட்டுங் கனலெழும்பநன்றாகஆட்டித்திரே. ௯௩

ஆட்டியதோர்மூப்பூவைவட்டுபண்ணி ஆதித்தன்முன்பாகவுலரப்போட்டு, வாட்டுறவுஇல்லாமலெடுக்கவேண்டாம் வரிசையுளவட்டதுவுங்கண்ணிலிட்டாக்கால், காட்டிகமாய்வட்டதுவைப்பதனம்பண்ண சமரசமாய்க்காற்றிலாவிடத்தில்தானு. மூட்டடாநூறெருவில்புடந்தான்போட்டு மூக்யமுளவுப்பதுவுஞ்சுன்னமாச்சே. ௯௪

பூநீற்றுக்கட்டு.

ஆச்சப்பாயின்னமொருவிபரங்கேளு அருளானபூநீறுஅன்பாய்வாங்கி, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசுத்தசலந்தன்னில் பேணியேசுரைத்திறுத்துரவிமுகத்தில்வைத்து, காச்சப்பாஇப்படியேபத்துமுறைமட்டுங் கருவானபூநீறுகட்டிப்போகும், போச்சப்பாஊறலதுபோச்சுபோச்சு புதுமையுள்ளபூநீரைப்பதனம்பண்ணே. ௯௫

பதமானசாரமுடன்சாரம்ரெண்டும் பக்குவமாயொன்றாக்கிரவியிற்போட்டு, சுதமாசுக்காய்ந்தபின்புசாரஞ்சேரு சாதகமாய்ரவிமுகத்தில்பின்னும்வைத்து, நிதமாகயிப்படியேபத்துமுறையப்பா நிச்சயமாய்ச்செய்துவிடுதினைவாய்த்தானும்; விதமாகக்கட்டியதுவுப்பாய்ப்போகும் விருதுபெற்றவுப்பதுதான்சொல்லக்கேளே. ௯௬

கேளப்பாகட்டியதோர்பூநீறொன்றுங்கிருபையுள்ளசுளிச்சுன்னமிடையேசேர்த்து, ஏனப்பாவீரமொடுபூரங்கூட்டி கொடியாகக்கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு, நீளப்பாசெயநீரால்விட்டுஆட்டி நிச்சயமாய்ஊறுசாமமாட்டு, தேளப்பாகொட்டியதுபோலேவேசஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்வேன்வட்டுபண்ணே. ௯௭

பண்ணப்பாவட்டதுவுநன்றாய்ப்பண்ணி பரிதிமுகமுன்பாகப்பதியவைத்து, நண்ணப்பாசூரியனைப்பணிந்துபோற்றி நன்றாகக்காய்ந்தபின்புவோட்டில்வைத்து, மண்ணப்பாமேலோடுபொதியமூடி மக்களேமண்சிலையேமூஞ்செய்து, உண்ணப்பாபத்தெருவில்புடத்தைப்போடு ஓகோகோகடுங்காரஞ்சுன்னமாச்சே. ௯௮

சவுக்காரக்கட்டு.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருவிபரங்கேளு அருளானசவுக்காரக்கட்டிவாங்கி, மூச்சப்பாஓடாமல்கலசத்திட்டு முக்கியமுள்ளகாரமுடன்சாரஞ்சேர

த்து, காச்சப்பாஅடுப்பேற்றிநன்றாய்க்காய்ச்சு கருணையுள்ளசவுக்காரத்
தொண்ணைபோகும், பேச்சப்பாஒன்றுமில்லைசவுக்காரந்தான் பிலமாகக்க
ட்டியதுசெத்துப்போச்சே, ௫௯

கர்ப்பூரக்கட்டு.

போச்சப்பாகற்பூரக்கட்டிவாங்கிப் புதுமையுள்ளசெயநீரில்தோய்த்
துத்தோய்த்து,நாச்சப்பாவிழுகத்தில்நன்றாய்க்காய்ச்சு கருவாகஇப்படி
யேபத்துமுறைநாச்சு,மூச்சப்பாவொங்கியதுஒடுங்கிப்போகும் முக்கிய
முள்ளவிளக்கொளியிற்பிடித்தாயானால், ஆச்சப்பாதீபமதுஅதிலொட்டா ௬௰
து அன்பாகக்கட்டியதுமுழுக்கட்டாமே.

துரிசிக்கட்டு.

கட்டானதுரிசியொருகட்டிவாங்கிக் கருவானபாரையுப்பையதின்
மேல்பூசி, மட்டாகச்செயநீரால்தோய்த்துத்தோய்த்து மைந்தனேயக்கி
னியில்வாட்டிவாட்டு,இட்டமுடனிப்படியேபத்துமுறைவாட்டு இறுகிய
துதுரிசதுவும்வெளுத்துகட்டும், சட்டமுடனித்துருசைப்பதனம்பண் ௬௧
ணு சண்டாளர்க்கித்துறைசாற்றவேண்டாம்.

மூக்கட்டுச்சுண்ணம்.

சாற்றக்கேள்சவுக்காரங்கற்பூரந்தான் தயவானதுரிசதுவுமூன்றுங்
கேளு,பார்த்தல்லோமூன்றுமோரிடையாய்ச்சேர்த்துப் பக்குவமாய்கல்வ
த்திலிட்டுமைந்தா, வார்த்தனைக்கஅறுவகையுந்தன்னாலாட்டு மைந்தனே
முப்பத்திரண்டுசாமம்,சாற்றுலேதானரைத்துவட்டுபண்ணி தளரவேவி ௬௨
முகத்திலுலர்த்திடாயே.

உலர்ந்தபின்னேஓட்டில்வைத்துஓடுமூடி உத்தமனேமண்சீலையேழு
ஞ்செய்து,அலர்ந்தகொருருவடுக்கிபுடத்தைப்போடு அப்பனேஒருமித்
துசுண்ணமாகும்,வளர்ந்தகொருதியாறுஎடுத்துப்பாரு வடுகனுக்குஞ்சண்டப
திக்கும்பூசைபண்ணி,மலர்ந்தபூச்சுண்ணமப்பாகொடியவேக மாசற்றசுண் ௬௩
ணமதைப்பதனம்பண்ணே.

முப்பூச்சுண்ணம்.

பண்ணப்பாவெடியுப்புநீணக்காரம் பாங்கானகல்லுப்புமூன்றுமொ
ன்றும், கண்ணப்பாகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு கருவானவெடியுப்புநீராலரை
ட்டி, தண்ணப்பாஈராறுசாமமாட்டு சமர்த்தாகக்கனலெழும்பநன்றாயாட்
டி, விண்ணப்பாவிதனிலேகாயவைக்க விதமாகவுருட்டியதைவட்டுபண் ௬௪
ணே.

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்துப் பக்குவமாய்க்காய
வைப்பாய்பருதிதன்னில்,புண்ணியனேவட்டதுவுங்கனிவிட்டாக்கால் பு
துமையுடன்ஓட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து, நண்ணவேஅஞ்சுபத்துஎருவிற்
றனும் நாட்டியேபுடம்போடுவெளுத்துநீறும்,தண்மையுள்ளசுண்ணமதா
ய்நீறிப்போகுந் தயவானசுன்னமதைப்பதனம்பண்ணே. ௬௫

கருவங்கச்சுன்னம்.

பதமான இன்னமொருசுன்னப்போக்கு பக்குவமாய்ச்சொல்லுகிறே
ன்புலத்தியாகேள், இதமானகருவங்கம்ரசமுஞ்சேர்த்து இன்பமுள்ளவிங்
குவுடநாதங்கூட்டி,சதமானவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து சாதகமாய்க்கலவத்
திலிட்டுக்கொண்டு, விதமாகஅறுவகைநீர்தன்னலாட்டு விசையுடனேமைய
ராருசாமமாட்டே. ௯௮

ஆட்டியதோர்வட்டதனைவட்டுபண்ணி அப்பனேவிமுகத்திலுலர்
ருய்வைத்து, நாட்டியேகாய்ந்தவொருவட்டுதானும் நன்மையுடன்காய்ந்
துகணிவிட்டாலமைந்தா, காட்டிகமாயோட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து நே
ன்மையுடனாறெருவில்புடத்தைப்போடு, பாட்டதிகஞ்சொல்லவில்லை.அ
ப்பாகேளு பண்பாகநீறியதுசுன்னமாச்சே. ௯௯

கர்ப்பூரச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருவிபரங்கேளு அன்பானகற்பூரக்கட்டி வாங்
கி, பாச்சப்பாரவிமதியுங்கூடச்சேர்த்து பரிசுடையவீரமுடன்பூரங்கூட்
டி, காச்சப்பாகலவத்திலிட்டுக்கொண்டு கனலெழும்பாமாருசாமமாட்டி
மாச்சலதுசெய்யாமல்வட்டுபண்ணி மைந்தனேவிமுகத்திலுலர்த்திடா
யே. ௱

உலர்ந்தபில்லைதனையெடுத்துஓட்டில்வைத்து உத்தமனேமேலோடு
பதியமூடி, தளர்ந்ததுவும்போகாமல்மண்ணுஞ்செய்து தரணிதனில்ஒரு
முழத்தில்குழிதான்வெட்டி,உயர்ந்தவொருஎருவடுக்கிபுடத்தைப்போடு
உத்தமனேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு மலர்ந்தவொருபூப்போலேசுன்னமா
கு மாசற்றசுன்னமதைவைத்துப்போற்றே. ௱௧

செங்தகச்சுன்னம்.

போற்றவேயின்னமொருபுதுமைகேளு பொல்லாதசெந்தகந்நான்
பலமும்வாங்கி, காட்டியதோர்விந்துவுடனேகங்கூட்டி கருவானவீரமுடன்
பூரஞ்சேர்த்து,வாட்டமிலாக்கல்வத்திலிட்டுமைந்தா வகையாகஅறுவகை
நீர்தன்னலாட்டி, தாட்டிகமாய்வழித்துவைத்துபில்லைதட்டி தன்மையுட
ன்ரவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே. ௭௰

உலர்ந்தபதமென்னவென்றால்கணிவிட்டாக்கால் உத்தமனேஓட்டி
ல்வைத்துச்சீலைசெய்து, அலர்ந்தமலர்க்குருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி
அளவுடனேடபோடச்சுன்னமாகும், மலர்ந்தசுன்னந்தனையெடுத்துப்
பதனம்பண்ணி வாசமுள்ளசுன்னமடாமைந்தாகேளு, சலந்துயிகவாடா
தேபதனம்பண்ணு சதாசிதஞ்சதாசிவத்தைப்பணிந்துபோற்றே. ௭௩

போற்றுவதுஆரையென்றால்பூரணத்தைமைந்தா புதுமையுள்ளபூர
ணமேதெய்வந்தெய்வம், நாட்டுவதுசுழிமுனையில்காசியைத்தா னன்மை
யுடன்பூரகமேசெய்யவேணும், தேட்டமுடன்சுழிமுனையில்சேர்ந்தால்
மைந்தா சிவசிவாசிவயோகிசீவன்முத்தன், தாட்டிகாயடிமூலமூலாதாரந்
தன்மையுடன்சார்ந்தவனேதவசியாமே. ௭௪

பூமிநாதம்.

ஆமப்பாயின்னமொருவிபரங்கேளு அன்பானபூமியுடநாதம்வாங்கி,
நாமப்பாசொல்லுகிறோம்விந்துநீரால்நன்றாகக்கரைத்திறுத்தாவியில்போ
டு,நாமப்பாநன்றாகக்காய்ந்ததானால் கருவாகப்பத்துமுறையிப்படியேசா
ர்ந, வாமப்பால்தன்னாலேகட்டிப்போகும் மகத்தானபூவப்பாசிவமதாச்
சே. எ௩

செயநீர்.

ஆச்சப்பாசத்தியென்றபூரணந்தான் அருளானபீங்கானில்வாங்கி
மைந்தா,பாச்சப்பாசிவந்தனிலேஎட்டிலொன்று பக்குவமாயிந்தவுடன்ப
ருவம்பாரு, பேச்சப்பாவொன்றுமிலைசிவமாய்ப்போகும்பெலமானசெய
நீரால்வீரம்பூரம், தேச்சப்பாசெயநீரில்பொடியைத்தூவி சிவசிவாரவிமு
கத்தில்வைத்திடாயே. எ௪

வைத்தபொருசெயநீரில்காரமேறி மகத்தானகொடிதாகநீறதாகும்
கைத்தபொருசெயநீரைப்பதனம்பண்ணி கருவானகாசியென்றகுப்பிதன்
னில், புத்தியுடன்குருபதத்தைப்பூசைபண்ணிசெயநீர்தன்னில் பக்குவ
மாய்செய்தொழிலைப்பகரக்கேளே, எ௫

கேளப்பா இச்சலத்தில்துரிசுலிங்கம் கெவுரிசிலைகாரவெள்ளைப்பூர
ம்வீரம், நாளப்பாதூவைத்தூவிமுகத்தில்மைந்தா நாளாறுதினத்திலதாக
ட்டிப்போகும், மாளப்பாஇச்சலத்திலெச்சரக்குமாரு மைந்தனே இந்நீ
வின்னங்கேளு, கோளப்பாஒன்றுமில்லைசெயநீர்தன்னை குணமாகப்பீங்கா
னில்வார்த்துக்கொள்ளே. எ௬

கொள்ளப்பாநாகமொடுவங்கம்பசு் தருவானசமுடனேகாந்தந்தூ
ந்த, மெள்ளப்பாஓட்டில்வைத்துசுருக்குத்தாக்க வேகமதுதானடங்கிக்க
ட்டிப்போகும், வில்லப்பாதனக்குரோணைநிறைப்போல வெகுவேதைதசா
வேவைவிசித்திரமாகும், அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்மனதடங்கிநில்லு அ
ன்பாகக்குருபதத்திலருள்தானேக்கே. எ௭

நோக்குவதுபூரணத்தால்நோக்கவேணும் நுண்மையுடன்மனதட
ங்கிநிலைக்கவேணும், வாக்குமனதொன்றாகிநிற்கவேணும் வஞ்சமனைக்கரு
டகற்றிமனதுபூண்டு, ஆக்கைநிலைதனையறிந்துகுருவைக்காரு ஆணந்தமதி
டமுதமன்பாய்க்கொள்ளு,நாக்குநுனிபதிவுமிகநன்றாய்ப்பாரு நாதாந்தப்
பேரொளியைக்காருகாமே. எ௮

யோகமுறைகூறுதல்.

காரப்பாமயேந்திரமாங்கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூரணத்திலக
ருத்தைவைத்து, பாரப்பாசக்கரத்தில்நின்றுகொண்டு பாலகனேநந்திகண்
டால்வாதங்காணும், வீரப்பாசொல்லுகிறவார்த்தையினாலென்ன விருதா
வில்கெடுகாட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், சேரப்பாமூலத்தைஒளிகாணமட்டு
ஞ் சேர்த்துநீசுழிமுனையில்சிறக்கநில்லே. எ௯

நின்றதினால்மனதொடுக்கக்காற்றுடாது நேர்நிர்த்துகுருபதத்தை
நினைவாய்க்காரு: பண்டுஜீவனதானதும்பயமேயில்லைப் பார்க்கையிலேஆ

தாரந்தோணுந்தோணுஞ், சென்றுநீயவ்விடத்திற்சென்றுகொண்டு சிவசிவாசித்தியெல்லாந்திரமாயாடு, நன்றானமனதைவிட்டுக்காத்தாயானால் நலையில்லாச்சுழுத்தியுள்ளேயழுத்தாந்தானே ௮௰

தானென்றவாசியினாற்குருவைக்காரு தன்மைவிட்டுஇருந்ததினாலொன்றுமில்லை, ஊனானஊனறிந்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்திசிவங்காணவேணும், தேனானஅமுதமதுகொள்ளவேணுந் தெளிந்தங்கேயோகமுடனிருக்கவேணுங், கோனானகுருஞானந்தெளிந்துமைந்தா கூர்மையுடன்சுழிமுனையைக்கூர்ந்துபாரே. ௮௧

பாரானமண்ணாசைதள்ளினாலும் பண்பானதீனியுடனாசையாலும், போனபெண்ணாசைதள்ளினாலும் பிலத்தகொருதிரோதையின்கூற்றினாலும், கூறானமண்ணாசைக்கொடுமையாலும் கூற்றானகாமத்தின்கொடுமையாலுந், தேறுமலிந்தாசைக்கொண்டபேர்கள் சிவசிவாசிவகலைத்திறங்காணாரே. ௮௨

சிவகலைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுடனுண்ணப்பண்ணுஞ், சிவகலைதானறிந்துஎட்டுநாலுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டுநாலும்பாழாய், சிவகலைமதிபோலேசீராணித்து செகத்திலேமானிடர்கள்மாண்டாரையா, சிவகலையானதுவேமூலமூலஞ் செம்மையுள்ளகதிரானவன்னிதானே. ௮௩

தானென்றபரத்தினுடஅடிதானென்பார் தன்மையுடன்அகாரமுதல்சோடசமாய்நிற்கும், வானென்றககமதுகண்டதிற்காணு மகத்தானவாயுவுக்குவுகந்தவீடு, ஆனென்றபஞ்சகர்த்தாவிருக்கும்வீடு வுற்பனமாஞ்சத்திசிவமொடுங்கும்வீடு, தேனென்றமதியமுதஞ்சொலிக்கும்வீடு சிவசிவாசிவகலையிருந்தவீடே. ௮௪

கொள்ளும்பொருள்.

வீடறிந்துமந்திரத்தைநிறுத்தவேணும் வீட்டிலுள்ளபேர்களையும் விரும்பவேணும், நாடறிந்துநல்லபதங்காணவேணு நன்மையுள்ளசத்திசிவபூசைவேணும், கூடிருந்துகுருபாதங்காணவேணுங் குருடனைப்போலிருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா, தேடறிந்தாற்சற்குருவைத்தேடவேணுஞ் செகசாலமாய்கையெல்லாந்தள்ளுதள்ளே. ௮௫

தள்ளும்பொருள்.

தள்ளுவதுஆரையென்றால்குணமில்லானை சற்குருவையறியாதசமயத்தோனை, கள்ளுஅபின்சாராயங்கொண்டபேரைக் கஞ்சாவுமீனிறைச்சிகலந்தபேரை, உள்ளுணர்ந்துபாராதஉலுத்தமாண்பர் உத்தமனைத்தூஷணித்தவுருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வுஇல்லாதஅசடர்மெத்த நாட்டிலேயவர்களையறிந்துதள்ளே. ௮௬

ஆகாசஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டுஇந்தாலோவியைக்கட்டு அந்தாவிபூரணத்திலனுவாய்ப்போகு, முறிந்தாவிபூரணத்தில்பட்டபோதே மூக்கியமுள்ளஜலமாகிஜெயநீராகு, செறிந்ததொருசெயநீரைப்பிங்கான்தன்னில சீராகவிட்டுவ

பூமிநாதம்.

ஆறப்பாயின்னமொருவிபரங்கேளு அன்பான்பூமியுடநாதம்வாங்கி,
நாமப்பாசொல்லுகிறோம்விந்துநீரால்நன்றாகக்கரைத்திறுத்துரவியில்போ
டு,நாமப்பாநன்றாகக்காய்ந்ததானால் கருவாகப்பத்துமுறையிப்படியேகா
ச்சு, வாமப்பால்தன்னாலேகட்டிப்போகும் மகத்தானபூவப்பாசிவமதாச்
௭௩
சே.

செயநீர்.

ஆச்சப்பாசக்தியென்றபூரணந்தான் அருளானபீங்கானில்வாங்கி
மைந்தா,பாச்சப்பாசிவந்தனிலேவிட்டுவொன்று பக்குவமாயிருக்கவுடன்ப
ருவம்பாரு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசிவமாய்ப்போகும்பெலமானசெய
நீரால்வீரம்பூரம், தேச்சப்பாசெயநீரில்பொடியைத்தூவி சிவசிவாவமிமு
௭௪
கத்தில்வைத்திடாயே.

வைத்ததொருசெயநீரில்காரமேறி மகத்தானகொடிதாகநீறதாகும்;
கைத்ததொருசெயநீரைப்பதனம்பண்ணி கருவானகாசியென்றகுப்பிதன்
னில், புத்தியுடன்குருபதத்தைப்பூசைபண்ணிசெயநீர்தன்னில் பக்குவ
௭௫
மாய்செய்தொழிலைப்பகரக்கேளே,

கேளப்பாஇச்சலத்தில்துரிசுலிங்கம் கெவுரிசிலைநாரவெள்ளைப்பூர
ம்வீரம்,நாளப்பாதுவைத்துரவிமுகத்தில்மைந்தா நாளாறுதினத்திலதாக
ட்டிப்போகும், மாளப்பாஇச்சலத்திலெச்சரக்குமாறு மைந்தனேஇந்நீரி
லின்னங்கேளு,கோளப்பாஒன்றுமில்லைசெயநீர்தன்னை குணமாகப்பீங்கா
௭௬
னில்வார்த்துக்கொள்ளே.

கொள்ளப்பாநாகமொடுவங்கம்பக் குருவானரசமுடனேகாந்தந்து
த்த, மெள்ளப்பாஒட்டில்வைத்துசுருக்குத்தாக்க வேகமதுதானடங்கிக்க
ட்டிப்போகும், வில்லப்பாதனக்குநாளேற்றிறைப்போல் வெகுவேதைக
ளையெல்லாம்விசித்திரமாகும், அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்மனதடங்கில்லு அ
௭௭
ன்பாகக்குருபதத்திலருள்தாறேக்கே.

நோக்குவதுபூரணத்தால்நோக்கவேணும் நுண்மையுடன்மனதட
ங்கிநிலைக்கவேணும், வாக்குமனதொன்றாகநிற்கவேணும் வஞ்சமனைக்கச
டகற்றிமனதுபூண்டு,ஆக்கைநிலைதனையறிந்துகுருவைக்காரு அனந்தமதி
யமுதமன்பாய்க்கொள்ளு;நாக்குநுனிபதிவுமிகநன்றாய்ப்பாரு நாதாந்தப்
௭௮
பேரொளியைக்காருகாமே.

யோகமுறைகூறுதல்.

காரப்பாமயேந்திரமாங்கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூரணத்திலக
ருத்தைவைத்து, பாரப்பாசக்கரத்தில்நின்றுகொண்டு பாலகனேநந்திகண்
டால்வாதங்காணும், வீரப்பாசொல்லுகிறவார்த்தையினாலென்ன விருதா
வில்கூடுகாட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், சேரப்பாமூலத்தைஒளிகரணமட்டு
௭௯
ஞ் சேர்த்துநீசுழிமுனையில்சிறக்கவில்லே.

நின்றதிலேல்மனதொடுக்குங்காற்றுடாது நேரறிந்துகுருபதத்தை
நினைவாய்க்காரு; பண்டுவினைதானகலும்பயமேயில்லைப் பார்க்கையிலேஆ

தாரந்தோணுந்தோணுஞ், சென்றநீயவ்விடத்திற்சென்றுகொண்டு சிவ
சிவாசித்திஎல்லாந்திரமாயாடு, நன்றானமனதைவிட்டுக்காத்தாயானால் நல
மில்லாச்சுழுத்தியுள்ளேயழுத்தாந்தானே ௮௰

தானென்றவாசியினால்குருவைக்காரு தன்மைவிட்டுஇருந்ததினா
லொன்றுமில்லை, ஊனான ஊனறிந்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்
திசிவங்காணவேணும், தேனானஅமுதமதுகொள்ளவேணுந் தெளிந்த
கேயோகமுடனிருக்கவேணுங், கோனானகுருஞானந்தெளிந்துமைந்தா
கூர்மையுடன்சுழிமுனையைக்கூர்ந்துபாரே. ௮௧

பாரானமண்ணாசைதள்ளினாலும் பண்பானதீனியுடனாசையாலும்,
போனபெண்ணாசைதள்ளினாலும் பிலத்தகொருதிரோதைபின்கூற்றி
னாலும், கூறானமண்ணாசைக்கொடுமையாலும் கூற்றானகாமத்தின்கொடு
மையாலுந், தேறாமலிந்தாசைக்கொண்டபேர்கள் சிவசிவாசிவகலைத்திற
ங்காணாரே. ௮௨

சிவகலைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுடனுண்மை
பண்ணுஞ், சிவகலைதானறிந்துஎட்டுநாலுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டுநாலும்பா
ழாய், சிவகலைமதிபோலேசீரணித்து செகத்திலேமானிடர்சள்மாண்டா
ரையா, சிவகலையானதுவேமூலமூலஞ் செம்மையுள்ளகதிரானவன்னிதா
னே. ௮௩

தானென்றபரத்தினுடஅடிதானெனென்பார் தன்மையுடன்அகாரமுத
ல்சோடசமாய்நிற்கும், வானென்றநாகமதுகண்டதிற்காணு மகத்தான
வாயுவுக்குவுகந்தவீடு, ஞானென்றபஞ்சகர்த்தாளிருக்கும்வீடு வுற்பனமா
ஞ்சத்திசிவமொடுங்கும்வீடு, தேனென்றமதியமுதஞ்சொலிக்கும்வீடு சி
வசிவாசிவகலையிருந்தவீடே. ௮௪

கொள்ளும்பொருள்.

வீடறிந்துமந்திரத்தைநிறுத்தவேணும் வீட்டிலுள்ளபேர்களையும்
விரும்பவேணும், நாடறிந்துநல்லபதங்காணவேணு நன்மையுள்ளசத்திசி
வபூசைவேணும், கூடிருந்துகுருபாதங்காணவேணுங் குருடனைப்போலி
ருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா, தேடறிந்தாற்சற்குருவைத்தேடவேணு
ஞ் செகசாலமாய்கையெல்லாந்தள்ளுதள்ளே. ௮௫

தள்ளும்பொருள்.

தள்ளுவதுஆணையென்றால்குணமில்லானை சற்குருவையறியாதசம
யத்தோனை, கள்ளுஅபின்சாராயங்கொண்டபேனைக் கஞ்சாவுமினிறைச்
சிகலந்தபேனை, உள்ளுணர்ந்துபாராதஉலுத்தமாண்பர் உத்தமனைத்தூ
ஷணித்தவுருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வுஇல்லாதஅசடர்மெத்த நாட்டிலே
யவர்களையறிந்துதள்ளே. ௮௬

ஆகாசஜெயரீருப்பு.

அறிந்துகொண்டுஇந்தாலேவியைக்கட்டு அந்தாவிபூரணத்திலனு
வாய்ப்போகு, முறிந்தாவிபூரணத்தில்பட்டபோதே முக்கியமுள்ளஜலமா
கஜெயநீராகு, செறிந்ததொருசெயநீரைப்பிங்கான்தன்னில சீராகவிட்டுச

விமுகத்திலவைத்தால்,பொறிந்தவொருபொறிபோலேயுப்பாய்நிற்கும்பு
கௌமையுள்ளவுப்பதனைப்பதனம்பண்ணே. ௮௭
பதமானவுப்பெடுத்துக்கொண்டால்மைந்தா பக்குவமாயறுகலைப்பு
ங்கழன்றுபோகும், சதமானபூரணத்தைப்பார்பாரு தருவானகற்பகம்
போல்கற்பமாகும், அதமானவியாதியெல்லாமதமாய்ப்போகும் ஆனந்த
மயமான அரூபமாகும், மதியானமாய்கையெல்லாமற்றுப்போகு மந்திரப
ஞ்சாட்சரத்தைமருவிப்பாரே. ௮௮

பஞ்சாட்சரமகிமை.

மருவிநின்றஜனங்களுக்குமஞ்சபூதம் வாசாலதேவதைக்குமஞ்சபூ
தம், தருவானயோனியெல்லாமஞ்சபூதந் தாக்கானஅண்டமெல்லாமைம்
பூதம்,குருவானசதாசிவத்துக்கைம்பூதங் கூறானஅஞ்செழுத்தாலெ
ல்லாமச்சு, தருவமுடன்வெட்டிநிறுசாற்றி துன்பவினைதீராமல்முடி
கொண்டாரே. ௮௯

முப்பூவின்பெயர்.

முடிகொண்ட முப்பூவின்பெயர்களே சோதியுப்புஆதிதனைச்சொ
ல்லக்கேளு, முடிகொண்டவழலையென்றுங்கல்லுப்பென்று முனையானசு
ண்ணமென்றும்வண்ணமென்றும்,படியானபடிகமென்றுங்குடுகுடாணா
ப் பங்கயத்தின்பூவென்றும்பாருப்பென்றும்,வடிவானஆகாசபுஷ்பமென்
று மகத்தானமவுனமென்றும்வயங்கும்பேரே. ௯௦
பேர்கொண்டவடிவானவிந்துவென்றும் பிலத்தநீருப்பென்றும் வா
ரிதிதானென்றும்,கார்கொண்டமேகமென்றுங்கங்கையென்றுங் கருவான
ஆகிநீருப்பதென்றும், சீர்கொண்டவெண்சாரைசாரமென்றுஞ் சியமென்
றுங்கருவெட்பின்சாரமென்று, பூர்கொண்டசயிலமென்றுஞ்செவநீரென்
று மூத்தயனேநிராவகத்தினுண்மைதானே. ௯௧
உண்மையுள்ள அடியென்றுஞ்சத்தியென்று மூவானவுவமொன்று
ஞ்சருகதென்றுங்,கன்மையுள்ளபூமியுடனாதமென்றுஞ் சங்கையுள்ளபிரு
திவியின்காரமென்றும்,புன்மையுள்ளபூமமென்றும்புழுகதென்றும் பொ
ல்லாதவிஷமியென்றும்போதமென்றும், பண்புள்ளசில்லென்றுங்களியுப்
பென்றும் பாங்கானபூரணத்திலுப்பின்பேரே. ௯௨

முப்பூமகிமை.

உப்பானமுப்பூவின்பேருஞ்சொன்னேன் உவமையில்லாமுப்பூ மூ
ன்றுமுப்பூ, அப்பாநீகேள்முப்பூவும்பிர்மாவிஷ்ணு அரகாருத்திரனுமாகி
நின்றார், தப்பாதமுப்பூவையாவர்காண்பார் தன்மையுள்ளபெரியோர்களா
றிவாரப்பாரு, முப்பானமுப்பூவுமாதியிலேகுருவாய் முடிந்திருக்குமென்ற
றியார்மூடர்தானே. ௯௩
தானென்றமூடர்கள்தானுப்பெடுக்கவென்று தவமானமுப்பூவைப்
பேதனமேசெய்வார், ஊனென்றமுப்பூவையறியார்மூடர் வைகிநீர்தனி
லெகைதத்தவியில்வைப்பார், தேனென்றபூரணந்தானமயங்கிப்போகுங்

சிவசிவா சாமெல்லொஞ்செத்தேபோகு, மானென்றபூப்பார்த்தால்மயங்கி
ப்போவான் மனமடங்குப்பூவையார்முடிப்பார்சொல்லே. ௯௪

சொல்லானமுப்பூவையுலகத்தோர்கள் தொழுதுமெய்யதின்விபரந்து
லங்கமாட்டார், அல்லலைச்செய்துவைத்துஅலைந்துபோவார் அமுதமெ
ன்றபக்குவத்தையார்தான்காண்பார், சல்லல்செயும்பாவிகள்தான்வெவ்
வேறாப்புகலந்தெடுக்கவேணுமென்றுசமுதைமாண்பார், குல்லல்செய்து
குழம்பிமிகச்செத்தேபோனார் குல்மானவுப்பினுடசெயல்காணாரே ௯௫

செயலறியாப்பாவிகளைச்சேர்க்கவேண்டாஞ் செய்வினைகள்தீராதக
முதைமாண்டார், மயலானசகலைப்பிடித்தவாகமார்க்க மகத்தானபூரணத்
தையல்லல்செய்வான், தயவானசல்லுப்பைநொருக்கிக்கொண்டு தானை
த்துப்புடம்போட்டுத்தயங்கிப்போவான், துயவானசயவர்கடாமெத்தவு
ண்டு தொல்லுலகிலின்றலைத்துலைந்திடாதே. ௯௬

நூற்பெருமை.

இந்நூல்தானாயிரத்துஇருநூறுக்குள் ஏகமயமானகருவைச்சொ
ன்னேன், தன்மையுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணு சாயுச்சியபதவியடா இ
ந்தநூல்தான், உண்மையுடனெடுத்தொடிக்கந்தன்னில் உண்மையுடன்
மவுனந்தானுகந்துபாரு, நன்மையுடன்மனதுசந்துபார்த்தாயானால் நல்ல
பதமுண்டாகும்நாடிப்பாரே. ௯௭

நாட்டமில்லாமூடருடன்சொல்லவேண்டாம் நல்லகுணமில்லானைநா
டவேண்டாம், கூட்டமிட்டுக்கல்லவிடுங்குறும்பர்மெத்தக் கூத்தாடிச்சில
ம்பதுபோல்குறும்புசெய்வார், வாட்டமிலாக்கருணைபெறுந்தேவிவாலை ம
கத்தானபூரணத்தின்மகிமைதன்னை, தேட்டமில்லாவம்பரிடஞ்சொலவேண்
டாஞ் சேர்ந்தாக்கால்பூரணத்தின்செயல்காணாதே. ௯௮

காணாதபூரணத்தின்கருவினாலேகருணையுள்ளகயிலாசமேருதன்னை
கோணாதேநின்றநிலைகுறித்துக்கொண்டு குணமாகமோசகபூரகமும்பண்
ணி, வாணாகும்பகத்தில்மனதுபூண்டால் மகத்தானசிவயோகமாகுமாகு
ம், தேனனமதியமுதச்செயல்தன்னாலே சிவசிவாசிவயோகத்திறந்தான்பா
ரே. ௯௯

பஞ்சபூதமெழுகு.

பாரானபிருதிவியுமப்புங்கூட்டி பங்கயத்தின்மேலேறிப்பதிவுமாகி
த், தேறுகத்தேய்வுடனேவாய்வொண்டுஞ்சேர்ந்தாக்காலைந்துருவுமொன்
றாய்ப்போச்சு, கூறுதஐந்துருவுமொன்றாய்நின்றால் குருவானபோதமடா
ஆர்தான்காண்பார், மாறுதமனமுடையசித்தர்க்கெல்லாம் வகையாகவைந்து
ருவுமெழுகும்பாரே. ௱

வணக்கமுள்ளஐந்துருவுமைந்தேயுப்பு வரிசையுடனிதையமிர்தாக
லைத்திட்டு, இணக்கமுடனனாக்கைமேலெழுகாப்போகுமென்னசொ
ல்வேளிம்மெழுகினியல்புதன்னை, மணக்கமுடன்மெழுகெடுத்துபதனம்

பண்ணி மார்க்கமுடனிம்மெழுகைவைத்துப்போற்றி, தனக்குமிதற்கிடை த்தபொருளொன்றுமேயுஞ்சதாகாலம்அம்மெழுகைப்பூசைபண்ணே. ௱க

பூசையதுசெய்ததிறல்பலிக்குஞ்சித்தி பூரணத்தைநமநந்ததிறலோ ன்றாமில்லை, நேசமுடன்பூரணமேதெய்வமென்று நிலைத்தமனதுறுதியி லேநிறுத்தவேணும், ஆசையென்னபூரணத்திறைசையாசைஅதைவிட்டா ல்வேறொருஆசையுண்டு, பாசமதைத்தானகற்றியறிவில்சேர்ந்து பர வெளியில்நின்றதிறல்பாலனுமே. ௱உ

பாலனைப்பதிறைறுபிராயமாவாய் பராபரைத்தாய்பூரணத்தால்பலி க்குஞ்சித்திக், காலனென்றகாலனைவதைப்போவான் காலனென்றுசொ ன்னதுதான்பாசம்பாசம், அலமுண்டசிவனுரும்விதைத்தையுண்டார் அவ் விதைத்தான்பராபரத்தினருளேயாகும், சிலமுடனுவமென்றவிதைத்தான் போதகுஞ் சிவசிவாபூரணத்தின்செயலைப்பாரே. ௱௩

செந்தகமெழுகு.

பாரப்பாமுப்பூவுமொன்றாய்ச்சேர்த்து பரையின்றநாதமடாசெந்தி ரசம்வீரஞ், சேரப்பாகல்வத்திலாட்டினைக்கால் சிவசிவாமெழுகதுபோல் சேர்ந்துநிற்கும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்கெந்திப்போக்கு அறிந்தவர்கள்சதா சிவத்தையறிவாரப்பா, நேரப்பாநின்றநிலைதவிராமற்றான் நேசமுடனிம் மெழுகைப்பதனம்பண்ணே. ௱௪

பண்ணப்பாபூசையினால்பலிக்குஞ்சித்தி பாசமதைத்தானறுத்துநே சம்வைத்து, உண்ணப்பாபராபரமேசெயல்தானென்று வுற்றுமெள்ள ஆ றுதலமூடேசென்று, விண்ணப்பாநின்டாதேசுடரைப்போற்று வேதாந்த பூரணத்தில்விரும்பிநில்லு, கண்ணப்பாசுழிமுனையில்கருத்தாயூன்று கருவா னபஞ்சாண்டமடங்குந்தானே. ௱ரு

தாளகமெழுகு.

தானென்றசற்குருவாமுப்பூவோடே தன்மையென்றதாளகமும்வீ சம்பூரம், தேனென்றரசமுடனேகல்வத்திட்டு திமாசாறாறுசாமமாட்டு, தேனென்றமெழுகாகுமப்பாமேருகுருவானமெழுகதனைப்பதனம்ப ண்ணு, நானென்றஆணவத்தைப்போக்கிக்கொண்டு நன்மையுடனிம்மெ ழுகைப்பூசைபண்ணே. ௱௬

பூசையப்பாதினந்தோறும்பூசைபண்ணு புத்தியேனவுனக்காகுமி த்ததாலே, நேசமுடனுயிராத்துயிருநாறுநா நித்தந்தனடாகருவெல்லாமிதி லேயப்பா, பாசமதைத்தானறுத்துப்பதியினுளிப் பாச்சடாமெழுகையுநீ கைலோகத்தில், மாசியதுதானறுத்துப்பமுப்பாயேறி மகத்தானசிவசுத் தாய்மகிழ்ந்துகாணும். ௱௭

மகிழ்ந்தகொருசிவசுவாமியைக்கண்டுநீயு மகிழமேபுத்தியேனமன ம்வேருகும், நெகிழ்ந்தமனமிருக்குமடாவெகுநாள்செல்லும் நேராசுபூர ணத்தைக்கெஞ்சில்தாக்குப முகுந்தகொருசிவயோகப்பண்பினில்நில்லு பராப

ரமேகெதியெனவேபணிந்துபோற்று, குருதமனமுறுதியுடன்வலுத்து
ப்போகும் தன்மையுள்ளபாராபரத்தைத்தாக்கிப்பாரே. ௫௮

லிங்கசெமெழுகு.

பாசப்பாமுப்பூவும்லிங்கஞ்சேர்த்து பஞ்சுடையவீரமுடன்புழுகுநூ
ரம்,சேரப்பாகலவத்திலொன்றாய்ச்சேர்த்து திரமாகஅரைக்கையிலேமெழு
காய்ப்போகும், வீரப்பாசெய்யாமல்மெழுகுதன்னில் விஷமில்லாசமதி
லேதாவிலொன்று, காரப்பாகலவத்திலிட்டுநன்றாய் கருவிட்டுஅரைக்கை ௫௯
யிலேசேர்த்துப்போமே.

சேர்த்ததொரு லிங்கசமெழுகுதன்னை திரமானசிமிழ்தனிலேயடக்
கம்பண்ணு, கூர்ந்துமெள்ளக்குருபதத்தைக்கொண்டுபண்ணி கூர்மையு
ள்ளமெழுகதிலேகுன்றிவாங்கி, சேர்ந்துகொண்டுஇம்மெழுகைக்கொண்
டாயானால் நிலைத்துத்தடாசடலமென்றுகூடுதாலும், தேர்ந்துஇக்கமெழுக ௬௰
திலேமண்டலமேகொண்டால் சிவசிவாசவுனமென்றுசித்துதானே.

ஆனைக்கல்சத்துமெழுகு.

சித்தானசித்திலொருவிபரஞ்சொல்வேன் திரமானஆனைக்கல்சத்து
வாங்கி,முத்தானபூரணத்தைப்பதிலேசேர்த்து மூர்க்கமுள்ளரசமுடனே பூ
ரகங்கெந்தி, கூர்த்தானவைத்தாண்டொழுதுரவியில்வைக்கக் கருணையுடனேது
மதுவொன்றாய்ச்சேர்த்து; வற்றுதமெழுகதுபோலிருக்கும்பாரு வாகாக ௬௰௧
இம்மெழுகைப்பதனம்பண்ணே.

பதனமுடனிம்மெழுகில்குன்றியுண்ணு பகுமல்மூலமதில்நின்று
னால்,வினையெல்லாமோடிவிடும்பசிக்குங்காயமேன்மையுள்ளசம்போ
லேவிளங்குந்தேகம், மதனன்போல்வடிவாகும்பிலமுண்டாகு மசுத்தான
அஷ்டசித்துக்கைக்குள்ளாகும், அதமானகருவிகள்தான்மெத்தவுண்டு அ ௬௰௨
சடரிடஞ்சொல்லாதேயறிவைப்பாரே.

அறிவானபூரணமேதெய்வந்தெய்வம் அருமையுள்ளபூரணத்தைக்
யார்தான்காண்பார், குறியானகுறியறிந்தபெரியோர்காண்பார் குண்டலி
யைச்சத்தியென்றுகூறுங்கூறு, நெறியானசிவயோகமார்க்கமெல்லா
நேர்மையுடனறிகிற்குப்பூரணத்தின்கூறு, பரியானதேசிபாடா அகாரபூட ௬௰௩
ம் பாதேசிதனையறிந்துபணிகுவாயே.

அபக்குவர்களிவரெனல்.

வாய்திறந்துபேசாதமடையர்மெத்தவாவறிந்துசோதகுருடர்மெ
த்த,காயறிந்துஇணங்காதகழுதைமாண்பர் தலைவனையுமறியாதசண்டிமா
ண்பர், காயறிந்துகனியறிந்துகொள்ளாமாண்பர் காசினியில்மெத்தவுண்
டுகருத்தில்லார்கள்,தீயறிந்துஅனல்மூட்டத்தெரியாமாண்பர் சிவவேடந் ௬௰௪
தனையறியாதிருடர்தானே.

சாமென்றதத்துவத்தையறியாமூடர் தன்மையென்றமனவொடுங்
கும்பிலேயுங்காணார்,கோமென்றகுருபதத்தின்குறியுங்காணார் குருடாவர்

காயாசங்குறடுமிட்டு, நாவென்றஆணவத்தைமெத்தப்பேசிநலமில்லாஅஞ்செழுத்தைஉபதேசித்து, வீணானவின்மதங்கள்மெத்தப்பேசும் வெள்ளாட்டுப்பயல்களுடன்சேராதையா. ௱௰௫

சேராதகுருவிருந்துகள்ளமாண்டர் செத்தபிணம்போல்திரிவார்சிவனேயென்று, கூறுதபொருளையெல்லாங்கூடுமென்பார் கூறிந்துகோதை குருடர்மட்டை, ஆறுஆதாரத்தின்செயலைக்காணார் அகண்டபரிபூரணத்தினாடியைக்கண்டு, தேறுதசித்தர்கள்தான்கோடியுண்டு சிவசிவாதேறினபேர்கோடிக்கொன்றே. ௱௰௬

ஒன்றானமுப்பூவில்வாசஞ்சேர்க்க ஒருமையுள்ளசாரீரமதானப்பா, பன்றானசேநியிதுகாரசாரம் பருவமறிந்துலகமதில்பசாமாட்டார், நன்றானபுலத்தியனேயுனக்குச்சொன்னேன் நலமறியாக்காயமதைச்சாரமென்பார், உண்டானசோதியடா ஆதியந்தம் உரிமையுள்ளபூரணமென்றுகந்துநில்லே. ௱௰௭

நில்லென்றுமுன்சொன்னசாரீரில் நிசமானவீரமுடன்பூரஞ்சேரு கொல்லென்றுபொங்கியது அமரும்பாரு கொடிதானதீரப்பாகூறம்போமோ, சொல்லென்றஅக்கினைச்குப்பிதன்னில் சுருக்காகஅடைத்துநீபதனைப்பண்ணி, வல்லமைகள்பேசாமல்மனதடக்கி மகத்தானசெயநீர்க்கொழிலைப்பாயே. ௱௰௮

லிங்கக்களங்கு.

பாரப்பாலிங்கமொருகட்டிவாங்கி பருவமுடன்செயநீரைச்சுருக்குத்தாக்கு, வீரப்பாகட்டியது அடங்கிப்போகும் விசையானமுப்பூவில்செயநீர்விட்டு, காரப்பாகலைத்திலாட்டிறுக்கால் கருணையுள்ளமெழுகாகும்லிங்கத்தப்பி, சீப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து சிவசிவாசாடைதனில்தணிபோலாமே. ௱௰௯

ஆமப்பாலிங்கமணிதனையெடுத்து ஆதியென்றதங்கமதில்நாலுக்கொன்று, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்கொடுத்தாயானால் நன்மையுள்ளலிங்கதங்கமொன்றாய்ச்சேர்ந்து, தாமப்பாலிங்கமென்றகளங்கதாகுந் தயவானகளங்கமதையுடைத்துக்கொண்டு, வாமப்பாதனையறிந்துகொண்டுமைந்தா மங்கத்தானமதிதனிமேலேபத்துக்கொன்றே. ௱௨௰

ஒன்றானகளங்கமதைவெள்ளிக்கிந்தா லுத்தமனேவயதாபதிறுறாசாரு, நன்றானவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால் நன்மையுடனொன்பதினாறப்பாமதையா, கன்றானகுடவணிலேயீந்தாயானால்கருவானவழுமையுங்காணுங்காணும், அண்டர்பிரான்தொண்டனான அருளைப்பெற்று ஆகாசிவயோகஅருளைப்பாரே. ௱௨௧

நாகக்கட்டு.

பாரப்பாமுன்சொன்னசாரீரில் பக்குவமாய்நாகமதையுருக்கிச்சாய்த்தால், காரப்பாஐந்துமுறைசாய்த்தாயானால் கன்மமுள்ளகுடிலமெலாங்கழன்றுபோகும், சீப்பாஅடங்கியதுமணிபோலாகும் சிவசிவாநாகமணி

யென்னசொல்வேன், ஆசப்பா அறிவார்களாகப்போக்கு ஆதியந்தப்பொ
ருளதினாலடங்கிப்போச்சே. ௱௨௨

அடங்கினதோர்நாகமதை யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே தங்கமதி
லிடைக்கிடைதான்சேர்த்து, கடங்கலில்லாமணியெடுத்துவுடைத்துமை
ந்தா துயவாகவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால், மூடங்களில்லா ஆறேழுவயதே
யாகு மூடருக்கதுஇக்கருவைச்சொல்லாதையா, திடங்கனிந்தஅமுதமுண்
டுகுருவைக்காரு தெசநீட்சைபதிதனிலேசேர்த்துநில்லே. ௱௨௩

நில்லென்றுசொல்வதுதானெங்கேயென்றால் நிருமலமாங்குருபதத்
தேநேர்ந்துநில்லு, கள்ளென்றசொல்லதுதானேதென்றால் தன்மையில்
லாவண்டனைநீதள்ளுதள்ளு, கொல்லென்றுசொல்லதுதானேதென்றால்
குருவைநினைந்துருகாதகுறும்பர்தன்மேல், செல்லென்றுமன்மதனைக்கொ
ல்லவேண்டாஞ் சிவசிவா குருவருளைத்தினமும்போற்றே. ௱௨௪

துரிசுசுன்னம்.

போற்றுவதுபூரணத்தைப்போற்றிக்கொண்டு புதுமையுள்ளதுரிசி
னுடசுன்னஞ்சொல்வேன், மாற்றுவதுவழலையுடனிணங்கக்கூட்டி மாறு
மலிடைக்கிடைதான் துரிசிகூட்டி, நாட்டிகமாய்கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு
சமரசமாய்முன்னீராவிட்டுஆட்டி, வாட்டிநீவாய்பில்லைதனைரவிமுகத்தில்
மைந்தனேநன்றாகவுலரப்போடே. ௱௨௫

உலர்ந்தபில்லைதனக்குமேல்சீலைசெய்து உண்மையுடன்காயவைத்து
குருவைப்போற்றி, அலர்ந்தஎருவினையெடுத்துபுடத்தைப்போடு அரகரா
புடமாறியெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேசீறிநிற்கு மகத்தா
னசுன்னமடா என்னசொல்வேன், தளர்ந்தலோருசத்தனைப்பழியாய்க்
கொல்லும் தன்மையுள்ளசுன்னமதைப்பதனம்பண்ணே. ௱௨௬

ரசமணி.

பண்ணியதோர்சுன்னத்தின்மார்க்கங்கேளு பாலகனேரசமதனைச்சு
த்திபண்ணி, கின்னியென்றதோர்பாக்கின்னிதன்னில கிருபையுள்ளரச
மதனை அதனில்வார்த்து, நன்னயமாய்ரவிதனிலேரசத்தைவைத்து நன்றா
னசுன்னமதைமேலேதூவி. கன்னிமயேஸ்பரிதனக்குப்பூசைபண்ணி கை
யாலேமத்திக்கதிரளுந்தானே. ௱௨௭

திரமானரசமதனையெடுத்துமைந்தா சிவசிவாவுண்டைபோல்திரட்
டிக்கொண்டு, உரமானமுப்பூவில்முன்னீர்விட்டு வுத்தமனேகுப்பிமணித
னக்குப்பூசி, திறமானரவிமுகத்திலுலர்த்திமைந்தா நிச்சயமாய்விளக்கொ
ளியில்வாட்டினாக்கால், பரமானபரமகுருஅருளினாலே பக்குவமாயிருகிய
துமணியேயாமே. ௱௨௮

ஆமப்பாயிம்மணிக்குச்சாரணைகள்தீர்ந்து அருள்பெருகுஞ்சிமிழ்த
னிலேயடக்கம்பண்ணி, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்நாவிலிட்டு நன்மையுள்
ள அமுதாறுகொண்டாயானால், காமப்பாவுனதுருவம்நிர்மலமாய்க்காணு

ஞ்சுச்சித்தானந்தவெளிகாணேதோன்றும், காமப்பாகொண்டதொருசித்த ௱௨௯
தால்மைந்தா கயிலாசமேறுதன்னைக்காணலாமே.

வழலைசாதமுப்பூச்சுண்ணம்.

காணப்பா இன்னமொருமுப்பூச்சொல்வேன் கருவானவழலையுடனே
தன்கூட்டி, பேணப்பா இத்திடைக்குப்பூரஞ்சேர்த்து பெருமையுள்ளகல்லு
நுதிவிட்டுமைந்தா, தேனப்பாமுன்சொன்னசெயநீர்விட்டு திசையாகஅரை
த்தக்கபிலைகோமேயி, கோணப்பாதன்னருளால்சுண்ணமாகி கொடுமையுள் ௱௩௰
ளசுண்ணமதாயிருக்குந்தானே.

அரிதாரக்கட்டு.

தானென்றசுண்ணமதையெடுத்துக்கொண்டு தாமென்றஅரிதாரக்
கட்டிக்கப்பா, வானென்றசெயநீரால்அரைத்துமைந்தா பதந்தானதாரத்து
க்கங்கிபூட்டி, பானென்றவிமுகத்திலுலர்த்திமைந்தா பக்குவமாய்மண்சீ
லையேமுஞ்செய்து, தேனென்றபூரணத்தைமனதில்வைத்து சிவசிவாகா ௱௩௧
டையென்றபுடத்தைப்போடே.

போட்டபுடந்தனையெடுத்துப்பார்த்தாயானால் புதுமையுளதாரமது
கட்டிப்போகும், தாட்டிகமாய்க்கட்டியதோர்தாரந்தன்னை தயவானசெம்பு
வெள்ளிக்கீந்தாயானால், நாட்டமுடனீராறுவயதுபெண்தான் நாயகிபோ
லனதுமுன்னேநின்றிருப்பாள், தேட்டமுடனவள்பதத்தைப்பூசைபண் ௱௩௨
ணுதெவிட்டாதபூரணத்தைத்தினமுநோக்கே.

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நுண்மையுள்ளலட்சணத்
தைப்பார்க்கவேணும், தாக்குவதொருநிமைக்குளிருளையெல்லாந் தட்டழி
த்துப்போகவேதாக்கவேணும், மாக்கமுடனிம்முறைகள்பார்க்கவேணும் ம
ந்திரபஞ்சாட்சரத்தில்நிற்கவேணும், ஆர்க்குமிந்தமுறைகளைநீசொன்னா ௱௩௩
யானால் அப்பனேயுனதுசிரம்வெடித்துப்போமே.

போமப்பாசகலசித்துப்பொசுக்குப்போகும் பொல்லாதசண்டாளர்க்
கீந்தாயானால், நாமப்பாசொல்லுகிறோமிந்தசாபம் நம்மாலேதீர்ப்பதற்கு
முடியாதையா, ஆமப்பாசொல்லிவிட்டோமிந்தநூலை அடக்கமப்பாவெகு
டகனமடக்கம்பண்ணு, தாமப்பாஅடக்கம்விட்டுவெகுளியானால் தன்னுவ ௱௩௪
டலைக்காணாமல்தயங்குவாயே.

நாகரசக்கட்டு.

தயங்காமலின்னமொருவிபாகங்கேளு தயவானநாகரசஞ்சரியாய்ச்
சேர்த்து, மயங்காமலைமுடியுந்துரிசிபூரமதத்தானவீரமுடன்சினங்கூட்
டி, தியங்காமல்கலைத்திலாட்டிமைந்தா தேவியென்னுமால்தேவிக்கங்கிபூ
ட்டி, நயந்தானுமென்றுமேன்சீலைசெய்து நன்றாகவிமுகத்தில்காயவை ௱௩௫
யே.

வையப்பாவிமுகத்தில்நன்றாய்க்காய்ந்தால் மயங்காமல்புடம்போட
மைந்தாகேளு, பெய்யப்பாசொல்லுகிறோம்நன்றாய்க்கேளு மேன்மையுள்
ளபுவிபோலேகட்டிநிற்கும், வையப்பாவுருவுவதுபோலேபர்காள் கணமா

ணாவிமதியிலிந்தாயானால், பொய்யப்பா சொல்லவில்லைப்பத்துமாற்றுபொ
ன்போலேயிருக்குமடாபுகழ்ந்ததானே. ௱௩௬

காணப்பாஉப்புடனேபுளியுஞ்சேர்த்து களிப்பானகுடவனைத்தான்
தகடாய்த்தட்டி,வீணப்பாசொல்லவில்லைதகடுதன்னில் விசையானஅரை
மருந்தைவினவிக்கொண்டு, பேணப்பாபுடம்போடச்செய்யாய்ப்போகும்
பிலத்ததொருசெம்பதனை உருக்கிக்கொண்டு, ஆணப்பாகட்டினதோர்தார
ந்தன்னை உகந்துநீகொடுக்கின்றவரிசைகேளே. ௱௩௭

கேளப்பாவுருகினதோர்குடவன்றன்னில் கிருபையுடன்வெள்ளிய
கிலீந்தாக்கொண்டு, கேளப்பாவாரமலிரண்டுஞ்சேர்த்து குள்ளொன்றுவு
ருக்கையிலேவைத்தூதேரு,வாளப்பாகட்டினதோர்தாரந்தன்னை வரிசையு
டன்கொடுக்கையிலேவாங்கிக்கொள்ளுந், தேளப்பாகொட்டினதோர்விஷ
ந்தான்சென்று சிவசிவாபமுப்பேறித்தங்காச்சே. ௱௩௮

சினையாதிமுப்பூச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருமுப்பூசொல்லேன் அரகராஅதிஉப்புக்கிடை
தான்கேளு, காச்சப்பாகாசினதோர்கம்பிஉப்புங் கருவானசினையுடன்மூ
ன்றுங்கேளு, பேச்சப்பாஒன்றுயில்லையிடைசரியாக்கொண்டு பெருமை
யுள்ளசாரம்விட்டேஆட்டி,மாச்சலென்றுநினையாமல்கலவத்தாட்டி மக்க
ளேயுருட்டியதைவட்டுபண்ணே. ௱௩௯

பண்ணியதோர்வட்டதனைவிமுதத்தில்வைத்து பாங்காகக்கனிந்தி
டவேகாய்த்தாயானால்,புண்ணியனேமண்சீலைசெய்துக்கொண்டு புத்தியுட
ன்புடம்போடுசுண்ணமாகும்,கண்ணிமையேஸ்வரிதனக்குப்பூசைசெய்துகரு
வானசுண்ணமதில்கழிஞ்சிவாங்கி,கன்னிமையாய்தாரத்துக்கங்கிபூட்டி அ
யவானசாரந்தன்னால்தானே. ௱௪௰

தானென்றகவசமதைநன்றாய்ச்செய்து தன்மையுடன்மண்சீலைசே
ழுஞ்செய்து கோவென்றகருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி குணமாகச
ண்டெருவில்புடத்தைப்போடு,மாவென்றஅரிதாரங்கட்டினல்ல மகத்தான
தன்னிறமாயிருகிறுக்கு,தானென்றஆணவத்தைப்போக்கிவைத்த கரு
வானதாரமதையெடுத்துக்கொள்ளே. ௱௪௧

கொள்ளப்பாகட்டினதோர்தாரந்தன்னைக் கூசாமல்மதியிலிந்தா
யானால், விள்ளக்கேளொரேழுயாற்றுகாணும் விசையானதாய்ச்சொக்கட்
டுமாற்று,சொல்லக்கேள்புலத்தியனேதகடாய்த்தட்டி சொல்லடங்காப்பு
டந்தனிலேயிறங்குந்தங்கம், செல்லப்பாசிவயோகமார்க்கந்தன்னில் சிவசி
வாமனதறிவால்தினமும்நோக்கே. ௱௪௨

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நன்மையுள்ளகுருபதத்
தைநட்டபணியவேணும், நாக்குரிசைதனையகற்றிக்கனியேநின்று நன்றான
கன்னைநிந்தைநவமாய்க்கொள்ளு,வாக்குமனதொன்றாகிமனத்தைக்காரு ம
கத்தானபூசைபூரகமும்பண்ணு, தாக்குவதுகும்பகத்தில்நிலைமூட்டி த
ன்மையுடன்யோகமதைத்தாக்கப்பாரே. ௱௪௩

பாரப்பாமூலமதைப்பூசித்தாக்கால் பாராபரத்தின்செயலதனைக்காணலாகும், நேரப்பாபிறப்பிறப்புரெண்டுங்காணும் நீடுமெல்மகத்துவமே தெய்வமென்பார், ஆரப்பாசொன்னாலுமுலகமேயாம் அருளானபூரணந்தையறியாமூடர், கூறப்பாஉலகமெல்லாஞ்செனித்தவாறுங் கூர்மையுள்ள நாதவிந்துரெண்டுந்தானே. ௱௪௪

ரெண்டானபொருளறிந்துபூசித்தோர்கள் நிலைத்தார்கள்கோடான கோடியட்டும், வண்டானதுதுசென்றுமதுவுண்டாப்போல் மகத்தானபூரணத்தைமருவிப்பாரு, அண்டர்கோனருள்பெருகிஉலகமீதில் அஷ்டமாசித்திகளுமாடிநிற்பான், பண்டானபரப்பிரமமாகியேதான் பாருலகில்குருவாகித்துலங்குவானே. ௱௪௫

நாகசமுப்பூச்சுன்னம்.

துலக்கமதாயின்னமொருபூப்பூசொல்வேன் சோதியுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, வலக்கமதாய்நாகமுடனாசத்தைச்சேரு மகத்தானஅடிமுடியுங்கூடச்சேரு, பழக்கமதாய்வீரமுடன்புழுகுசேரு பங்கமாங்கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு, மலர்க்கமலநீராலேயரைத்தாயானால் மைந்தனேமெழுகாகும்வட்டுபண்ணே. ௱௪௬

பண்ணியதோர்வட்டதனைக்காயப்போட்டு பக்குவமாய்மண்சீலைசெய்துக்கொண்டு, உன்னியதோர்முழமளவுபுடத்தைப்போடு உத்தமனேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு, வெண்மையுள்ளசுன்னமதாய்நீறிநிற்கும் வேதாந்தஆதினமுங்குருவாய்நிற்கும், புண்ணியனேயிந்தநீறதிகச்சுன்னம் பூரணத்தின்செயலதனால்சுன்னமாச்சே. ௱௪௭

ஆச்சப்பாஇச்சுன்னந்தாளகத்திலப்பி அடைவாகமண்சீலையேழும்செய்து, காச்சப்பாரவிமுகத்திலொன்றாய்க்காய்ந்தால் கருகாமல்பத்தெருவில்புடத்தைப்போடு, மூச்சப்பாஓடாமலுருகிநிற்கு மூவுலகுமெச்சுமடா இந்தத்தாளம், தாட்சியொன்றுமில்லையடாவிமதியிற்றூக்கி தயவானபதினாறுமாற்றுப்பொன்னே. ௱௪௮

பொன்னாருஞ்செம்புதனில்பத்துக்கொன்று பூட்டினால்வயதேட்டாய்ப்புகழ்ந்துகாணும், உண்ணாணமதிதனிலேபத்துக்கொன்று ஊட்டினால்பத்தரைதான்தப்பாதையா, கண்ணானகுடவனிலேபத்துக்கொன்று காட்டினால்வழுவைக்குஅதிகங்காணும், வண்ணமுள்ளமால்தேவிகூத்துமெத்த வாக்கடங்காமனமடங்காச்சித்துமாமே. ௱௪௯

தாரிசிமுப்பூச்சுன்னம்.

சித்தானதாரிசிமுப்பூச்சுன்னஞ்சொல்வேன் சித்தமுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, பத்தானசவுக்காரஞ்சினைக்கூட்டி பசைபையுள்ளதுருசதுவுமிடையேசேர்த்து, சத்தானஇனைக்களுடன்கூடச்சேர்த்து தயவாகவாய்நீரால்சலவைத்தாட்டு, முத்தானமெழுகதுபோல்நிற்குமப்பா மோசமென்றுநினையாதேவட்டுபண்ணே. ௱௫௰

பண்ணியதோர்வட்டதனைக்காயப்போட்டு பக்குவமாய்காய்ந்தபின்புமண்ணுஞ்செய்து, தண்மையுடன்பத்தெருவில்புடத்தைப்போடு தனை

லாறிவெடுத்துப்பார்சுன்னமாகும், புண்ணியவானுனக்கால்கன்றாய்ச்சீறும்
புலத்தியனேயக்கீற்றைப்பதனம்பண்ணு, கண்ணிமில்லாத்தினைகளிலே
போட்டுப்பாரு தயவானவாருதிபோல்செலமுமாச்சே. ௱௫௧

செலமானநற்சலத்தையொன்றில்வாங்கி சிவப்பானதாரகதில்கருக்
குத்தாக்கு, அழலானவூறலது அற்றுப்போகும் அதின்பிறகுசுன்னமதைத
க்கவைசப்பண்ணு, உலகளந்தஅரியினுடைதேவிதானு மூண்மையுடன்கயகு
மாயுசந்தநிற்பாள், கலைமதுசெய்யாமல்ரவிபதியில்தாக்கு கருணையுடன்
பதினூறுமாற்றுப்பொன்னும். ௱௫௨

பொன்னானபொன்படைத்தால்பொல்லனயாகும் பொல்லாதபா
வியென்றால்மண்ணாய்ப்போகும், கண்ணானசெயலறிந்தாலெல்லாமுண்டு
தாருவானகுருவறிந்தாலெல்லாங்காணும், விண்ணானபதியறிந்துஅடிபுங்க
ண்டால் வேணவிதங்கருவாகச்செய்யலாகும். பெண்ணாசைகொண்டவ
னேஞானக்காதைய பொருளாசைகொண்டவரைச்சினந்துதள்ளே. ( )

சினந்துமிகத்தள்ளுவதுயென்னவென்றால் செயலில்லாப்புளியுட
னேயென்னைத்தள்ளு,உணர்ந்துவரும்மிளைநச்சிக்கஞ்சாவாகா உணர்வ
ழிக்குங்கள்ளுசாராயமாகா,மணக்கமுழும்பூரணத்தையன்றியொன்று வச
ய்க்கடங்காமதம்பேசுகின்றாயானால், இணங்குவதுபூரணந்தான்கடினமா
கும் என்மகனேபுலத்தியனேயிந்நூலே. ௱௫௪

இந்நூலாயிரத்து இருநூறுக்கும் ஏகாந்தமானகருவதிலேதோற்று
ம், அந்தமுடனுதியென்றபொருளேதோற்றும் அவையடக்கமென்றதெ
ல்லாமிதிலேதோற்றும், சந்தயங்களென்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும் வி
ந்தையுள்ளவிநோதமெல்லாமிதிலேதோற்றும் வேடிக்கைசிமிட்டிகளுமிதி
லேதோற்றும், தந்திரங்களென்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும் சாயுச்சியப
தவிகளுமிதிலேதோற்றும். ௱௫௫

தோற்றுதகருக்களெல்லாமிதிலேதோற்றுந் தூபமுதல்பரிசனமுமி
திலேதோற்றும்,ஆத்துமத்தின்கருக்களெல்லாமிதிலேதோற்று மருள்பெ
ருகுபூரணத்தினருமைதோற்றும், பாட்டானபரிபாஷையிதிலேதோற்று
ம் பக்குவத்தின்செயல்களெல்லாமிதிலேதோற்றும், காட்டாதகருக்களெ
ல்லாமிதிலேதோற்றுங் கபடமிட்டுவெகுளிதனில்நில்லாதையா. ௱௫௬

ஐயனேபுலத்தியனேயுமக்காய்நாமும் அருள்பெருகுமாயிரத்து இரு
நூறுக்குள், மெய்யானகருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன் மேட்டியாய்
திரியாமல்குருவைக்காரு, வையகமெல்லாந்திரிந்துஅலைந்தாலுந்தான் வா
ய்க்குமோஇக்கருக்கள்வாயாதப்பா, கையானகையிநெல்லிக்கனிபோல
மைந்தா கருவாகஇந்நூல்பதனம்பண்ணே. ௱௫௭

பதனமப்பாவெகுபதனமிந்நூலைப் பார்க்கவிலையோக்கருக்குசெக்க
யானால்,விதனமப்பாசொல்லாதேயதிகாபம் வேண்டிநேதுன்னே [illegible]
அமாட்டாய்,மதனமதாய்பவுனமுடனிருந்து [illegible]

மாசித்துமாடு, இதமானபூரணத்தைத்தினமுண்போற்று இன்பமுடனின்
னமொருமுப்பூச்சொல்வேன். ௱௩௭

வழலைமுப்பூச்சுண்ணம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேவழலைதன்னை சுத்தகெந்தகந்தன்னாலே
சுத்திபண்ணி, விள்ளக்கேளுஞ்சாரஞ்சுத்திபண்ணி வெண்மையென்ன
சொல்லடாவுகமையில்லை,கல்லானவழலைதனையெடுத்துமைந்தா கருவா
கவிடைசமனாய்கிராம்பூரம், வல்லமையாய்க்கல்வமதிலிட்டுமைந்தா வரி
சையுடன்வெடியுப்புதன்னாலாட்டே. ௱௩௮

ஆட்டிநன்றாய்பில்லைசெய்துவெட்டிபண்ணி அருள்பெருகுமண்சீலை
யதின்மேல்செய்து, காட்டானவெருவதனில்புடத்தைப்போடு கனலாறி
யெடுத்திடவேசுண்ணமாகும், தேட்டானதேட்டாகுமிந்தச்சுண்ணந் திரு
வானமிரிதியுந்தாரந்தன்னில், பூட்டாதகவசமதுநன்றாய்ச்செய்து பொ
ருந்தவேமண்சீலையேழுஞ்செய்யே. ௱௩௯

செய்ததொருகவசமதைக்காயப்போட்டு சிவசிவாவென்றெருவில்
புடத்தைப்போட்டு, ஐய்யமுள்ளதாமதுகட்டிநல்ல சோதியுள்ளஅரு
ணனைப்போலிருக்குமப்பா, மையவேகட்டியதோர்தாரந்தன்னைப் பாச்ச
டாவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, அய்யனேபுலத்தியனேசொல்லக்கே
ளு அன்பாகப்பன்னிரண்டுமாற்றுமாச்சே. ௱௪௰

ஆச்சப்பாகுடவனிலேயெட்டுமாற்று அரகராசெம்புதனிலாறுமாற்
று, பேச்சப்பாவெள்ளிசெம்புதன்னிலீந்தால் பிசகாதுஎட்டனாதான்மே
னிப்பாரு, மீச்சப்பாவெகுமீச்சுதாரக்கட்டு நேர்மைசொல்லஎன்றாலேகூ
டாதையா, காச்சப்பாமூலமென்றதீயில்தன்னைக் கருணைபெறமேல்மூலைச்
சுடரிக்கில்லே. ௱௪௧

சவுக்காரப்போக்கு.

நில்லப்பாசவுக்காரஞ்செய்யுமார்க்கம்நிலைபெறவேசொல்லுகிறேன்
மைந்தாகேளு,வல்லதொருகுளக்கரைவாழ்பிண்டத்தானை மகத்தானசிட்
பியடாகுப்பிடானை விள்ளாமல்விள்ளுகிறோம்பூமிநாதம் விசையானஅடி
முடியுஞ்சிப்பிப்போக்கு, சொல்லாமல்சொல்லுகிறோமாதியந்தஞ் சொல்லு
பமுனாவஸ்துவைநீவணங்கிப்போற்றே. ௱௪௨

வணங்குவதுஎப்படிதானென்றால்மைந்தா மயானமதினிலேவனைத
ண்ணிற்சென்று,இணங்குவதால்ருத்திரனைப்பணிந்துபோற்றி இன்பமுட
னசுவசமேசெய்துக்கொண்டு,குணங்களொருபடனதாகவேயிவனைப்போ
ற்று குணமானஆள்வள்ளிக்கிழங்குதன்னை, முணங்காமல்நறுக்கியதைத
பாண்டத்திட்டு முன்னீராலுப்பிட்டுஅவித்திடாயே. ௱௪௩

அவித்ததொருகிழங்கதனையெடுத்துமைந்தா அடிகனத்தவொல்தனிலே
யிட்டுக்கொண்டு, குவித்ததோரிருப்புலக்கைதன்னாற்குத்தி குமுறவே
ன்றாகவிடித்துமைந்தா, தவித்தியமாய்நீயாபல்பாண்டத்திட்டு தயவ

னாவிபீசங்கூட்டிப்போட்டு,பவித்திரமாயைங்கோலத்தயிலம்விட்டு பதனா
மாய்க்கிண்டி யேயுண்டைசெய்யே. ௱௯௫

செய்யப்பாவுண்டையதுவிளாங்காய்போலே திரமாகவுருட்டையி
லேயிறுகிப்போகு,மெய்யப்பாசொல்லுகிறோம்சவுக்காரத்தன்னை விரு
துபெற்றசித்தர்கள்தான்செய்வாரப்பா, பொய்யப்பாசொன்னதிறைப்புலை
யனுவாய் புகழானபூரணத்தைத்தினமும்நோக்கு, கையப்பாவுதவுவது
போலேமக்காள் கருவாகஇன்னமொருகாரஞ்சொல்லேன். ௱௯௬

சவுக்காரமிருக்குமிடம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேசவுக்காரந்தான் சுயம்பாகஇருக்குதடா
அறியமாட்டார், விள்ளக்கேள்வஸ்துவாய்நின்றுகொண்டு விளக்கொளி
போல்நின்றுவிளையாடுதய்யா, வல்லதொருமயேந்திரமலைச்சார்புதன்னில்
வளர்ந்துநிற்குஞ்சவுக்காரப்புற்றுமேலே, சல்லாபமானதொருசவுக்கார
த்தை தனதாகக்கொண்டுவந்துநொறுக்கிடாயே. ௱௯௭

நொறுக்கியதுபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா நுண்ணிமையாக்காட்டிவி
ட்டுமுப்பூவிட்டு, குறுக்கிநன்றாய்வற்றுமட்டுமெரிப்பாயப்பா குழம்பானை
பருவமதில்தயிலம்வார்த்து, கருகிப்போகாமல்கிண்டிகிண்டி சருகாதப
தம்பார்த்துஎடுத்துக்கொண்டு, உருக்குமுடன்குட்டோடேயுருட்டிப்போ ௱௯௮
டு வுத்தமனேயாரியபின்னிறுகிப்போச்சே.

போச்சென்றுவிடுகாதேயின்னமொன்று புதுமையுள்ளசவுக்காரஞ்
சொல்லக்கேளு,மாச்சலொன்றுமில்லையடாஆதியந்தம் மைந்தனேசமூல
முன்னைகவசமேசெய்து, பேச்சொன்றுசொல்லாமல்நொறுக்கிக்கொண்டு
பெரிதானபாண்டத்திலிட்டுமைந்தா, காச்சுதற்குசுத்தசலம்நிரம்பவிட்டு
கசகாமல்கிண்டிவகில்கரைந்துபோமே. ௱௯௯

கரைந்துமிகக்குறுகிநன்றாய்கொதிக்கும்போது கருகாதபதம்பார்த்
துக்கிண்டிகிண்டி, திரைந்துமிகக்கடுகதின்மேலெண்ணெய்நிற்குஞ் சிவசி
வாவெண்ணெய்தனைவடித்துக்கொண்டு, குறைந்துநின்றகடுகதனையெடுத்
துமைந்தா கூசாமல்சுத்தசலமதனில்வார்த்து, வரைந்துமிகக்கையாலேகை
ரைத்துமைந்தா வட்டோடுதெளிஊறிநிரவியில்லவையே. ௱௭௰

வைப்பாரவிமுகத்திலுலர்த்தபின்பு மக்களேபின்பொருகால்சுத்தச
லம்விட்டு,வைப்பாரவிபீசங்கூட்டிப்போட்டு நன்றாகஅடுப்பேற்றித்தியை
மூட்டி,மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பதமாய்க்கிண்டி வெந்துவரும்பதந்த
னிலேதயிலம்வார்த்து,செய்யப்பாதிரண்டுவரும்பதத்தைப்பார்த்துசிவசி
வாவுருட்டிவெய்த்திரமாய்த்தானே. ௱௭௧

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

தானென்றசவுக்காரமின்னமொன்று தன்மையுள்ளபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, வானென்றகற்கன்னம்படிதானொன்று வளமையுள்ளபூ
ரணத்தின்சுன்னமொன்று, தேனென்றவித்துப்புசுன்னமொன்று திருவா
னரவிபீசஞ்சுன்னமொன்று,மானென்றஅருநீரில்கரைத்துக்கொண்டு மக ௱௭௨
த்தானபாண்டத்தில்வாருவாரே.

அருளானபோதமெல்லாமடங்கும்வீடு அபிரோதாயிருந்தடங்
குமிவீடு, இருளானகாயியந்தானிருக்கும்வீடு இச்சையுள்ளமாயமதுஇரு
ந்தவீடு, மருளானபேய்க்கூத்தாடிநின்று மாயமெல்லாங்குடியிருக்குமக
த்தாம்வீடு, கருவானகருவிகளுமிறந்தவீடு கருவழிந்துநிகைத்துநின்
றுகாலன்வீடே. ௱அ௭

வீடறிந்துபதவியுடனிருக்குமாண்பர் விட்டிலுள்ளபேர்களைத்தான்
விரும்பாமாண்பர், காடறிந்துநாடறிந்துகருதாமாண்பர் கருவானபூரணத்
தைக்காணுமாண்பர், கூடறிந்துகுடியிருக்கமாட்டாமாண்பர் குருவருளை
ப்போற்றுதகுருநட்டுமாண்பர், பாடறிந்துபயனறிந்துக்கொள்ளாமாண்பர்
பாவிகள்தான்மெத்தவுண்டுபார்த்திடாயே. ௱அஅ

கல்லுப்புக்கட்டு.

பார்த்துமிகப்பூரணத்தைப்பணியவேணும் பணிந்துமிகவில்லாட்டா
ட்டாண்பாய்த்தானுங், கூற்றுவனுக்கிரையாகப்போவாய்மைந்தா கூறுட
னேகூற்றுவன்தானென்றாக்கால், நாற்றிசையுந்திரிந்தலைந்துபொருள்க
ண்டேடும் நன்மையில்லாதிரோதாயிதன்மையப்பா, பூத்தமலர்வாசனைதா
ன்கல்லுப்பாகும் பூமிவளர்பூவதுதானுதமாச்சே. ௱அ௯

ஆச்சப்பாசிரிதிவியிதைத்தாலே அடங்காதகல்லுப்புகட்டிப்போக்
கு, மாச்சலது இல்லாமல்கட்டிச்சென்று மகிழாமலுந்திடைக்குக்காரசாரம்;
பாக்கவாப்பினமுடன்துருசுகூட்டிபதுமல்வீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து, தா
ட்டியொன்றுமில்லாமலொன்றாய்ச்சேர்த்து தவிராமல்மூன்னீரில்கரைத்
துக்கொள்ளே. ௱௯௰

கொள்ளப்பாபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா குருபதத்தொழுதிறங்
கி அடுப்பிலேற்றி, அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்றீயைமூட்டி அடித்துரில்ப
த்துருகங்கண்டுகண்டு, வல்லமையாய்க்கிண்டிவரும்போதிலேதான் வைத்தவி
க்குழம்பானபருவந்தன்னில், சொல்லக்கேளொண்டத்தெண்ணெய்வி
ட்டு சுருதியுடன்கிண்டிநல்லிரளும்பாரே. ௱௯௧

பாரப்பாதிரண்டுவரும்பருவந்தன்னில் பதுமல்விளாங்காய்போ
லுண்டைசெய்து, பேரப்பாசவுக்காரமென்றுசொல்லி பிசகாமலுண்டை
தனைப்பதனம்பண்ணி, சேப்பாநின்றகொருகுருவைப்போற்றி நிச்சயமா
ய்சவுக்காரவுண்டைதன்னை, வீரப்பாபோவதற்குகுத்திகேளு விசையான
காரமுடன்சாருஞ்சேரே. ௱௯௨

சேர்த்துமிகாவியில்வைக்கஜெயநோகுஞ் சிவசிவா அங்கீரில்வீரப்பூர
ம், பார்த்துமிகச்சேர்த்திடவேசெயநீர்காணும் பக்குவமாய்குருநேர்போல்
பசுமையாகும், வேற்றுமைகளில்லாதசவுக்காரத்தை வெகுளாமல்செயநீ
ரில்தேய்த்துப்போடு, மாற்றுமடாஎண்ணெயெல்லாம்வழிந்துபோகுமக
த்தானகாரமதுசத்தியாச்சே. ௱௯௩

ஆச்சப்பாசத்திசெய்தகாரமொன்று அத்திடைக்குவிரமொன்றுபூர
மொன்று, பேச்சப்பாஒன்றுமில்லைகலவத்தாட்டு பிசகாமலிராசுசாமடா

ட்டு, பாச்சப்பாவிழுகத்தில்வட்டுபண்ணி பக்குவமாய்க்காய்ந்தபின்புமெ ன்னுஞ்செய்து, காச்சப்பாகாட்டெருவில்புடத்தைப்போடு கருணையுள் ளசுன்னமதாய்நீறிப்போமே. ௱௯௪

தாரக்கட்டு.

போமப்பாதரித்திரியமெங்கேபோச்சு புநுமையுள்ளசுன்னமதை வாய்நீராலே, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்குழைத்துக்கொண்டு நன்மையுள் ளதாரத்துக்கங்கிபூட்டி, தாமப்பாமண்சிலையெழுஞ்செய்து தவிராமல்கொ ண்டெருவிற்புடத்தைப்போடு, ஓமப்பாதாரமதுவுருக்கிக்கட்டு முத்தம ணைஅருணனைப்போலிருக்கும்பாரே. ௱௯௫

பாரப்பாசிவந்தெதாருதாரந்தன்னை பாச்சடாவெள்ளியிலேபத்துக் கொன்று, சேரப்பாவெள்ளியதுபழுக்கும்பக்காய் சிவசிவாகாய்ச்சேர்த்து தகடுதட்டி, காரப்பாபுடம்போடுமூன்றுகிரமையா கருணைபெறப்பதினொ ருமாற்றுப்பொன்னும், வீரப்பாஅகஸ்தியதோர்செம்புதன்னில் விசையா கபத்துக்குவொன்றுபோடே. ௱௯௬

போட்டசெம்புளதேத்திடவேஆறுமாற்றாய்புனிதமுடனிருக்குமடா அப்பாகேளு, தாட்டிகமாய்தாய்சேர்த்துதகடுதட்டி தன்மையுடன்மூன் றுபுடம்போட்டாயானால், நாட்டதனில்விலையாகும்பத்துமாற்றாய்நன்மை யுடனின்னமொன்றுநவிலக்கேளு, கூட்டானகுடவனைத்தான்சுத்திபண் ணி கொடுத்திடுவாயெட்டில்ரெண்டுவெள்ளிதானே. ௱௯௭

தானென்றகுடவனிலேவெள்ளிசேர்த்து தன்மையுடன்பதினொருக் கொன்றேயிந்தால், தேனென்றவயதுதானெட்டுமாற்றாய் தீர்க்கமாய்நிற் குமடாதாயைச்சேர்த்து, மானென்றதகடுதட்டிப்புடத்தைப்போடுமைந்த னேவயதுபனிரெண்டுமாற்றே, கோனென்றதிருவருளைவணங்கிப்போற் றி குருவானபதியறிந்துஅமுதங்கொள்ளே. ௱௯௮

அமுதமென்றநாதமடாவாயுவாச்சு அப்பனேசுக்கிலமோலிங்கமாக் கு, குமுதமுடன்ரெண்டல்லோவொன்றாய்சேர்ந்தால், குருவானபதிகாட் டும்வாசியாச்சு, உயிருகிறவாசியது எங்கேயென்றால் உத்தமனேயடியான மூலமாச்சு, நிமிர்ந்துகொண்டுமூலத்தைக்கண்ணூற்பாரு நோரானசூரியனை போல்வட்டமாச்சே. ௱௯௯

அட்டமாசித்திகளுமதிலுண்டாச்சு அருள்பெருகும்போதமேயதி லுண்டாச்சு, நிஷ்டையொடுசமாதிகளுமதிலுண்டாச்சு ஞானமந்திரமு மதிலுண்டாச்சு, துட்டர்களைநீக்குநெறியதிலுண்டாச்சு சொல்லவொண ணாவசியமெல்லாமதிலுண்டாச்சு, கட்டாதசாக்கெல்லாமதிநிலைகட்டுங் க வனமென்றகுளிகையுமேயிதிலுண்டாமே, ௨௱

அகஸ்தியர்புலத்தியருக்குத்தபசுதுபவமுரைத்தல்.

உண்டானசேதியடாஇன்னமொன்று வுரைக்கிறேன்புலத்தியனே யுண்மையாக, அண்டர்தொழுஞ்செகஜோதிதன்னைக்காண ஆராலுங்கூடு மடாவப்பாகேளு, பண்டையிலேவிட்டகுறைக்காரனென்றால் பாயகுரு

பதம்போற்றிப்பணிகுவான்கேள், கண்டனடா குருபதத்தை யென்று சொல்வான் காசினியில்வாய்பிளக்காய்க்கருதுவானே. ௨௱௧

வாவென்றமதியமுதமறியாமட்டை வாயூறலமுதமென்றுகொள்ளு மாண்பர், தேனென்றபூரணத்தைச்சீசீயென்று தெருத்தோறுந்தானலைந் துதிருடுமாண்பர், கோவென்றகுருவருளைப்பணியாமாண்பர் குலவயத்தி ற்குருவேடமறியாமாண்பர், நாவென்றஆணவங்கள்மெத்தப்பேசி நாள் தோறுஞ்சீரணித்துப்போவார்பாரே. ௨௱௨

பாரப்பா ஆதியிலேபாடினதோர்காண்டம் பன்னிரண்டுஆயிரமாய்ப் பாடிக்கொண்டு, விரப்பாசெய்யாமலமர்ந்துநின்று விளையாடும்வேளையி லேவேதரிஷிவந்து, நேரப்பாநின்றவருக்கொழுதுநின்று நேசமுடன்பணி ந்துமிகநின்றனப்போ, ஆரப்பாஎன்றுமிகக்கேட்டேனையா அப்போது வேதரிஷியென்றான்தானே. ௨௱௩

வேதரிஷிவாவெனவேஅழைத்துக்கொண்டு வேதாந்தமூலமதுவுப தேசித்து, போகமுள்ளபூரணமுமவனுக்கீந்து புகழுடையநாதரிஷியென் றுசொல்லி, சீதமுள்ளபுத்தகத்தையவனுக்கீந்து நிலைத்துமிகப்பன்னிரண் டுங்காத்தாயானால், பேதமில்லாநாதரிஷிநீயேயாமே பெருமையுள்ளஇந் நூலைப்பதனம்பண்ணே. ௨௱௪

பண்ணியதோரிந்நூலின்பயனைக்கேளு பார்மீதிலுனையாதேமகிழ்ந் திடாதே, நன்மையுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணிநானென்றஆணவத்தை அகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன்பூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு தவிராம ல்சிவயோகந்தானேசெய்து, சென்னிதனில்தீயைவைத்துதீபமேற்றி தெ விட்டாதபூரணமேதினமுநோக்கே. ௨௱௫

நோக்கென்றபூரணத்தைநோக்கிக்கொண்டு நொடியென்றவொரு நொடியிற்குள்ளேமைந்தா, வாக்கென்றபூரணத்தைவாசியேறி வந்தனடா மூலகிரிமலையிற்றானும் பூக்கின்றபூஞ்சோலைவனத்திற்றானும் போகமுள் ளரிஷிகளிடம்வந்தேனையா, தாக்கென்றதுபோதனைக்கண்டுகொண்டு த யவாகசவேதகிரிக்கேகினேனே. ௨௱௬

ஆமப்பாசவேதகிரிதன்னில்வாழும் அரகராசித்தர்கள்தானனந்தங் கோடி, காமப்பாஸ்தானம்பாரெண்டுங்கொண்டு கருணையுடன்தவசிருப்பா ரனந்தங்கோடி, நாமப்பாஅவர்களிடம்சென்றேனையா நன்மையுடன்நாதகி ரிஎங்கேயென்றேன், நாமப்பாசகலோருங்கூடவந்து தன்மையுள்ளநாதகி ரிஅதோவென்றார். ௨௱௭

என்றவருஞ்சேதகிரிக்கேகினார்கள் என்மகனேநாதகிரிக்கேகினேனு ண், குன்றுநதிஷ்லோடிஅதனில்வாழ்வோர் குறையாதவாயுவைத்தான்பகழி ப்பார்கள், நன்றானதபசநிஷ்டையிச்சையிச்சம் நான்சென்றேனவர்களிடமை ந்தாகேளு, பண்பானஎன்குருவேயென்றுசொல்லி பணிந்தார்கள்அந்த கிரியெங்கென்றேனே. ௨௱௮

எங்கென்றுஅந்தகிரிமுடிவிற்சென்று இனியமுள்ளரிஷிகளிடஞ்செ ன்றேனையா, அங்கென்றுதற்கணியிலைக்கதையுங்கூட நெதியிருந்துஅதி

லகிரிச்சருவிற்சென்று,நன்கென்று அகிலகிரிமுடியிற்சென்றே னாதாக்கள் வெகுகோடியதனில்வாழ்வார், வங்கென்று அவர்களிடஞ்சென்றேனையா வருந்தியவர்கனியிந்தார்வாங்கினேனே. உ௱௧

வாங்கியொருகோடிக்குள்ளேசென்றேனையா வரிசையுள்ளசோதிகிரிமுடியிற்சென்றேன், இங்கில்லா குருதேகசித்தர்கோடி திச்கபூள்ளமவுனமதாயிருப்பாரையா, பாங்குபெற அவர்களிடஞ்சென்றேனப்போ பரமானஅகத்தீசர்வாவென்றார்கள்,மாங்கனியிலமுதரசமீந்தாரையா வரிசையுடன்போதகிரிக்கென்றேனே. உ௱௨

எங்கென்றுகேட்டவுடன்மவுனயோகி யெல்லோருமடி தொழுதுவ துசொன்னார், அங்கென்றுபோதகிரிராங்கள்காணோம் அதனிலேவாசமதாயதில்வளர்ந்தோம்,நங்கென்றுபோதகிரிக்கேகவென்றால் நாதமென்ற கெவுனசக்குளிகைவேணும், இங்கென்றஎன்குருவேகுப்பமூர்த்தி சீக்கிரத்தில்நீவரவேதொழுதோர்பாரே. உ௱௩

பாரப்பாபோதகிரிக்கேகவென்றால் பஞ்சகணதீட்சையினால்குளிகைசெய்து,நேரப்பாநின்றதொருகாமனைகள்தீர்ந்து நியவத்தில்கெவுனசக்குளிகைசெய்வாய், வீரப்பாசெய்யாமல்சத்தைவாங்கி விசையானபஞ்சகணதீட்சைசெய்து,சீரப்பாநொடிக்குமுன்னேகிரண்டுபோக்கநிலைபெருகக்கெவுனமணிக்குளிகையாச்சே. உ௱௪

குளிகைதனையனேவோரும்வாயிற்போட்டு குதித்துப்பாய்ந்தார்கள்போதகிரிதன்னில், பலிதமுள்ளபோதகிரியென்னசொல்வேன் பாய்ந்தவொருசித்தரெல்லாம்போதமயமானார், அழியாதபோதமயமாகிநின்று அனைவருமிலிங்கமயமாகிப்போனார், நெளியாதபோதையிலேநிலையில்நின்று நோனபொதிகைகிரிப்போனேனே. உ௱௫

போனபோதகிரியென்றும்பேரு பெருமையுள்ளபொதிகைகிரியென்றும்பேரு,வாரானசதுரகிரியென்றும்பேரு வளமானகுரியகிரியென்றும்பேரு,கூரானமயேந்திரகிரியென்றும்பேரு குருவானகும்பகிரிஎன்றும்பேரு, பாரானபரமகிரியென்றும்பேரு பரமகயிலாசமென்றுபேருமாச்சே. உ௱௬

ஆச்சப்பாலிங்கமயமாகிப்போன அனைவருக்கும்பூசைநிவேத்தியங்கள்செய்து, மாச்சலொன்றுஞ்செய்யாமல்அறிவிற்கூடி மகத்தானகும்பகத்தில்மருவிச்சேர்த்து,மூச்சதுதானடங்கிநின்றபொதிகைதன்னில்முக்கோடிகாலமட்டும்வளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக்காட்சிகளுமதிலேகண்டேன் கண்டதொருகாட்சியிலேமுழித்தேன்பாரே. உ௱௭

சித்தர்கள்குலமும் அவர்கள்பாடிய நூல்களும்.

முழித்துமிகப்பார்த்ததொருஞானதிஷ்டி முனையானகழிமுனையில்கண்டகாட்சி, அழித்துமிகப்பார்த்ததினால்வேதமுனிசெய்த அகத்தியத்தால்நீலகிரிதன்னில்வந்து, பழித்தனமாய்நின்றகிரிதன்னைக்கண்டேன் பரமானபுலத்தியனேகேளுகேளு, கழித்தஒருபன்னிரண்டாயிரநூலை பார்த்து கருவெடுத்துவெகுநூல்கள்கட்டினேனே. உ௱௮

கட்டினதாமல்லாமல்ஜாலவித்தை கருவெடுத்துச்செகத்தோர்க்குக்காட்டினென்பார், கிட்டமுடன்கருவூரான்சனக்குச்சொல்லி கிரமாகக்குடிமகன்தான்செய்தபோக்கு, மட்டிலுமைகளில்லாதரந்தபேதம் வரிசையுடன்சிலநூல்கள்பாடினென்பார், கட்டினென்கொங்கணவன்பளிங்குசாதி காவியமாய்செருநூல்கள்கருதினனே. ௨௧௭

காதினன்சட்டைமுனியனந்தங்கோடி கருவாகஅவன்குலந்தான்சேணியனாகும், உருகியுள்ளபோகனுமேகுசவனாகும் ஓகோகோஅவன்பாடலிலக்கோவில்லை, பருதியுள்ளசந்திரரேகைட்டியாமே பக்குவமாய்முன்பின்னாய்ப்பாடிப்போட்டான், அருமையுள்ளமச்சமுனியென்னசொல்வேன் அவன்றானுந்தான்செம்படவனாகுந்தானே. ௨௧௮

தானுமச்சமுனியனந்தங்கோடி தவிராதவெகுநூல்கள்பாடிப்போட்டான், பானுகமலமுனிகன்னனாகுமாறட்டமாகவேபாடிப்போட்டான், ஊனனையிடைக்காட்டனிடையனாகும் உண்மையில்லாக்கல்விகளையுரைத்தானப்பா, தேனனந்தியுமோபிரமகுலமப்பா திறமாகவெகுமறையாய்ப்பாடினனே. ௨௧௯

நாதரிஷியையழைத்தல்.

பாடினோர்கவிதத்தானந்தங்கோடிபக்குவமாய்நாதரிஷிசொன்னதாலே கோடிபேர்நாதரிஷிதன்னைக்கூவி நான்கொடுத்தகாண்டமதைவெளியிற்போட்டு, தேடிமெய்யான்னகாரியத்தைச்செய்தாயென்று பெருமையுடனால்வான்கிருணைக்குள்வைத்து, சாடியேஅவர்க்குஞ்சாபமீந்தேன் சமுசயங்கள்திரமல்லழித்தேன்பாரே. ௨௨௰

பாரப்பாகவிதத்தர்பதினெட்டாகி பாருலகில்பதினெட்டுச்சித்தரானோர், ஆரப்பா இவர்பெருமையறிகுவார்கள் அறிந்துமிகத்தெரிந்தவன்றானுமேயாகு, சேரப்பாடினோர்பன்னிரண்டு திலைத்தொருஆயிரத்தைக்குறைக்கவைத்தார், சிரப்பாதப்பாமல்பன்னிரண்டுநாலுங் திறமாகப்பாடியதோரிக்குநூல்பாரே. ௨௨௧

இந்நூல்நானுரைத்த இருநூறுக்குள் ஏகாந்தமானகருவெல்லாம்பாடி, முன்சொன்னபன்னிரண்டுஆயிரத்தைத் தூர்க்கமுள்ளபுத்தகமாய்ச்சேர்த்துக்கட்டி, வன்னமுள்ளபலகையாய்ச்சேர்த்துநல்ல வாரிதியாங்காவேரிக்கன்னிகேலதான், கன்மையுள்ளசங்கமென்றபலகையாக சமுத்திரம்போய்ச்சென்றுசபித்திட்டேனே. ௨௨௨

நாதரிஷியைச்சபித்தல்.

செபித்திட்டநாதரிஷிதனையழைத்துச்சுகிரத்திற்சாபமிதுபிடியென்றேதான், குளித்திட்டநாதரிஷியென்னசொல்வான் குருவானவென்குருவேதிருவடிதப்போ, சபித்திட்டுவெகுநாள்தான்சென்றபின்பு சங்கமென்றபலகைபிடித்தேர்வாய்நீயும், வகுத்திட்டசாபமதுநான்தேனப்போ வனுனைப்பிடித்துக்கொண்டவனுமறந்திட்டானே. ௨௨௩

நாதரிஷிவரலாறு.

மறந்துமிகவெகுகோடிகாலந்தானும்மகத்தானவேதரிஷியலைந்தானப்பா, சிறந்துமிகக்கைலைகிரிவடக்குச்சென்று திலைத்துமிகப்பவுத்திரகுலமாணரப்பா, களாந்துமிகவேதரிஷிஎன்னசொல்வோம்கருத்தில்லாபவுத்திரனெனப்பேர்கொண்டோம்நாம், உரத்தகுருசாபமதுதீர்வதற்கு ஒகோகோபலகையிடஞ்சேரவென்றார். ௨௨௪

சேரவென்றுசொன்னமொழிதப்பாமல்தான் சிந்தைதனில்நினைந்து வாரிதியிற்சென்றான், கூர்மமென்றபலகையெதிர்நோக்கிவந்த குறிப்பறிந்துவேதரிஷிசூரநாவிநோக்கி, மாறல்செய்தபலகைதனையெடுத்துக்கொண்டு மனங்குவிந்து அதிலிருந்தாவறுமைபூண்டு, தேர்வதற்குவிதலைகை செய்வோமென்று திரயாகப்புராணமொன்றுபாடினனே. ௨௨௫

பாடினன்புராணமொருநாலிகாண்டம் பக்குவமாய்நாலடியுக்காந்தமொன்று,நாடினன்வேதமொசோந்திரமுமைமந்தா நலமானபஞ்சலட்சணமுஞ்சொன்னார், தேடினன்காவியங்களனந்தங்கோடி செகத்தோர்க்குறைப்பணியாய்வெகுசாப்பாடி, மூடினன்கருவமதமொன்றாய்ப்போக மூர்க்கமுடன்வெகுசந்தைபாடினனே. ௨௨௬

ஆமப்பாவெகுசங்கைபெருத்தப்பாடி அரனைநம்பைவிட ஆத்தானோது,காமப்பாலன்றமகிமாலைத்தினாலே நாளையெல்லாம்வேதமயமாகக்கொண்டார், நாமப்பாவேதசூருநாதனேயாகி சங்கையில்லாயந்திரத்தைத்தானுண்டாக்கி, வாமப்பால்கொண்டதொருவெற்றியினாலே வளையான அண்டவளையாண்டான்பாரே. ௨௨௭

ஆண்டவனும்வேறல்லநானேதானென் றுயிர்த்தெட்டண்டமெல்லாமடக்கினைந்த,பூண்டவனும்வேதமயமல்லால்வேறே பூதலத்தில்சிவனேநானாதானென்று,நின்டாகமகமொடுஇருந்தான்வேதன் நீதிவோவேதமதைபடக்கவென்றே,காண்டவனந்தானெனித்துக்கபாலமேந்தி கருணைபுள்ளாகந்தனையேபோவென்றேனே. ௨௨௮

போவென்றுசொன்னவுடன்தானுஞ்சென்று பொல்லாதபவுத்திரனென்றசாபந்தீர்ந்து,ஆவென்றஅமுதமதுஅவனுக்கீந்து அருவானபஞ்சகனதீட்சைவைத்து,மாவென்றமவுனதீட்சைவைத்து மகத்தானபெரலிமையபவனுக்கீந்து, சோவென்றபொதிகைகிரிதன்னில்வாழுங் கும்பமுனியாமகிழ்வாயென்றேனே. ௨௨௯

வாவென்றுசொன்னவுடன்வேதமுனிதானு மகத்தானபலகையதைக்கைதனிலேந்தி, ஓவென்றுசாத்திரத்தையோதிக்கொண்டு ஒருநொடியில் பொதிகைகிரிதன்னில்வந்தான்,கூவென்றவேதமுனிதன்னைப்பார்த்து குருவானபலகையதைத்தாவென்றேதா, ஓவென்றசந்திரபுட்கரணிதன்னில் ஒளித்தனடாசங்கமென்றபலகைதானே. ௨௩௰

சவுக்காலவரலாறு.

தாமென்றபவுத்திரபதம்ஒழிந்துபோச்சு சதாசிவமேயென்றுநிறைந்திருந்தாலோச்சு, கோவென்றகும்பமுனிகருணையாலே கொள்கின்றேனதிரு

ணிங்கிவெளியாய்ப்போச்சு, தேனென்றவமுதமது பெருகலாச்சு சிவசிவா அட்சரங்கள்தொனிக்கலாச்சு, நாமென்றதத்துவங்களற்றுப்போச்சு நலமானசவுக்காரக்குருவுண்டாச்சே. ௨௩௧

உண்டானசவுக்காரம்வழலையாலே உலகமெல்லாஞ்சிந்துமயமானதாலே, பண்டானசோதியடாபரப்பிரமமாச்சுபரமகுருவானதொருவழலையாக, கண்டாருஞ்சொல்லார்களாவோ இல்லை கபிலைவளர்வழலையடாகாணப்போமோ, விண்டாருஞ்சொன்னதினால்தலைதெறித்துப்போகும் வேதாந்தபூமியுடனாதங்கேளே. ௨௩௨

பூமிநாதம்.

நாதமென்றால்வெகுநாதம்பூமிநாதம் நாதாக்கள்பூசித்துவளர்ந்தநாதம், சீதமென்றசெகநாதம்தேசிநாதம் நிலைபெருகிபூரணத்தில்நின்றநாதம், பாதமெனஅடிமூலகணேசநாதம் பராபரமாம்பரமகுருநாதம்நாதம், பூதமென்றபஞ்சகணம்பொருந்துநாதம் பூவானநாதமதைப்புகழ்ந்துகாணே.

புகழ்ந்துநின்றபூமியுடநாதம்வாங்கி புரிசடையோன்சிரசில்வருங்கங்கைதன்னில், மகிழ்ந்துநின்றநாதமதுக்கென்னசொல்வேன் வையடாதசதீட்சையார்தான்காண்பார், அகமகிழ்ந்துசதீட்சைவைத்துப்பாரு அருளானநாதவெளியென்னசொல்வேன், செகமகிழுந்தசதீட்சைவைத்தாயானால் சிவசிவாநாதமதுவிந்துவாச்சே, ௨௩௪

விந்துநாதம்.

ஆச்சப்பாநாதவிந்துசப்பால்கேளு அருளானசதீட்சைவைத்தானானால், போச்சப்பாநாதவிந்தென்றபேருபுகழானதீட்சையினால்மைந்தா கேளு, காட்சியில்லாவிந்துவுடனாதமாச்சு தன்மையுடன்விந்துவுடனாதந்தானாகும், மாச்சல்செய்நாதவிந்துதன்னால்மைந்தா மாண்டார்கள்வெகுகோடிசித்தர்தானே. ௨௩௫

நானென்றவிந்துவுடனாதக்கண்டால் தவிராதுவாதசித்தியோகந்தானும், ஊமென்றவாசியதுபிலத்துப்போச்சு உண்மையுள்ளபூரணத்தைக்காணலாச்சு, மாவென்றமவுனமதுகலந்துபோச்சு மகத்தானகற்பமதுவுறலாச்சு, தேனென்றஅமுதமதுசொல்லலாச்சு தேகமென்றயாக்கையதுசித்தியாச்சே. ௨௩௬

சித்தியுள்ளநாதமதுவிந்துவாங்கி சிவசிவாகல்லுப்புக்கிடைதான்சேர்த்து, முத்தியுள்ளவெடியுப்புரசதஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுடன்கல்வத்திலிட்டுமைந்தா, பத்தியுடன்செயநீரைவிட்டு ஆட்டு பருவமுடன்காயவைத்துவட்டுபண்ணி, புத்தியுடன்மண்செய்துபுடத்தைப்போட்டு புதுமையுள்ளசுன்னமதாய்நீறிப்போமே. ௨௩௭

நவாச்சாரக்கட்டு.

போமென்றுவிடுகாமல்சாரம்வாங்கி புகழ்பெருகக்கன்னமதைக்கீழ்மேல்வைத்து, ஏமென்றகாரோட்டில்வைத்தெரித்தால் நலமானசாரமது

கட்டிப்போகும், ஆமென்றுஇப்படிபோயஞ்சுதிரம்வைத்தால் அரசாசார மதுபடிகம்போலே, தாமென்றுசாரநீர்கட்டிற்றுனல் சகலசாரக்கத்தனையுங்கட்டிப்போச்சே. ௨௩௮

நாகக்கட்டு.

போச்சென்றுவிடுகாமல்நாகம்வாங்கி புகையடங்கச்சுத்தியதுசெய்துக்கொண்டு;கூச்சமறக்குகைவிட்டிருக்கும்போது குருவானசாரமதைபத்துக்கொன்று, மாச்சலதுசெய்யாமல்கொடுத்துப்பாரு மகத்தானநாகமதுகட்டிப்போகும்,காட்சியில்லாக்காட்சிகளுங்காணலாகுங் கருணையுள்ளபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௨௩௯

கேளப்பாகல்லுப்புவளையலுப்பு கெடியானசாரமுடன்மூன்றுங்கூட்டி,மாளடாகலவத்திலன்றுபாட்டி மகத்தானசாரமதுக்கங்கிபூட்டி,கோளடாவாராமல்மண்சிலைசெய்தாருநபாலைத்தியானித்துப்புடத்தைப்போடு,பாளானசாரமதுகட்டிப்போகும் பக்ஷமையுள்ளநாகமதுசாகுப்பாரே. ()

பாரப்பாஇன்னமொருகட்டுசொல்வேன் பச்சையுடன்பூநீறுஞ்சரியாய்த்தூக்கி, சாரப்பாவென்றுசொல்லிசாரஞ்சேர்த்து தயவாகக்கலவத்திலாட்டும்போது, விரப்பாஅடங்கியதுமெழுகாய்ப்போகும் விசையானசாரமதுக்கங்கிபூட்டி,சீரப்பாமண்சிலையேமுஞ்செய்துசிவசிவாகாடையென்றபுடத்தைப்போடே. ௨௪௧

போடப்பாஇப்படியேயஞ்சுபுடம்போடு பொருகாமல்சாரமதுகட்டிப்போகும்,நாடப்பாநவச்சாரங்கட்டிப்போனல் நாகமென்றவஸ்துவுக்குவுயிர்தான்போச்சு,கூடப்பாகுலையாதுகுலைத்தாலுந்தான் கூட்டிவிக்குஞ்சாரமென்றவஸ்துவஸ்து, விடப்பாபிலத்துதடாவஸ்துவாலே வேதாந்தசாரமென்றவித்தைதானே. ௨௪௨

தானென்றசாரவித்தையார்தான்காண்பார் தன்மையுள்ளபூரணத்தைக்கண்டோர்காண்பார், வாவென்றவுரிசைதனையார்தான்காண்பார ஊமையென்றபொருளறிந்தோன்காண்பானப்பா,தேனென்றமதியமுதமார்தான்காண்பார் திரமாணமவுனியவன்காண்பானையா, மானென்றமவுனமதையார்தான்காண்பார் மகத்தானயோகியவன்காண்பான்பாரே. ௨௪௩

காணுதமடையர்மெதத்வுலகத்துள்ளே கன்மவினைதீராதகருத்துள்ளோர்கள், தேனுனமதியமுதங்கொண்டோமென்பான் திரமானவாசிதனைக்கண்டோமென்பான்,தானுனதன்மைதனையறியாமட்டை தனையறிந்துமனைபுகுதத்தெரியாமட்டை,கோணுனகுருவேடமறியாமட்டை குணமறியான்மனமறியான்குசவன்தானே. ௨௪௪

குசவனென்றபிரமகுலமறியாவம்பன் குறியறியாநெறியறியாகுருட்டுமாடு,அசைவதனையறியாதசித்தரெல்லாம் அருளானபூரணத்தையறி

வேணென்பான்,பிசகானமாந்தரிடஞ்சொல்லவேண்டாம்பேரின்பமறியா
தனுந்தர்கேடி,நிசமில்லாமாந்தரிடஞ்சொல்லவேண்டாம் நிலையானகுரு
பதத்தைத்தொண்டுபண்ணே. ௨௬௫

பானையுப்புக்கட்டு.

பண்ணப்பாபிரமகுருவாகிநின்ற பானையுப்பைக்கொண்டுவந்துபத
னமாக,உண்ணப்பாதண்ணீரில்கரைத்துக்கொண்டு வத்தமனைவடிகட்டி
சவிபிற்போடு, நண்ணப்பாஇப்படியேபஞ்சதிரம்போடு நலமானவுப்பது
வுக்கட்டிப்போகும், பொன்னப்பாவுண்டாகுமுப்பினாலே போக்கொன்
றுசொல்லுகிறேன்னைக்காதேகேளே. ௨௬௬

கேளப்பாகட்டியதோருப்பினோடேதான்மைந்தா கொடியானகல்லுப்பு
க்கூடச்சேர்த்து, நாளப்பாபிண்டமதிந்திடைக்குமைந்தா நலமாகமூன்று
மொன்றாய்க்கலவத்திட்டு,கோளப்பாவாராமலாறுநீராலே குமுறவேயீராறு
சாமமாட்டு, மாளப்பாஅரைத்துருட்டுரவியிற்போடு மனமடங்கக்காய்ந்த
பின்புசொல்லக்கேளே. ௨௬௭

கேளடாகாய்ந்ததொருவட்டுதன்னில் கிருபையுடன்மண்சிலைவலு
வாய்ச்செய்து, வாளடாதேசியுடசருகிற்றாலும் வளமாகப்புடம்போட்டு
மைந்தாபாரு, கேளடாகொட்டியதுபோலேமைந்தா சிவசிவாமுப்பூவுஞ்
சுன்னமாச்சு, சோளடாவாராபற்சன்னந்தன்னைக் குருவாகப்பணிந்துமிக
த்தன்னாய்பண்ணே. ௨௬௮

பண்ணியதோர்சுன்னமதில்வீரம்பூரம் பக்குவமாய்கலவத்தில்வாய்
நீராலே, உண்ணியேதானரைத்துதாத்துக்கு வுத்தமனேகவசமதுநன்று
ய்ச்செய்து, நன்னயமாய்மண்சிலையேழுஞ்செய்து நலமாகப்புடம்போட
க்கட்டும்பாரு, புண்ணியனேஇப்படியேநாகங்கட்டி புதுமையுடன்ரெண்டு
மொன்றாய்வைதைபாரே. ௨௬௯

புசண்டருக்குச்சொன்ன—காரக்கட்டு.

பாரப்பாஇன்னமொருவகையைக்கேளு பரமானபுசண்டருக்குப்ப
கர்ந்தவிந்தை, சேரப்பாநின்றதொருகல்லைவாங்கி நினைவாகஅந்திடைக்கு
க்காலுங்கூட்டி, சேரப்பாஅந்திடைக்குச்சீனஞ்சேர்த்து சிவசிவாமூன்று
மொன்றாய்க்கலவத்திட்டு,வாரப்பாஅழுவணையிலாட்டி மைந்தனேவ
ட்டாகவுரைத்திடாயே. ௨௭௰

உலர்ந்ததொருவட்டுக்குமண்ணுஞ்செய்து உத்தமனேநூறெருவி
ல்புடத்தைப்போடு,அலர்ந்துமிகத்தீயாறியெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே
கவசமதுயிட்டுப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேநீறிநிற்கு மகத்தானசு
ன்னமடாஎன்னசொல்வேன், கலந்ததொருசுன்னமுடன்வீரம்பூரம் கரு
வானவாய்நீராலரைத்துக்கொள்ளே. ௨௭௧

அரைத்ததொருமருந்துதன்னைத்தாத்துக்கு அப்பனேகவசமதுஅன்பா
ய்செய்து,விரைந்துமேமண்சிலையேழுஞ்செய்து விரைக்கவேவிழுந்தனே
காயப்போட்டு, மறைக்கமனமறிவாலேபுடத்தைப்போடு மைந்தனேபுட

மாறியடுத்தப்பாரு, சமைந்தடங்காரவிபோலேவோளியாகி தன்னையுட
ன்கட்டுபடாதாரந்தானே. ௨௫௨

காரத்தின்வேதைகண்டோர்தான்காண்பார் தன்னிலையைத்தானே
றிந்தோன்காண்பானையா, பெரொக்கசித்தர்கள்தான்கண்டாரால் பெ
ருமைதனைத்தாண்டிமேலேமேல்போவார், பாரொத்தபூமியுடநாதனண்
டால் பலிக்குமடாவாதமுடன்யோகங்காணுங், காரத்தின்செயலதனையார்
தான்கண்பார் கருணையுள்ளபூரணத்தோன்காண்பான்பாரே. ௨௫௩

பாரறிந்தஊரறிந்துருணக்கைகண்டு பலபானவிரத்தையறியாண்
மட்டை, கூரறிந்தகுருவறிந்தவணங்காப்பாவி குணமில்லாகண்டாளர்
மெத்தவுண்டு, நேரறிந்துபேசாதஉத்தமோடே. நீயகமே சொல்லாதேசப
வம்பாவக், காரறிந்தவேரறிந்து கொம்படக்கண்டு காண்டாதயவளிவிளக்
கைக்கண்டுபோற்றே. ௨௫௪

போற்றுவதாரூரையென்றால்பூரணத்தைநமைத்தா பூரணையுள்ளபூர
ணமேதெய்வந்தெய்வந், தேற்றுவதால்மனந்தெளிந்திலேயிருந்தால் சிவசி
வாகயிலாயத்தேதகத்தேகம், பூத்தமலர்வாசனையையார்தான்காண்பார் பூர
ணையுள்ளபூரணத்தைக்கண்டோன்காண்பான், காத்ததிலேதாண்டரத்துக்
குருவைக்கண்டு கருணைவயறிந்துறுதிபெறக்காயசித்தே. ௨௫௫

காளகமேமூகு.

சித்தானகாளகத்தைதெளிந்துக்கொண்டு சிவசிவாமகாசமூக்கெசந்
திகூட்டி, மூத்தானகலைதீதிவிட்டுக்கொண்டு மூகியாமல்சாரதீர்விட்டுஆட்
டி, சத்தானதயிலமதில்பின்புஆட்டு சதாசிவன்போல்மெழுகாகுந்தன்மை
யாக, பத்தானமத்திதனிலேயிந்தால்மைந்தா பாலகனைபதினாறுவயதாகு
மே. ௨௫௬

ஆமப்பாகுடவளிலேயிந்தாயானால் அப்பனே ஆறணைக்குஅதிகங்கா
ணும், ஏமப்பாவெள்ளிசெம்பிலேயிந்தாயானால் தன்னையுடனெட்டுவயதாகு
ம்பாரு, நாமப்பாஇவ்வேதைபுகண்டாவேதை தன்னையுடவருணைய
கற்பங்கேளு, காமப்பால்காணாப்பால்கொண்டுக்கொண்டு கருவானபூரணத
தைப்போசித்தான்பாரே. ௨௫௭

புகண்டரிஷிகற்பம்.

பூரணமென்றுனமக்குத்தெரியுமோதான் புத்தியுள்ளபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, காரணத்தின்குருவருளால்கனைலையுணங் கருவானசார
ணத்தைக்கேளுமைந்தா, சிரளித்ததேகமென்றுலறிவாயேசொல் சிவசி
வாஇந்தருவுமாதியாதி, மாசளிதனக்கொண்டுவந்து ஐயாகேளு மவுனம
தில்கறியுப்பையையாய்ச்சேரே. ௨௫௮

சேர்ந்தபின்பமவிழுகத்தில்வைத்து. ப்பாரு பினிவெழுகனுபோ
லிருக்குப்பா, பார்த்தபின்புமவிழுகத்தில்வைத்தாய்த்தால் பாலகனேபு

ப்பாதுர்பசுமையாக, கார்த்தவேதாருகாசாத்திறப்பை கருணையுடன்தி
னந்தோறுங்கொண்டால்மைந்தா, மூர்த்திகமுண்டாகிதேகஞ்சித்தா மூ ௨௱௯
தண்டராஜரிஷிமுறைதானப்பா;

சூதரிஷிகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொருவிபரஞ்சொல்லே னருள்பெருகுஞ்சூதமுனி
க்கருணும்வார்த்தை, நாமென்றவிஞ்சையடாஆதியுப்பு நலமானவுப்புட
னேதானுசேர்த்து, காமப்பால்வெடியுப்புநோய்சேர்த்து கலவத்திலமு
ன்றுமொன்றாய்கருவாலாட்டி, வாமப்பால்விட்டாட்டிப்புடத்தைப்போடு ௨௱௰
மகத்தானசுன்னமடாநீறிப்போமே.

நீறியதோர்சுண்ணாம்பில்வீரம்பூரம் நேரப்பாநேர்பாதிசேர்த்துக்கொ
ண்டு, ஊறியதோர்வாய்நீரால்கலவத்தாட்டி உத்தமனேநன்றாகஅரைத்தபி
ன்பு, காரியமாய்ரவிமுகத்தில்காயவைப்பாய் கருவாகவுருட்டியதைவட்டு
பண்ணி, ஆறியதோர்மண்சிலையேழுஞ்செய்து அப்பனேபுடம்போடச்சு ௨௱௧
ன்னமாச்சே.

ஆச்சப்பாசுன்னமதுவாய்நீராலே அப்பனேபூரத்துக்கங்கிபூட்டி, பே
ச்சப்பாவொன்றுமில்லைமண்சிலைசெய்து பிசகாமற்புடம்போடநீறிப்போ
கும், காச்சப்பா அந்நீரில்வீரம்பூரங் கருவிட்டுமத்திச்சுதுருகக்கப்பி, பாச்
சப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து பக்குவமாய்ப்புடம்போடச் சுன்னமாச் ௨௱௨
சே.

சுன்னமென்றசூதமுனிசுன்னந்தன்னை துருசாணரசந்தனக்குபத்
துக்கொன்று, புண்ணியனேதான்கொடுத்துவாய்நீர்விட்டு புதுமையுடன்
மத்திக்கத்திரண்டுபோகும், தண்மையுடனுருட்டியதைசுன்னத்துள்ளே
தான்முழக்கிற்புடம்போடவுருகிநிற்கும், உண்மையுடன்பரியதனையுருக்
கிக்கொண்டு வுருண்டுநின்றரசங்கொடுக்கக்களங்கதாச்சே. ௨௱௩

களங்கமில்லா களங்கதனையெடுத்துக்கொண்டு கருணைபெறசெப்புத
ணிலூற்றுக்கொன்று, மலங்காமல்கொடுத்துடனேமாற்றுப்பத்தாய் வரி
சைபெறக்காணுமடா வெள்ளிக்கிந்தா, துளங்கனிந்தபதினாறுமாற்றுகாணு
முத்தமனேகுடவனிலேயிந்தாயானால், ஜெலங்கனிந்தவுறவெல்லாமற்றுந ௨௱௪
ல்ல திர்க்கமுடனெட்டுவயதாகும்பாரே.

பாரப்பாசக்களங்கைநொருக்கிக்கொண்டு பழுதில்லாகெந்திதனை
யிடையேசேர்த்து, சாரப்பாவீரமுடன்பூரம்லிங்கந் துயவானமனோசிலையு
ங்கூடச்சேர்த்து, நேரப்பாகலவத்திற்பொடியதாக்கி நேர்மையுள்ளகுப்பி
தனில்மைமட்டிட்டு, சீரப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து சிவசிவாவருந்தகை ௨௱௫
யில்வைத்துப்போற்றே.

போற்றியேகுருபாதனைத்தொழுதுகொண்டு புதுமையுள்ளசருக்கம்
பூவிற்கால்வைமைந்தா, தேற்றியேதெரிப்பாயாறுஜாமம் சிவசிவாவென்றாா
மென்னசொலவேன், நாற்றிசையும்போற்றுமிந்தசெந்தூரந்தான் நலமாக
ப்பணவிடைதான்கொண்டாயானால், பார்த்திபனேயாக்கைதனக்கழிவே
யில்லைப் பணிந்திடுவாய்குருபாதனைப்பணிந்துபோற்றே. ௨௱௬

பிரமரிஷிகற்பம்.

பணிந்துமிக இன்னமொருகருவைக்கேளு பார்தனிலேபிரமரிஷிக்கருளும்வார்த்தை, கனிந்துமிகப்பூரணத்தைத்தனித்துக்கொண்டு கமலமதிலேயிருந்தமதுவைவாங்கி, அணிந்ததொருசமலமதில்விட்டுமைந்தா அருள்பெருகுங்கங்கைதனையதனில்விட்டு, துணிந்துமிகவண்டுமொன்றாய் சேர்த்தேதான் துலங்குமிமுகந்தனிலேகாயவையே. ௨௬௭

வையப்பாஇந்தவிதம்பத்துமுறையப்பா வைத்ததிறல்காரமுடன் சாம்பிராண்டும், பெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்கொண்டொன்றாய் விளவியேநிருநீறாய்ப்போகும்பாரு, செய்யப்பாஅந்நீற்றில்முன்போல்பத்துதெசதிட்சைபண்ணிவிடசேதிகேளு, அய்யனேயமுதரசமானகற்பம் ஆருக்கும்விள்ளாதேயருமைதானே. ௨௬௮

தானென்றஅமுதரசகற்பங்கொண்டு தாணிதனில்பிரமரிஷிதானேயென்று, ஊனென்றவுயிர்தனைத்தான்நிலைப்பாலே யுண்டாக்கியண்டமெல்லாமயனாய்நின்று, கோனென்றகுருவாகிகுருவுமானான் குருவானபிரமகுருவார்தான்காண்பார், நானென்றஆணவத்தைவொடுக்கிமைந்தா என்மையுடனிந்தநூல்பதனம்பண்ணே. ௨௬௯

இந்தநூலாயிரத்திருநூறுக்கு விதமானகருக்கிடையுங்குருக்கிடையுமப்பா, சந்தேகமில்லாமல்சொன்னேன்வாக்யந் தன்மையில்லாமனிடர்க்குசாற்றினக்கால், பந்தமிலாப்பாசமதுசூழ்ந்துகொண்டு பாழ்நரகில்வீழாதேபதனஞ்சொன்னேன், வந்தமுளஆதியந்தமிதிலேதோன்று மாருக்குமிந்தநூலளிக்கொணாதே. ௨௭௰

ஒன்றானகற்பமடாபிரமகற்ப மூண்மையுடன்செய்தவனேசித்தன் சித்தன், பண்டானசோதிபடாபரப்பிரமமாச்சு யாருலகில்பூரணத்தைப்பணியமாட்டார், நன்றானபிரமகுருவார்தான்காண்பார் நன்மையுடன்கண்டவனேசிவன்முத்தன், உண்டானசேதியொன்றுமுரைக்கமாட்டார் உரைத்தாக்காலருநரகமுண்டாம்பாரே. ௨௭௧

பாரப்பாநரகமதில்சேரான்றே பராபரத்தினருள்பெருகியிருக்கன்றே, கோரப்பாநின்றபொருள்காணவேணும் நிருமலமாம்பிரமகற்பங்கொள்ளவேணும், காரப்பாஅடிமூலங்காக்கவேணுங் காரட்டாற்சகலசித்துங்காணுதேதோடும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்காரசாரம் அடங்கிநின்றபொருளறிந்துஅருளைப்போற்றே. ௨௭௨

அருளானபூரணமேபோதம்போதம் ஆதியென்றபிரமகுருவானபோதம், மருளானமயக்கமெல்லாந்தீர்த்தபோத மனதடங்கியொருமையாய்மகிழ்ந்தபோதம், திருவானலட்சுமிப்பெண்வாசமான தேசியென்றகுருதேசிநின்றபோதம், உருவானஅருவுருவாயமர்ந்தபோதம் உண்மையென்றபோதமதிலுகந்துநிலவே. ௨௭௩

நில்லென்றநிலையறிந்துநின்றால்மைந்தா நிலையானபோதமதைநேர்தான்காண்பாய், கல்லென்றகடுங்காரக்கல்லைமைந்தா காசினியோரறிவார்க

ருதிப்பார்க்க, அல்லென்றகருவிகளையகற்றினக்கால் அருள்பெருகும்பிரமகிலைபருளைக்காண்பான், இல்லைடாஜருட்செயல்கண்டாக்கால் சிவசிவாபிரமரிஷியாவாய்பாரே. ௨௭௪

பாரசரிஷிகற்பம்.

பாரப்பா இன்னமொருபுதுமைகேளு பாரசமுனிதான்செய்துபகர்ந்தகவித்தை, ஆரப்பா அறிவார்கள் இதவித்தை அன்பானபுலத்தியனேயுனக்குச்சொல்வேன், நேரப்பாபிரமகுலத்துதித்ததொண்டு நிச்சயமாய்மூலமதைகசமூலங்கொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்விபிற்றுக்கு வீறடங்கிக்காய்ந்துபின்புளிகதைகேளே. ௨௭௫

கேளப்பாகல்லுரவிவிட்டுமைந்தா கிருபையுள்ளஇருப்புலக்கைதன்னைத்தத்தி, கேளப்பாவாரமல்கொழித்துக்கொண்டு கூர்மையுடனிடித்திடுவாய்கலிடதாக்கி, வாளப்பாஇடித்ததைநீசமூலங்கொண்டு மைந்தனேதண்ணீரில்பிசைந்துவைக்க. நீளப்பாமிஞ்சாமல்பிசறிக்கொண்டு கோணைவிமுகத்தில்வைத்துப்போற்றே. ௨௭௬

போற்றுவதுகசதிட்டைசமூகிந்துதானேல் புதுமையுள்ளவப்பதுதானென்னசொல்வேன், நாட்டிகமாயமூதாசவுப்பைமைந்தா தாளியென்றபிங்காணிவிட்டுக்கொண்டு, பூட்டுவாய்கூடமொன்றுஇணங்கமொன்றுபொல்லாதவீரமொன்றுகருவுப்பொன்று, நாட்டியேயொன்றாகச்சேர்த்துக்கொண்டு நமைமாணபானைவாய்சில்லுப்போடே, ௨௭௭

போட்டபின்புமண்சீலைஏழுஞ்செய்து புதுமையுடனிடுப்பளவில்குழியில்வைத்து, மாட்டுவாயானையுடகட்டம்போட்டு மைந்தனேமணல்கொட்டிவைத்துக்கேளு, தாட்டிகமாயதின்மேலேதிமணைபோட்டு தன்மையுடன்தானிருந்துதன்னைப்போற்றி, நாட்டுவாய்லட்சமுருசீலகண்டம் நன்மையுடன்நினைந்தொழுகநன்மையாமே. ௨௭௮

நன்மையதுஎன்னவென்றால்மைந்தாகேளு நலமானமெழுகாகுமண்டலத்திலப்பா, வுண்மையுடனம்மெழுகையெடுத்துக்கொண்டு ஊட்டுவாய்திணைந்தோறுமெழுகுபோல, திண்மையென்றசடலமதுநன்மையாகுஞ் சிவசிவாஆக்கையதில்த்துப்போகும், தன்மையென்றமெழுகினுடபெருமைதன்னைச் சதாகாலம்போற்றிப்பூரணத்தைநோக்கே. ௨௭௯

பூரணமாய்நின்றதொருமெழுகுதன்னில் புதுமையொன்றுசொல்லுகிறேம்புகலக்கேளு, காரணமாய்நின்றகளிம்பானசெய்பில் கருகதுடனேநாற்றுக்குஒன்றுபோடு, மாரணமாய்போகுமடாசெப்புதானும் மாற்றேதானென்னவென்றால்மைந்தாகேளு, நாரணத்தின்பொருளதிலேல்நூறுமாற்று நன்மையுடன்காணுமடாநாம்சொன்னோமே. ௨௮௦

ஆறுதாரம்.

சொன்னதொருமூலத்துக்கப்பால்பாரு துலங்குமடா ஆறுதலம்பிரமாவீடு, நன்னயமாய்நகாரமென்றபூமிக்குள்ளே நாடிநின்றவாசியினால்பிறப்புயர்க்க, தன்னையுடனதின்மேலேமாலின்வீடு தளமானபத்தித்தழும்

பிறையுமாகும், உண்மையுடன்ஜெகத்துக்குத்தாயாய்நிற்பாள் ஓங்காரமயத்துக்காதிதானே. ௨௮௧

ஆதியாந்திரோகாயியமர்ந்தவீடு அருளானபோதமிருந்தாடும்வீடு, நீதியாங்காமியத்தைநிமிர்த்தும்வீடு நினைவில்லாமாயமெல்லாம்நிறைந்தவீடு, பேதியாமனமுழன்றுபெண்ணைத்தேடி பேய்க்கூத்தாயாட்டிவிக்கும்மிலக்கவீடு, சோதியென்றுவரமளித்ததுரைச்சிவீடு சுகமாகக்கண்டறிந்துமேலேபாரே. ௨௮௨

பாரப்பாஅதின்மேலேபனிரண்டுக்குள் பானுவங்கேயிராறுமுகமாய்நிற்கும், நேரப்பாநேரவென்றால்கண்கொள்ளாது நேர்ந்தாலும்நடுமனையில்திரிகோணமாகி, சீரப்பாசிகாரமென்றஎழுத்துநிற்கும் சிவசிவாருத்திரனும்ருத்திரியுநிற்பார், காரப்பாநடுமனையில்நின்றகாட்சி காணவென்றால்கண்கொள்ளாக்காட்சியாமே. ௨௮௩

காட்சியாமவருடையகூத்தைக்கேளு கடும்பசியும்நித்திரையும்பயம்மையோகம், மாச்சல்செய்யும்விகனத்தால்காமமீறி வலுவையுடனைதிரையுமாகிநிற்கும், பாச்சலென்றசடமழிந்துபாழாம்வீடு பாஞானயோகமெல்லாம்பறந்துபோகும், தாட்சியுடனதினுடையகூத்தைக்கண்டு தாண்டிநின்றஅகாரமதின்தன்மைகேளே. ௨௮௪

கேளப்பதிருறுவாயலின்வீடு கொடியானகாமமுதல்குரோதம்லோபம், மாளப்பாமோகமொடுமகத்திரோடு மகத்தானபிறப்பறுமாளப்பண்ணும், கோளப்பாஇல்லாதபரத்தின்வீடு குறியாகஅதின்குணத்தைக்கூறக்கேளு, நாளப்பாமேல்மூலம்அகாரவீடு நாதசதாசிவனுமனோன்மணியுந்தானே. ௨௮௫

தானென்றமனோன்மணியுஞ்சதாசிவனுங்கூடி தயவாகவொண்டிகழ்விருந்தாரப்பா, காவென்றகால்வருந்தான்போற்றிசெய்ய கண்ணடங்காப்பிரபையொளிகருதிப்பாரு, மாவென்றசக்கரத்திலிருந்துகொண்டு மகத்தானவித்தையெலாமகிழ்ந்துபாரு, வீணென்றவறுமையுமாய்மனதுமாகி வித்தானகருவினுள்சத்துமாச்சே. ௨௮௬

ஆச்சப்பாவுலகத்தில்கர்மதர்மம் ஆனதொருசரிதைமுதல்கிரியையாகி, காட்சியாந்தார்யோகமுமாய்ஞானமாகி களைகொள்ளாநூலாகிகருவுமாகி, தாட்சியிலாத்தெளிவாகிநினைவுமாகி சகலமெலாந்தோற்றுஞ்சாக்கிரமுமாகி, பேச்சாகிப்பொருளாய்மேலவழியைக்காட்டப் பெருமையுள்ளகுருபதத்தைப்பூசிப்பாயே. ௨௮௭

ரோமரிஷிவேதை.

பூசித்தகருமானமொன்றுகேளு புத்தியுள்ளரோமரிஷிபுகழ்ந்தவித்தை, நேசித்தகருவானவைப்புவெட்டி நிருமலமாங்கல்லுப்புகூடச்சேர்த்து, ஆசிதரவிபூசங்காதுக்கொன்று அடைவாகமூன்றுமொன்றாய்கலவத்திட்டு, பாசித்தவிந்துநீர்தன்னலாட்டி பக்குவமாயுருட்டியதைவட்டுபண்ணே. ௨௮௮

பண்ணப்பாவட்டதற்குமண்சீலைசெய்து பக்குவமாய்காடையோகுபுடத்தைப்போடு, நன்னயமாய்சீறியதுசுண்ணம்பாகும் நாடகத்திலாடு

கிறகுருவிதப்பா, தன்மையென்றதன்னுடன்விரம்பூரந் தாக்கிநின்றுய்மதிப்பாய்வாய்நீரமே, உண்மையென்றதுருசதற்குக்கலைசம்பண்ணி உத்தமனேமண்சிலையுகந்து செய்யே. ௨௮௯

செப்பப்பாகல்சமனைதயுரைவைத்து தியானத்தின்தனல்மேலேவைத்தாயானால், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்திப்போகும் மேன்மையுள்ளசுன்னமதைநுமெடுத்துக்கொண்டு, வையப்பாதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி வரிசைபெறக்கலைசமனைதவலுவாய்ச்செய்து, பையப்பாரெண்டெருவில்புடத்தைப்போடு பசுமையுள்ளதாரமதுகட்டிப்போச்சே. ௨௯௰

போச்சப்பாதாளகத்திலூறலெல்லாம் புகழானரவிபோலேயிருக்கிற்கும், பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைவெள்ளிநூற்றில் பிலயானதாரமொன்றுணைத்தாயானால், தாட்சியிலாப்பதினாறுமாற்றுத்தங்கந் தடையறவேகாணுமடாதவக்கமில்லை, மாச்சல்செய்யுங்குடவனிலேநூற்றுக்கொன்று மக்களேயொன்றிடவேயெட்டுமாற்றே. ௨௯௧

எட்டுரெண்டுவெள்ளிசெம்பையுருக்கிக்கொண்டு இன்பமுள்ளதாமதிற்காதேறிவாய், மட்டில்லாஅஞ்சாறுமாற்றுகாணு மகத்தானவேதைபடாகாரந்தாரம், அட்டியில்லாதாரமதுக்காதாரந்தான் ஆறியப்போகிறார்ஐயாஐயா, திட்டமுடனிம்முறைதான்நல்லபிரயோகந் திடமானரோமரிஷிகற்பங்கேளே. ௨௯௨

பிரமரிஷிகற்பம்.

கற்பமென்றுசொல்வரெல்லாங்காயாதிகற்பங் கருவறிந்துவுருவறிந்துகருவைப்பார்த்து, அற்பமென்றுநினையாமலாதியுப்பை அறுசுவையோடெடுத்துவர்த்துஅருமீ விட்டு, மெய்ப்பாகஅப்புமுப்புமொன்றாய்ச்சேர்த்து விசையாகசெம்புகத்தில்வைத்தப்பாரு, வற்பனமாய்க்கயப்பேதிகற்பமாகும் உடலிறுடவலுவறிக்கலுட்டுவேயே. ௨௯௩

வெட்டுவைத்தின்றுனது அளவுகொண்டு வறுதிபெறக்கொண்டதின்மேற்கழிந்துகொள்ளு, வட்டுவைத்துபூரணத்தில்மனமையநாட்டு நன்றானபேரொளியில்நின்றால்மைந்தா, வட்டமதுவொன்றுமில்லைகரைதிரையுமாறும்மகத்தானகாயமதுவலுத்துப்போகும், காட்டிகமாய்நின்றதொருகாயாதிகற்பந் தன்னையறிந்துகொண்டவனேசித்தனாமே. ௨௯௪

சித்தானகாயாதிகற்பந்தன்னைச் செகத்திலுள்ளமானிடரோகாணப்போறார், முத்தானமகிமைதனையார்தான்காண்பார், மூர்க்கமுள்ளசத்திரிஷிமுனிவர்காண்பார், வற்றுதபூரணத்தைத்தக்கண்டால்மைந்தா வலுவாகக்காயசித்தியோகங்களாலும், பத்தானதசதீட்சைபருவங்கண்டால் பலிக்குமடாசகலசித்தும்பலிக்குந்தானே. ௨௯௫

தானென்றதத்துவத்தையறிந்துக்கொண்டு தன்மையென்றபூரணைத்தைப்பணிந்துகொண்டு, கோனென்றகுருவருளைப்போற்றிக்கொண்டுகும்பமுனிதஞ்சமென்றுநின்றால்மைந்தா, மானென்றமதியமுதங்கசிந்துகாணும் மார்க்கமுளகுண்டலியின்மகிமைதோற்றும், ஊனென்றவுணர்ந்ததெல்லாஞ்சித்தி ஊடாடும்வாசிதனையுற்றுப்பாரே. ௨௯௬

பாவென்றுசொன்னரேகும்பமுனியய்யா பாபரத்தின்வகையதனை யார்தான்காண்பார், நேரின்றவாசிதனையறிவாற்பற்றி நிலையானகுருபதத்தில்நேர்ந்துக்கொண்டால், தூவென்றஅடிமூலங்கணேசன்கோவில் துலங்குமடாகம்பத்தில்கூட்சமெல்லாம், வேறென்றுமயங்காதேஐயாஐயா விஞ்ஞைசயென்றமூலமந்திரமிதுதான்பாரே. ௨௯௭

பூமியுப்புமகிமை.

பாருப்புமகிமைதனைசொல்லக்கேளு பாரின்றபூமியுடனாகமப்பா, ஆருப்புமகிமைதனைக்காணப்போறார் அருளானவிந்துநீர்தன்னிற்போட்டு, சேருப்புரெண்டுமொன்றாய்ச்சேர்த்துக்கொண்டு சிக்கெனவேவாவிமுகத்தில்வைத்தூப்பாரு, காருப்புஇப்படியேபத்துமுறைசெய்தால் கருவானரெண்டுமொன்றாய்க்கட்டும்பாரே. ௨௯௮

பாரப்பாகட்டியதோருப்புரெண்டு பகாரதகல்லுப்புரெண்டுங்கூட்டி, சேரப்பாவிபீசம்ரெண்டிலொன்று சேர்த்துமிகக்கலவமதில் சேர்த்துக்கொண்டு, வாரப்பாமூனறிலொன்றுதுருசேர்த்து வாரியாமறுவகையின்றனலாட்டி, வீரப்பாஅடங்கவுமேதன்றாயாட்டி வில்லைபோலபிடித்துதனைக்காயப்போடே. ௨௯௯

காரியக்கட்டு.

போட்டதொருவட்டதற்குக்கவசஞ்செய்து புதுமையுடன்புடம்போடச்சுன்னமாகும், தேட்டானசுன்னமதுபதனம்பண்ணி சிவப்பானகெவுரிதனைக்கங்கிபூட்டி, மாட்டடாமண்சீலையேழுஞ்செய்து மண்மறைவில்புடம்போட்டுவாங்கிக்கொண்டு, காட்டடாகாரியத்துள்ளேமைந்தா கருவானகாரியங்கட்டுங்காணே. ௩௱

காவென்றகாரியக்கட்டைத்தானுந் தன்மையென்றகாரமதாலுருக்கிக்கொண்டு, தேவென்பரிதனிலேயிடைக்கிடைதான்சேர்த்து தெளிவானசெம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று, கோவென்றகுருவருளால்கொடுத்தால்மைந்தா குறையாதுஒன்பதனாகுணமேமெத்த, தேவென்றபூரணத்தின்செயல்தன்றேலே திரமாகஇன்னமொருகருவைக்கேளே. ௩௱௧

சாதிலிங்கக்கட்டு.

கேளப்பாமுன்குருவிற்கழிஞ்சிவாங்கி கிருபையுள்ளசாதிலிங்கங்கழிஞ்சிவாங்கி, நீளப்பாவயநீரால்குருவைமத்தி நிச்சயமாய்வீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து, கோளப்பாவாராமல்லிங்கத்துக்கு குணமாகக்கவசமதுநன்றாய்ச்செய்து, வாளப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து மண்மறைவிற்புடம்போடவலியுந்தானே. ௩௱௨

சாதிலிங்கக்களங்கு.

காணேதான்வலித்திருந்தலிங்கந்தன்னை தன்மையுடன்மூன்றுபுடமிப்படியேசெய்து, வீணேதான்திரியாமல்மைந்தாகேளு விளங்கிநின்றசாதிலிங்கந்தன்னைவாங்கி, பேணேசிதமென்றதங்கந்தன்னைப் பிலமாகச்சுற்றிமுன்பின்குருவைப்பூசி, நேணவேமண்சீலைசெய்துக்கொண்டு சுகமாகப்புடம்போடக்களங்கமாச்சே. ௩௱௩

ஆச்சப்பா சாதிலிங்கக்கனங்கைவாங்கி அருள்பெருகுஞ்சற்குருவின் றிணைப்போற்றி, கூச்சமிலாச்செம்புகனில்நாற்றக்கொன்று குருவானகனங்களையிந்தாயானால், தாட்சியில்லாபதினாறுமாற்றுகாணுந் தடையறவேவெள்ளியிமேவித்தால்மைந்தா, மாச்சமிலாமுப்பத்திரண்டுமாற்று மகத்தானகுடவனுக்குகந்தபாரே. ௩௱௪

பாரப்பா குடவனிலேமுந்நூற்றுக்கொன்று பக்குவமாய்க்கொடுத்துருக்கமாற்றெட்டாகும், காரப்பாவெள்ளிசெப்புகனக்காய்ச்சேர்த்து குருவானகனங்களைநூற்றுக்கொன்று, சேரப்பாகுடவனிலேயுருக்கிப்பாரு சிவசிவாஞ்சனாற்றேகாணும், ஆரப்பா அறிவார்கள்வன்னிகெற்பம் அடக்கத்திலாடுகின்ற அருமைதானே. ௩௱௫

காரீயபற்பம்.

தானென்றவப்புடனேகாரஞ்சேர்த்து சம்பழத்தின்சாற்றினால்தாக்கியாட்டி, விமெனன்றகாரியத்தைக்கட்டிப்பூட்டி விறடங்கச்சீலைமண்வலைசெய்து, காவென்றகாட்டெருவில்புடத்தைப்போடு கனல்நீறிகாரீயம்பற்பமாகும், தேனென்றபற்பமதைம்பதனம்பண்ணி சிவசிவாமுப்பூவுங்கூட்டிச்சேரே. ௩௱௬

சேரப்பாவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து சிவசிவாசம்பழத்தின்சாற்றாலாட்டி, வீரப்பாகொள்கின்றபாத்திரத்தான் விறடங்கக்கவசமதைவிஞ்சையாக்கி, பாரப்பாமண்ணிலேயே பூஞ்செய்து பக்குவமாய்மூன்றுபுடம்மண்மறைவிற்போடு, சீரப்பாமூன்றுபுடம்போட்டபின்பு சிக்கெனவேகாடையெருப்புடத்தைப்போடே. ௩௱௭

பாஷாணபற்பம்,

போடப்பாகாடையென்றபுடத்திற்றானே புதுமையுள்ளபாஷாணமதீறாய்பமேபோகும், நாடப்பாபாஷாணநீற்றில்மைந்தா நாமொன்றுசொல்லுகிறோங்கன்றாய்க்கேளு, தேடப்பாவெள்ளியுருக்கிக்கொண்டு சேர்த்திடுவாய்பற்பமதைநூற்றுக்கொன்று, பாடப்பாவொன்றுமில்லைவெள்ளியுந்தான் பதையாமல்மாண்டதுவுந்தெரிந்துப்போமே. ௩௱௮

போமப்பாதெரிந்துநின்றவெள்ளியதைப் புகழ்பெருகுமதிதனிலேயிடைதான்சேர்த்து, தாமப்பாகுகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு நலமானசாவொன்றுவொன்றாய்சேர்த்து, வாமப்பாதன்னருளால்குருவாய்ப்போகு மந்தானகுருவுடவகையைக்கேளு, தாமப்பாபூரமென்றதாம்பிரத்தைத் தன்னுடனேகுகைதனிலேயுருக்கிப்பாரே. ௩௱௯

உருக்கியதோர்பூரமதில்நூற்றுக்கொன்று உத்தமனேகொடுத்துருக்கமாற்றுபத்தாம், கருக்கமென்றவெள்ளியிலேயைந்நூற்றுக்கொன்று கருவாகக்கொடுத்துருக்க அதிகமாற்றாம், இருக்காதபாஷாணப்போக்குதன்னை சிவசிவாவென்னசொல்வேனின்னங்கேளு, குருக்காவவழியொன்றுசொல்வேன்மைந்தா குருவானமுப்பூவின்குருவைவாங்கே. ௩௱௰

பாஷாணக்கட்டு.

வாங்குவாய்முப்பூவில்காரசாரம் வரிசையாய்ச்சூரிசினூடகன்னஞ்சேர்த்துப்பாக்குப்பெறக்கலவமதிலிட்டுமைந்தா பழச்சாற்றாலரைத்தெடுத்துப்

பருவமாக, இக்கில்லாபாஷாணந்தனக்குமைந்தா திருச்சுறவேகவைசமதாதி றமாய்ச்செய்து, காங்கையதிலேமுதற்குமண்பறைவில்லைந்தா கருத்துந் றேபுடம்போடக்கட்டும்பாரே. ௯௪௧

பாரப்பா இப்படியேமூன்றுபுடம் போடு பக்குவமாய்க்கருக்குடந்தி லுருகும்பாரு, காரப்பாஉருகிநின்றபாஷாணந்தன்னை கருத்துறவேதா னெடுத்துக்கருக்கககேளே, சாரப்பாவெள்ளிக்குமுருகும்போது சாற்ற டாஇடைக்கிடைதான்பாஷாணஞ்சேர்த்து, விரப்பாசெய்யாமலுருகிப்பா ரு வெள்ளியக்கட்டியதுவுடையும்பாரே. ௯௪௨

வெள்ளியபற்பம்.

உடைந்திருந்தவெள்ளியக்கட்டிவாங்கி உண்மையுடனிடைக்கிடை தான்வெள்ளிசேர்த்து, கடைந்தெருகுகைதனிலேயுருகிப்பாரு கமல முமன்றவெள்ளியதுவெருக்குமப்பா, அடைந்ததொருசலமதிலிட்டுமை ந்தா அரகரா இடைக்கிடைதான்ரசத்தைச்சேர்த்து செடம்வலுத்தசெய நீராலரைத்துமைந்தா சிவசிவாவுருட்டியதைவட்டுபண்ணே. ௯௪௩

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்து பக்குவமாய்மண்சீலை யேமூஞ்செய்து, புண்ணியமாயெருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு புதுமையு ள்ளசானம்பூசைபண்ணு, தண்ணிமையாய்ப்புடமாறிஎடுத்துப்பாரு தய வானபற்பமாய்நீறிநிற்கும், வெண்மையென்றகுருநீற்றைப்பதனம்பண் ணு வேகமுள்ளவன்னிகற்பமிதுதான்பாரே. ௯௪௪

வன்னிகற்பம்.

பாரடாவன்னியுடகற்பந்தன்னை பாச்சடாவெள்ளிசெம்பில்நாற்று க்கொன்று, சேரடாகற்பமதுதக்கிற்றுனல் சிவசிவாசோதியுடதிரமோமெ த்த, ஆமடா அறிவார்கள்வன்னிகற்பம் அறிந்தவனேசிவயோகிஅதுதான் மைந்தா, கூரடாகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி குருவிருக்குஞ்சந்நிதி யைக்குறித்துப்போற்றே. ௯௪௫

போற்றுவதுபூரணத்தைப்போற்றவேணும் புதுமையுள்ளகுருபத த்தைப்பணியவேணும், நாட்டுவதுசுழிமுனையில்மனத்தைநாட்டி நாலா ணபூரணத்தைநாட்டிப்பாரு, தாட்டிகமாய்மனதுறுதியாகநின்றால் சடா தாகசோமையமிர்தத்தானேதோற்றும், ஆட்டிவிக்குமவாசியுடகருவைக்கண் டால் ஆதியந்தப்பதிதோற்றுமாதிதானே. ௯௪௬

ஆதியென்றசோதிதனைக்கண்டாலமைந்தா அரகராமனோன்மணி யையற்புதமேசெய்து, நீதியென்றவிதனிலேசேர்ந்தாலமைந்தா நிச்சய மாய்சித்தியதாம்நீதான்பாரு, சோதியென்றசொற்குறியையென்னசொ ல்வேன் துருவமுள்ளமேருவதில்விமதிதான்சேரு, வாதியென்றபனை மொத்துவிலையில்வைத்தால் மகத்தானகுருவருளாலமைந்தாபாரே. ௯௪௭

பாஷாணக்கட்டுருக்கு.

பாரப்பாசற்குருவைத்தொழுதுகொண்டு பாச்சடாவெள்ளையென் றபாஷாணத்தில், காரப்பாபஞ்சகணதிட்டமசுபண்ணு கருவானபாஷாணம்.

க்கட்டிதானும், நோப்பாநின்றகுருசூட்சத்தாலே நிச்சயமாய்க்கட்டியது வுருகும்பாரு, ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தப்போக்கு ஆச்சரியமாச்சரியமரு ௫௧௮
ளாக்கேளே.

கேளடாகட்டிநின்றபாஷாணத்தைக் கிருபையுள்ளசெப்பதிலேநூ ற்றுக்கொன்று,வாளடாகுகைதனிலேயுருகும்போது மாட்டடாமதிபோ லேயாகுஞ்செம்பு, தோளடாவாராமல்தாமைச்சேரு குணமானவங்கத்து க்குசையாதப்பா, ஆளடாகயிலாசத்தடுத்துமெள்ள ஆதியென்றபாரபக் ௫௧௯
கிடையைப்போற்றே.

அடியென்றஅட்சரத்தையார்தான்காண்பார் அப்பனேஅகாரமென் றஅருளைக்காணார்,முடியென்றமவுனமதில்முதலைக்காணார் முதலறிந்தநி னம்பணியமுடியைக்காணார், படியானபடியறிந்துஏறமாட்டார் பாவிகள் தான்வெறும்பிலுக்காய்பகருவார்கள், வடியானரூபமதையறிந்தால்மைந் ௫௨௰
தா வஞ்சமறவுலகமதில்வாழலாமே.

வாழவேமதியமுதக்கொண்டோமென்று மகத்தானபூரணத்தைய றிவோமென்று, ஆளவேஅடிநாவைக்கண்டோமென்று அப்பாவேலமவுன மதையறிந்தோமென்று வேலானவடிவேலையறிந்தோமென்று வேதாந்த பூரணத்தைக்கண்டோமென்று, மாளவேஅமுதமென்றுங்கபாலத்தாரில் ௫௨௧
மகத்தானசேத்துமதைக்கொள்வான்பாரோ.

அமிர்தசஞ்சீவி.

பாரப்பாஅமுதசஞ்சீவியொன்று பகருகிறேன்புலத்தியனேபண் பாய்க்கேளு,காரப்பாபிருதிவியாம்பூமிநாதங் கருவானமனோன்மணியாங் கருணைப்பூடு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்சுவையின்பாகம் அருளானதிருவுடைமை யாளணிந்தகாரம், வீரப்பாசெய்தோனாஅடக்குங்காரம் வேதாந்தமனோ ௫௨௨
ன்மணியைவிளக்குந்தானே.

தானென்றதன்மையதில்பொருந்திநின்ற தயவாகப்பாரின்றநாதம் வாங்கிக், கோனென்றகுருவருளால்தண்ணீர்தன்னில் குருவானநாதமதை க்கரைத்திறுத்து, பானென்றபானுவின்றன்முகத்தில்மைந்தா பாங்காக வைத்துலர்த்திபதனமாக,ஊனென்றஅமுதமதில்பத்துமுறையப்பா வுற் ௫௨௩
பனமாயஞ்சுபத்துமுறைதான்செய்யே.

செய்யவேபூமியுடனாதந்தானுஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்வேனமுகப் போக்கு, மெய்யானசத்திசிவமிரண்டுமொன்றாய் விரவிநின்றகருவைதனை யில்லலாமோ, ஐயனேயுனக்காகச்சொன்னேனைமைந்தா அறுசுவையின்பா கமதையார்தான்காண்பார், வையமதிற்கோடியிலேயொருவனுண்டு மகத் ௫௨௪
தானபூரணத்தின்வளங்காண்பாரே.

பாரினிற்பிருதிவியுமப்புங்கூடி பதியானதேயுவிலேசமாதிகொண் டு,வாரின்றவாயுவுமாகாசங்கூடி மகிழ்ந்துநின்றஅமுதசஞ்சீவிதன்னை,ஆரி ன்றுஅறிவாரமுதப்போக்கு அகாராஅமுதசஞ்சீவிதன்னில், ஒரின்று குன்றியிடைகொண்டால்மைந்தா நிச்சயமாயாக்கையதுசித்தியாமே. ()

பொரிக்காரசற்பம்.

சித்திபெறஇன்னமொருவிபரங்கேளு சிவசிவாபொரிக்காரத்தைக்கொண்டுவந்து,முத்திபெறஆவிலுடநெய்யில்மைந்தாமூர்ச்சமுடன்தான்பொரித்துக்கொண்டால்மைந்தா, அத்திதனிலுள்ளவிஷபித்தமெல்லா மகன்றுவிடுந்தேகமதிலழகுண்டாகும், வெற்றிபெறக்காயசித்திக்கிதுதான்மூலம் விள்ளுதேவேனின்னமொருசித்துகேளே. ௱௨௬

நந்தியுப்பு.

கேளப்பாசித்தியென்றகாரந்தானுங் கிருபையுள்ளஜலமதொன்றுசாரத்தூட்டி,வாளப்பாதசதிட்சைபத்துமுறையப்பா வளமைபெறச்செய்துகொண்டுமைந்தாகேளு கேளப்பாவாரமதைசொல்லக்கேளு குருவானரவிதிசைக்கூடச்சேர்த்து,ளேப்பாதனில்கரைத்துரவியில்வைத்தால் நிசமானநந்தியென்றவுப்பதாச்சே. ௱௨௭

உப்பானநந்தியுப்பைப்பதனாய்பண்ணி புண்மையுள்ளமந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து, அப்பானதினங்கழஞ்சிகொண்டாயானால் ஆக்கைதனிலுள்ளவுப்புஅகன்றுபோகும், தப்பாமல்தினந்தோறுங்கொண்டியேறு சதானந்தியுப்பினுடதன்மைமெத்த, செப்பாதேகருவிதுதான்மைந்தாமைந்தா செகதலத்தோர்க்குவிள்ளாதேசித்தர்க்காமே. ௱௨௮

ஆமப்பாநந்தியுடமூலாதாரம் அழகானபிரிதிவியினுருமைமெத்த, நாமப்பாசொல்லுகிறேனுக்கதகங்கைநலமறியாசித்தர்களோகாணப்போறார்,காமப்பால்கானற்பால்கருவைக்காணார்;கருவறிந்துவுறுதிபெற்றால்சாயசித்தி, காமப்பாயென்றநிலைதனையறிந்து தவிராமல்கொண்டுமொன்றாய்தாக்குத்தாக்கே. ௱௨௯

உப்புமெழுகு.

தாக்கியதோருப்பிடைக்குப்பூரஞ்சேர்த்து தவிராமலந்திடைக்குக்கெந்திசேர்த்து,வாக்கியந்தான்தப்பாமலொன்றாய்ச்சேர்த்துவைத்திடுவாயாவிமுகத்தில்மைந்தாமைந்தா,பாக்கியமாயுப்பாகிமெழுகாய்நிற்கும் பாமகுருமெழுகதுவைப்பதனம்பண்ணி, ஆக்கையுடதிடமறிந்துஅளவாய்க்கொள்ளு அரகாரசிதமென்றபுளிப்புபோச்சே. ௱௩௰

ரஞ்சிதமெழுகு.

போச்சென்றுவிடுகாமல்சொல்லக்கேளு புதுமையுள்ளஅட்டுப்பூநீறில்சேர்த்து, காச்சென்றுவீரமொடுபூரம்லிங்கம் கருணைபெறவொன்றாகச்சேர்த்துக்கொண்டு, மாச்சலில்லாவிமுகத்தில்காயவைப்பாய் மகத்தானமெழுகாகுமைந்தாமைந்தா, "தாட்சியில்லாமெழுகினுடபேரேதென்றால் ரஞ்சிதமெழுகெனவேசாற்றலாமே. ௱௩௧

சாற்றியதோர்மெழுகதனைமைந்தாமைந்தா சடத்திலுடசெயலறிந்துதாயைப்போற்றி, ஊட்டுவாய்கழஞ்சியிடையூட்டிக்கொண்டு வுறுதிபெறப்பருதிமதிச்சுடரில்நில்லு, தாட்டிகமாய்வாசியதுபணிந்துமைந்தா

கன்னிலையைத்தானறிந்துதனைதாய்நிற்கும், பூட்டியதோர்வாசியுடகருவைக்கண்டால் பூரணத்தையனுதினமும்போற்றலாமே. ௱௬௨

ஆமப்பாவாசிசிரோமணியைக்கேளு அகாரமதேனுன்மணியையன்பிறகண்டு, காமப்பால்தன்னுடனேசனைத்திறத்து கருணைபூரமுடன்காரஞ்சேர்த்து, நாமப்பாசொல்லுகிறேனசருவாய்க்கேளு ஞாயிறுமுன்பத்துநாள்வைத்துப்பாரு, சோமப்பாலென்சொல்லேன்மெழுகதாகுஞ் சுருதியுள்ளமெழுகதனைப்பதலம்பண்ணே. ௱௬௩

பண்ணியதோர்மெழுகெடுத்துதியானஞ்செய்து பக்குவமாய்க்கழுஞ்சியிடைகொண்டாயானால், கன்னிமையில்நின்றதொருதோஷமெல்லாங் காணுதேபோடிவிடுஞ்சிரோமணியைக்கண்டால், புண்ணியவானுனக்காச்சதனத்தில்சித்தி பூரணத்தைக்காணக்குருசித்தியில்லை, வன்னியென்றசிரோமணியின்பெழுகிறமெய்கதானசித்தியெல்லாம்வாய்க்குந்தானே. ௱௬௪

சதாசிவப்பின்மெழுகு.

தானவனாய்நின்றதொருதன்மைகேளுசகலபிணிபோவதற்குச்சதாசிவத்தினுப்பு, கோனருனால்கொண்டுவந்து அறுசீர்தன்னில் குறிப்பாகச்சுத்திசெய்தெடுத்துக்கொண்டு, காரப்பால்காமப்பால்தன்னிலேதான் களங்கமறப்பதனுசைசுத்திசெய்து, வீமப்பாஎன்றுநினைந்தால்மைந்தா வேதாந்தஞ்சிதறிவிடுமெய்சொன்னேனே. ௱௬௫

மெய்யாகசுத்திசெய்தவுப்பைவாங்கி மேனியுடசாறதனிலரைக்கமைந்தா, ஐயாபிலாமெழுகாகுமென்னசொல்லே னப்பவேயிம்மெழுகைத்தேனிலாட்டி, துய்யமதியானசதாசிவனைப்போற்றி தொழுதுகொண்டுகழுஞ்சியிடைகொண்டால்மைந்தா, வையமதில்கலங்குகின்றஐயந்தானுமாறிவிடுஞ்சிலேத்துமங்கள்மாண்டுபோமே. ௱௬௬

போமப்பாதசையிலுள்ளதோஷமெல்லாம் பொல்லாதவாயுஸ்தினமூலச்சூடு, காமப்பாவிதனைதால்வந்தகுடி கருவழிக்குமேகமொடுகபாலருடு, தாமப்பாசருவாங்கவாயுவெல்லாந் தட்டழிந்துகுட்டமெல்லாஞ்சாந்தமாகும், நாமப்பாசொல்லிவந்தகற்பமெல்லாம நாள்தோறுங்கொண்டுவரில்லமறுடாமே. ௱௬௭

நாடாமல்போவதுதாமெதிறுலன்றால் நகரமொடுமகாந்ததையந்தாலே, தேடாமலோடிவிட்டானமன்தானையா சிவசிவாநமவென்றால்வேறேயில்லை, வாடாதுகல்வினையுந்தீவினையுமப்பா வந்தசூழ்ள்ளநமனைவேயிதற்குகாணும், ஊடாடிவிதானுமதியில்சேர்ந்தால் ஓகோகோ இருவினையுமோடிப்போமே. ௱௬௮

ஓடிப்போமசகலபிணியெல்லாமைந்தா வுறுதியுள்ளசாபமதுநிவர்த்தியாக, நாடிப்பார்சாபமதுநிவர்த்தியாகும் நானின்றுசொல்லுகிறேனனன்றாய்க்கேளு, சாடிப்பார்பூரணத்தைப்பூரகமேபண்ணி சயமதில்சேசமாயக்கும்பத்தில்நின்று, பாடிப்பார்நம்முடையமந்திரத்தைமைந்தா பாவமெனுஞ்சாபமதுபறந்துபோமே. ௱௬௯

நவக்கிரகசாபநிவர்த்தி.

போமென்றுவிரிகாதேயின்னங்கேளு பொல்லாதநவக்கிரகசாபந்தி ர,நாமொன்றுசொல்லுகிறேனமைந்தாமைந்தா நாலானபூரணத்தைநாட்டிப் பார்த்து,ஓமென்றுபூரிக்கரேசகமேபண்ணி ஒருமொழியால்கும்பகத்தி ல்நின்றால்மைந்தா, ஆமென்றநவக்கிரகசாபமெல்லாம் அப்போதேஅகன் றுவிடுமறிந்துபாரே. ௫௪௰

பிரமசாபநிவர்த்தி.

பாரப்பாபிரமனுடசாபந்தன்னை பக்குவமாய்தீர்வதற்குபகருவேன் கேள், காரப்பாகருணையைத்தானகாரந்தன்னி கருவானமகாரத்தின்கூடச் சேர்த்து, சேரப்பாரேசகத்தால்பூரகத்தைப்பற்றி சீர்பெருகுங்கும்பகத் தில்நின்றால்மைந்தா, நேரப்பாநின்றதொருபிரமன்சாபம் நிமிஷத்திலோ டிவிடுநிலைமைதானே. ௫௪௧

விஷ்ணுசாபநிவர்த்தி.

தானவனாய்நின்றதொருவிஷ்ணுசாபந் தடையறவேபோவதற்குச் சாற்றுவேன்கேள், மோனமுடன்உகாரமதைஅகாரத்தூட்டி முனையானசு ழிமுனையில்லேசித்தப்பா, கோனருளால்குரும்பகத்தில்நின்றால்மைந்தா கு ணமானவிஷ்ணுவுடசாபந்தானும், வானவர்கோனறியாதபூரணத்திறலே வந்தசமுள்ளசாபமதுமாண்டுபோச்சே. ௫௪௨

ருத்திரசாபநிவர்த்தி.

போச்சென்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு புதுமையுள்ளருத்திரன்ம யேஸ்பரத்தின்சாபங், காச்சென்றாவிமதியுமொன்றாய்ச்சேர்த்து கருணை யுள்ளசதாசிவத்தையந்தரத்திலவைத்து, காட்சியில்லாமதிதனிலேபூசித்த ப்பா கருவானரேசகத்தால்கும்பகத்திலநின்று, மாச்சலில்லாமனோன்ம ணியைத்தியானித்தாக்கால் வஞ்சமுள்ளபஞ்சகர்த்தாள்சாபம்போச்சே.

ஆறாதாரசாபநிவிர்த்தி.

சாபமென்றசடாதாரசாபம்போக தன்மையுள்ளபுலத்தியனேசொ ல்லக்கேளு,தீபமென்றசுடரொளியில்மனதைநாட்டி தீர்க்கமுடன்ரே சகபூரகமும்பண்ணி,வாமென்றமதியமுதக்கொண்டால்மைந்தா வையா னசடாதாரசாபந்தானுந், தாபமுடன்தயங்கிமிகவோடிப்போகுஞ் சடாதா ரவணிவைத்ததன்மைதானே. ௫௪௪

தத்துவசாபநிவர்த்தி.

தானென்றதத்துவத்தின்சாபம்போகத் தன்மையுடன்சொல்லுகி றேன்தாழ்ந்துகேளு, கோனென்றசிவசத்திதன்னைப்போற்றி குறிப்பாக ரேசகபூரகமும்பண்ணி, மானென்றகும்பகத்தில்நின்றால்மைந்தா மார்க்க முள்ளமூலத்தின்மேலேசாடி,ஊனென்றதத்துவத்தின்சாபம்போகும் உ றுதியுள்ளதேகமதுகாந்தியாச்சே. ௫௪௫

காந்திக்கருச்சன்னம்.

காந்தியென்றகருவிலொருவிபரங்கேளு சமலமலமுதமதைக்கரு வாய்வாங்கி, சாந்தியென்றமதியமுதந்தன்னிற்சேர்த்து தயவாகபத்துமு

லைததானேசெய்து, பாகியமாய்ப்பத்துமுறைசெய்தபின்பு பக்குவமாய்யூரமதிற்பாதிசேர்த்து, சீக்கியென்றதயிலமதைச்சேர்த்தால்மைந்தா சிவதிவரெபொங்கியதுகருப்பாய்ப்போச்சே. ௱௬௬

கருப்பானமையெடுத்துதியானஞ்செய்து காயாதிகற்பமெனக்கருத்திற்கொண்டு, குறிப்பானமையேவேகொண்டால்மைந்தா குண்டலியின்சக்தியதுமேலேசாடி, வெறுப்பானசாபமெல்லாம்வெருண்டேபோகு மெய்ஞ்ஞானஞ்சித்திக்குந்தேகந்தங்க, முறுப்பானதேகமதுவெளுத்துப்போகு முற்றசிவசற்பிரெண்டுமுறுதியாமே. ௱௬௭

ஆமப்பாவச்சிரமேபலமோபத்து அதுக்குநிகர்வீரமதுஅன்பாய்சேர்த்து, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்துருசுபூரம் நன்றானவெள்ளையுடன்லிங்கஞ்சேர்த்து, தாமப்பாசாரமுடன்காரஞ்சேர்த்து தயவானஅறுவகையால்கவைத்தாட்டி, காமப்பால்தன்னிலொருநாள்தானாட்டி கருவாகவுருட்டியதைவட்டிபண்ணே. ௱௬௮

பண்ணியதோர்வட்டதனைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாயின்னமொன்றுபகருவேன்கேள், உன்னியதோர்நாகமுடன்ரசமுஞ்சேர்த்து உண்மையுள்ளபூரமுங்கூடச்சேர்த்து, நன்னயமாய்ரசமூன்று இடைசரியாய்சேர்த்தாட்டி யேகலைமதில்பொதிந்துமைந்தா, தன்னிமையாய்முன்செய்தவட்டிசேர்த்து தயவாகவிந்துநீர்தன்னலாட்டே. ௱௬௯

ஆட்டிவாய்விந்துநீர்கன்னல்மைந்தா அகாராயிராறுசாமமாட்டி, நாட்டிவாய்ரவிமுகத்தில்வட்டிபண்ணி நன்றாகக்காய்ந்தபின்புசொல்லக்கேளு, நாட்டிவாய்பண்சீலைநன்றாய்ச்செய்து போடுவாய்காடையென்றபுடத்திற்று, மாட்டியதோர்புடந்தானுமாறவிட்டு மைந்தனேஎடுத்துப்பார்கன்னமாச்சே. ௱௭௰

ஆச்சப்பாகன்னமதின்ஒருபிலக்கேளு அடங்காதகுடவனிவெயுறலேகும், காச்சப்பாசெம்புதன்னையுருக்கிக்கொண்டு கருவானகன்னமதினாற்றுக்கொன்று, பாச்சப்பாசெம்பதுவும்பழுத்துப்போகும் பக்குவமாய்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, காட்சியில்லாக்கன்னமதுசேர்த்தால்மைந்தா தடையறவேவயதுபதினாறதாமே. ௱௭௧

ஏமாசக்களங்கு.

ஆமப்பாதுருசினுடசன்னத்தன்னை அழகானசம்பழத்தின்சாற்றிற்ஜெக்கி; ஊமப்பாசொல்லுகிறேஞ்சம்பழத்தின்சாறு நன்றாகதெளிந்ததுவுஞ்செயநீராகும், தாமப்பாசெம்பழத்தின்செயநீராலே தயவாகஅரப்பொடியைசுத்திபண்ணி, காமப்பால்கலவத்தில்விட்டுமைந்தா கருவானஅரப்பொடியையரைத்திடாயே. ௱௭௨

அரைக்கையிலேவீரமொடுபூரம்போட்டு அழகானதுரிசிநெடுகாரஞ்சேரு, விரைக்கவேசம்பழத்தின்சீராலாட்டி விசையாகவுருட்டியதைக்காயப்போட்டு, கரைக்கவேகுகைதனிலேசாரமிட்டு கல்மசங்கள்தானறவேயூதலுக்கு:மரைக்கின்றநிரைவுரையுமகன்றநல்ல மணிபோலவுருகியதுசெம்புமாமே. ௱௭௩

செப்பான அயச்செம்புவிடையாதப்பா செகத்திலுள்ளவாதிகளுந் தேடமாட்டார், சம்புவதாஎன்னவென்றால் அயத்தின்செம்பு நாதமென்றுஞ்சத்தியென்றுமிதற்குநாமம், சம்புசிவநாதமென்றஅயத்தின்செம்பில் தாக்கடா இடைக்குதரைகந்தகந்தன்னை,வய்பில்லாநாகமதில்கூடச்சேர்த்து மணிகாணக்காரமிட்டுருக்கிப்பாரே. ௧௫௪

உருக்கையிலேமூன்றுமொன்றாயுருக்கிப்பாரு உத்தமனேஏமாசக் களங்குமாறுந், தளக்குருளவாதிகளோகாணப்போறார் தயவானஅயக் களங்கின்வீறுமெத்த,உரைக்கிறேனயக்களங்கின்ஒளியைமைந்தா ஓகோகோசெம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று, கரைகின்றகுகையதனிலுருக்கிப்பாரு கருவானசெம்புஅவும்பழுப்பதாமே. ௧௫௫

பழுத்ததென்றுமகிழாமல்குடவன்தன்னில் பாச்சடாஅன்பதுக்குவொன்றுத்தானும், அழுத்தமுள்ளகுடவனாலுறலற்று அழகானபொன்மாற்றுஅதிகமாகும்,முழுத்தமுள்ளஅயக்களங்கைவெள்ளிசெம்பில் மூர்க்கமுடன்கணக்காகநூற்றுக்கொன்று, தழுக்கறவேகுகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு தயாளதங்கமதுஅதிகமாற்றே. ௧௫௬

களங்குசெந்தூரம்.

மாற்றதிகமானதொருகளங்குதன்னில் மாட்டடாஇடைக்கிடைதான்கெந்திசேர்த்து, தாட்டிகமாய்வீரமொடுபூரஞ்சேர்த்து தயவாகக்கல்வமதில்பொடித்துக்கொண்டு,பூட்டுவாய்குப்பிதனில்பொடியைமைந்தா புகழானமண்சீலையாறுஞ்செய்து,வாட்டுவாய்விழுகதிலுலர்த்தபின்பு மைந்தனேதாழியதையுப்பைவையே. ௧௫௭

வையப்பாமேருதன்னைவைத்தபின்பு வைத்துமொருகழுத்தின்மேலுப்பைக்கொட்டி,பையமேவஅடுப்பேற்றிதீயைமூட்டு பக்குவமாய்சருகுகம்புவிறகால்மைந்தா, செய்யப்பாதியெரிப்பாயாறுசாமம் சிவசிவாதாழிதனையிறக்கிபோடு, கொய்யப்பாசுகந்தமலரர்ச்சனையேசெய்து குருவானமேருவைநீயெடுத்துப்பாரே. ௧௫௮

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலேமேருக்குள்ளே யிருக்குதடாசெந்தூரமென்னசொல்வேன், கொடுத்ததொருசெந்தூரந்தொந்தங்கோடி சொல்லுகிறேன்புத்தியனேதொந்தமாக, அடுத்ததொருசெந்தூரம்பணவிடைதான்கொண்டால் ஆக்கையதுபிலத்துதடாஅழிவேயில்லை,வடித்ததொருதிரிகடுகில்செந்தூரஞ்சேர்ததுவளமானதேனிலொருகழியாய்க்கொள்ளே

கொள்ளவேவாசியதுபிலத்துப்போகும் குருவானதிருநடனங்குறிப்பாய்க்காணும், அல்லதுகான்விருகமுகஞ்சித்தும் அஷ்டாங்கயோகமதிலடுத்துக்காணும், விள்ளாததசதீட்சையொளியோகாணும் வேதாந்தபூரணத்தின்விலாசந்தானும்,வல்லபமானகுருபதியில்நின்று வளமையுள்ளசெந்தூரமகிழ்ச்சிபாரே. ௧௬௰

பாரப்பாகாரியம்வுருக்கிக்கொண்டு பாச்சடாசெந்தூரம்பத்துக்கொன்று,வீரப்பாகானடங்கிவெளுத்துப்போகும் வெள்ளியந்தனையுருக்கிது

நீறுங்கொண்டு, சேப்பாசெந்தூரஞ்சேர்ந்தாயானால் சிவசிவாதங்கமென்று அதிசயமாற்று, தூப்பா செந்தூரமறியப்போகார் அறிந்தவர்கள் தனைக்காணை அறிதாப்பாரே. ௫௬௧

அரிதானசெந்தூரம் நூற்றுக்கொன்று அப்பனேசெம்புதனில் சேர்த்தாயானால், பெரிதானதங்கமடா பழுப்புறமொத்த பேசாதேதயித்தோடேயின்னங்கேளு, குரிதானசெந்தூரக்கமுஞ்செல்லாக்கி குணமானவாய்பிரால்மந்திரத்தேதான், கரியானவெள்ளீயம்புசேர்குடுவைக்கு கங்கையாய்த்தட்டியே பூசிப்போடே. ௫௬௨

போட்டப்பாபுடத்தனிலேவெள்ளியம்புசேர்த்து பொன்னெறிவு அதிசயமாய்ப்பூண்டுகாணும், தேடப்பா வெள்ளிசெம்பில் கொண்டாய்நூற்றில் செந்தூரமொன்றிடவே செம்மையாகி, ஊட்டப்பா செந்தூரம்பாய்த்துமைந்தா அலகமதில் திகமாபொளிதியல்வீசு, நாட்டப்பா செந்தூரம்நல்லபிரயோகம் நலமானவிதனைமொழிந்தேனே. ௫௬௩

கேளப்பா இந்நூல்சகலகலைபிடுஞ் செயமாகஆயிரத்து இருநூறுகும், ஆளப்பா இந்நூலைப்பதனம்பண்ணி அடக்கமுடன் கருவெடுத்து ஆடுமைந்தா, நீளப்பா குருபுலஸ்த்தியேசொல்லைநந்தா நின்றுக்கா உலகமதில் திசைகள்சொல்லாது, காளப்பா ஐம்புலனையொன்றாய்நின்று தனதானபூரணம் போல்நூலைக்காரே. ௫௬௪

காமமல்புத்திகெட்டுஇருந்தால்மைந்தா கருவிகரணாதிகளுங்கலந்துபோகும், கூறுசகருவையெல்லாமிந்தநூலில் கூறினதவிந்தநூல்குருநூலாகு, நேரானகுருவினிடபாதம்போற்றி நினைவாகஇந்தநூல்தன்னைப்பார்த்து, கோராதசித்துகளையாம்மைந்தா கெவிட்டாதபூரணத்தைத்தினமும் நோக்கே. ௫௬௫

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நோக்காதேபோனக்கால் என்னசென்மம், தாக்குவதுபூரணத்தைத்தாக்குதற்கு தன்மையுடன் குருபதத்திற்றொண்டுபண்ணு, வாக்குமனைதானொன்றிஅறிவினில்லு வஞ்சரிடமிந்நூலைவழுத்தவேண்டாம், நாக்கதுவும்படபடத்துஇல்லாதேமைந்தா தன்மையுடன்மவுனமதைநாடிப்பாரே. ௫௬௬

நாடிப்பார்மவுனமென்றால்பூரணமேயாகும் நலமானபூரணத்தான்விந்துவிந்து, தேடிப்பார்சித்துநிலைகாணமாட்டார் சிவமானமதியமுதச்செயலைக்காணார், கூடிப்பார்த்தறியோடேகுண்டலியைக்கண்டால் குருவானபதிதலத்தில்அமுதங்காணும், வாடிமனந்தளராதேமலரைக்கண்டு வாதமுதம் பூரணமாய்மனதிற்காணே. ௫௬௭

காணவேமதியமுதங்கொண்டால்மைந்தா கர்ப்பூரதேகமுமாய்கருணையாகும், பேணவேபணிகதுகண்ணில்காணும் பிரணவத்தோடாறுதலப்பெருமைகாணுந், தோணவேதோணினதுதோணதோணும் சோதியிலேசெகச்சோதிகளுமிற்காணும், ஊணு அஞ்சுபஞ்சலவணத்தாலே உலகமெல்லாந்தானவளுயுறுதியாமே. ௫௬௮

நாசக்கட்டு.

உறுதியுள்ளநாகமதிற்கட்டுசொல்வேன் ஒகோகோவெடியுப்புச்சார
ஞ்சேர்த்து,பருதிமதிதன்னிலேவைங்கநீற்றி பக்குவமாய்மூன்றுமொன்று
ய்கலைத்தாட்டி,திருமதியும்நீராலேஆட்டிமைந்தா சிக்கெனவேநாகமதுக்
கங்கிபூட்டி,குருநிதியைத்தியானித்துபுடத்தைப்போடு குருவானநாகமது
குருவுமாமே. ௩௬௯

ஆமப்பாகுருவானநாகந்தானுமடங்கியதுமாண்டுதடாஅருமையாக,
வாமப்பாதன்னிலேயடங்குகின்ற மகாரசத்தின்பெருமைதனை வழுத்து
றேன்கேள், ஓமப்பாவென்றபரிவிதானென்று உறங்குகின்றநாகமதினி
டையேசேர்த்து, தாமப்பாகுகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு தவளநிறமான
தொருமணிபோலாமே. ௩௭௰

மணியானநாகமணியார்தான்காண்பார் மகத்தானபூரணத்தைதுயதிந்
தோர்காண்பார்,கனியானநாதமணிதனையுடைத்து கருவானசெம்புதனில்
நூற்றுக்கொன்று, வணிகரணமாகநீயுருக்கிப்பாரு வஞ்சியெனுமபாஞ்சி
யானதங்கம், பணியானபலதொழிலுக்குவேதங்கம் பாபமாய்நின்ற
துவுந்தங்கந்தானே. ௩௭௧

தானென்றநாகமணியொன்றெடுத்து தயவானவெள்ளிதனிலீந்தா
ல்மைந்தா,"கோனென்றகுருவருளால்வயதேசொல்வேன் குருவானநாகம
ணிதாக்கால்மைந்தா, தேனென்றமொழியுடையகமலமாது ஜெகஜ்ஜாதி
யானதிருவானமாது,மானென்றமதியமுதயானமாது மகத்தானபூரணமா
ந்தங்கந்தானே. ௩௭௨

தானானபூரணமேதானாகும் தலமானபூரணத்தின்தலமேதெ
ன்றால், வானானதேகமடாசத்திசத்தி உள்ளாயிராஞ்சிவமெனவேயுகந்து
கொண்டு,கோனானசத்திசிவக்கூத்தொன்றான குறியறிந்துஅமுதமெனக்
கொண்டால்மைந்தா, தேனானதேகமடாசித்தியாகுஞ் சித்தியென்றால்பூ
ரணத்தின்சித்திதானே. ௩௭௩

பூரணதயிலமெழுகு.

சித்தித்தகருவொன்றுசொல்லக்கேளு செயலானபூரணத்தின்தயி
லஞ்சேர்த்து, சத்திசிவமானமதியுப்பேதென்று சாரமென்றவுப்புடனே
காரங்கூட்டி, முத்திபெறக்கல்வமதில்நாட்டிநொக்கால் மூர்க்கமுள்ளமெழு
காகுமைந்தாமைந்தா, பக்தியுடன்மெழுகெடுத்துதாரத்துக்குப் பக்குவ
மாய்கவசமதுபதியச்செய்யே. ௩௭௪

செய்ததொருகவசமதைத்தீபந்தன்னில் திருப்பிமெள்ளவாட்டின
தால்மைந்தா கேளு,"செய்ததொருதாரமதுகெட்டியாக குருவானமெருக
திறுங்கட்டிப்போகும், மையவெளிப்படிபோனாலுமுறைநீசெய்தால் பால்
போலேசுத்தவெள்ளியாகுமாகும், வையகமெல்லாந்துதிக்குமித்தகார
மகத்தானநாமதின்தொழிலைக்கேளே. ௩௭௫

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

நாகக்களக்கு.

கேளப்பாநாகமதையுருக்கிக்கொண்டு கிருமையுள்ளதாரமதையிந்
தால்மைந்தா, கோளப்பாதானகலும்நாகந்தன்னில் கொடுமையுள்ளபுகை
யதாவுமடங்கிக்கட்டும், வேளப்பாளரித்தசிவன்தன்னால்கட்டு வெள்ளம
ணிபோலெனவேவெளுமையாகுந், தாளப்பாதங்கமிடைக்கிடைதான்
சேர்த்தால் தயவானநாகமணிகளங்கமாமே. ௫௱௭௬

அமப்பாசளங்கமதைவெள்ளிதன்னில் அன்பாகஅண்டதுக்குவொ
ன்றுபோடு,காமப்பாதன்னருளால்பழுக்குப் வெள்ளி கயிலைதனில்பரமகு
ருதன்னால்மைந்தா, வாமப்பால்கண்டவ்வேனவாதயோகி வலுவானசிவ
யோகிவாசியோகி, நாமப்பாவென்றகுருதன்றற்கண்டு நடுவானபூரணத்
தைநாடுநாடே. ௫௱௭௭

நாடுவதுமூலமுதலாறுதாரம் நன்மையுள்ளகுருபரமாமேலாதாரம்,
கூடுவதுபுருவமையந்துவாதசாந்தம் குறிப்பறிந்துஇடகலையைப்பின்கலை
யிற்சேரு,வாடுவதுவேண்டாங்காண்புலத்தியனேயையா வரிசையுடன்சு
ழிமுனையில்மனத்தைநாட்டி, தேடுவதுபூரணத்தைத்தேடுதேடு தெவிட்
டாதமதியமுதங்கொண்டுதேறே. ௫௱௭௮

தேறுவதுபூரணத்தால்தேறவேணுஞ் சிந்தைமனதொன்றாகிநிற்க
வேணும்,மாறுவதுஅஞ்செழுத்தையறிந்துமாறு மகத்தானபூரணத்தை
மருவிக்கூடு, சேருவதுபிரமமென்றபதியிற்சேரு திரும்புதற்குப்பூரணத்
தைநாடியூது, கூறுவதுஅகத்தீசனென்றுகூறு கும்பமுனித்தஞ்சமெனக்
குறித்துநில்லே, ௫௱௭௯

நில்லென்றுசொன்னீரேபூரணமேயையா நீயென்றும்நானென்றும்
வேறேயில்லை, சொல்லொன்றுந்தப்பாதுஎன்குருவேயையா சோபநிதிரு
ரியநிலையார்தான்காண்பார்,கல்லென்றகயிலாசங்கண்டபேர்கள் கருவான
இருநிதியுங்கண்டேகொள்வார், வில்லென்றவொளிதனிலேவிதங்கள்மெ
த்த வேதாந்தசாத்திரமேயறிவார்பாரே. ௫௮௰

பாரப்பாஆகாசப்பரவெளியிலேதான் பருதிமதிநின்றிலங்கும்பாத்
தைப்பாரு, நேரப்பாநின்றிடத்தைநின்றுபாரு நிருவிகற்பசமாதியிலேதை
ன்னைப்பாரு,சேரப்பாமதிதனிலேசுடரைச்சேரு சேர்ந்தேசுடாமதியா
ய்நின்றதப்பா, காரப்பாநின்றசுடர்மதியைநீதான் கலந்துவிடுசூரியனிற்க
ருவாய்த்தானே. ௫௮௧

அஞ்சனம்.

கருவானமையொன்றுசொல்லக்கேளு காசினியில்பனிதாங்குங்கறு
த்தபூடு,மதுவானதிகைப்பூடுஆர்தான்காண்பார் மகத்தானவப்பூண்டைக்
கருக்கிக்கொண்டு, உருவானவெரண்டத்தெண்ணெய்விட்டு ஓமெனவேதி
யானித்துமந்தித்தேதான,குருவானபதிரோக்கிருணைவப்போற்றிகும்ப
முனித்தஞ்சமெனச்சிமிழில்வையே. ௫௮௨

வைத்தவெகா றுசியிறுமுதித்தைத்திலேத்தி வசிகரத்தைதமோகனத்தா ஸ்தம்பனமேசெய்து, மற்றொருமைபெறுத்துத்திகைம்போடு பணிபுத் திரபூரணத்தைகமனநிற்காரு வுப்த்துசொருவுகைபொன்னைமுன்னைசமேயாகு ம் உன்னைசனமேலாகவுகையில்வாழ்வாய், வைத்ததொருஅதிகாரணையைக் கேளு கயிலாசசின்மயத்தின்கருணையாலே. ௩௮௩

அதிகாரணை.

கருணைதானேறுமென அதிகாரத்தைக் கைவிடாபாலதிருக்கலை த்தாட்டி, மருவுகந்தமலர்வாசமாசத்திலோர்நாள் மங்கையர்தன்குங்குமத் தில்வரிசைபோக, உருவையுடன்வெண்டிதின்னைனப்பாவாகில் ஒகோகோகு ங்குமத்தினிறமேயாகும், வரிசையுடன்பிங்கலைவழித்துவைத்து வா ன்கதிரின்முகங்காட்டின்மையாய்ப்போமே. ௩௮௪

மையானமையதனைதினமுமைந்தா வரிசையுடன்மருதிமுகத்தினுரு ம்வைத்தால், மெய்யானமெய்யுறுதிஎன்னசொல்வேன் மேதியுடசிமிழ்த ளிலேவை ணப்பண்ணு, வையகத்திலாணிடமையக்குவை தான் மாற்ற மொன்றவெ நமாற்றமானமைதான், தையலர்தன்கைவசங்காளக்குமைதான் தரணிதனில்வைத்தபொருளெடுக்குமையே. ௩௮௫

மைபோடும்வகை.

பொருளான பொருள்கொடுக்கும்போதமையே போடுகிறவிதமுனை க்கருப்புகைக்கேளு, இருளான அஞ்சேறிகுருவைகாத்து இருகாத்தில்மை போட்டுஇசையநோக்கி, குருவானபதப்போற்றியிருந்தாயாகில் குளமா சவுன்றுருவைப்பார்ப்போர்க்கெல்லாம், உருவானரூபமது ஆண்பெண் போலே உலகுதனில்தோணுமடாவுண்மைதானே. ௩௮௬

உண்மையுள்ளமைபெறுத்துத்திலதம்போடு உருமையுடன்மனோ ன்மணியைத்தியானஞ்செய்து, நன்மைபெறத்திட்டையிலேயிருந்தாயாகி ல் நாரணமாவிடர்களுருவைக்காணோர், தன்மையுடன்சக்தொழிலைச்செ ய்தாயாகில் தரணிதனிலதிசயமாய்த்தானேதோற்றும், விண்ணிமையை ச்சுராகாலந்தொழுதபேர்க்கு வேண்டாமையொளியின்விபரங்கேளே.

கேளப்பாமைபொசித்து இடக்காத்தில் கிருபையுடன்மைபோட்டுகி ழேபாரு, வெளப்பாளித்தடாதன்றுமைந்தா வேணதிதோணுமடா விபரமாக, ஆளப்பாஅந்திதினையப்பூரணத்திலே அஞ்சனத்தின்விபர மொன்றன்பாய்க்கேளு, கேளப்பாவொன்றுமில்லை அன்னபேதி குழிப்பு டனேநாதீர்தன்றுவாட்டே. ௩௮௮

அன்னபேதிமை.

ஆட்டிவைத்தைக்காலன்தாறுபட்டு அன்பாகப்பிங்கலைவழித்துவை த்து, பூட்டுவாய்கடுக்காயைபிடித்துக்கொண்டு புதுமையுள்ளநாதீர்தனி ற்கலக்கி, நாட்டுவாய்தெளிவிறுத்துபேதிதன்னில் நன்மையுடன்சீட்டுசி குழப்பிறுக்கால், நாஸ்திகமாயிருக்குமடாமையின்போக்கு தயவாகவத ம்விட்டுபதனப்பண்ணே. ௩௮௯

பதனமுள்ளமைமெயடுத்தறியானஞ்செய்து பக்குவமாயஞ்சனுதே
விழ்மூலம், விதனமது இல்லாமல்செபிப்பாய் நூறு வேண்டியேமைமெயடுத்
து திலதம்போட்டு, மதனமுள்ளமவுனமதாயிருப்பாயாகில் மானிடவருன்
னைவல்மகிழ்ந்துகேட்பார், சுகமானசாங்கினத்தில்லைமையைத்தீற்றி குழ்வி
ளக்கிலிந்திடுவாய்சுருக்காம்பாரே.
௱௬௰

சுருக்கானமைமெயான்றுகண்ணிற்றீற்றித் தூரதூலைபார்த்திடநல்சுக
மாய்க்காணு, மிறுக்கிமெள்ளகண்திறந்தால்காசம்பார்க்க இருளகன்றுவெ
ளிதோன்றியின்பங்காணு, முருக்கமுடன்விநயமாய்பார்த்தாயாகில் ஓகோ
கோகயிலாசமுகந்துகாணுந், திருக்கறவேயுன்மனையைப்பணிந்துபோற்றி
திருவானலட்சுமிப்பெண்வசமாவாளே.
௱௬௧

வசமானஇந்நூலிலாறுநூறுவாக்கியங்கள் தப்பாமல்வசமாய்ப்பார்
த்தால், நிசமாகத்தோணுமடாமறைப்பேயில்லை நின்னினைவுதான்மறந்தா
ல்நிசங்காணாது, நிசமானதிட்டைசிதிநன்றாய்க்காணுந் திடஞ்சுத்தியாவ
துவுந்திடந்தானப்பா, சுசமானமானிடர்க்கு இந்நூல்காட்டில் கண்மருண்
டுபொருளிருளாய்க்காணுந்தானே.
௱௬௨

செப்புமை.

கானவேஇன்னமொருகருவைச்சொல்வேன் களிம்பானசெம்பினு
டமைமையக்கேளு, பேணவேதாம்பிரத்தால்செம்புபண்ணி பிலமானநாத
நீர்நிசப்பளிட்டு, தோணவேதுரிசிதனைப்பொடித்துத்தூவி சுண்டியிதின்
மேர்பேதிதூலங்கத்தூவி, நாணவேவாவிமுகத்திவ்வைத்துப்பாரு நாஞ்ஞெ
நாளையிலேமைமைபோலாமே.
௱௬௩

மையானதாம்பிரத்தின்மையிலேதான் மாதாந்தசஞ்சிவியையமகிழ்ந்
துபாரு, கையாலேமத்திக்கும்போதிலேதான் கருவானமையுறுதிஎன்ன
சொல்வேன், மெய்யானமேதியுடகிமிழில்வைத்து மேன்மையுடன்தினந்
தோறும்ரவியில்வைத்தால், தொய்யாததாம்பிரத்தின் மையின்வேகஞ்
சொல்லுவேன்புலத்தியனேதுலங்கக்கேளே.
௱௬௪

கேளப்பாமைமெயடுத்தியானஞ்செய்து கெணிதமுடன்ரோசகூர
சமும்பண்ணி, மேலப்பாகும்பகத்தேதின்றுயானல் மேதினியிலுனதேவ
ல்விரும்பிகேட்பார், வாளப்பாவுலகத்தோடொத்துவாழ்ந்து வரிசைபெ
றஅஷ்டசித்துமகிழ்ந்துமாடி, ஆளப்பாகுருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி
அஷ்டமாசித்துவிளையாடலாமே.
௱௬௫

அறுவகைச்சரக்குமை.

ஆடுதற்குஇன்னமொருகருவைக்கேளு ஆதியந்தமென்றதொருவுப்
பொடொக்க, போடுதற்குலவணத்தைச்சொல்லக்கேளு பொல்லாதசவுக்
காரம்வளையலுப்பு, நாடுமெய்த்தவுவருப்புதுருசினம் நலமானபேதியுட
ஞறுங்கூட்டி, தேடுதற்குக்கல்வத்தில்பதியவைத்து நிராமணநாதநீர்விட்
டூட்டே.
௱௬௬

ஆட்டியேயக்கினிதன்னிலேதான் அடுப்பேற்றித்தீயெரிக்கஅட க்கிவேகு, மாட்டியேகருவெடுத்துக்கலவத்திட்டு மாதாக்கசஞ்சீவியைவிட் டுஆட்டி,நாட்டியேமுன்போலேயெரித்துப்பாரு நன்மைபெறமையுறுதி யென்னசொல்வேன்,காட்டியேரவிமுகத்திலஞ்சமுறைப்பா கருத்துற வேவைத்துமிகக்காருகாரே. ௱௬௭

காத்தசொருமையெடுத்துக்கலவத்திட்டு கற்பூரவிர்துவிறுக்கலா வாட்டி, சேர்த்துமிகாரஞ்சநாள்தானாட்டி சிவசிவாவென்னசொல்வேன் மைபின்போக்கு, பூத்தமலர்சமாதிமேலேசெய்தமையைப் பொன்னுணரி மிழ்தனிலேவைத்துக்கொண்டு, நாற்றிசையுமெய்க்கவொருதிலதம்போடு நாடுககருணக்கிடோசொல்லக்கேளே. ௱௬௮

கேளப்பாமையெடுத்தியானஞ்செய்து கிருபையுடன்கண்ணிமி டக்குருகும்பப்பா, நீளப்பாகரித்துமிகலடிக்கபின்பு நிமையாட்டமில்லாம ல்நிற்கும்பாரு,வாளப்பாராக்காலம்பகற்காலம்போல் வரிசையுடன்காணு மடாவளமையாக, காலப்பாவிரிசுகொண்டுநடந்தாயானால் காதலுறிசமை ப்பொழுதுகாணுங்காணே. ௱௬௯

காணவேமையெடுத்துக்கண்ணில்நிற்றி கருணைமலர்பூமாறுதக்கரு த்தில்வைத்து, பேணவேஆகாசம்பார்க்கும்போது பிலமாவநட்சத்திரம பகலேகாணும்,நாணவேசோமசூரியகிரணம் நலமுடன்தோற் றுமடாகனிசமாக, பூணவேபூமிதனிலுள்ளபொருளெல்லாம் போக்கோ டேகாணுமடாபுதுமைதானே. ௱௭௰

தானென்றமையெடுத்துஅடக்கம்பண்ணி தன்காதருள்மலைமேடுமூ ற்சைவாய்வு, கோனென்றஆனக்சவாய்வுகெண்டைக்குடல்பிட்டிசருவா ங்கங்குத்தூமலம், ஊனென்றநீமூலம்ரத்தமூலம் ஒம்காரசருதமூலம் வாய்வுமூலம்,பேணவேகுன்டுமணிஅளவுகண்டால் பேசாதேபோடிவிடு ம்பெருமைகேளே. ௱௭௧

போண்டம்.

பெருமையுள்ளமையொன்றுசொல்லக்கேளு போண்டத்துள்மூல ம்வராகன்பத்து, வுருமையுள்ளபேதியாவராகன்பத்து வென்றுக்கிரவி முகத்திலுலரப்போடு, கருமையுள்ளகடுக்காயைத்தயிலப்பாக்கிக் கண்டி டைக்குலிக்கோலத்தில்சேர்த்து,கருமையுடன்முன்மருந்தோடொக்க நல்லசஞ்சீவிதயிலமைதைச்சாற்றிடாயே. ௱௭௨

சாற்றியேகக்கலவத்திலாட்டும்போது தயங்காதேமையுமதிஅருமை மெத்த,போற்றிமிகப்பூசித்துசிமிழில்வைத்து பூரணக்கதயதுதினமும் புகழ்ந்துநோக்கி, காத்தருளவேணுமென்றுமையெடுத்து கருணைமலர்தி ருமுகத்தில்திலதம்போட்டு, மாற்றமென்றஅஞ்சனுதேவிதேவி மானிட ருக்குணதுருவைக்காண்பியாதே. ௱௭௩

காண்பியாதேயிருந்துஎன்னைக்காரு காத்தாயொருவருக்குங்காட்ட வேண்டாம், தாண்மயமாய்த்தானுகத்தானேதானாய் தாணிதனிலெட்டாத

சித்தனாட, சோன்மயமாய்வந்த குருமையேயென்று கும்பிட்டுயோசகபூரணப்பயன்னரி, வான்மயமாய்வந்த குருகாதாவென்று வணங்கியேகும்பிட்டுநிலைதம்போடே. ௨௱௪

போட்டவுடனுவனுருவையொருவர்காணார் புத்தியுடனியிருந்துசித்துயன்னு, நாட்டியாய்னிசயமுடன் சித்துசெய்தால் காமாகவேவணைபொருள்கோடிசேரும், பூட்டாகவேயிருந்து கருவைச்செய்தால் பூலோகமன்னவர்கள்புத்திகேட்பார், வாட்டமிலாச்சிங்கமதயாயிருந்துக்கொண்டு வகையுடனேஅஷ்டாங்கவரிசைபாரே. ௨௱௫

வரிசைபற புலத்தியனே சொல்லக்கேளு வல்லமையுளசிஷனைநீவைத்துக்கொண்டு, வரிசையுடனவன்சிரத்தில்திலதம்போட்டு வுண்மையுடனாசரிடம்சொன்னுகொண்டு, தாரிகமுடன்சொன்னவாகுட்டிச்சாத்தான் சொல்லியேஅஷ்டாகாசம்பண்ணி, பரிசமுடனியிருந்தஷ்டசித்தாடபாருலகமன்னனெல்லாம்பணிவர்பாரே. ௨௱௬

பாரப்பாசடர்மதியைப்பாருபாருபார்க்கையிலேவெளிச்சென்றுவொளிபோல்விசும், நேப்பாவொளியோடேசேர்ந்துகூடி நேராய்ந்துகூடிவதாலியமந்தோன்றும், காப்பாபிரமனிடதிசியிற்சென்றால் கனிந்துமிகஅமுர்தாகசிந்தானும், சீப்பா அமுர்தமதைக்கொண்டால்மைந்தா நின்னுடையதேகமதுஅமுர்தமாமே. ௨௱௭

அமுர்தகிலைதனையறிந்துபதனம்பண்ணு ஆதியாயபாவமனதேவகருவைநோக்கு, அமுர்தவொளிதனையறிந்து குருவைக்காரு குருவானப்தியறிந்து தன்னைக்காரு, உயிர்தவுருவானமதியருகேதன்னை திருமானபூரணத்தில்நிலமாய்ச்சேரு, சமாசமாயமுர்தநிலைதன்னைக்காரு தன்மனையுன்பிலையில் தாக்குத்தாக்கே. ௨௱௮

தாக்குவதுபூரணத்தால்தாக்கவேணுந் தருவானபூவமதைப்பார்க்கவேணும், நோக்குவது அப்பரத்தைநோக்கவேணும் நான்றரிமையால்தன்னிமையினுகவேணும், நாக்குநுனிசைவயமுதக்கொள்ளவேணும் நாதாந்தப்பேரொளியைகாணுகவேணும், போக்குவரத்தறிந்தமுதங்கொள்ளவேணும் போதமயமாகபூரணத்தைநோக்கே. ௨௱௯

எம்புவதுசெகஜோதியாதந்தன்னை காடறிந்துகசாறிந்துநாட்டங்கண்டு, தன்பிலத்தைதத்தானறிந்துதானே தானாய் காணறிந்துங்களியறிந்துதனதாய்நில்லு, வெம்பிமனதலையாமல்தன்பிலத்தைப்பாரு மெய்ஞ்ஞானமறியாதவிணர்கோடி, அம்புவியில்பேதமுண்டு அறிந்துபேசு அடக்கமுடனுவெடுத்து அன்பாய்ப்பாரே. ௨௱௰

அன்பதியாமடையர்பெத்தவுலகத்துள்ளே அவையடக்கந்தனையறியாரசட்டுமாண்பார், வெம்பிமனந்தானுமன்றுவேடம்பூண்டு விஞ்ஞைதனையறியாமல்வெருதெம்பாகி, வெட்டறிந்துதாவுகிறயந்திபோலே குதியறிந்துதாவுவதுகுணமாமப்பா, இப்புவதுஆகாதுசினயாகாது சிவசிவாயதியமுதக்செய்கையாரே. ௨௱௰௧

பாரப்பாகுருவினுடையபதியைநோக்கி பார்க்கையிலேகீழ்மூலம்பதித்துப்பாரு, ஆரப்பாஅறிவார்களமுதப்போக்கு அமிர்தரசத்தாலேநின்றுஅழுத்திப்பாரு, வீரப்பாசெய்யாமல்விண்ணைப்பாரு விஞ்ஞானிகைநெக்குபோதமதையிகவும்வேண்டு,காரப்பாசதானந்தன்னைக்காருதன்னையறிந்துகாரட்டாலதுவறிப்போமே, ௪௯௨

தவமானபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு சந்திரபுஷ்கரணியிலேஸ்தானப்பண்ணி, சிவமானசெபதபங்கள்செய்யும்போது தென்பொதிகைதனில்வாழும்சித்தர்கூடி,தவமானகருவெடுத்து ஆடுங்கூத்தை நாங்கள்மிகஅதிசயித்துப்பார்க்கவந்தால், உவமானந்தெரியாமல்செய்தாயானால் ஒடுமணிகவுனமனதயுமைவென்றோ. ௪௯௩

உமையாதகவுனசமணியையீந்து வருமறைக்குக்கருவொன்றுவுகந்துகூறி,இமையானஇமைக்கவலுவுகூறி இமைக்கிக்குருபதத்திற்சேரக்கூறி,வமையான ஆறுவரைதாண்டக்கூறி மகத்தானமேல்வரையின்பார்க்கக்கூறி,குமையான அமுதமதுகொள்ளக்கூறி குருவிருக்கும்பதிகூறிப்போவென்றேனே. ௪௯௪

போவென்றுசொன்னவுடன்சித்தர்கூடி பொதிகைவென்றபோதகிரிதனிற்சென்றார்கள், ஆவென்றுபயமதிந்து அதிசயித்தார் அவைவடக்கல்கேட்டவுடனதிர்ந்துபோனார், கோவென்றுகுருமுறையாய்சொன்னதாமைந்த கொண்டையுடன்தன்னையறியமாட்டாரேது, நாவென்றருசியதன்னையறியாதாரே நல்லருசிதன்னையறியமதிப்பாரோ. ௪௯௫

மதியெய்யரிக்கிவளருகின்றகுட்சத்தன்னை வணக்கமுடன்தானிருந்துவணங்கினேக்கால், பதிகலநதிலெட்டிரண்டுமொன்றாய்க்கூடி பத்தானதசவாய்வுஅகாரபிடர்,விதியெழுத்தையாரறிந்துகூட்டப்போறார் விமலனைபுலத்தியனேஅர்தப்பாரு, சதிமுகத்தில்காயசித்துக்கடுத்தவாறு கண்டுகண்டுகொண்டவனேசித்தனாமே. ௪௯௬

அறுபத்துநாலுசித்து.

சித்தானஅறுபத்துநாலுக்கும்பேர் செப்புகிறேன்புலத்தியனேதெளிந்துகேளு. முத்தானபிரவதிகசித்தொன்று மூர்க்கமுள்ளதிகமிதச்சித்துவொன்று,சுத்தானசுக்கிலத்தின்சித்துவொன்று சகமானபிரமகுலச்சித்துவொன்று, பத்தானபிறையதிகச்சித்துவொன்று பரிகானஅக்கினித்தின்சித்தொன்றுச்சே. ௪௯௭

ஒன்றானபெண்மயமாம்சித்துவொன்று வொருங்காதபவமூலச்சித்துவொன்று;பன்றானஈசர்குலச்சித்துவொன்று பாரபரமாத்தாதுவெனும்பரமசித்து, குன்றாதஅசரமெனும்சித்துவொன்று குறையாததானியமாய்சித்துவொன்று, சென்றண்டபிரமாதிச்சித்துவொன்று திரமானஅறுவயாதிசித்தொன்றுச்சே. ௪௯௮

ஆச்சப்பாவிருந்தகுலச்சித்துவொன்று அடங்காதசித்திரமாம்சித்துவொன்று, மூச்சப்பாசிவதிநியம்சித்துவொன்று முறையானகருணைவ

லாசித்துவொன்று, காச்சப்பாபருதியெனுஞ்சித்துவொன்று கனகாரு அதிரூபச்சித்துவொன்று, பாச்சப்பாசருவகுலச்சித்துவொன்று பண்பானமோகினியாஞ்சித்துமாமே. ௪௧௯

ஆடப்பாவிரோதமயச்சித்துவொன்று ஆசையாதவிகுர்திளனுஞ்சித்துவொன்று, ஏமப்பாகாரூபச்சித்துவொன்று நாதமெனுமன்புநிலைச்சித்துவொன்று, காமப்பால்விஜயமெனுஞ்சித்துவொன்று கருணைபெறுஞ்செபரூபச்சித்துவொன்று, தாமப்பாமதன்கேளிச்சித்துமொன்று தருகாதாம்பிவனச்சித்தொன்றுச்சே. ௪௨௰

சித்தானபரிகுலச்சித்துவொன்று திரமானசரிபரியாஞ்சித்துவொன்று, வித்தானவகாரமயச்சித்துவொன்று விதமானசங்கவிதச்சித்துமொன்று, சுத்தானதாம்பிரமாஞ்சித்துவொன்று துலையாதசலபேதிச்சித்துவொன்று, முத்தானஅசுபதியாஞ்சித்துவொன்று முறையானசிங்கமுகச்சித்துவொன்றே. ௪௨௧

சித்திக்கும்ரிஷபமுகச்சித்துவொன்று சிவசிவாசித்துமகாசித்துவொன்று, பத்திக்கும்பரம்பரச்சித்துவொன்று பகர்பஞ்சிகைணசித்துஅதிசவித்தை, உத்திக்கும்உத்திகருவுருவைசித்து உருவானமறைப்பிலையனக்கஞ்சித்து, வெற்றிக்கும்வெற்றிமுனைச்சித்துவொன்று வேடிக்கைமதாகேளிச்சித்துவொன்றே. ௪௨௨

மதாரதிமாமோகச்சித்துவொன்று மங்கையர்ளதிமோகச்சித்துவொன்று, விதனமுடன்விதனம்வருஞ்சித்துவொன்று வேடிக்கைகாலத்திரிதிகசித்து, சுகமானசலதம்பச்சித்துவொன்று சுருக்கானஅக்கினியிலனத்தம்பசித்து, அதமானமாரணத்திலனந்தஞ்சித்து ஆக்கையுறுமாருட்டமானசித்தே. ௪௨௩

மாருட்டமானபேதனமாஞ்சித்து வையகத்தோர்தனைமயக்குவாடைசித்து, நோட்டமானதிநேநிலையாய்ச்சித்து நிஷ்டையிலேதம்பிக்கும்வாயுஸ்தம்பங், கோராட்டவினைதத்திலங்கசித்து குமரிவிளையாடுகிறகோலச்சித்து, பாராட்டம்பண்ணுகிறஅரவின்சித்து பகைத்தவர்தமதியகத்தும்பாரிசித்தே. ௪௨௪

பாரப்பாமுத்திதரப்படைக்குஞ்சித்து பார்க்கையிலேதீயெரிக்குபறக்குஞ்சித்து, சேரப்பாயெரிந்ததியலிக்குஞ்சித்து சிமைக்குமுன்னேகாதவழிநெருக்குஞ்சித்து, வீரப்பாசெய்யாமலடக்குஞ்சித்து வெகுகோடிசித்துகளுன்விபரமாக, ஆரப்பாஅறிவார்களறுபத்துநாலு மடக்கமுடனுறைதுநீதான்பாரே. ௪௨௫

நீதாளுயாடுகிறவகையைக்கேளு நீள்புவியிலிக்கருவைச்சொன்னேயானால், கோதாவேவாயுவினாலடக்கப்பட்டு கொடும்பிணிகள்சூழ்ந்துமிகக்கொடுமையாகி, வேதாளம்பூதகணமயமாய்ப்போவாய் வேதாந்தசத்தியமாய்நின்றாயானால், தாதரவாயுவினிலுள்ளோர்க்காவாயப்பா தண்மையுள்ளபுலத்தியனேகேளுநீகேளே. ௪௨௬

கேளப்பாசித்துவகையோரெட்டெட்டுங் கிருபையுடன்பேர்வகையுங் கெணிதஞ்சொன்னேன், வேளப்பாளரித்தசிவன் கிருபையாலே வெளிதோணக்கருக்குருவாய்விபரங்கேளு, ஆளப்பாஇந்நூல்தான்சாலஞ்சாலம் ஆயிரத்துஇருநூறுமதிகஞ்சாலம், கேளப்பாஜாலமதிலடக்கமானுல் கொள்கின்றசாலவித்தைநிசமதாமே. ௪௨௭

நிசமானதொழிலெடுத்துநீதானும் நிச்சயமாய்சாலவித்தைமனதிற்காணும், வசமானமனதடக்கிஅறிவிற்சேர்ந்தால் பகத்தானசாலவித்தைதயென்னசொல்வேன், நிசமானதசதீட்சைபவதிற்கொண்டு நித்தபரிபூரணத்தைதப்பணிந்தாயானுல், ருசியானபால்போலசலசித்தும் கோடிக்குமுன்னேஆடுதற்குநோக்குண்டாமே. ௪௨௮

பிரவதிகச்சித்து.

உண்டானசித்துவகைக்குவமைகேளு வுறுதியுள்ளபுலத்தியனேயுனக்காய்ச்சொல்வேன், சண்டாடலூக்குருவிபிச்செடுத்து செந்தேனுங்கருந்தேனும்விட்டுமைந்தா, நன்றாகமததிக்கும்போதில்மைந்தா நன்மையுள்ளமைபோலலமாய்க்காணும், நன்றாகசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி குருவானபதிநோக்கித்திலதம்போடே. ௪௨௯

போட்டவுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்கும்பகத்தில்நின்றால்மைந்தா, நாட்டமுடனாலுதிக்கிலுள்ளசேதி நலமாகததோணுமடா நலமாய்மைந்தா, தேட்டமுடனிந்தமுறைசித்துதானுந் திறமானபிறவதிகச்சித்துமாகும், வாட்டமில்லாமனதடங்கிநில்லுநில்லு மைந்தனேயின்னமொருவரிசைகேளே. ௪௩௰

இதமகிதச்சித்து.

வரிசையென்னஇதமகிதச்சித்துசொல்வேன் வால்நீண்டகருக்குருவிபிச்சுவாங்கி, உரிசையுள்ளவரண்டத்தெண்ணெய்விட்டு ஓமெனவேமத்தித்துரவியில்வைக்க, முரசதிரத்திருவேறிமையாய்ப்போகு மூர்க்கமுள்ளமையதனைச்சிமிழில்வைத்து, குருபதியைத்தானோக்கிமையைப்போட்டு கும்பித்துநின்றதினல்குணத்தைக்கேளே. ௪௩௧

கேளப்பாராஜாருஜனங்கள்கூடி கெம்பீரமாயிருக்குங்கூட்டந்தேடி, சோளப்பாமிகப்பேசி சண்டைசெய்வார் குணமாகவடக்கிப்போகும்போது, வேளப்பாமதன்ரதிபோலிணங்கிநிற்பார் வேடிக்கைபார்க்கவுந்நீ பின்புசென்றால், காலப்பாமிகவேவணங்கிமதித்துக்கொண்டு கடினமுள்ளசண்டையிட்டுவோடும்பாரே. ௪௩௨

பிறையதிகச்சித்து.

பாரப்பாஇன்னமொருசேதிகேளு பண்பானபிறையதிகச்சித்துசொல்வேன், காரப்பாதிகைப்பூண்டுதனைக்கருக்கி கருவானவரண்டத்தெண்ணெய்விட்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்கலவத்தாட்ட விபரமுள்ளமைபோலவெளிச்சங்காணும், சோப்பாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணித் திருவானபதிநோக்கித்திலதம்போடே. ௪௩௩

போட்டவுடனமாவாஞ்சஇருட்டில்வைந்தா போக்குடனேநாலுதி
க்கும்பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன்பிறையதிசமாகத்தோற்றும் நாரான
மாணிடர்க்குஅப்படியேகாணும், வாட்டமுடனிடதாகண்ணைமூடிப்பார்த்
தால்வலமானசூரியன்போல்விசைகாணுங், காட்டாதேயுலகத்திலிந்தநூ ௪௱௪
லைசற்மவிதிதீர்ந்தவர்க்குக்காட்டுகாட்டே.

அங்கிசசித்து.

காட்டவேபிறையதிசச்சித்துசொன்னேன் கருவானஅங்கிசத்தின்
சித்துசொல்வேன்; பூட்டாதயின்மினியாம்பூச்சிதன்னை பொறுக்கியொ
ருசெங்கைதன்னைப்பிங்காணிட்டு, கூட்டுவாயோண்டத்தெகண்ணெய்விட்டு
குருவானகருவிட்டுரவியில்வைக்க, ஆட்டானதிசைப்பூடுவுருகிநல்ல அரக் ௪௱௫
குநிறமையெனவேஅன்பாம்பாரே.

அன்பானமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங்குப்பமு
னியடிமையாகி, நிம்பாமல்நீயிருந்துதிலதம்போட்டு நின்றிடத்தைதக்கும்
பித்துஅருளைநோக்கு, சம்பிரமாய்ப்பூமிதனைப்பார்க்கும்போது தட்டாதபா
தாளங்கெசமாய்த்தோற்றும், வம்பானபாதாளப்பார்க்கும்போது மனது ௪௱௬
பயமாகவேதான்தோற்றும்பாரே.

சுக்கிலசித்து.

பாரப்பாஅங்கிசத்தின்சித்துசொன்னேன் பாங்கானசுக்கிலத்தின்சி
த்துகேளு, நீரப்பாநாதமதைப்பீங்கானிலிட்டு நிறையாகப்பெருங்காயந்
தன்னிற்சேத்து, காரப்பாரவிதனிலேவைத்துப்பாரு காமநாதந்தன்னைநிபு
ணிபோலாகும், சேரப்பாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி சிந்தூரமொ ௪௱௭
ன்றுகலுறியில்நில்லே.

நில்லென்றுநியானித்துசம்போகஞ்செய்யி னிசமானகடுகளவுபுளி
தான்கொண்டு, சொல்லொன்றம்பேசாமல்சம்போகித்தால் சுருக்காணவி
ந்துவைதுமேலேஏறுங், கல்லென்றமலையதுவுங்கர்த்தாலுந்தான் கழலாதவி
ந்துவதுகட்டிப்போகும், வல்லென்றமல்பொருந்துங்கோடிபெண்ணை மத ௪௱௮
வொலிசத்தமதுசொல்லொணாதே.

சொல்லவேவாணாலிலையிலேமதன்போலாடு தோகைமணப்பெண்ணு
ஞல்சொல்லக்கேளு, நல்லதொருஅடக்கமென்றபுளியைத்தப்பு நாரியுட
னுதுவிந்துசரிபோற்பாயும், புல்லென்றபுல்லுருக்கித்தநாலைப் புகைதே
அவர்களிடப்பேரவேண்டாம், வலலென்றசுக்கிலத்தின்சித்துமாறு மாத் ௪௱௯
தானபிரமகுலச்சித்துகேளே.

பிரமகுலச்சித்து.

சேளப்பாசெம்பருத்திப்பூத்தெடுத்து இருமையுடனுகலிந்தியொன்
றுய்சேர்த்து, கோளப்பாவாராமல்பூகுசேர்த்துக் கூர்மையுடனாகத்திக்
கும்போதில்லயா, கூழப்பாபோலவிறுகிமையாய் குணமாகஇருக்குமடா
சிமிழில்வைத்து, நாளப்பாமூலைதிற்றிசைதம்போட்டு நன்மையுடன்குப்ப ௪௱௰
சத்திலின்துபாரே.

பாரப்பாவுனதுருவைக்கண்டோரெல்லாம் பரப்பிரமமென்றுபினை
ணப்பணிவாரையா, காரப்பாமவுனமதாயிருந்துகொண்டு காசினியோர்பின
ய்கொடுமிலக்காணுங்காணு, பேரப்பாபிரமகுலமென்றேசொல்வார் பேசா
மல்இதுதானைதையழித்தாயானால், சீரப்பாவுனதுருத்தான்சுபமதாக செகத்
தோர்க்குத்தோணுமடாதெளிந்துபாரே. ௪௪௧

பெண்மைச்சித்து.

பாரப்பாபிரமகுலச்சித்துசொன்னேன் பதிவானபெண்மையத்தின்
சித்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்காயசித்தி அசுபதியினுள் ஈனிலேகொ
ண்டுவந்து, நேரப்பாகருவினுள்பித்தஞ்சேர்த்து நினைவாகக்காவலுக்கு
வைத்துக்கொண்டு, சீரப்பாதாரமதுகூடச்சேர்த்து திரமாகவேகோலத்த
யிலம்வாங்கே. ௪௪௨

வாங்கியேகலவத்திலாட்டிப்போது மயங்காமற்றாயிலிட்டுமாட்டி
ஆட்டி,ஒன்றியேஆட்டிவரிலென்னசொல்வேன் ஓகோகோஅருணநிறமை
போமாகுந்,திங்கில்லாச்சிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி செங்கதிருந்சோதி
யுமேசேர்ந்தகளில்,பாங்குபெறத்திலதமிட்டுப்பூசியேதான் பதிவாகவே
சாபூசுகுழம்பண்ணே. ௪௪௩

பண்ணியேகுப்பகத்தில்நின்றாயானால் பாருளோரதிமோசப்பெண்
தானென்று, கண்ணைமூடிசயிக்கினைகள்பேசுவார்கள் தன்மனதைத்தா
னடக்கிக்குஞ்சிரிப்புகொள்ளு, கன்னிகையேயுன்மனதென்றுபோற்றி
கால்தனிலேவிழுவார்கள்கருவாய்நீயும், உன்னியேதிலதமதையழித்தா
யானால் உடனின்றபெண்தேடியேங்குவாரே. ௪௪௪

எங்கியேமனந்தளர்ந்துபெருமூச்சேறி என்னசொல்வேன்மதாதி
யேபோனியோபோபோ, மாங்குயில்போல்நின்றபெண்ணேநிமைக்கு
முன்னே மறைந்ததினாமனிதரொல்லாமாயமாயந்,தூங்குவதுசொற்பன
ம்போலச்சேயென்று சொல்வார்களனேவோருந்தயரம்வைத்து, பாங்கு
டனேபெண்மையத்தின்சித்தைநீயும் பகரோதேயொருவருக்கும் பண்பாய்
த்தானே. ௪௪௫

பவழச்சித்து.

தானென்றபெண்மயத்தின்சித்துசொன்னேன் தனமானபவழச்
சித்துகேளு, தானென்றகாணகத்தில்வாழும்நல்ல கவசியெனுமானினுட
க்குளம்பைவாங்கி, பானென்றபாண்டமதில்லிட்டுநல்ல பசுமையுள்ளதுரு
சுதுவுஞ்கெந்திசேர்த்து, ஆனென்றஅழுரிவிட்டெரித்தாயாகில் உடன்
சேர்ந்தநீர்வற்றித்தயிலமாமே. ௪௪௬

ஆமப்பாதயிலமதில்விராம்பூரம் அன்பானபுழுகிட்டுமத்தித்தேதான்,
நாமப்பாசொல்லுகிறோம்பரணியில்வைத்து நல்லதொருமெழுகாகி மையபோ
லாகும், காமப்பால்சென்றதொருமையையும் காட்டுடருமைக்கொப்புதி
லில்பதனம்பண்ணி, தாமப்பாதன்னிலையையழித்துக்கொண்டு தயங்காமல்
மோசபூசுழுஞ்செய்யே. ௪௪௭

செய்தபின்புகும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு செப்புதனில்மையெடுத்
துத்திலதம்பொட்டு,வர்தமுள்ளபுடவிதனிற்றடவியேபெந்தாவுன்மனோக்ய

த்தான்றொழுதின்றாயாகில், தூய்தருள்ளகாலைவடிவாகத்தோற்றி மெரா
ல்லுலகிலிக்காலையார்மாடென்பார் · மைதலர்களைவோருமதிசயமாய்க்கூ
டி பதித்தகொருகயிறெடுத்தப்பிடிப்பார்பாரே. ௪௪௮

பிடிக்கையிலேகைன்மறைப்பாய்மையைத்தேய்த்து பின்பாகதின்றி
டிவ்நீசென்றாயானால், அடிக்கின்றபயிகளைகளகிசயித்து அடுத்துகின்றகா
ளையதுமாயமாக, தொடிக்குநிமைக்குள்ளாசமறைந்ததாலே ஒகோகோமா
பூதமென்றுசொல்லி, மூடிக்கியவரோடிவார்பாருபாரு மூர்க்கமுள்ளசா
லவித்தையதிதந்தானே. ௪௪௯

ஈசாகுலச்சித்து.

தானென்றபவமூலச்சித்துசொன்னேன் தவமான்ஈசாகுலச்சித்து
கேளு, காவென்றகவனிமால்பிச்சுதன்னை கருவானஈசனுடதயிலம்வாங்கி,
ஊவென்றதயிலமதிற்பிசுதுப்போட்டு வருவானகாதமுடன்புழுகுசேர்த்
து, மாவென்றகலவத்திலமத்தித்தாக்கால் மகத்தானகருக்குழம்பாமைமா
ய்பாரே. ௪௫௰

மையானகருமையைச்சிமிழில்வைத்து மகத்தானகுருவெனவேமமி
ழ்ந்துபாரு, மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்பூரணத்தைநோக்கி விசையாகரே
சபூரகமுஞ்செய்து, அய்யனைபுலத்தியனைகும்பசத்திநில்லு அறிவா
லேகுருபானைஅன்பாற்கொண்டு, வையகமெல்லாம்புகழுமையேயென்று
மனதாருதிசெய்துதிளைவத்துக்காரே. ௪௫௧

காப்பானகாந்தவெளியிலேதான் கருணையுடன்வடமுகமாயிருந்து
க்கொண்டு, சேப்பாநின்றநிலைதன்னைப்போற்றி சீமகனைபுருவத்திற்றில
தம்போட்டு, கூப்பாஅந்தெழுத்தையோதிக்கொண்டு குருவென்றயி
ருக்கக்குணத்தைக்கேளு, ஆப்பாகண்டாலுங்குருவேயென்று ஆள்கூட்
டம்கொம்பவுந்தான்கூடுந்தானே. ௪௫௨

தானென்றஆள்கூட்டமிசவுங்கூடி சதாசிவனேறுதவமுனிவோர்தம்பி
ரானே, தேனென்றவசனமதாய்தொழுதுபோற்றி செகத்திலுள்ளோர்
கூடியேநிற்கும்போது, மாவென்றமையதனைக்கண்மறைப்புபார்த்து மார்
க்கமுடனழிந்திடவேமனிதனைக்கும், வாவென்றமாமுனிதானெங்கேயெ
ன்று மார்க்கமுடன்மயங்கிமிகமருளுவாரே. ௪௫௩

மருண்டுமிகஇருந்துபாதேசியெங்கே மாயமாய்ப்போனதிறமென்னமனி
தனல்ல, திரண்டகுருதேசிகனேசிவனேநல்ல சித்தனேமாமுனிவோராரு
ரோவென்று, வெருண்டுமிகவோடிவாரய்யாவையா வேதாந்தசித்திமிலே
அதிகசித்து, முரண்டுமிகப்பண்ணுமற்றனேக்காரு முன்னேயானகழிமுனை
மையமுயன்றுடாரே. ௪௫௪

விஷ்ணுகுலச்சித்து.

பாப்பாஈசாகுலச்சித்துசொன்னேன் பண்பாகவிஷ்ணுகுலச்சித்
துகேளு; ஆப்பாஅறிவார்கள்குளமான்தன்னில் அடலானபித்துடனே
கொழுப்புவாங்கி, சிப்பாகொழுப்பிலேநெய்வடிதத்துக்கொண்டு திராவை

த்துடனேசேர்த்துக்கொண்டு, காசப்பாகலவத்திலிட்டுக்கொண்டு கனமா னபேதியுடன்பூரணமுந்தேசே. ௨௫

சேர்த்தயிமத்தித்துப்பார்க்கும்போது திரமானகருவாலேமையா ய்ப்போச்சு,காத்தாயிகச்சிமிழில்வைத்துபதனம்பண்ணு உன்றெனிக்கு ள்வின்றெளியைக்கருதிப்பார்த்து, போற்றிமிகக்கும்பகத்திலின்று கொண்டு புனிதமுள்ளமையெடுத்துத்திலகம்போட்டு, பார்த்துமேவாயு லெனும்பிசந்தன்னைப் பருவமுடன்தொழுதனேல்வரும்பக்கேளே. ௨௬

கேளப்பா அனுமனுடரூபம்போலே கெடியாகக்காணுமடாகண்டோ ரெல்லாம்,கேளப்பாமிகப்பயந்தோடிவார்கள் கொக்கரித்துச்சீறிடுக்குதித் துப்பாய்ந்து, காலப்பாயிசலுணிநின்றுபாரால் கண்டவர்களதிசயமாய்ப் பார்ப்பாரப்போ, நீளப்பாமிகத்தொட்டுத்திலதந்தன்னை நிமைக்குமுன் னேயழிந்திடுவார்கீர்த்தியாமே. ௨௭

பாரப்பாமதன்போலவுன்னைக்காண்பார் பார்த்துநின்றஅனுமனுக்கு தங்கைக்காரேறெம், வீரப்பாசெய்தவொருபூங்காவே வெருண்டேற்றபிசாச மோமேபேயோவென்று,ஆரப்பாவறிகுவார்மாயாரூபமனுமனல்லோதேவனை யென்றுநிசமிப்பார், சீரப்பாமவுதடங்கிஅறிவிறசேர்ந்தால் செகசாலமா னவித்தைத்தியமிதாமே. ௨௮

அரா குளச்சித்து.

திராமனவிக்குருகுளச்சிந்துசொன்னேன் தீர்க்கமாயசாருளச்சிந்து சொல்வேன், உசமாவலிக்கோவைத்தயிலம்வாங்கி உப்பனமாய்தயிலமதை ப்பதனம்பண்ணி,திசமானைதலெயாடுவித்துசேர்த்து திறமானபச்சோத்தி பித்துங்கூட்டி, கெமானகலவத்திலமத்தித்தாக்கால் கருவானசருசேர்த்து மையாமப்பாரே. ௨௯

மையானமைமெழுகுத்துப்பதனம்பண்ணி வசமானபூகெடுத்துமை யிற்சேர்த்து, மையாமைமத்தித்துச்சிமிழில்வைத்து கருணையுடன்ஜெக ஜோதியாகத்தன்னை, மெய்யாகவேதொழுதுகுருவைக்காத்து விசையாக சேகபூரகமும்பண்ணி,செயமேவெகும்பகத்திலின்றுகொண்டு திறமான மையெடுத்துத்திலகம்போடே. ௩௰

போட்டவுடனதுருவையொருவர்கண்டால் புதுமையுடனதிசய மாய்ப்பார்ப்பார்கேளு,நாட்டமுளகேசவனைப்போலத்தோற்றி நாமமதேக மதுமுன்பின்றாக,தோற்றுதோற்றமதுவெவ்வேறாக தொக்குமைசதி சயமாய்ப்பார்ப்பாரப்பா,காட்டாதநிதமதைநிமைக்குமுன்னே கையா லேமறைத்துமேய்ப்பான்போகே. ௩௧

போனவுடன்கூடிநின்றபேர்களெல்லாம் பொல்லாதரூபமதுமாய மாக, காணுமல்போனதாரென்னசொல்வேன் கண்டவர்களதிசயமாய் ப்பேசுவார்கள்,தானேனிக்கருவைத்தாலே தாமேதனதாசப்பாத்தமே

ப்பலிக்குஞ்சித்தி, சொன்னகுருவருளாலிக்கலைக் குணமாகப்பாத்தி றுடசித்துப்பாரே. ௪௱௨

தானியசித்து.

சித்தனைஅசரநேசித்துசொன்னேன் நீமானதானியத்தின்சித்துசொல்லுவேன், முத்தானஅட்சயமாய்முளிதன்னை மூர்க்கமுடன்கொண்டுவந்துதாசிம்பவாங்கி, சித்தமைவரண்டத்தயிலத்தோடே விசையாளிக்கோலைகயிலைக்கட்டி, மற்றுந்தயிலமதுமூன்றுமொன்றாய் வார்த்துவிட்டிக்கானில்மையாய்த்தானே. ௪௱௩

வைகாரமூன்றுநாளதையிலத்தன்னை வானகதிரில்வைத்திட்டேவன்னாகேளு, பதையாகவேணவுமுயொன்றுகொண்டுநல்ல பருவமுள்ளமேமுகவியிருக்கிறதுக், தலையாமல்மெழுகைகியெடுத்துக்கொண்டு தாமேன்றசெம்பதனிலேடக்கப்பண்ணி, திசையாமல்தேசத்தில்சஞ்சாரஞ்செய்யில் நிடையாகச்செய்திறதோசித்துகேளே. ௪௱௪

கேளப்பாஒடிக்ஷவட்டமாக சிறுடையுடன்தாணுவைக்கதேசத்தேகநு, வெளப்பானித்தவைதன்னுற்செய்த விசையாநகயிலமதைக்கின்னத்தப்பி, சோளப்பாசியில்லைக்கக்கென்னைதானுங் கூர்மையுள்ளதயிலமதுபுண்டிதல்ல, கேளப்பாசிவந்திறம்போலேகாணும் நிமானபாத்திரத்தின்திரய்மைகேளே. ௪௱௫

கேளப்பாபுனத்திபிளைகர்ம்மவாலே கேசரமாமட்சயத்தின்பாத்திரமாகும், வெளப்பானிததலிவன்னையிலேந்தி வெகுகோடிசிவசெந்துசகன்மைந்தார், நாளப்பாநிவைம்பார்த்துபாத்திரந்தன்னை நலமாகப்பூசித்து அர்ச்சனைகள்செய்து, ஆளப்பாஅட்சயமாம்பாத்திரந்தன்னை அனுதினமும்பூசித்துஅருளைப்போற்றே. ௪௱௬

போற்றியேகுருபாதத்தியானஞ்செய்து பொருத்தமதுதான்பார்த்துகழஞ்சிகட்டி, சாற்றிசையிலுள்ளதானியந்தன்னை நலமாகவுந்தியத்திற்போட்டுக்கொண்டு, மாட்டிறைநிலாதபாத்திரந்தன்னை வாங்கியேகுருபாதமேகிழ்ந்துபோற்றி, கேட்டபிலாதேகொடுக்குந்தெய்வமென்றுநிதைதமனமொன்றாகப்பூசைபண்ணே. ௪௱௭

பூசைபண்ணிப்பாத்திரத்தைநயிலேந்தி புகழ்பெருகுங்களஞ்சியத்தின்வாசலென்று, ஆசையுடன்மந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து ஒன்றட்சமாய்வாங்குவதுமதாக, நேசமுடன்பாத்திரத்தைவைத்தாயானால நிச்சயமாய்த்தாகொடுக்குதுப்பா, வாசமுள்ளபூரணத்தின்மேன்மையாலே வளர்ந்ததானியங்கள்வளமாய்த்தானே. ௪௱௮

தானென்றபாத்திரத்தைவைக்கும்போது தலைகாணகளஞ்சியமும்வற்றிப்போகும், சொன்னகுருவருளால்சித்துவிதனை குருவறிந்துகருவறிந்துவார்த்தாயானால், தேனென்றசெண்மகுயிலத்துதையா நிருவாகுக்குருவாகுஞ்சிவகிகாரும், வினைன்றுபேசாமல்விண்ணைப்பார்த்து நீவதாந்தபதியிலைமந்திருந்திடாயே. ௪௱௯

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பா நாலியவனைகசித்துசொன்னேன் அன்பானபிரமாதிசித்து
கேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறேமதிறுடவேரும் நலமானஅவ்வினாயுங்
கூடச்சேர்த்து, நாமப்பாகுழித்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு தனதானபூரணை
முங்கூடச்சேர்த்து,நாமப்பால்விட்டாட்டிரவியில்வைக்கக் கருணையுள்ள
பிரமாதிமையுமாச்சே. ௪௰௭

ஆச்சப்பாமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனவையடக்
கமன்பாய்ச்செய்து,மாச்சல்செயும்பயல்களுடமேனிதன்னில் வஞ்சகமா
ய்த்தடவிவிடமருட்டித்தானும், பேச்சப்பாபேசாமல்பிணம்போல்நிற்பா
ன் பிரமாணமெய்பிடித்தப்பேப்போலாவான்,மாச்சல்செய்துநீமனுவன்
னிடத்தில்சொன்னால் மார்க்கமுடன்தண்ணீரால்துடைத்துப்போடே. ()

துடைத்தவுடன்மருள்நீங்கிப்பேசுவான்கேள் சுகமாகப்பேசியவனி
ருப்பான்கேளு, மடத்தினமாய்க்கருவெளியில்சொன்னேலையா மகத்தான
ஒற்றம்வருமனைக்காரு,அடைத்துவைத்தபொருள்களெல்லாமிதனில்
சொன்னேன் ஆயிரத்துஇருநூறுஆர்தான்காண்பார்,இடத்தில்வெகுசரு
வறிந்துஇடத்தில்பாரு இன்பமுள்ளதால்தன்னைப்பதனம்பண்ணே. ()

அணுமாதிசித்து.

பண்ணப்பாபிரமாதிசித்துசொன்னேன் பகரவொணுஅணுமாதிசி
த்துகேளு,விண்ணிறைந்தபூரணமேபலத்தைவைத்து விபரமுள்ளகாரோ
ட்டில்வைத்துவைத்து,திண்ணமுடனவிசெங்கூடச்சேர்த்து செங்கதிரோ
ன்முன்னிலேயாய்தயிலம்வாங்கி,நன்னயமாய்இக்கோலத்தயிலம்வாங்கி நல்
லெழுதுபீங்கானில்பதனம்பண்ணே. ௪௰௧

பதனமுள்ளதயிலமதில்விபரங்கேளு பாங்கானசாரதனில்விட்டு
மைந்தா,மதனமுள்ளபரசேகசரிமையைத்தானு மார்க்கமுடன்தானுமை
த்துச்சிமிழிலவைத்து,வதனமுடன்வழிபாதைதனிலிருக்கும் வல்துவெ
லும்பிள்ளையார்நெற்றிதன்னில், சதமாகத்திலதமிட்டுப்பார்த்தாயானல்
சத்திபெனுங்கணபதிதான்பெரிதாம்பாரே. ௪௰௪

பார்த்தவுடனாருகணபதியைப்பார்த்தோமெல்லாம் பண்பாகப்பெரிதா
கஇருக்குதேது,நேற்றிருந்தபிள்ளையாரெல்லாணும் நிச்சயமாயிதுவேறே
யார்தான்வைத்தார், மாமுனம்குழிவிடத்தில்மனிதருண்டோ மகத்தான
பெரிதாகஇருக்குதப்பா,வீற்றிருக்கும்பிள்ளையார்மகத்துவமுண்டுவேண்
டுவாயினேவாருமேவேண்டுவாமே. ௪௰௫

[illegible]டிமிகப்பணிந்துபொங்கலிடும்போதையா வேதியனுக்குருக்
கள்வந்துஅபிஷேகம்பண்ணி, நீண்டியவஸ்திரத்தால்துடைக்கும்போது
இவசிவாபணமுமபடிருபங்காணும், ஆண்டவனைச்செயலிதுதான்பலநாபா
ரும் அணுவாகுமதின்பிறகுமேருவாகும்,நூண்டதொருமனிதர்கள்[illegible]
சுபிர்த்து [illegible]க்குவ த்தாயிருப்பார்புத்திமைதானே. ௪௰௧

விருத்திசித்தா.

ஊனைப்பா அனுயாதிசித்துசொன்னேன் கல்லானவிருத்தியின்சித்து சொல்வேன், பூணப்பா ரவாச்சமாங்கல்லுப்போடு பொங்கிநின்ற பூநீறு சாருவுங்கூட்டி, தேனப்பா களத்தில்விட்டு ஆட்ட சிவந்ததிறமெழுகாகுஞ் சிமிழில்வைத்து, பேணப்பா அந்தவேபதனைப் பண்ணி பிடாரியெனுந் துர்க்கையுடகோவில்செல்லே. ௨௭௭

செல்லப்பா கோவிலுக்குத் துர்க்கைதானுந் திருக்கூளவடிவருவாள் பார்த்துநீயும், கல்லப்பா குளிகையின்கண்ணில் கேட்டான் கனமானமையெடுத்துக் கடவிப்போடு, மல்லப்பா பிடித்ததுபோல் மாயுங்கல்வில் பண்டிதின் நானென்னையதனொன்றாய்ச்சேர்த்து, புகைப்பப்பனிபோல்விழும்பாரு போக்கிரியானுச்சனுங்கண்டேது சொல்வார். ௨௭௮

வானவர்கள்போற்றுமையெல்லாம் இருந்தானும் வரிவிழியின்கண்ணே சேர்க்கையோடு, மானமுள்ள மார்புமடி கொள்ளாதோடி வடிந்தசலமென்செல்லியேனபாவென்று, கோனுனராஜனிடத்திசொல்வானப்பா கோலமுள்ள ஜனங்கேவருவான்பாரு, தேனுனபா வரூபடைய மதுக்கனவைத்துச் சிறப்புடிசக்கானடத்திக்கொள்வான்பாரே. ௨௭௯

பாரேனோம்ராஜனுந்தானிருக்கும்போது பக்குவமாய்ஜெகசாலப் பண்ணுவன்னு, போகக்கருவிக்கையாடும்போது தெக்கிரத்தில் பெண்பயத்தின் மையைநீயும், கூறுகப்போட்டவுடன்மெண்குபாருந் குணமாகக்கண்டவர்களிசையாப்பார்ப்பார், மாறுகமையைப்பூசையதின்மேல்போடு மையாப்போனவுடன்ராஜன்சொல்வானே. ௨௮௰

சொல்லுவான்தேவியுடசித்துவென்னு தோணவேசிறப்புமிகநடத்திவைப்பான், நல்லதொருசித்துசவிலனக்கூறுவேன் நாடகத்திலாடுகிறபொருளிதாகும், வின்னாதேபொருள்களெல்லாஞ்செய்வானையா வேதாந்தப்பாத்திரமெய்யாகும் [illegible], புலவர்கொழும் விருத்திசித்துசொன்னேன் புகழ்பெரியசித்திரசின்சித்துகேளே. ௨௮௧

சித்திசித்தா.

கேளப்பாசத்துனத்தின்மாத்திரங்கேளே செழுமேலாய்வாழுறகோர்ஜெவசேலவ்வால், காளப்பாதினம்பார்க்குப்பிடிக்கைக்கு நல்லதொருகருவி தொட்டித்தவங்கி, குழப்பாவண்டகத்தையணைப்பச்சேர்த்து சருக்கானைவிழிவைக்கமெழுகாய்நிற்கும், வாலப்பாநூணமுமெழுகுஞ்சோக்க மையுள்ளகருப்பாசிமையாய்ப்போடே. ௨௮௨

மையானமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து மகேந்திரமணியைக்கொண்டு தூழுதிறந்திவணக்கமாக, கையானதிவிபவில்லைபடுத்து கருணைபொருந்நூறாக்கத்தில்வைத்து, பொய்யானபாலுடனிமையில்நீற்றி மேடைபெனவுப்பரிக்கைமேலேநின்று, ஜெபோவேகண்டவதிசயங்கள்தன்னை அப்பாகச்சொல்லுமென்றுகேளுங்கோள். ௨௮௩

கேட்கையிலேவிசுடபமதின்றாவ்வாதாரர் கிருபையுடன்மயிலம் இல்லத்தார்வாருர், வாழ்க்கையுள்ளகெருடன்மேல்விந்துவாருர் வரிசையு

ள்ளகணபதியார்வாரார்வாரார், பார்க்கமிசப்பயமானஜனக்கள்தானும் பக்தி பக்தியாய்வருகுதென்றுசொல்வான், பார்க்கமுடன்கண்கசக்கிப்பார்க்கப் பார்க்க மகத்தான அதிசயங்கள்சொல்லுவானே. ௪௮௨

வாலென்றமுலைப்பாலுங்கண்துடைத்து பார்க்கமுடன்பாருமென் றுசொல்லி, ஊவென்றகண்டகுறைவொன்றுமில்லை உத்தமனேகண்கலை க்கமானதப்பா, தேவென்றசித்திரத்திலிசித்து சொன்னேன் தெளிவான மனதோர்க்குச்சித்தியாகும், மாவென்றமனமுடையோர்க்கிதுபாரு மகத் தானசிவசிசியின்சித்துகேளே. ௪௮௩

சிவசிசிச்சித்து.

கேளப்பாகவரிமான்செவியிலேதான் கிருபையுடன்சாமிபோலேதி ண்டிருக்குதங்க, தாளப்பாதப்பனையின்சாறுவிட்டு கன்மையுடனதுசெ த்தாதஞ்சேர்த்து, கோளப்பாவராகமல்லாவியில்வைக்க கூர்மையுடனரு சிவண்டிமையாய்நிற்கும், வாளப்பாஇங்கோலத்திலேதஞ்சேர்த்து வரிசை யுடன்மத்தித்துச்சிமிழில்வையே. ௪௮௪

வைத்தரொருவைச்செபித்துதியானஞ்செய்து வணையுடன்நல்வ ரன்கோவில்வாசல், தைத்தசொருபடியாயினிலேகுந்தெய்த்து தயவாக அதனருகேயிருந்துகொள்ளு, வுற்றசுவாமினைச்சேவிக்கநல்ல வுலகினுள் ளோர்படியிறித்துள்ளேசெல்வார், கைத்தவொருமைகாலிறப்பட்டபோது தனலெழுப்பிக்கண்மயக்கமாகுந்தானே. ௪௮௫

தானென்றகண்மயக்கமாகியுள்ளே தான்சென்றுபார்த்தவிடமெல் லாந்தானுந், தேவென்றசுவாமிபோற்கண்ணில்தோற்றுஞ் சிவசிவாவெ ன்றுசொல்லிசேவிப்பார்கள், ஊவென்றகுருக்கள்வந்துயிக்கேவாரும் உ ருவானதிலேயிருக்குதென்றுசொல்வான், வாவென்றவடிவானலிங்கந்தா னும் வைத்ததிந்தேயானவேசொல்வான்பாரே. ௪௮௬

சொல்லனைவேயுங்களுக்குப்பாரித்திடபோவென்பான் சுணைகெட் டகுருக்களைநீசொல்லுதுபாரித்தியப், நில்லடாவென்றுமேயிருக்குங்க ண்டை. நினைக்குமுன்னேபடிபடியாய்வெளியில்வருவார், கல்லானபடிக ளைநீதான்துடைக்கத்தடைக்கப்போய்சென்றவர்கள்கோயில்வருவார்கள், உ ல்லாசகண்மயக்கந்தீர்ந்துநின்ற வுருவானவிலங்காவசேவிப்பாயே. ( )

அருணசித்து.

பாரப்பாசிவசிசியின்சித்துசொன்னேன் பண்பான அருணசித்துபக ரக்கேளு, காரப்பாஅரளியுடகுஞ்சப்பித்தான் கருவாகத்தித்துராவியில் வைத்து, நீரப்பாசெம்பெத்துநாளைக்குள்ளே சிவசிவாவென்னசொல் வென்கருவாய்நிற்கும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்லிங்கோலத்தால் அமுர்த்தியி கமத்திக்கையாய்ப்போமே. ௪௮௮

மையானஅரலையையின்சித்துசொல்லவையாக்கிசொகுவருகன்போ லைமந்தானேரு, பொய்யானபாணிடர்க்குமில்லைகவலக்கூடு பொருமூத்திரி

யாமல்மயானஞ்செல்வர், கையாலேமையெடுத்தடக்கம்பண்ணி காத்திரு
க்கும்ஜனங்களை அடக்கச்சொல்லி, மெய்யானமையெடுத்துக்கண்ணில்தி
ற்றி விசையாகத்தலையிலொருகுட்டுபோடே. ௪௯௧

போட்டவுடன்விஷமிறங்கியெழுப்பிநிற்பான்புதுமைவெகுபுதுமை
யென்றுபோற்றுவார்கள், தேட்டமுடனதுபதங்காக்கவென்று திசை
யிலுள்ளமானிடர்கள்தேடிக்காண்பார், நாட்டமுடன்மாற்றமென்றமை
யைப்போட்டால் சற்குருவைக்காணமல்தேடுவார்கள், தாட்டிகமாய்மனி
தனல்லசித்தனென்பார் சற்குருவேயென்றுசொல்லிதயங்குவாரே. ௪௯௨

பருதிவிம்பச்சித்து.

தங்காமலருணசித்துவிபரஞ்சொன்னேன் தயவானபரிதிவிம்பச்சி
த்துகேளு, மயங்காமல்நேர்வாளந்தயிலஞ்செய்து மைந்தனேபீங்கானில்
பதனம்பண்ணி, தயங்காமலுருந்தமாச்செய்துகொண்டு தன்மையுள்ள
மாவதனில்தயிலஞ்சேர்த்து,முயங்காமலேங்கோலக்கருவுஞ்சேர்த்துமூர்க்
கமுடன்பிசைந்துருட்டிபதனப்பண்ணே. ௪௯௩

பண்ணியதோர்மாவதனில்கடுகுபோல பார்மீதில்நோய்களுக்குப்ப
கர்ந்தாயானால், உன்னியதோர்நோய்திரும்வகையைக்கேளு ஒடுங்காதரு
ண்மமொடுமகோதரங்கள், சென்னியிலேபற்றுகின்றசூலைரோகஞ் செவி
யடைப்பான்மூக்கடைப்பான்திரண்டவாய்வு, குன்னியதோர்குணமெல்
லாங்குடிகெட்டோடும் குணமானபாவினிடபோக்குத்தானே. ௪௯௪

மதிருபச்சித்து.

தானென்றபருதிவிம்பச்சித்துசொன்னேன் தயவானமதிருபச்சித்
துகேளு, ஓமென்றலூமத்தசமூலமப்பா வருணையுடன்கொண்டுவெந்துக
ண்டமாக்கி,நாமென்றபாண்டமதில்விட்டுமைந்தா நன்மையுடன்சவுக்காரங்
கூடச்சேர்த்து,ஆமென்றுசெபித்துமேகுழித்தயிலம்வாங்கிஅன்பானமே
ருதனில்பதனம்பண்ணே. ௪௯௫

பண்ணியதோர்தயிலமதில்சேரும்வகைகேளு யாங்கானஅரிதாரங்
கெந்தியோடு, உன்னியதோர்பாஷாணம்கௌரிதானும் உரிமையுள்ளசர
க்கைகந்துந்தயிலத்தாலே,கன்னிகாமயேஸ்வரிக்குப்பூசைபண்ணிகவமதி
லாட்டிநன்றாய்வழித்துக்கொண்டு, புண்ணியனேமுன்செய்தயிலத்தோ
டே புதுமையுடனரைத்ததனைக்கூடச்சேரே. ௪௯௬

சேர்த்துநன்றாயிங்கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து திரமானபீங்கான்றா
ன்தாழியுள்ளே,போற்றிநன்றாய்சேர்த்தாவிமுகத்தில்வைக்க பூரணத்தி
ன்திருவையினால்தயிலத்தொட்டு, பார்த்துவிரமுடியாதுஇப்பாகேளு பார்த
தனிமேலமனிதருக்குத்தொடுக்கும்போதே, காத்துமிகக்கண்ணில்விட்டுப்
பார்க்கும்போது கயிலாசபதிதானெனவேகருதுவானே. ௪௯௭

வாவென்றநாவிலிட்டுப்பார்க்கச்சொல்லு மதிநோக அனைச்சன்னி
ல்மகிழ்ந்துகாலும், தேனென்றலாடமதில்போட்டிப்பாரு சிலசிலவாலெ

ன்னசொல்வேன்மண்ணும்விண்ணும், கோனென்றகுருவருளால்துலைதா
ரேடுங் குருவானபாத்திரமுடவிருந்தோனும், என்னென்றுபேசமடாபேய்
பூதங்கள் என்னசொல்வேன்மதியினுடஇயல்புதானே. ௪௯௮

சருவகுலைச்சித்து.

தானைவனுயின்னபொருசித்துகேளு சயவானமகிருபச்சித்துசொன்னேன், கோனருளால்சருவகுலைச்சித்துகேளு குருவானபுலத்தியனேதேவிதேவா, மானனுமத்தமருளாமொன்று வகையானகோரக்கர்மூலியொன்று, தேறுணஅண்டமொன்றுநிலவுப்பொன்று சிவசிவாசிவனார்தம்மேவைப்புகட்டே. ௪௯௯

கூட்டுவாயைக்கோமாரிடையாய்த்தானுங் கூர்மையுடன்சண்டமதாய்நறுக்கிக்கொண்டு, நாட்டுவாய்பாண்டமதிலிட்டுநன்றாய் நன்மையுடன்குழித்தயிலைநன்றாய்வாங்கி, தேட்டமுடன்சாதிக்காய்சாதிபத்திரி திடமானதுளமப்பூகரத்தனாலுங், காட்டியாய்ப்பொடித்துநல்லதயிலத்தாட்டி தயங்க்காமல்பவிமுகத்தில்வைத்துப்போற்றே. ௫௱

போற்றுவதுபீங்கானில்தானிதன்னில் புதுமையுடன்வைத்துநல்லகுருவைப்போற்றி, சாற்றுவதுபூரணத்தைத்தியானம்பண்ணி தயவாசக்குன்றிநிறையெடுத்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய்தான்திறந்துபதியைப்போற்றி பூரணத்தைநோக்கிநீகொண்டாயானால், மாற்றமுள்ளஉருப்பேதப்வகையாய்த்தோற்றும் மாநிலத்தில்வெகுபுதுமைமானதிற்காணே. ௫௱௧

மோகினிச்சித்து.

காணவேசருவகுலச்சித்துசொன்னேன் கருணைபெறமோகினியின்சித்துகேளு, பேணவேஆவாரைசமூலங்கொண்டு பிரியமுடனுலர்த்தியதுகண்டமாக்கி, தோணவேபாண்டமதிலிட்டுநல்ல சுருக்கானகாரமுடன்சாரம்போட்டு, ஊணவேகல்லுப்புச்சதுரம்போடு வுடன்சேர்த்துக்குழித்தயிலம்வாங்குவாங்கே. ௫௱௨

வங்கினதோர்இங்கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து மைந்தனேபீங்கான்தன்பாணிதன்னில், பாங்கானபுழுகுடனேசகனேசேர்த்து பதிவானதயிலமதில்சேர்த்துக்கொண்டு, திங்கில்லாக்குருபதத்தைத்தொழுதுபோற்றி சிவசிவாபவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு, ஆங்கவனேதயிலமதுயிறுகிநல்ல அப்பவாசமென்னசொல்லப்போமே. ௫௱௩

வாசமுள்ளமையெடுத்துத்தியானஞ்செய்து மைந்தனேலலாடமதில்திலதம்போட்டு, தேசமுள்ளசபைக்களத்திற்போனாயானால் சின்னவர்களெல்லோருங்குருவேயென்று, பாதமுடன்வணங்கிநல்லவணக்கஞ்செய்து பருவமுடன்புத்திகள்தான்கேட்பாரையா, தோஷமுளபகைவருமேமோகஞ்செய்வார அடியாளைசத்துருவும்வசியமாமே. ௫௱௪

விமோகமயச்சித்து.

ஆமப்பாமோகினியாஞ்சித்துசொன்னேன் அன்பில்லாவிமோகமயச்சித்துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்குகிலையுடனெனைப்புநன்றுகனிந்த

செயரூபசித்து.

பாரப்பாவிசையபசித்துசொன்னேன் பாங்கானசெயரூபசித்துதுகேளு, ஆரப்பா அறிவார்களண்டங்காக்கை அன்பாகஅதினுடையமுட்டைதானும், சேரப்பா அமுதமுள்ளநிலத்திற்றானும் சீமைகளேநிலைதயிட்டுப்பார்த்தாயானால், காரப்பாகருநிறம்போல்முட்டைதோன்றுங் கருவானமுட்டைதனைக்கருவாய்வாங்கே. ௫௨௰

வாங்கியேதார்முட்டைதனையுடைத்துப்பாரு மகத்தானநேர்ப்பானன்னசொல்வேன், தாங்கியேதார்நீரெல்லாந்தயிலமப்பா தடிப்பானபிங்காணிம்பதனைப்பண்ணி, ஓங்கியேதோசவிமுசத்தில்வைத்துப்பாரு ஓகோகோதயிலமதானன்னசொல்வேன், தீங்கிலாத்தயிலமதில்கோடிவித்தை சித்துமிகளுடனேதார்செயலைக்கேளே. ௫௨௧

கேளப்பாபுலத்தியனேஐயாஐயா கெடியானதயிலமதில்வகையைக்கேளு, கோளப்பாஒன்றாயில்லைகண்ணாடி,தன்னில் குணமானரவிமதிபாங்காந்தியுண்டு, ஆளப்பாசந்திரசூரியகாந்தத்தில் அப்பனேகண்ணாடியுண்டுவுண்டு,நாளப்பாநாலறிந்துகண்ணாடிவாங்கி நன்மையுளத்தயிலமதில்பூசிப்பாரே. ௫௨௨

பாரப்பாசூரியகாந்தத்தைப்பார் பலவாகநினைத்ததெலாங்கண்ணிற்றோன்று, நேரப்பாபார்த்துவிடுசந்திரகாந்தத்தை நேர்மையுளசிவதலங்கள்கண்ணிற்காணும், காரப்பாவெண்டுகண்ணாடிக்குள்ளே காரணமாங்கோடிவித்தையதனிற்காணும், கூரப்பாவித்தையென்னவென்றுகேட்டால் கூர்மையுளபுலத்தியனே இன்னங்கேளே. ௫௨௩

கேளப்பாகூடாரமொன்றுபோட்டு கெடியானரவிகாந்தமதனுள்ளவைத்து, கோளப்பாவாராமல்திரையொன்றிட்டு கூட்டமதில்வைத்தாநின்றுகூடவென்று, ஆளப்பாஇருக்குள்ளேயீஸ்வரனைப்பாரு அன்பானதிபமுடன்சோடசமும்பாரு, நாலப்பாதிரைவாங்கியுள்ளேபாரு நொடிக்குமுன்னேசாம்பசிவன்தெரிசனையேகாணும். ௫௨௪

காணுமடாநினைத்தவண்ணமெல்லாங்காணுங் காத்துநின்றசெனங்களதிசயமாய்ப்பார்ப்பார், தோணுமடாவெகுகோடிசித்துதானுந் தோணுதேதோணுமடாவென்னசொல்வேன், பேணிவாய்திரைபோட்டுமைந்தாகேளு பிரியமுடன்ரவிகாந்தப்பால்வைத்து, ஊணுவாய்மதிகாந்தந்தன்னைவைத்து வுத்தமனேதிரைநீக்கிப்பார்க்கச்சொல்லே. ௫௨௫

சொன்னவுடனேவோரும்பார்ப்பாரப்பா கருதிமுனைபார்த்ததுவுங்களைப்போலாகும், நன்னயமாய்நின்றவர்களெல்லோருமப்பா நகைத்திட்டோதிசெயத்தைகண்டுகண்டு, வுண்மையின்னஞ்சொல்லுகிறேனிந்தசாலம் உருமையுள்ளபுலத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, தன்னையென்றபேரெடுத்தாரெல்லாஞ்சித்து தயவிலாச்சீஷர்கள்ளுதள்ளே. ௫௨௬

மதனகேளிசித்து.

தள்ளாமல்செயரூபசித்துசொன்னேன் தயவானமதனகேளிசித்துகேளு, விள்ளாமல்முன்சொன்னஅண்டங்காக்கை விளவானமுட்டை

ட்தயிலந்தன்னில் நல்லரனரசமதனில்சேர்த்துப்பாரு நன்மையுள்ளதயில ரசமொன்றாய்ப்போகுஞ், சொல்லாமல்முன்சொன்னரவிகாந்தத்தில் சருக்கமுடன் கடைவிநன்றாய்ப்பாருபாரே. ௬௨௭

நன்றாகப்பார்க்கையிலேயுருக்கள் பேதம் நளினமுள்ளாடலைபோலே தோற்றுமப்பா, குன்றாதஅணுக்களெல்லாமேருபோலே குறையாமல் தோணுமடா குறியாய்ப்பாரு, அண்டர்தொழும்சஞ்சேர்த்தயிலந்தன்னை அறுவளவுநாவுநனிலடக்கம்பண்ணி, பெண்டானபெண்களுடனனுபவித்தால் பிரியமுடனுபிரம்பெண்மருவலாமே. ௬௨௮

மருவினால்லிங்கதுவுந்தம்பனமேயாகும் மகத்தானதம்பனந்தானே யிழவென்றால், குறியானபுளியிலனுவளவுகொண்டால் கொப்பளிக்குங் காமசலமென்னசொல்வேன், தருவானதருக்கோடியிக்கிட்டாலுந் தம்பனத்தின்புதுமையைச்சாற்றவேண்டாந், திருவானமதனகேளிச்சித்துசொன்னேன் சிவசிவா தம்பிவனச்சித்துகேளே. ௬௨௯

தம்பிவனச்சித்து.

சித்தென்னகுளிகையைஞ்சொல்லப்போமோ செயமானசஞ்சேர்ந்ததயிலத்துள்ளே, வித்தென்னஅரிதாரம்லிங்கம்சேர்ந்தும் வேண்டியே தயிலத்தால்நன்றாயாட்டி, பத்தென்னமதிகாந்தந்தன்னில்வைத்து பக்குவமாய்கண்ணாடிபார்க்கும்போது, கொத்தானஆனைபந்திபந்தியாக கோடானகோடியதுதோற்றும்பாரே. ௬௩௰

பரிக்குலச்சித்து.

பாரப்பாதம்பிவனச்சித்துசொன்னேன் பாங்கானபரிக்குலச்சித்து கேளு, சேரப்பாசஞ்சேர்ந்ததயிலந்தன்னில் நினைவாகவீரமுடன்பூரம் சேர்த்து, காரப்பாகல்வத்திலநன்றாயாட்டி கனக்கவேரவிகாந்தந்தன்னிற பூசி, சேரப்பாமறுபுரத்தில்முலைப்பால்பூசி சிறப்பாகபார்க்கத்தோணுங் கேளே. ௬௩௧

கேளப்பாகண்ணாடிபார்க்கும்போது கெம்பீரமானஅரிஅனந்தங்கோடி, கோளப்பாவாராமல்கண்ணிற்காணுங் குறிப்பாகப்பார்க்கவெகுசித்துண்டாகும், நாளப்பாநிகைக்குனானந்தஞ்சித்து நன்மையுடனுடனேவன்றுயின்னங்கேளு நீயப்பாதன்னிலொருசித்துகேளுநிச்சயமாய்சஞ்சேர்ந்ததயிலம்வாங்கே. ௬௩௨

நரிபரியாஞ்சித்து.

வாங்காமல்நரிபரியாஞ்சித்துசொல்வேன் வணக்கமுடன்வாங்கினதோர்தயிலந்தன்னில், திங்கலைப்பூகொடிசெவ்வாதுசேர்த்து சிவசிவாமத்தித்துவிகண்ணாடி, பாங்காகபரிநரியைப்பாருபாரு பறக்கிறதோர்குதிரையைப்போல்கண்ணில்காணும், வங்காமலின்னமொருசித்துசொல்வேன் என்மகனேவசாமயச்சித்துதானே. ௬௩௩

வசாமயச்சித்து.

சித்தென்னசஞ்சேர்ந்ததயிலம்வாங்கி செம்மையுள்ளலிங்கமதை யாட்டிக்கொண்டு, முத்தானமதிகாந்தந்தன்னில்தேய்த்து மூர்க்கமுள்ள

சமுத்திரத்தைப்பார்த்தாயானால், விக்கனமஞ்சங்கள் விதவிதமாய்த்தோ
ற்றும் வெகுதூரம்சமுகதிரக்கான்விரிவாய்த்தோன்றும், பத்தாசையாக
ப்பார்த்தாயானால் பலகோடிசிவசெந்தைக்காணலாமே. ௫௨௪

காணலாங்கண்கொள்ளாக்காட்சியெல்லாங் கருவரியாமானிடர்க்கு
கருக்கங்கேதா, கோணவேசற்குநையறிந்தாயானால் தொல்லுலகிலவன்
சக்கயோகியாகும், பேணாமிச்சடலம்பித்தப்போகும் பெலத்தபுத்திய
தினால்பேணிப்பாரு.பூணலாஞ்செசசாவயின்னங்கேளு, புத்தியுள்ளபுல
த்தியனேபொறுமையோனே. ௫௨௫

சாத்துவிகச்சித்து.

பொறுமையுள்ளபுலத்தியனேயியாகேளு புத்தியுள்ளகாரம்பசித்
துசொன்னேன், வறுமையெல்லாக்காகதற்றஞ்சாத்துவிதச்சித்து வகை
யறியச்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, கருமையுள்ளகரும்பூனைஉச்சிவெ
ள்ளை கண்கள்ரெண்டும்பச்சையடாவிதக்கவுண்டு, வரிசையுடன்கொண்டு
வந்துபிக்கவாக்கி உள்ளதெல்லாந்தயிலந்தாய்வடித்துக்கொள்ளே. ()

கொண்டதொருதயிலமதில்பித்துசேர்க்க கூர்மையுடன்சிவந்துமிக
ப்பச்சையாகும், விண்டதொருதயிலமதைப்பாணிதன்னில் வெகுதாக
மோகாதாய்பதனம்பண்ணி, அண்டர்தொழுமையதனைக்கையால்தொட்
டு அனவெழும்பத்தேய்த்தால்கைகளைபூவாக்கி, தண்டுதண்டாய்க்கசக்கி
ப்பிழிந்தாயானால் துலையாதசலமெல்லாம்சித்தமாமே. ௫௨௬

தாம்பரச்சித்து.

அப்பாசாத்துவிகச்சித்துசொன்னேன் அருள்பெருகுந்தாம்பிரத்
தின்சித்துகேளு, காமப்பாசொல்லுகிறேன்மாதிவயற்றம் வடிவணையால்தயில
மதைப்பிறக்கிக்கொண்டு, தாமப்பாவிரனைத்தான்தயிலத்திலே தானைத்
துதயிலமதைக்குழப்பிக்கொண்டு, போமப்பாசிமிழ்வைக்கவிரணுடனே
வன் புதுமையதாய் தயிலமதுசிவந்துபோமே. ௫௨௭

சிவந்ததொருதயிலமதைப்பதனம் பண்ணி செம்பிலாதரிதநிறத்தாயி
லுருட்டி, சிவந்ததொருசிலைமேலேதயிலையுருட்டி நியமதுதான்பொருந்தில்
வக்கிறபோட்டு, சிவந்ததொருதாம்பிரத்தினக்கினைத்துள்ளே தீபமைவ
த்தாற்றாதுத்திபமேற்றி, பவக்கவிழுந்தவணியில்தைவைத்துப்பாரு பார்
க்கையிலேதங்கநிறமதிகந்தானே. ௫௨௮

தானப்பாபுளித்தசலத்தன்னிற்போட்டால் தப்பாமல்தாம்பிரம்போ
லிருக்குமப்பா, வினப்பாஅல்லவிதுஇத்தவித்தை வேதமெனும்பாசிடை
ம்வியாட்டாகுங், கோனப்பாகுருவருளால்விளங்கவித்தை குணமான
புலத்தியனேகூர்ந்துபாரு, பேணப்பாதவகசளைவிட்டுடாதே பேணிப்பார்
சித்துவித்தையனந்தமாமே. ௫௨௯

ஜலபேதிசித்து.

ஆமப்பாதாம்பிரச்சின்சித்துசொன்னேன் அன்பாகஜலபேதிசித்
துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்சாக்குன்னி நல்லகன்னத்தனில்விட்

டுப்பனியில்வைக்க, நாமப்பாசொல்லிருஞ்சகந்தானுந் கல்லையு
ளஜலமதனுலிக்கமாட்டி, காமப்பாஜலந்தனிலேகரைத்துக்கொண்டு கரு
வெடுத்துஆடுதற்குக்கருத்தைக்கேளே. ௫௪௩

கருத்தென்னசெம்புகளைச் சலத்திலுள்ளே காசினியோர்தானறியு
தோய்த்துக்கொண்டு, பெருத்ததொருநெருப்பதனிலொட்டுருக்கால் பி
லமானசெம்பதுவும்வெள்ளிபோலாம், உருத்துடனேபெருகனில்நுவை
த்துவாட்ட உள்ளசெம்புபொய்யாகுஞ்சந்தான்சொன்னேன், திருத்தமு
ள்ளாசரிடமாடுவித்தை செப்பினேன்புலத்தியனேபுனைக்காய்பாரே. [illegible]

பாரப்பாபன்னிரண்டுநாளுக்காளும் பன்னிரண்டுஆயிரத்துச்சருக்
கமாகும், ஆரப்பா அறிவார்களிச்சருக்கத்சன்னை அறிந்தவர்கள் வெளிவிடா
தடக்கஞ்செய்வார், நேரப்பா இந்நூலிற்சிக்குபார்த்து தேர்ந்துமனதறிவி
லேதிறத்தைக்கண்டு, சாரப்பாகுருவினுடபாதத்தன்னில் சாயிகசீரக்கி
ச்சித்துபாரே. ௫௪௫

அசுவதியின்சித்து.

சித்தானசுவபேதிசித்துசொன்னேன் சிவசிவா அசுவதியின்சித்து
கேளு, பித்தானபித்தப்பாகுஷ்ணாப்பித்து பேணிவேதமெனடுத்துக்கை
துக்கொண்டு, முத்தானபேரண்டத்தயிலஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுள்ளஆரிதா
ரக்குருவுஞ்சேர்த்து, வித்தாரமாகவேரவியில்வைத்தால் விதமானமை
போக்குஞ்சொன்னார்தானே. ௫௪௬

தானென்றமையெடுத்துதிலதம்போட்டு தப்பாமல்குருபதத்திற்
சார்ந்துநின்றால், தேனென்றதன்முகந்தான்குதிரைமுகமாகுந் தெளிவா
கப்பார்த்தோர்க்கப்படியேயாகும், வினைச்றவின்பயல்களதிசயமாய்ப்
பார்ப்பார் வித்தாரமாகவேதான்ரவியில்நின்று, கோனென்றஅமுதத்தால்
திலகந்தேய்க்கக் குறிப்புடனேதன்முகமாய்க்காணுங்காணே. ௫௪௭

சிங்கமுகச்சித்து.

காணவேஅசுபதியின்சித்துசொன்னேன் கருவானசிங்கமுகச்சித்து
கேளு, பேணவேசுடுவாயின்பண்டைவாங்கி பலமாகக்கருவெடுத்துத்தயி
லப்பண்ணி, தேனுடனதயிலமதில்சுடுவாய்பண்டை சிவெதிதத்துத்தா
ரைத்துத்திலதம்போட்டால், நானவேதன்முகந்தான்சிங்கமுகமாகும் சல
மானசனங்களுக்குஅதிசயமாம்பாரே. ௫௪௮

ரிஷபமுகச்சித்து.

பாரப்பாசிங்கமுகச்சித்துசொன்னேன் பாங்கானரிஷபமுகச்சித்தை
கேளு, காரப்பாகாட்டெருமைபார்தான்காண்பார் காளைமாடுகம்பயில
சார்பிலுண்டு, தோப்பா அம்பலயில்சென்றுகாணுங் கிடாகாட்டெரு
மைபித்துவாங்கி, வீரப்பாசெய்யாமல்லிங்கஞ்சேர்த்து விருஷபமே ௫௪௯
விமுகத்திலவைத்துப்போற்றே.

போற்றப்பாமையதனைத்திலதம்போட்டு புகழமையுடன்வெளியே றிநின்றாயானால்,மாற்றப்பாதன்முகந்தான்காளமுகமாகும் மானிலத்தில் மானிடர்க்கு அதிசயமாய்த்தோற்றும்; காற்றப்பாரவியில்நின்றுதிலதம மையழித்து கஞ்சாணவெளியேறிநின்றாயானால்; தோற்றமுள்ள தன்மு கந்தான்செமுகமாய்த்தோணும் கருதிமுடிவானகிந்தச்செதிதானே. [illegible]

சித்துமிகச்சித்து.

தானப்பாரிஷபமுகச்சித்துசொன்னேன் தப்பாமல்சித்துமிகச்சித் துகேளு,தேனப்பாமுகமாற்றமூன்றுசித்துந் தெளிவானகருவெடுத்து அ டக்கம்பண்ணி, வேணப்பா கூடாரந்தன்னில்நின்று விதவிதமாய்சித்துக ளாடியாடு,பூரப்பாராசன்வெகுசந்தோஷமாகி பூட்டுவான்கனவரிசைபூ ட்டுவானே. ௫௪௯

பரம்பரச்சித்து.

வாவென்றசித்துமிகச்சித்துசொன்னேன் வரிசையுளபரம் பரச்சி த்துகேளு, கோவென்றகருங்கோழிபித்தெடுத்து குருவானபூரணத்தில்ர ழைத்துக்கொண்டு, வேசினென்றகண்ணிமையிலிட்டுப்பார்த்தால் வெகு தூரம்பரவெளியாய்வெகுவாய்த்தோற்றுந், தேனென்றமயேந்திரமாஞ் சாலவித்தை செப்புமொழிதவறாமல்பாருபாரே. ௫௫௰

பஞ்சிகரணச்சித்து.

பார்க்கவேபரம்பரச்சித்துசொன்னேன்பஞ்சிகரணச்சித்தைப்பகர க்கேளு, ஆர்க்கும்வெகுஅரிதானசாந்தமப்பா அதிராசிகாந்தம்வெகுஅரு மையாகு, பார்க்கமதாபூசியுடகாந்தம்வாங்கி மைந்தனேஅக்காந்தம்பதனை ம்பண்ணி, சேர்க்கையதாய்விடொன்றதிட்டம்பண்ணி தெரியாமல்முக ட்டினிலேசட்டித்தூக்கி. ௫௫௧

தூக்கியகோர்காந்தத்தின்எதிர்சிமாக துப்புரவாயிரும்பாலேபலகை செய்து, தாக்கியேயதின்மேலேயிருந்துகொண்டால் தப்பாமல்காந்தியதா இரும்பிற்பற்றி, நீக்கியேதரையைவிட்டுவுயரத்தூக்கும் நினைவாகவிருந் துசாலம்பண்ணு, பாக்கியமாய்கண்டவர்கள்வாயுஸ்தம்பம் பலித்தசித்த னிவனுகுமெனச்சொல்வாரே. ௫௫௨

உத்திகருச்சித்து.

வாரானபஞ்சிகரணச்சித்துசொன்னேன் வன்மையுள்ளவுத்திகருச் சித்துகேளு, சோரகப்பட்சிபோல்மரத்தால்பண்ணி நினைவாகஅதிலேரும பைப்பாச்சிக்கொண்டு,ரொகக்காந்தத்தின்மேலதாக சிறப்பாகப்பட்சியைநீ வைத்துப்பாரு, கருக்கக்காந்தத்தின்காந்திசென்று குறிப்பானபட்சியைய த்தான்தூக்கும்பாரே. ௫௫௩

உருமறைப்பு.

பாரப்பாவுத்திகருச்சித்துசொன்னேன் பண்பானவுருமறைப்புகரு வைக்கேளு, சேரப்பா [illegible] போல்மரத்தால்செய்து [illegible]

ளிசிரகில்தாக்கி, சேரப்பாகாத்தக்கிழ்கணபதியைபவைக்க சேர்கக்காத்தி
யதனாக்குக்னக்கும், பாரப்பாயின்னேயாத்தாத்திலிக்க கண்டவர்ளாதி
சயமாய்ப்பார்ப்பார்தானே. ௩௰௪

வெற்றிமனச்சித்து.

தாமென்றவருமறைப்படசித்துசொன்னேன் தயவானவெற்றிமன
ச்சித்துகேளு, காமென்றஇருப்பிலூசிபன்னீர் கருவானவுதிதுலிச்சிக்
கில்போட்டு, வாமென்றவட்டிசனிலிசிதனைக்கூ வட்டித்துர்களிக்கார
தஞ்சுற்றிணைக்கால், ஊமென்றசிதைவுக்கடச்சற்றும் உதவிபுடன்பார்
ப்போர்க்குக்கதைபோலாமே. ௩௰௫

கதைபோலாமிந்திரமாஞ்சாலவித்தை கருவாசிர்ப்பவர்க்குஜுபமா
டும்,விதையாதேசாலவித்தையார்க்குதோஹும் விதைப்பதுதாறுதற்கு
ப்புத்தியோர்க்கு, புதையாகப்பூட்டிவிடேப்பாசொன்னேன் பொருளிது
தென்றிருப்பார்க்குப்புத்தியாரு, பதையாமல்மனதடக்கிஅறிவிறக்கிசேர்த்
தால் பலிக்குமடாஆயிரத்திருனூறுமே, ௩௰௬

ஆயிரத்திஇருநூறுமன்பிறைவேஅசைவற்றுநின்றதவயதிகிறைபே,
பாயிரத்திறேடேதான்பார்த்தால்மைந்தா பலிக்குமடாசாலவித்தையின்
னங்கேளு, போயொருத்தர்மொழிகேட்கவேணாமோசொல் பத்திமதி
ன்றூகப்புகலக்கேளு,தாயொருத்திக்கிருபையுண்டேவெல்லாஞ்சித்திதா
னவஞரியிருக்கத்தனதாம்பாரே. ௩௰௭

மதுராக்கேளிச்சித்து.

தனதாகவெற்றிமனச்சித்துசொன்னேன் சத்தோமமதுராகேளிச்சி
த்துகேளு, மனதானபூரணமுமபின்கஞ்சாவு மதனப்புசாதிக்காய்சக்குங்
கூட்டி,களமானஐக்கோலத்தன்னுலாட்டி கபிருபோதுறுடிபதைபதனம்
பண்ணி, சினமானபுல்லருக்குக்கால்மைந்தா சிவசிவாஅவனுடையகுத்
தைப்பாரே. ௩௰௮

கூத்தென்னஅவன்தேகமுள்ளமட்டுங் கொண்டாடித்தான்திரிவா
னப்பாகேளு, மாற்றமென்றுசெயசீனைக்கொண்டால்மைந்தா மடக்கமதி
ஆதன்சாணையப்பால்காணும், எற்றமென்றமதுராகேளிச்சித்துசொன்னே
ன் என்மகனேமனதடக்கிபாடுபோடு, சாற்றுமெனயாமோகச்சித்துகேளு
தன்மையுள்ளபுலத்தியனேஅறிவுள்ளானே. ௩௰௯

யாமோகச்சித்து.

அறிவுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு அன்பாகப்பாதனிக்க
ண்ணீர்விட்டு, குறியானஅமுதமதனெடுத்துக்கொண்டு கொடுவேப்பா
லைதனிவிருப்புபோட்டு, விரிவாகத்திருட்டியமுதுசெய்து வெற்றிமக்கிர
டுவிட்டில்பதியவைத்து, தரியாதகார்த்திகைமுகட்டில்கட்டு தயவானதே
விதனைப்போற்றுவாயே. ௪௰

போற்றியபதோர்பாலேதனைகாத்திதாக்கும் பக்ஷமாகின்றவர்ளாதிச
யிப்பார, தேற்றியபதோரதேவிதான்பாலேதுக்க செப்பவிக்கென்சொல்

வேன்திறந்தானப்பா, நாற்றிசையுங்கண்டனடா இந்தவித்தை நாதாந்தம
கிமைதன்னைசொல்லப்போமோ, பூட்டியதோர்பூட்டெல்லாஞ்சலவித்தை பு
கலாதேஒருவருக்கும்புதுமைதானே. ௫௬௧

அதிமோகச்சித்து.

புதுமையென்றமமோகச்சித்துசொன்னேன் பொருந்திநின்றஅதி
மோகச்சித்துகேளு, மெதுவாகக்கவுதும்பைசாபந்தீர்த்து மென்னிரவித
னைத்தொழுதுவேவரைவாங்கி, மதுவானபால்தனிலேதிலதம்போடு மைந்
தனைகண்டவர்கள்மோகஞ்செய்வார், சதுவானசமாதினத்தில்சென்றாயா
னால் தாகமுடனதிமோகமாவார்பாரே. ௫௬௨

விதனம்வரும்சித்து.

பாரப்பாஅதிமோகச்சித்துசொன்னேன் பாதவிக்கவிதனம்வருஞ்
சித்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்களகிரிப்பூண்டி அன்பாகத்தனைப்பறித்து
மைந்தாகேளு, வீரப்பாசெய்துவுடன்கட்டையேற விரும்பிமணவிருப்
பாகிவயிராக்கியஞ்செய்வாள், சேரப்பாதனைப்பிடுங்கிதேய்த்தாயானால்
சேர்ந்துமிகஅழுதிடுவாள்பாருபாரே. ௫௬௩

சாலசித்து.

பார்க்கவேவிதனம்வருஞ்சித்துசொன்னேன் பண்பானசாலசித்து
மகிமைகேளு, ஏர்க்கவேவெளாம்பிசினிபொடியதாக்கி என்னசொல்வேன்
குமிழில்லாப்பலகைவைத்து, சேர்க்கையுடன்பலகையின்மேல்பொடியை
த்தூவி திறமாகக்கால்நனைத்துஅதுமேல்வைத்து, மார்க்கமுடனடக்கவெ
ன்றால்சொல்லக்கேளு மைந்தனேவுலருமட்டும்நின்றுகொள்ளே. ௫௬௪

நின்றுஅஷ்டகாசம்பண்ணிப்பசப்பிமைந்தா நிற்கையிலேகாலோட
பலகையொட்டி, மன்றுதனில்நடனமதாய்நிற்கும்போது மைந்தனேபார்
த்தவர்கள்புதுமையென்பார், நன்றுநன்றுகுமிழில்லாப்பலகைமேலே நட
க்கிறதுஅதிசயந்தானையாவென்பார், விண்டிடாய்விளாப்பிசினிஅதிசயந்
தான் விரிவாகஜலம்பட்டால்கழன்றுபோமே. ௫௬௫

சலஸ்தம்பனசித்து.

போமப்பாசாலமென்றசித்துசொன்னேன் பூட்டுகிறேன்சலஸ்தம்
பசித்துதானும், நாமப்பாசொல்லுகிறாம்வெண்புலித்தோலையா நன்மை
யுள்ளநம்மலையிலமெத்தவுண்டு, ஆமப்பாசொல்லுகிறாம்புலிதானென்பா
ன் அருமையுள்ளபுலியதுவுமானைக்கண்டால், ஓமப்பாஆங்காரமுள்ளடங்
கி உறுமிக்கமாட்டாதுகுலத்தின்வாறே. ௫௬௬

வாறானஅப்புலியைமலைவேடப்பா மாங்கிஷத்தினிச்சையதாயடிப்
பாரப்பா, விருகமாங்கிஷத்தினுரிசைசொல்ல வேண்டிமனைநாக்குநிகரி
ல்லையில்லை, காறாதுபுழுக்காதுஎந்நாளுந்தான் நல்லதொருநெய்க்கட்டியா
குமப்பா, பாரமல்மலைவேடர்தோல்சணைதலைவைத்து பக்குவமாய்சித்தருக்
கீவார்பாரே. ௫௬௭

பாரப்பா அத்தோலைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாய்சாலவித்தைபக ரக்கேளு, நேரப்பா நிலையாதநீர்மேற்போட்டு நீயிருக்கஅமிழாதஆசனத் தின்வண்மை, தோப்பா அதிலிருந்து அட்டகாசஞ்செய்ய செப்பிடுவிளை யாடாவிளையாட்டெல்லாம், ஆரப்பா அறிவார்களிந்தவித்தை அதிசமாஞ் சலஸ்தம்பமதிகந்தானே. ௫௬௮

அக்கினிஸ்தம்பனசித்து.

தானென்றசலஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் தயவானஅக்கினியின்சி த்துகேளு, பானென்றபானைதனில்சலத்தைக்காச்சி பார்க்கவொணுச்சு டுகொண்டுவெந்நீர்தன்னில், தேனென்றவெண்புலியின்சதைரசத்தைதே கமுழுதுந்தடவிவெந்நீர்விட்டால், வாவென்றஅமுதத்தின்குளிர்ச்சியாகு ம் வையகத்தோரதிசயிக்குமார்க்கமன்றே. ௫௬௯

மாரணத்தின்சித்து.

மார்க்கமென்றஅக்கினியின்சித்துசொன்னேன் மாரணத்தின்சித்து நீமகிழ்ந்துகேளு, வர்க்கமுள்ளதேகமதில்குட்டநோவு இடிந்துகரைந்தே ங்குமேபுண்ணதாகும், பார்க்கசந்தொட்டுநீதடவிப்பார்த்தால் பழுப்ப டைந்தபுண்களெலாம்பார்க்கப்பார்க்கச், சேர்க்கையுடன்புகைகளெலாமா றிநல்ல தேகவச்சிரகாயமாயாகும்பாரே. ௫௭௰

பேதனத்தின்சித்து.

பாரப்பாமாரணத்தின்சித்துசொன்னேன் பண்பானபேதனத்தின் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள்வெண்புலியினெய்யை அன்பானமவுன முள்ளோரறிந்துசெய்வார், காரப்பாயாதுமொருவட்டகையில்வைத்து க சப்பானபச்சிலைச்சார்வட்டகையில்வைத்து, சேரப்பாமஞ்சள்பால்வட்ட கையில்வைத்து செய்யப்பாசாலவித்தைசொல்லக்கேளே. ௫௭௧

கேளப்பாவெண்புலிநெய்விரலில்தொட்டு கெற்சிதமாய்மைதேய்த் துப்பாருபாரு, சேலப்பாபாலையள்ளிப்பார்க்கநல்ல சிவந்தசலம்போலாகு ம்பச்சிலைச்சார்தொட்டால், சாலப்பாபச்சிலைச்சார்பால்போலாகும் சருவா ங்கமஞ்சள்பால்நீலமாகும், கோளப்பாவாராதுவெந்தவலைச்சாறுங் குணமா கப்பேதிக்குநெய்யின்வளம்பாரே. ௫௭௨

வாடைசித்து.

வளமானபேதனத்தின்சித்துசொன்னேன் மகத்தானவாடையுடசி த்துகேளு, நலமானநெய்யுடனேஆவிநெய்யும் கற்பூரஞ்சவ்வாதுடனோ ரத்தசேர்த்து, குருவானகுருவிட்டுமத்தித்துதான் காலையுடன்ராவியில் வைத்தால்வாடைவேகும், பலமாகஅவனவனின்னத்தபடிவாசம் பிசகாது வாசிக்குமின்னங்கேளே. ௫௭௩

நளையாதசித்து.

இன்னமுநான்சொல்லுகிறேன்சித்துவித்தை இதமானவாடையுடசி த்துசொன்னேன், மன்னவனேநளையாதசித்துதன்னை வழுத்துமெனப்ப

லத்தியனேவளமாய்க்கேளு, தன்னையமாய்வெண்புலிநெய்தன்னேடொக்க நல்லதொருஜைங்கோலங்கூடச்சேர்க்க, தன்னையமாய்மேனியெலாந்தடவியப்பா தயவாகவிளையாடும்சார்புகேளே. ௫௭௪

கேளப்பாதண்ணீர்மேல்முழுகிநல்ல செற்சிதமாய்கரையேறிநின்றுபாரு, நீளப்பாமேனிதனிலொட்டாதப்பா நிச்சயமாம்நனையாதாம்போலே காணும், சேலப்பாஇன்னமொருசேதிகேளு திறமாகமழைபெயிலேநடக்கபோனால், தூளப்பாபோலவுநீர்சிதறிஅப்பால் தோயாதுமேனிதனில்தண்ணீர்தானே. ௫௭௫

வாயுவுஸ்தம்பனசித்து.

தானென்றஇத்தொழிலைஉலகத்தோர்கள் தயவாகக்கண்டுஅதிசயிப்பார்பாரு, கோனென்றபுலத்தியனேநனையாச்சித்து கூர்மையுடன்சொன்னேனின்னங்கேளு, வானென்றவாயுவுஸ்தம்பசித்துகேளு மார்க்கமுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாமைந்தா, வீணென்றுவெளியாக்கம்பண்ணுதையா வேதமயமானதொருசித்துதானே. ௯௭௯

தானென்றகாயுருவ்வித்துதன்னை தன்மையினால்மூலப்பாவிலுரைத்துமைந்தா, பானென்றபசும்பாலில்கரைத்துக்கொண்டு பாங்காகவெட்டிவிரையுரைத்துக்கொண்டு, தேனென்றேதியானித்துக்கொண்டாயாகில் செவ்வையாய்வயிறுபசியெடுப்பதில்லை, நானென்றுஎத்தனைநாளிருந்தாலுந் தானெளிமுடன்பசியாதுமைந்தாபாரே. ௫௭௭

பாரப்பாபசியெழும்பவேணுமென்றால்பண்பாகச்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, வீரப்பாஎழும்பியதோர்மஞ்சளிஞ்சி விரும்பியேதின்றிடவேவேகங்கொண்டு, காரப்பாமூலஅக்கினியேநீறும் கடும்பசிதானெடுக்குமடாகருவாய்பாரு, தோரப்பாமனக்தேறிகருவாய்ப்பார்த்தால் சித்துவித்தையனேகமுண்டுதெளிந்துகாணே. ௫௭௮

விநோதவித்தைசித்து.

காணப்பாவாயுவுஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் கருவானவிநோதவித்தைசித்துகேளு, பூணப்பாபொரிக்காரக்கட்டிவாங்கி பொங்காமல்தான்பொரித்துஎடுத்துக்கொண்டு, ஊணப்பாசூரியனைகண்டம்போற்சீவி உண்மையுடன்தானெடுத்துச்செற்சிதமேபண்ணி, தானப்பாமோடிதான்முட்டையைத்தான்வைக்க தயங்காமலெடுத்துப்பாரொன்றுசொல்லே. ௫௭௯

சொல்லியதோர்மணல்குவித்ததின்மேல்முட்டைதோணவேவைத்துநீர்பூவைச்சாத்தி, அள்ளியேதண்ணீரைஅதின்மேலூற்றி அடங்கியேகாந்திடுந்தான்முட்டையப்பா, சொல்லிஎதிராளியைப்போயெடுக்கச்சொல்லு துடிதுடித்துஓடியவன்பார்த்துஏங்கி, புல்லியேயனைமுற்றும்முன்பின்பார்த்து போக்கறியான்மனந்தளர்ந்துஏங்குவானே. ௫௮௰

ஏங்கிமிகநிற்கையிலேநீதான்சென்று இயல்பானமுட்டையைடக்கம்பண்ணி, ஆங்கிகொண்டேயெழும்பிஅக்கஸ்தான மன்பாய்நீபோய்நின்

றுஅடக்கஞ்செய்ய, இங்கிலாமுட்டையைத்தானெடுத்துக்காட்டி திரமாக நின்றுஅஃ்டகாசம்பண்ணி, பாங்காகராஜனிடஞ்சென்றால்மைந்தா பாரி லுள்ளோரதிசயிப்யார்பரிந்துகாரே. ௫௮௧

இக்கோலச்சித்து.

காரப்பாவிஞ்ஞெதமயச்சித்துசொன்னேன் கலங்காமல்இக்கோலச்சி த்துகேளு, பாரப்பாகூடுகட்டிதூக்குஞ்சிட்டு பண்பாகப்பெண்சிட்டுப்பி டித்துவந்து, சீரப்பாமஞ்சள்நிறச்சிட்டைதானுஞ் செம்மையுளஅடக்க மாய்செய்துக்கொண்டு, கூரப்பாஎலுமிச்சம்பழத்தைக்கட்டி கூடையினி ல்வைக்கிறேனெடுத்துப்பாரே. ௫௮௨

பாவொன்றுகூடையைநீகவிழ்த்துமுன்னே பழத்தைமுன்னேயடக் கம்பண்ணிசிட்டைவைத்து,காவொன்றுதேவியைநீதொழுதுபோற்றிக் க டக்கப்போய்நின்றவனையெடுக்கச்சொல்லி, யேவொன்றுபழம்ஒடிப்போ வென்றேதான் எல்லோருமேயறியச்சொல்லுமுன்னே, நேவொன்றுவோ டியவன்பெட்டியைத்தான்திறப்பான் நின்றசிட்டுபறந்தோடிமயங்குவா னே. ௫௮௩

ஊவென்றபழம்பறந்துபோகுமுன்னே மக்களேஅழைக்கிறேன்பா ரொன்றுசொல்லி, தாவென்றசபைசுற்றியோடிவந்து தப்பாமல்பாவொன் னேபழத்தைக்கட்டி,தேவென்றபயகளதிசயமாய்ப்பார்ப்பார் சிவசிவாபி ரட்டாணவித்தையப்பா, மாவென்றஇக்கோலசித்துச்சொன்னேன் மகத் தானஅரவினுடசித்துகேளே. ௫௮௪

அரவின்சித்து.

கேளடாகிறியுடபித்துவாங்கி கிருபையுள்ளஇங்கோலக்கூடச்சேர்த் து,மாணடாமக்கித்துச்சிமிழில்வைத்து மக்களேபுற்றருகேநின்றுகொண் டு,வேளடாவித்தைமையைப்புற்றில்தேய்த்து விசையாகநீயிருக்கஅறவஞ் சிறி, வாளடாபோலவுமேஅரவம்நின்று மதிமயங்கியலகுகட்டியாடுந்தா னே. ௫௮௫

தாவென்றஅரவுதன்னைக்கையால்பற்றி தான்பிடித்துராஜரிடஞ்ச ஙிராயோடி,தேவென்றமுத்தமிட்டுஅமுதமீந்து சிறப்பாகஆட்டிவைத்தா லாசனப்போ, கோவென்றசித்தனிவனுகுமென்று குணமாகவெகுவரி சைகொடுப்பானப்போ,ஆவென்றமறப்புமையைத்திலதம்போட்டு வுண் மையுடன்மறைந்துவிடுமைந்தாபாரே. ௫௮௬

மணத்தியக்கச்சித்து.

பாரப்பாமறைந்தவுடன்சபையெல்லோரும் பாங்கானஅதிசயந்தா னென்றுசொல்வார்,ஆறப்பாஅறிவார்கள்சித்துமார்க்கம் அதிசயித்துஎவ ராலேஅறியப்போமோ,சீரப்பாஅரவினுடசித்துசொன்னேன் செகசால மணத்தியக்கச்சித்துகேளே,வாரப்பாமுற்றினதோர்தேங்காயைவாங்கி வ யணமதாய்தானுடைத்துமைந்தாகேளே. ௫௮௭

கேளப்பாஒருமுடியைத்திருகிக்கொண்டு கெட்டியாயெலிபிடித்து
சொல்லக்கேளு,நாளப்பாதினம்பார்த்துமுடிக்குள்ளெலியை நன்றாகவை
த்துமறுமுடிநன்றாய்ப்பொருந்தி, சேலப்பாவுடைத்தவாய்தெரியாமல்தா
ன் திராமாகவச்சிரத்தின்பசையையூட்டி,சாலப்பாமஞ்சள்தனையதின்மேல்
பூசி சமர்த்தாகக்காயவைத்துஜாலம்பண்ணே. ௫௮௮

சாலமென்னசபைகூடிநடுவேநின்று தயவாகத்தேங்காயைக்கையி
லேந்தி,கோலமென்னகூகூதேங்காயைப்பாரு கூப்பிட்டாலோடிவெகுகூ
த்தால்கற்றும்,ஓலமென்றேதான்கூவித்தேங்காயைவைத்து வோடிவிளையா
டெனவேயுகந்துசொல்லே,தாலமென்றுநிற்கையிலேதேங்காய்க்குள்ளே
தானிருக்குமெலிபிரண்டதாபத்தாலே. ௫௮௯

தாபமென்றதேங்காய்தானுருண்டதாலே சபையில்நின்றமூடரெல்
லாமதிசயமாய்ப்பார்த்து, தூபமென்றேதேங்காய்தான் மந்திரத்தின்வி
சையால் நொடிக்குமுன்னேவெகுசுறுறாய்சுற்றுதப்பா,கோபமென்றகொ
டுமையிலாப்புலத்தியனேஐயா கூறுகெட்டஎலியிருந்துகூறுகாணார், லாப
மென்றலாபம்வெகுநிதிகள்சேரும் ஆச்சரியத்தோரதிசயம்பார்நன்றும்பா
ரே. ௫௯௦

மூத்துதிருஞ்சித்து.

பாரப்பாமனத்தியக்கச்சித்துசொன்னேன் பண்பானமுத்துதிருஞ்சி
த்துகேளு, காரப்பாகுண்டுமணிபாப்பிரேருடு கருவானவெட்டியுடவித்து
சேர்த்து,சாரப்பாமதனைப்பூஅபின்கெஞ்சாவுஞ் சமனாகஅஞ்சதுவுமொன்
றாய்ச்சேர்த்து,வீரப்பாசெய்யாமல்ஐங்கோலத்தால் வீடங்கமைபோலே
ஆட்டிவாங்கே. ௫௯௧

வாங்கப்பாகருப்பிடித்துநாலுங்கொன்று மைந்தனேகரைத்ததையு
ம்பாகுசெய்து, சாங்கமாய்கரைத்ததொருமருந்தைப்பாகில் சமாசமாய்க
லந்ததையுமடுப்பில்வைத்து, பாங்காகக்கிண்டிவரில்மெழுகுபோல பக்
குவமாய்த்தானெடுத்துபதனம்பண்ணி, திங்கில்லாமெழுகுதனில்பணவி
டைதான்கொண்டால் சிறப்பாகச்சிறித்தவனுமகிழுவானே. ௫௯௨

வானப்பாகெற்சிதன்கனிட்டாப்போலே வதுவாகச்சிரிக்கையிலே
வாய்நீரோடும்,தேனப்பாவெண்ணிலுங்வாயைச்சப்பி திகையாமல்சிரித்தி
டுவானப்பாசொன்னேன்,தானப்பாமுத்துதிருஞ்சித்துசொன்னேன் தன்
மையுடன்தீயெரியுஞ்சித்துகேளு, தோனப்பாசொல்லுகிறேன்புலத்திய
னேஐயா தொடுமுன்னேதீயெரியவகையைக்கேளே. ௫௯௩

தீயெரியுஞ்சித்து.

வகையானகெந்தகமுஞ்சூடன்கூட்டி மகத்தானநீமுறுகப்பாஷாண
ஞ்சேர்த்து, தகையாமல்மூன்றுமொன்றாய்பொடித்துக்கொண்டு சமர்த்
தாகப்பீங்கானில்பதனம்பண்ணி, பகையானபஞ்சுகளைக்குவித்துக்கொ

ண்டு பஞ்சுகனிலப்பொடியைப்பணம் போற்றாவி, புகையானபுகைபெழு ம்பிஅப்பாசொன்னேன் புகழிலவம்பஞ்சில்பொறிபெறியுந்தானே. ௫௯௪

இயழியுஞ்சித்து.

தானென்றதிபெறியுஞ்சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன்இயழியு ஞ்சித்துகேளு, கோனென்றதிபெரியும்புதுமைமைந்தா குதிப்பாசப்பூர ணத்தைக்குவித்துப்பார்த்து, தானென்றஅசம்போக்கிநீகமென்று தன் மையுடன்தொழுதுசலம்வாவென்றேதா, மோனென்றமோனமுடன்செ பிக்கும்போதில் மூர்க்கமதாய்மேகசலம்பொழியுந்தானே. ௫௯௫

தானவனும்நின்றுநீபெறியும்போது தகையடங்கமேகசலமதியிற் சென்று,காணவலுவானநீயெங்கேயென்று கனகசடையனேவோரும்போ ற்றுவார்கள், தோணவலுவானதொருஇந்தவித்தை சித்தருக்குமெய்தும டாரூபஞ்சித்து, பூணவரிதானதொருசித்துசொன்னேன் புதுமையுடன் வழிநடக்கும்சித்துகேளே. ௫௯௬

வழிநடக்குஞ்சித்து.

சித்தென்னசந்தணமும்பூரங்கூட்டி சிக்கிரத்திலமுதம்விட்டுபுழுகு ஞ்சேர்த்து, முத்தானசேதனிற்கரைத்துக்கொண்டு மூர்க்கமுள்ளகல்லுப் பைஅரைத்துமைந்தா, விஸ்தாரமாகவேகாலிற்பூசி விசையாகநடக்குத ற்குத்தகையோஇல்லை,மத்தானவிரையுரைத்துரவில்திற்றி மார்க்கமுடன முதங்கொள்வகையைக்கேளே. ௫௯௭

அடக்குமதிச்சித்து.

வகையென்னநொடிக்குமுன்னேஅண்டஞ்சுற்றி மார்க்கமுடனிருப் பிடத்திற்காணலாகும்,தகையில்லாவழிநடக்குஞ்சித்துசொன்னேன் நன் மையுடநடக்குமதிச்சித்துகேளு நகையாமல்வளியைநீயடக்கப்பண்ணி ந ல்லோரைத்தான்பணிந்துநன்மையாக, பகையிலாப்பூரணத்தைச்செபித் துக்கொண்டு பருதிமதிச்சுடரொளியைப்பற்றுபற்றே. ௫௯௮

பற்றுவதுபூரணத்தைபத்திரைக்கால் பார்க்கின்றசித்துவித்தைகளெல் லாந்தன்னுள், முற்றுமதையடக்கும்பூரணந்தானையா மூடருடன்பேசவா யெடுக்காதப்பா,சித்துவித்தைசகலமுநீயாடும்போதில் சிவசிவாபூரணமே யென்றுபோற்று,சுத்தமுள்ளமனதாலெல்லாஞ்சித்தி தொடுகுறியிலா த்மாவைத்தொண்டுபண்ணே. ௫௯௯

பண்ணப்பாஅடக்குமதிசித்துசொன்னேன் பருக்கறிவாய்பனிரி ரண்டுநூறுக்குள்ளே,விண்ணப்பாமன்னுமுதல்மன்னூறும் விண்ணில் வே ந்தருணக்கெதிருண்டோவிளம்பக்கேளு, கன்னப்பாதிக்கநூல்சாலவித் தை கருவானஇந்திரமயேந்திரசாலம்,மன்னப்பாபொன்னுகுழப்பூச்சன் ணம் மணிமந்திரஅவுஷதமும்வகைசொன்னேனே. ௬௱

சொன்னேனேஆயிரத்திருநூறுக்குள் தொகுக்குறிபோல்குருமுடிக் கவகை யுஞ்சொன்னேன்,முன்னேகாவியத்திலைசகலசித்தும் மூர்க்கமுடனே

பாடினநூலார்தான்காண்பார்,கண்ணானபரிபாஷைஎல்லாந்தோற்றுங்கரு வானகருக்களெல்லாங்காணுங்காணும்,என்னுணையிந்தநூல்கடினமாக இருக்குமென்றுசொல்லாதேயிருத்திப்பாரே. சுாாக

இருத்திமேள்ளப்பார்க்கையிலேஒளிதான்வீசும் என்னசொல்வேன்ஒளிமேலேவெளிதான்காணுந், கருக்களென்றகருக்களெல்லாமிதிலே காணுஞ் சதாசிவனுமனோன்மணியுமிதிலேகாணும். குருக்களென்றபாரா பரத்தின்குறியுந்தோன்றுங் குணமானகுண்டலியுமெதிரேகாணுங், கருக்களென்றகருக்களெல்லாமிதனிற்றோன்றுங் கற்பூரதீபமதைக்காணுகாணே. சுாாஉ

ஞானமார்க்கம்.

காணுதற்குக்கருவானஞானமார்க்கம் கருத்துறவேசொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, பூணுதற்குச்சொல்லவிலைகளுவாம்பாரு பொன்கோடியீந்தாலும்நூலியாதே.பூணுதற்குக்கருத்தாகக்கற்பங்கொண்டு வுற்பனமாயடுவின்முடிவைப்பார்த்து, தோணுதற்குத்தோணுமடாஞானமார்க்கஞ் சுருதிமுடிவானபொருள்சொல்லுறேனே. சுாாங

சொல்லுகிறேன்அஞ்செழுத்து அஞ்சுமுகமானால் சுருக்கான ஆறுமுகமென்றுகேட்டால், வெல்லுவேன்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு வேதாந்தசுருதிமுடிவாறுதலமாகும், நல்லுறவாம்ரேசகபூரகமும்நின்று நன்மையுடன்வீற்றிருக்குங்கும்பகமேயாகும், புல்லுறவாய்நின்றபனிமணிபோலாகும் புகழுசவமணிபோலாம்நாதகுருவாமே. சுாாச

நாதமென்றஅஞ்செழுத்துக்காதாரமான நடுவானபூரணந்தானெழுத்துமாகும், பேதமென்றேபேதமெல்லாமெழுத்தேயாகும் பிசகாதஅஞ்செழுத்துமூன்றெழுத்துமாகும், கோதமென்றகுற்றமில்லாகுருமணியுமாகுங் குருவானமூலமணிகிரீடமாகும், வேதமென்றமலர்க்கொழுந்தின்வாசமதுவாகும் வாசமுண்டுவாசமில்லாநேசமாமே. சுாாரு

நேசமுடனிருப்பவர்தான்மைந்தாமைந்தா நெறிபெற்றஆறுமுகமவரேகாண்பார், பாசமற்றபெரியோரும்பணிந்துநின்று பரமகுருவானதொருஆறுமுகமாகும், வாசமுற்றநவக்கிரகத்தாதியான வலுவானஅநுக்கிரகமாறுமுகமப்பா, தேசியென்றசிவதலமுமாறுமுகமாமாகும தெவிட்டாதமதியமுதமாறுமுகமாமே. சுாாசு

ஆமப்பாபூரணத்தினருளைப்பற்றி அப்பதியைக்கால்நிறுத்திஅதின்மேல்நின்று, நாமப்பாமூலமென்றநாடிதன்னால் நனியாமல்சுழினையென்றநாடிதன்னால்,தாமப்பாஅதில்பூட்டிரேசகமேபண்ணி தன்மையுடன்பூரகமாய்நின்றுகொண்டு,சோமப்பாபூரணத்தைக்கொண்டாயானால் சிவசிவாஆறுமுகச்செயல்காண்பாயே, சுாாஎ

காணப்பாஆதியந்தம்பொருளைததானுங் கருவாகத்தானறிந்துநடுவைப்பற்றி, பூணப்பாஒருமனதாய்பூணுபூணு புத்தியுடனுண்டானால்பொறிகள்தோணுந், தாமப்பாதன்மயமாய்நின்றபோதன்னில் சக்கரமு

மட்சரமூர்த்தானைதோற்றங், தேனப்பா அமுதமென்ற அமுதந்தோன்றுந் தெளிவான அமுதமுண்டுதெளிந்துபாரே. ௬௱௮

தெளிவானமனத்தோர்க்குஇந்நூல்வேணும் சிவயோகமாவதற்கு இந்நூல்வேணும், அழியாதவாசித்தியிந்நூல்வேணும் ஆதாரமவனைத் தாக்கிந்நூல்வேணும், வழியானவழிதுறைக்குமிந்நூல்வேணும் வாசிய ம்போக்குகற்கு இந்நூல்வேணும், தெளிதான நூல்களுக்குஇந்நூல்வேணு ம் பேரானபனிரண்டுநூறைப்பாரே. ௬௱௯

பாரப்பாபதியறிய இந்நூல்வேணும் பரயோகமென்பதற்குமவன ம்வேணும், காரப்பாசிவம்வேணுஞ்சித்துவேணுங்களங்கமறசற்குருவை வக்காணவேணுஞ், சாரப்பாசமாதிகற்பஞ்சமாதிவேணுஞ் சதிராசநந்தியு டனாட்டம்வேணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் ஞானமார்க்கம் அப்பனேபூரண த்தையமுக்கிப்பாரே. ௬௱௰

பார்க்கையிலேஅண்டபகிரண்டமெல்லாம் பண்பாகப்பூரணத்தினு தித்தவாறும், கார்க்கையிலேபூரணத்தினருவிபாய்ந்து கற்பூரகாபரங்கள் பதிந்தாற்போலே, சேர்க்கையிலேமதிதானுநதெளிவாய்மைந்தா சேரும டாசூரியனிலாறியப்போறா, ஏற்றையுடன் அகாரமதிலுகாரந்தோன்றி இன்பமுள்ளமகாரமொடுவிந்துநாலே. ௬௧௧

நாலானவிந்துவிலேஅனந்தன்சோமன் நாடிப்பார்திரோதியொடுநா தாந்தந்தான், மேலானவுகாரமதிற்சத்தியோடு வியானியுஞ்சமனைமுதல்உ ன்மனைதானப்பா, சேலானகருணைதருஉமரூபி சேர்க்கையுள்ளஅனந்தை முதலானதையோடு, காலான அறுதிசிறுதைதுநாலுந்தான் கண்டுபார்சிவக லையைக்காட்டினேனே. ௬௧௨

ஆமப்பாசோடசத்தின்கலையுள்ளாகி அருள்தீபம்போக்குதற்குத்தி றவுகோல்தான், ஓமப்பாவுகாரந்தான்மின்போல்மின்ன மூலமென்றநாடி யிலேமுழங்கிநிற்கும், நாமப்பா அகாரந்தானிருதயத்துள்ளே நாடியேஅக் கினிபோற்பிரபைவீசும், தாமப்பாமகாரந்தான்கண்டத்துள்ளே தயவான பதிகோடிகாந்தியாமே. ௬௧௩

காந்தியாம்விந்துவப்பாமின்போல்வீசி கண்டமேல்அங்குலம்நாலுக டந்துகாணுஞ், சாந்தியாம்புருவநடுசார்ந்தசாலஞ் சந்திரன்போல்விளக்குசம்புங்காணும், பாந்தியமாய்தினந்தோறும்பழக்கமாகில் பரமகனக ரூபாத்தேகமாகுஞ், சேர்ந்துபார்இதற்குமேல்அங்குலமூன்றானல் செப்பு கிறேன்சோடசத்தின்கலைதானமே. ௬௧௪

ஆமப்பாபூசைபோலேதூபமோடும் அதினோடேசேர்ந்தாக்காலுந் தன்தேகம், போமப்பாகத்திருடுஅதற்குமேலே புகழ்பரமூன்றுவிரற்கடந் தாயானல், ஓமப்பாநாதகலைமாணிக்கம்போல் ஒளிவீசக்கால்மாறினனைப் பாரு, நாமப்பாநாதாந்தஉச்சிமீதில் நடுவாய்மின்கோடியொளிபோலாமே.

ஒளியாகுமாத்திரைதானனாக்கால்வைத்து ஊணிப்பாரிடித்தவிடம் பொய்யாய்ப்போகும், அழியாதபேரின்பமோட்சவீடு அதுகடந்து அங்

குலகாலப்பால்செல்ல, அழியாதசத்திகலைவிபோல்மின்னி காணுமடமா காணிமாத்திரைதான்வைக்க, தவிர்பாய்ந்தசுடர்போலேயுந்தன்தேகந் தானுகுஞ்சத்தியடிமருவிக்காணே. ௬௧௬

மருவியே அங்குலம்நாலடங்கப்பார்த்தால் மைந்தனேவியாபினியுங்கலைதானின்று, அருவியேஅதிக்கநெறிபோல்வீசும் அரைக்காணிமாத்திரைதானங்கேகீயும், பாவியேபூசிக்கானுக்தன்தேகம் பானுவைப்போல்காந்தியதாய்பதிப்பாயும்,மாநவியேதோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே மகத்தானசித்திமுத்திவருகுந்தானே. ௬௧௭

தானனவுச்சிவெளிகடந்தப்பாலே சமனைகலைதனதளவந்தாரவிபோல்மின்னும், மானனமாத்திரைதான்கால்மாகாணி மனக்கண்ணால்தன்கண்ணால்மருவிப்பாரு, தேனனதேகமப்பாஒளிபோல்காணுந் திரமாகவுன்மனையைமேவிப்பாரு,கோனனவிகோடிஒளிபோல்வீசுங் குணமாகஅரைக்காணிமாத்திரைதானே. ௬௧௮

ஓதப்பாஒளிபோலேயுந்தன்தேகம் ஒன்றாயில்லைப்பிடித்தஇடம்பொய்யாய்ப்போகும், நாடப்பாஅண்டபிரண்டமெல்லாம் நாடலாமோடலாமனேகஞ்சித்தி, தேடப்பாஆதாரமாயில்நின்றால் சிலைத்துதப்பாதேகமதாற்போல்காணும், வாதமப்பாபாக்கியமாம்வாசிமூலம் வளர்ந்தாக்கால்சமாதிக்குள்வழியுமாச்சே. ௬௧௯

ஆச்சப்பா இதிலொன்றுதப்பிவிட்டால் அரகாஎடுத்தசித்துபொய்யாய்ப்போகும்,மாச்சப்பாபோகர்தேமைந்தா சொன்னேன் மந்திரத்தாலறிவார்மைந்தாகேளு, மூச்சப்பா நிக்காரயதனுள்வித்தை மூட்டினால்திரிகோணமூலையுங்காணுந், காச்சப்பாமணிக்குளிகைமுட்டியாடுங் ககடறவேயான்டொன்றிலறுவுஞ்சித்தே. ௬௨௰

குருமுறை.

சித்திக்குங்குருமுறையைச்சொல்லக்கேளு சிவாயநமஅவ்வோடே சவ்வுங்கூட்டி முத்திக்குப்பாதையிதுமைந்தா சொன்னேன் முன்னோடுவாஞ்சுழிமுனையில்முத்திகண்டேன், சத்திக்குச்சவ்வுண்டுசித்தியாகி சதாசிவமாயவ்வுஞ்சமைந்ததப்பா, பத்திக்குமொழிபோலேஒன்றாய்காணும் பாங்குபெறஅஞ்செழுத்தால்பணிந்திடாயே. ௬௨௧

பணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தால்மூன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கானஎட்டெழுத்தும்வாலையாச்சு, கனிந்திட்டஎட்டெழுத்தால்மனத்தைப்பாரு கருவானசயம்புலிங்கம்கண்ணில்காணுந், துணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தைப்பிடித்துவாங்கி தாயானவோரெழுத்தைத்தாக்கிப்பார்த்தால், அணிந்திட்டஅஞ்செழுத்துக்குயிரேதோன்றும் அரகாவோரெழுத்தையார்காண்பாரோ. ௬௨௨

காணரிதுஎவராலுமெல்லாருட்சங்காண்பவரோ சிவயோகியென்முத்தர், பூணரிதுவுலகத்தில்மாண்பாக்கையா போக்கேதோயே [illegible] ஒப்பருந்[illegible]னைக்காணார், தோணரிதுஎவராலுங்காணப்போமே சுழிதிறந்துமேலாறு

ஞ்சுடர்விட்டாப்போல், பேணிதானென்மகனேமனம்பேயாகும் பின்னறிந்துமுன்னறிந்துகுருவைக்காரே. ௯௨௩

காரப்பாகளங்கமன்றிசுழினைக்குள்ளே கற்பூரதீபமதில்கருத்தோடொக்க, ஏரப்பாவாசிகொண்டுகனலைத்தூண்டி என்மக்காள்நிராதாரங்கடந்தப்பாலே, சேரப்பாசுழினைபற்றிவிட்டநாலைச் சேர்ந்தேதானிசம்விட்டெரக்துக்குள்ளாய், நேரப்பாமனந்தனும்பேரொட்டாது நிலைத்தவனேசிவயோகிதான்பாரே. ௯௨௪

பாரப்பாவசியமென்றும்பவசியென்றும் பண்பாகச்சிவயவென்றுமூன்றுமாறு, நேரப்பாபிரணவமென்றதாச்சு நேர்ந்தேதான்கொண்டுஇரந்திர்ந்தாயானால், ஆரப்பாவுன்தேகம்பொன்னிறம்போல்காணும் ஆகா அமுதமதுசித்திப்பாயுங், கூரப்பாபிராணயம்நேமயமம் கூடியேயோகத்திற்குறிகண்ணூட்டே. ௯௨௫

நாட்டமேயோகமதில்குறிகண்ணூட்டு நவமாகக்கும்பமென்றநாதத்துள்ளே, கூட்டவேஓம்ஆம்ஔமென்றேதான் குறிப்பாகஉம்அம்இமென்றேத்து, ஆட்டமேஅஷ்டசக்திஎழுத்திதாச்சு அஞ்செழுத்தாயிதிநாட்டேஅப்பாமாறு, நீட்டமேஎட்டெட்டுதொழிலுமாகும் நீநினைத்துகேட்டதெல்லாம்தருகுந்தானே. ௯௨௬

தருகுமப்பாசிவவாலைஎழுத்துக்கூட்டி தாக்கினலஷ்டகர்மந்தானேயாகும், வருகுமப்பாவாதசித்திகாயசித்தி மகத்தானயோகசித்திஞானமெய்தும், உருகுமப்பாறிங்காரமதனிற்பூட்டி ஒருகோடிநூல்களிலேயொளித்தார்பாரு, பருகுமப்பாசிவவாலைஎழுத்தைமாறி பாடிஞர்சாத்திரங்கள்பார்த்துக்கேகே. ௯௨௭

தேசவசத்திசிவயிந்நூல்காட்டுஞ் செகத்திலையிந்நூல்போல்செப்பாதையா, நேசவைஆயிரத்தெண்மருக்குள்ளே நிற்குதடா அமுதமெகேநிதான்கொள்ளு, கூறுமென்றுநாலவேதபாவக்கேது கூடி ஒல்யாயிசென்றுவொளிபோற்காணும், ஆமவசொல்லிவைத்தேன்மஷ்டசித்தை அருளானபூரணமும்பூரைவிதிதானே. ௯௨௮

தாவென்றநீட்டையைவிதிசக்குவைப்பு தயவானமெழுகுநீர்சரமெலலாம், ஊவென்றதுயிலெல்லாமிருகற்கம் உரப்பாணபறபமொடுசெந்தூரங்கள், கோவென்றஇந்திரமெய்ந்திரசாலம் கோகரணஞ்சகலமப்பாகேளு, நாவென்றஆணவத்தாலிந்நூலை நாட்டினேன்செகத்தோர்க்குக்காண்பியாதே. ௯௨௯

கோகரணம்.

காணப்பாஇந்நூல்விட்டுவெகுமருமை கருவாளிகண்டக்காலுயிர்போல்காண்பான், வீணப்பாவென்றுநீமறதியாலே வெகுளிவிட்டுஇந்நாலைப்பேசவேண்டாம், ஊணப்பாஆதியென்றகருமங்கொண்டு உணர்ந்துமிகக்கேசத்திலுன்னிப்பார்த்து, தேனப்பாவென்றதொருஅமுதங்கொண்டு திரமானமவுனமதைத்தக்கரூகாதே. ௯௩௰

காரப்பாகுருபதத்திலருளைநோக்கி கமலமென்றமூலமதிலிருந்துகொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்கும்பகத்தேநின்றுவிசையாகப்பூரகத்தால்

ளுலகாலப்பால்செல்ல, சுழியாதசத்திகலைவிபோல்மின்னி காணுமடாமா காணிமாத்திரைதான்வைச்ச, தவிர்பாய்ந்தசடர்போலேயுந்தன்தேகந் தானுகுஞ்சத்தியடிமருவிக்காணே. ௬௬௬

மருவியேஅங்குலம்நால்கடந்துபார்த்தால் மைந்தனேவியாபினியுங்கலைதானின்று, அருவியேஆதித்தரெணிபோல்வீசும் அரைக்காணிமாத்திரைதானங்கேகீயும், பாவியேபூசித்தானுந்தன்தேகம் பானுவைப்போல்காந்தியதாய்பத்திப்பாயும், மருவியேதோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே மகத்தானசித்திமுத்திவருகுந்தானே. ௬௬௭

தானுனவுச்சிவெளிகடந்தப்பாலே சமனைகலைதனதுவந்துரவிபோல் மின்னும், மானுனமாத்திரைதான்கால்மாகாணி மனக்கண்ணால்தன்கண்ணால்மருவிப்பாரு, தேனுனதேகமப்பாஒளிபோல்காணுந் திரமாகவுன்மனையைமேவிப்பாரு, கோனுனாவிகோடிஒளிபோல்வீசுங் குணமாகஅரைக்காணிமாத்திரைதானேதே. ௬௬௮

ஓதப்பாஒளிபோலேயுந்தன்தேகம் ஒன்றுமில்லைப்பிடித்தஇடம்பொய்யாய்ப்போகும், நாடப்பாஅண்டபிரண்டமெல்லாம் நாடலாமோடலாமனைகுஞ்சித்தி, நீதப்பாஆதாரமாறில்நின்றால் நிலைத்துதப்பாதேகமதாகற்போல்காணும், வாதமப்பாபாக்கியமாம்வாசிமூலம் வனைந்தாக்கால்சமாதிக்குள்வழியுமாச்சே. ௬௬௯

ஆச்சப்பாஇதிலொன்றுதப்பினிட்டால் அரகாரவெத்தசித்துபொய்யாய்ப்போகும், மாச்சப்பாபோகாதேமைந்தாசொன்னேன் மந்திரத்தாறறிவார்மைந்தாகேளு, மூச்சப்பாநீசாரயகனுள்விந்து மூட்டினால்திரிகோணமுனையுங்காணுங், காச்சப்பாமணிக்குளிகைமுட்டியாகுங் கசடறவேயாண்டொன்றிலருவுஞ்சித்தே. ௬௭௰

குருமுறை.

சித்திக்குங்குருமுறையைச்சொல்லக்கேளு சிவாயநமஅவ்வோடேசவ்வுங்கூட்டி முத்திக்குப்பாதையிதுமைந்தாசொன்னேன் முனைநடுவாஞ்சுழிமுனையில்முத்திகண்டேன், சத்திக்குச்சவ்வுண்டுசித்தியாகி சதாசிவமாயவ்வுஞ்சேமைந்தப்பா, பத்திக்குமொழிபோலேஒன்றாய்காணும் பாங்குபெறஅஞ்செழுத்தால்பணித்திடாயே. ௬௭௧

பணித்திட்டஅஞ்செழுத்தால்மூன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கானவெட்டெழுத்தும்வாலையாச்சு, கணித்திட்டஎட்டெழுத்தால்மனத்தைப்பாரு கருவானசுயம்புலிங்கம்கண்ணில்காணுங், குணித்திட்டஅஞ்செழுத்தைப்பிடித்துவாங்கி தாயானவோரெழுத்தைத்தாக்கிப்பார்த்தால், அணித்திட்டஅஞ்செழுத்துக்குயிரேதோன்றும் அரகாவோரெழுத்தையார்காண்பாரோ. ௬௭௨

காணரிதானவராலுமூலக்குட்சங்கானபவரோசிவயோகிசீவன்முத்தர், பூணரிதாவுலகத்தில்காண்பாக்கையா போக்கேடேயேறுதம்குப்பொருளைக்காணார், தோணரிதானவராலுங்காணப்போமே சுழிதிறந்தாமேலாது

ஞ்சுடர்விட்டாப்போல்,பேணிநானென்மகனேமனம்பேயாகும் பின்னறி
ந்துமுன்னறிந்துகுருவைக்காரே. ௯௨௩

காப்பாகளங்கமன்றிகுழினைக்குள்ளே கற்பூரதீபமதில்கருத்தேதா
டொக்க, ஏறப்பாவாசிலெண்டுகலைத்தாண்டி என்மக்காள்நிராதாரக்க
டந்தப்பாலே,சேரப்பாசுழிலைப்பற்றிவிட்டநாலைச் சேர்ந்தேதானிசம்விட்
டுபோகத்தூக்குள்ளாய், சேரப்பாமனந்தனும்பூம்தேரொட்டாது கிலைத்தவ
னேசிவயோகிதான்பாரே. ௯௨௪

பாரப்பாவசியவென்றும்பவசியென்றும் பண்பாகச்சிவயவென்று
மூன்றுதிரமாறு,நேரப்பாபிரணவமென்றதாக்க நேர்ந்தேதான்மொண்டு
திரந்தீர்ந்தாயானால், ஆரப்பாவுன்தேகம்பொன்னிறம்போல்காணும் அா
காஅமுதமதுசித்திப்பாயுந், கூரப்பாபிராணயம்நேமையேமம் கூடியே
யோகத்திற்குறிகண்ணாட்டே. ௯௨௫

நாட்டமேயோகததில்குறிகண்ணாட்டு நவாகக்கும்மென்றநாதத்
துள்ளே,கூட்டமேவலும்ஆமென்றோது குறிப்பாகஉம்அம்ஓமென்றே
த்து, ஆட்டமேஅஷ்டசக்திஎழுத்திதாக்க அஞ்செழுத்தாயிதிறாட்டேஅ
ப்பாமாறு, கீட்டமேஎட்டெட்டுதொழிலுமாயும் நினைத்துகேட்டதெ
ல்லாம்தருகுந்தானே. ௯௨௬

தருகுமப்பாசிவவாலைஎழுத்தைக்கூட்டி தாக்கிறைவஷ்டகர்மந்தானே
யாடும்,வருகுமப்பாவாதசித்திகாயசித்தி மகத்தானயோகசித்திஞானமெ
ய்ஞானம், உருகுமப்பாறிங்காரமதனிற்பூட்டி ஒருகோடிநூல்களிலேயெளி
த்தார்பாரு, பருகுமப்பாசிவவாலைஎழுத்தைமாறி பாடினார்சாத்திரங்கள்
பார்த்துக்கேளே. ௯௨௭

தேசவேசத்திசிவாயிநூல்காட்டுஞ் செகத்திலேயிந்நூல்போல்செ
ப்பாதையா,நேசவே ஆயிரத்தெண்மருக்குள்ளே நிற்குதடாஅமுதமத்
தேகீதான்கொள்ளு,கூறமென்றுல்நாமேவதுபாவங்கேக்கு கூடிஅல்வாசிசெ
ன்றுவெளிபோற்காணும், ஆமேவசொல்லிவைத்தேன்மஷ்டசித்து அரு
ளானபூரணமும்பூசைவிதிதானே. ௯௨௮

தானென்றநீட்சைவிதிசத்குருவைப்பு தயவானமெழுகுநீர்காரமெல
லாம்,ஊனென்றதுயிலெபோலிருகற்கம் உரப்பானபறபமொடுசெந்தூர
ங்கள்,கோனென்றஇந்திரமெயந்திரசாலம் கோகரணங்கசகரணமப்பாதே
ரு, நானென்றஆணவத்தாலிந்நூலை நாட்டினேன்செகத்தோர்க்குக்கா
ண்பிதாமே. ௯௩௰

கோகரணம்.

காணப்பாஇந்தநூல்விட்டுவேறுமருமை சருவாளிகண்டாக்காணுயிர்
போல்காண்பான், வீணப்பாவென்றுநீமறதியாலே வெகுளிவிட்டுஇந்நூ
லைப்பேசவேண்டாம்,வைணப்பாஆதியென்றகப்பங்கொண்டு வுனாத்தாம்
கக்கேசாத்திஉன்னிப்பார்க்கா, தேனப்பாவென்றதொருஅமுதங்கொ
ண்டு திரமானமவுனமனைதக்காருகாதே. ௯௩௧

காப்பாகுருபதத்திலருளைநோக்கி கமலமென்றமூலமதிலிருந்து
கொண்டு, வீசப்பாசெய்யாமல்கும்பகத்தேதின்றுவிசையாகபூரகத்தால்

ரேசகத்தைப்பண்ணு,நேரப்பாநின்றுகொண்டுதொட்டவிடமதைசக்க நே
ரானரேசகத்தாலதையும்பாரு,ஆரப்பா அறிவார்கள்கோசரணவித்தை அ
ப்பனேதொட்டவிடஞ்சுழிக்கும்பாரே. ௯௩௧

கேசகரணம்.

பாரப்பா கேசகரணஞ்சொல்லக்கேளு பாங்கானபூரணத்தைப்பற்றி
க்கொண்டு, நேரப்பாமூலமென்றகுழியைநாட்டி நேர்சரியாய்ரேசகத்தால்
பூரகத்தைப்பற்றி, தேரப்பாகும்பகத்திலநின்றுகொண்டு கிறமாகவிசை
நாடியதைக்கும்போது, சேரப்பா செவிரெண்டுமதையும்பாரு செப்பக்கே
ள்கேசகரணமாகுந்தானே. ௯௩௨

தானென்றமந்திரமாஞ்சாலவித்தை தயவானகோசரணங்கேசகர
ணமப்பா, மானென்றசாதைகிலனேகஞ்சொன்னேன் மகத்தானசித்துவித்
தையனேகஞ்சொன்னேன், ஊனென்றகருவித்தையனேகஞ்சொன்னேன்
உண்மையுள்ளசுன்னமது ஒடுக்கிச்சொன்னேன், தேனென்றசெயநீருந்தி
ராவகமுஞ்சொன்னேன் செயமானபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே. ௯௩௩

பன்னிரண்டிங்காரர சமதையார்தானும் பாவமென்றவஞ்சகமே செ
ய்வார்செய்வார், புண்ணியமேதானினியார்போதமில்லார் போதமில்லாப்
பாவிகள்தான்குடிவஞ்செய்வார், கண்ணிமைக்குள்குற்றமென்றுகருத்தா
ய்க்காணார் கடைகெட்ட பாவிகள்தான்வஞ்சகமேதென்று,குண்ணியமேதார்
பாவமென்றுங்கொடுமைசெய்வார் குடிகெட்டசண்டாளர் தனக்குங்கே
டே. ௯௩௪

சத்துருமாரணம்.

கேளப்பா சத்துருமாரணத்தைச்சொல்வேன் செடியானநாய்ப்பயிரி
ஞ்சைடவாங்கி, நாளப்பா பதினையமடிப்பதாக தன்னையுடன்தான்மடித்து
அதின்மேற்கேளு, தேளப்பாஇன்சோலையையால்மைந்தா சிவசிவாசத்து
ருவின்பெயரைநாட்டி, கோளப்பாஇக்காயமதின்மேற்பூசி கொண்டைபோ
ல்சுற்றியதைப்பந்துபண்ணே. ௯௩௫

பண்ணியதோர்பந்துசவமயானருத்திரன் பதியிருக்குமிடத்தனி
லேகுண்டஞ்செய்து,வன்னிபேசிகிவேலிதன்னிற்சென்று ஓமம்வளாகு
ண்டமதில்பதியவைத்து,சென்னிபித்தாலவியஸ்நானம்பண்ணி சக்தி
ரத்திலிருவாணக்கூடனைமைந்தா, சன்னிமையாலோடிவந்துசாம்பல்த
ன்னில் தான்பிரண்டுமூன்றிருந்துதம்பனமேசெய்யே. ௯௩௬

செய்யப்பாகுண்டமதின்கிட்டவந்து சிவயவென்றுதெற்குமுகமாகி
நின்று, பையப்பாயவசியென்றிருந்துமைந்தா பக்குவமாய்வசியவென்று
அனலைவைத்து,"மையப்பாரெண்டுவகைகருவால்மைந்தா மகத்தானஅவ
ல்மூட்டிமைந்தாநீயும்,மெய்யப்பாநெய்யென்றகேசரிபினெய்யால் மேன்
பாடாகசியவென்றுஓமம்பண்ணே. ௯௩௭

பண்ணப்பா ஓமமதுகடிகைக்குள்ளே பாங்கானசாராயந்தன்னைவாங்கி, விண்ணப்பா தானொக்கிஅதனிலிட்டால் வெகுகருக்காய்ப்பிடிக்குமப்போமைந்தா, கண்ணப்பா தான்மூடிமண்ணைவாரி கருகுவாயென்றுசீக்கக்கப்போட்டு, வெண்ணப்பா நதிக்கரையில்ஸ்நானம்பண்ணி உம்மெனவே தானிருக்குமிடத்திற்செல்லே. ௬௩௮

செல்லவேவாளுக்குநாளாய்மைந்தா செடக்கலாக்குஅனல்மீறிதேகத்துள்ளே, சொல்லவேபழிபிறக்குமிடமாய்மைந்தா தொல்லுலகிலேப்போலேசுழன்றுமாண்பர், துள்ளவேசெயலற்றுகடப்பார்மைந்தா சுருக்கானதுனித்தைசொல்லாதையா, கொல்லவேநினைத்ததொருபசுவைமைந்தா கொட்டிலுக்கோடிடமில்லையெனச்சொன்னாரே. ௬௩௯

சொன்னாரேஎன்குருவும்புலத்தியனேஐயா தொடுகுறிபோல்முப்பொருளுந்தவகைமாக, கண்ணாரக்காண்பித்தோனவனேயாசான் களங்கமற்றசற்குருவைக்காருகாரு, எங்கோம்சற்குருவைமனதிற்காண இயல்பொன்றுசொல்லுகிற இன்பங்கேளு, பொன்னானபொருள்போலேயவரைக்காருபுத்தியுடன்வாமனத்தைக்கனியப்பாரே. ௬௪௰

கனியானபலருசியும்புசிக்கும்போது காலிட்டமிந்திடுவாய்குருவுக்கப்பா, தனியாகநிந்தைபதுவைதிதாயைய்யா தாய்தந்தைபோலவுமேதயவுமாவார், ஜனியாதமோட்சகதியருளுஞ்செய்வார் ஜடம்பிலக்கஅமுதரசம்செலுத்திவைப்பார், மணியானசிரோமணியின்மணியையிவார் மகாமந்திரசொரூபியெனவசனிப்பாரே. ௬௪௧

வசியம்.

பாரப்பாசத்துருமாரணத்தைச்சொன்னேன் பண்பானவசியமொன்றுபகரக்கேளு, நேரப்பாமந்திரத்தால்வசியமொன்று நிலைத்ததொருகுருவுமையால்வசியமொன்று, ஆரப்பாஅறிவார்கள்ரெண்டுவிதங்காணும் அப்பனேமந்திரத்தால்வசியங்கேளு, மாரப்பாசத்திசிவமிரண்டுக்கூட்டிமார்க்கமுடன்மாறுவதால்வசிசைகேளே. ௬௪௨

கேளப்பாஇடதுகையில்விபூதிவைத்து கெணிதமுடன்பாப்பியதிற்சுழியும்நாட்டி, ஆளப்பாசாலியம்பார்த்துக்கொண்டு அன்பாகச்சிவசிவயென்றறிந்துபாரில், கோளப்பாஒன்றுமில்லைபகைதான்வெல்லும் சீர்மையுடன்விபூதியைநீகுறிப்பாய்பூசி, வாளப்பாமிதமுள்ளவிபூதிதன்னை மைந்தனேஉள்ளுக்குப்பொசித்திடாயே. ௬௪௩

பொசித்திடுநீமைந்தாகேள்தினமுமையாபுத்தியுடனீயிருக்கப்பகைதூரெல்லாம், பசித்திடுவார்தாகமதுபோலேமைந்தா பாராளுமரசன்முதல்தேவதைகள்முழுதும், கசித்திடும்ஸ்திரீவசியம்வசியமெல்லாங் கண்காணத்தோணுமடா கருவாயப்பாரு, நசித்திடுவிரோதமயமானதெல்லாந் நன்மையுடனிரண்டெழுத்தைநயமாய்ப்பாரே. ௬௪௪

பாரப்பாரெண்டெழுத்துபஞ்சமாகும் பாங்காகரெண்டையுமேசுழினைத்தேற்றி, காரப்பாரேசகபூரகந்தான்ரெண்டுங் கருத்துறவேகும்பக

த்திலக்காக்கப்பண்ணி,வீரப்பாசெய்யாமல்மைந்தாகேளு வேண்டினதோர் நேரமெலாங்கனம்போலாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சிவயோகவாழ்க்கை அப்பனேபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௱௪௫

இன்னங்கேள்சிவயோகவாழ்க்கைதன்னை இயல்பானநயனமனைதமேருக்கேற்றி,சொன்னதொருகயிலாசமேருதன்னில் சுடர்கோடிகாந்தியாய்சவிதான்வீச, மன்னவனேகாந்திக்கப்புறத்தைதனிலு மகிறுன்மணியின்கருனைதனைபென்னசொல்வேன், மின்னுமொளியிலதுருமின்தான்தோன்று மின்னொளியிலுன்மனைதமேவிப்பாரே. ௱௪௬

சீனவைப்பு.

பாரப்பாசரக்கினுடவைப்புகேளு பாருப்புதன்னுடனேகல்லுப்புங்கூட்டி, ஊரப்பாபழச்சாறுதயிருங்கூட்டி உடன்சேர்த்துபாண்டத்திலவிட்டுமூடி, காரப்பாகுழிவெட்டிஎருவைப்போட்டு கருவானபாண்டமதையதின்மேல்வைத்து, சேரப்பாஎருபோட்டுச்சமாதிவைத்தால் இயமாகமண்டலத்திலசீனமாச்சே. ௱௪௭

பூரவைப்பு.

ஆச்சப்பாபூரத்தின்வைப்புகேளு அரகராசீனமொடுநாதங்கூட்டி, சீச்சட்டிகுந்திரிக்கஇடைதான்சேர்த்து இவ்வாகதகான்பொடித்துசெயநீர்விட்டு,மூச்சப்பாபோகாமல்காய்தான்கூட்டி முன்னவனைத்தான்பணிந்துகுப்பிக்கேற்றி, பாச்சப்பாநெல்லவிக்கும்பானைதன்னில் பக்குவமாய்வைத்தெடுக்கப்பூரமாச்சே. ௱௪௮

ஆச்சப்பாபூரமதுகாரமென்பார் அப்பானசவுக்காரவழலையென்பார், காச்சப்பாவிபீசமென்பார்சித்தர் கருவானஅக்கினியின்கோத்திரமென்பார், பாச்சப்பாவாதத்துக்கில்லாவிட்டால் பாவாதுசாக்கொன்றும்பழுக்காதையா, நீச்சப்பாகடுநீச்சுசாவியில்மைந்தா தெரியானாவியறிவார்நிலைத்திடாரே. ௱௪௯

நிலைபாதுசுன்னத்துக்கிதில்லாவிட்டால் நேரானகுளிகைக்குமாகுமாகும்,சிலையானகற்பத்துக்காதிபீடம் சேர்ந்துநின்றமெழுகுக்குமாதிபீடந்தானியானசெயநீர்க்குமாதிபீடம் சுருக்கானபூரத்துக்காதிகேளு,விலையானவெண்காரவைப்புகேளு மேதினியிலாரறிவார்லவணப்போக்கே. ()

வெண்காரவைப்பு.

போக்கானநிலவுப்புகல்லுப்போடு புகழானபடிகத்தானண்டவித்து, தாக்கானமணிஉருத்துமாவோட்டாக்க தனிக்கள்ளிப்பால்வார்த்துக்கிண்டுமைந்தா, ஆக்கானபானைதனில்விட்டுமூடி அருமையுள்ளசிறுநீறுங்கூட்டவிட்டு, நீங்காமல்மண்டலந்தான்சமாதிவைத்தால் நிலைத்ததொருவெண்காரப்பலகையாச்சே. ௱௫௧

ஆச்சப்பாவெண்காரந்தன்னுள்மைந்தா அப்பனேயுண்டாச்சுசயக்கோடி, காச்சப்பாவருக்கினதுக்காதியாகும் கருவானவேதைக்குமாதியாகும், வாச்சப்பாசத்துகளுக்குயியாகும் பாங்கானநீருக்கும்தன்ன

த்துக்கும்,பேச்சானவெடியுப்புசினம்ரெண்டில் பலமானவுருத்திருடமா
வைச்சேரே. ௬௫௨

சேரப்பாகள்ளிப்பால்விட்டுகன்றாய் திரமாகக்கிண்டிநன்றாய்பாண்ட
த்திலிட்டு, நீரப்பாவிட்டுநன்றாய்சமாதிவைத்தால் நிசமாகத்துய்யநிறவெ
ண்காரமாச்சு,காரப்பாவெண்காரம்பொரிக்காரம்ரெண்டுங் கருவானதான
றிவார்மற்றோர்காணார், பேரப்பாசொல்லவென்றால்நாவேயில்லை பிசகாத
சாரத்தைச்சொல்லக்கேளே. ௬௫௩

சாரவைப்பு

கேளப்பாகரிமாவும்சிறுமாவோடு கெடியானஅமுரியொடுஆவின்நீ
ரும், நீளப்பாஅஞ்சுவகைநீருங்கூட்டி நிலைத்தவெடியுப்புடனேகல்லுச்சு
ண்ணம், வேளப்பாளித்தோனைத்தியானம்செய்து விசையானநீர்நின்றப
டியேதாக்கி, கோளப்பாவாராமல்பாண்டத்தூட்டி கோடினன்றஇடமதி
லேசமாதிவையே. ௬௫௪

வையப்பாமண்டலத்துக்கப்பால்நீயு மைந்தனேசார்வாகஎடுத்துப்
பாரு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்காரசாரம் மெய்யானசாரமதையார்தா
ன்காண்பார், கையப்பாவுதவுவதுபோலேமக்காள் கைப்பானவுப்புக்குவு
றுதியாச்சு, எய்யாதசாரைகடிபட்டுதானால் எழும்பாமல்திறடக்கும்சாரந்
தானே. ௬௫௫

சாரமென்றால்வழலைகடிக்கொண்டுதானால் சரக்கனைத்துமாண்டுகட்டா
தப்பேயில்லை, காரமென்றகருவழலைக்கடிதானப்பா கடுஞ்சருக்குச்சாரத்
துக்கதிசமாகும், பாரமென்றசாரமதைப்பணியவேணும் பணிந்தபெரு
சாரத்தால்நிறுத்தவேணும்,ஆரமென்றஅதிசாரகாரமப்பா அனைத்துயிரு
க்குடனுயிரோயநிற்குபாரே. ௬௫௬

பாரப்பாவாதத்துக்காதியாகும் படியேறகெவுனத்துக்காதியாகும்,
காரப்பாகற்பத்துக்குயிரேயாகும் கருவானசெயநீர்க்குமாதியாகும்,நேரப்
பாபூரணத்துக்குயிர்தானேதி நினைவானஅறிவுக்குமூதமாகி,தேரப்பாகா
ரசாரத்தைக்கண்டு தேர்ந்துமனதொன்றானசெயலைப்பாரே. ௬௫௭

துரிசுவைப்பு.

பாரப்பாதுரிசினுடைவைப்புகேளு பாங்கானகல்லுப்புசினங்கூட்டி,
காரப்பாபழச்சாறுந்தயிருங்கூட்டி தன்மையுள்ளஅமுரியதுங்கூடச்சேர
த்து,சேரப்பாதாம்பிரப்பாத்திரத்தில்மைந்தா செம்மையுடன்குழிவெட்
டிமைந்தாநீயுங், காரப்பாகேசரியினெருவைக்கொட்டி கருவானபாத்திர
த்தையதின்மேல்வையே. ௬௫௮

வையப்பாவாய்மூடிமேலுங்கொட்டி வளமாகத்தான்மூடிமைந்தா
கேளு,மெய்யப்பாசதாசிவத்தைப்போற்றிநீயு மேன்மையுடன்மண்டல
த்துக்கப்பால்வாங்கி, செய்யப்பாஆறவிட்டுத்திறந்துபாரு சிவசிவாஎன்
சொல்லேன்துருசுநேர்மை, கையப்பாபுளிப்புடனேபுளிப்புசேர்த்து கழி
வானகறுப்புடனேசேர்த்துபோச்சே. ௬௫௯

பேச்சப்பாகளிம்புடனேயுப்புசேர்த்து பொருமிகத்தானுறைந்து உருகியாச்சு, ஆச்சப்பாவெகுதுருசுதுருசியாட்டு அடங்காத சுன்னத்துக் காதியாகும், மூச்சப்பாவெகுதுருசுகெவுனம்பாயும் மூதண்டகுருவுக்கு இதுவேயாதி, நீச்சப்பாவெகுநீச்சுதுருசார்காண்பார் நெறிபெற்றசற்குருவுந்துடியாம்பாரே. ௬௬௰

துடியென்பார்கண்டரென்பார்விஷமியென்பார் குலங்குபச்சை அக்கினியின்மீசமென்பார், ரடிகொண்ட அடியென்பாராதியென்பார் அரகராஆனைக்குஅந்தமென்பார், சடிதானசத்தியென்பார்நீலமென்பார் காமனுக்குச்சத்துருவாங்கண்ணேயென்பார், மூடிகொண்ட ஆகாசமுகலேயென்பார் முத்திவெகுதுருசாகுமுதலைப்பாரே. ௬௬௧

பாஷாணவைப்பு.

பாரப்பாசினமொன்றுவெடியுப்பொன்று பரமானவிந்துடனே மூன்றுங்கூட்டி, சேரப்பாதாம்பிரக்கிண்ணத்துள்ளே சேர்க்கையிலேகேசரியின்நெய்யைவார்த்து, நேரப்பா மேற்கிண்ணத்தாலேமூடி நிலைத்தநெதாருபாண்டத்தில்மண்ணும்விண்ணும், சாரப்பாபாண்டத்திலிட்டுநல்ல கருவாகவட்டகையையதின்மேல்வையே. ௬௬௨

வைத்ததின்மேல்முன்போலேநிறையக்கொட்டி வாகாகமேல்மூடிமண்ணும்செய்து, விஸ்தாரமாகவேசீயடுப்பில்வைத்து வீறடங்கவொருசாமமெரிப்பாய்மைந்தா, முத்தானநிறம்போலேநாலும்சேர்த்து மெழுகுபோலுருகியதுவொன்றாய்சேரும்; பத்தானபூரணத்தைத்தியானப்பண்ணி பதமாகஆறவிட்டெடுத்துப்பாரே. ௬௬௩

பாரப்பாவட்டகைக்குள்ளிருக்கில்ல பளிங்கதுபோல்பாஷாணம்பண்பாய்காணும், ஆரப்பா அறிவார்கள்பாஷாணத்தை அறிந்தவர்களறிவார்களம்பரத்தை, மேரப்பாஎன்பார்கள்வெண்கண்டரென்பார் விசையானமதியென்பார்நிலவுப்பென்பார், சாரப்பாசாலாக்குநாகமென்பார் சகலசாக்காணதற்குஞ்சத்துருதான்பாரே. ௬௬௪

பார்க்கவென்றுலெந்தனுடகாவியத்தில் பக்குவமாய்சாக்குவைப்புமுறையைச்சொன்னேன், மார்க்கமுடனோர்நூற்றில்கட்டுமுறையோடு மகத்தானநாலூற்றில்மெழுகுமுறைசொன்னேன், சேர்க்கையுடனென்ணூற்றில்திராவகத்திறேடு செப்பமுள்ளமுந்நூற்றில்செந்தூரஞ்சொன்னேன், காக்கவேகற்பமுறைஐந்நூற்றில்சொன்னேன் கருணையுள்ளபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௬௬௫

கேளப்பாகற்பவகைநூற்றில்சொன்னேன் கெர்வமெல்லாந்தானடங்கவெழுநூறும்பாரு, ஆளப்பாலோகமாரணத்தைநன்றாய் அப்பனேஎண்பதுக்குள்ளடக்கிப்பாடி, தேளப்பாகொட்டுதல்போல்வழியுஞ்சொன்னேன் திரும்பவொருநூறறிலேதான்திறமாய்மைந்தா, கோளப்பாவாராமல்சத்துருமித்துருகுணமாகச்சொன்னதையுநொடிப்பார்பாரே. ௬௬௬

பார்த்தவர்கள்மனங்கனியநடந்தாயானால் பண்பாகமுறைகள்தவி ராமலையா, கார்த்தவர்களீந்திடுவாரப்பாசொன்னேன் கனகப்பெருந்தா துமுறைசொல்லார்கள், நாற்றிசையுமறியவேதாணிந்தநூலில் நலமாகக் கைமுறைகள்நன்றாய்த்தோணும், பூக்தமலர்வாசனைதான்மிகவேதோன் றும் பூவறியார்க்கென்னவருமபுகலக்கேளே. ௯௬௭

கேளப்பாவுலகத்தில்முன்னோர்தாமுங்கி ருமையுடனன்மைதுன் மைமொண்டும்பாடி, நாளப்பாதினம்பார்த்து அறியவென்று நன்மையுடன் ஜோசியமுப்பதிலேபாடி,கோளப்பாவாராமலுலகமீதில் கொட்டினாசாத் திரந்தானென்னசொல்வேன்,மாளப்பாஎன்றசொல்லாகாதென்று மாணி டர்களுனூல்முறையைப்பார்த்தார்பாரே. ௯௬௮

பார்த்தவர்கள்குருமொழியைப்பாராமல்தான் பதரோடேநெல்வாரி த்தூற்றுவார்போல்,கூத்தானகூத்தாடிசிலம்பங்காட்டி கொடிதானநூல்க ளைத்தான்பழிப்பானப்பா, நாற்றிசையுந்தான்தேடிகுருவைக்கண்டு நன் மையுடன்வணங்கியவர்பாதம்போற்றி, கார்த்ததினால்பலனுனக்குச்சொ ல்வேன்கேளு கனகம்போல்நன்மைதுன்மைகாட்டுவாரே. ௯௬௯

காட்டினால்நன்மையிலேநின்றுமைந்தா கசடறவேதுன்மைநீகண்டு தேறி, மாட்டினால்ஜோசியத்தைமனதிற்காணும் மார்க்கமென்றஅமுதத் தைப்பானம்பண்ணு,பூட்டினால்தாள்திறந்துவுலகத்துள்ளே புதுமைவெ குபுதுமைகளைக்கண்டுதேறி, ஆட்டினாலம்பலத்திலேறலாகும் அப்பதியி லேறிமெள்ளஅமுதங்கொள்ளே. ௯௭0

கொள்ளப்பாபூரணத்தைக்கொண்டுதேறி குணமாகமனதறிவால்கு ருவைக்கண்டு,விள்ளப்பாவுனதுடையபாட்டையெல்லாம் விண்டதினால் மனமகிழ்ந்துஅருட்பாலீவார், செல்லப்பாஅதின்பிறகுசாத்திரத்தைத் தேடி சிவசிவாகண்டதெல்லாமெழுதிப்போட்டு, சொல்லப்பாமனக்கண் ணினருள்கண்ணாலே சொன்னதினால்பொருளடக்கந்தோணும்பாரே. ()

கெந்திபாஷாணம்.

பாரப்பாகெந்திபாஷாணந்தன்னை பகருகிறேன்புலத்தியனேபண்பா ய்க்கேளு,ஆரப்பாஅறிவார்கள்கெந்திரசந்தன்னை அணைத்திடுவாயதின்பி றகுசெயநீர்வாங்கி, காரப்பாபூமியுடநாதந்தன்னை கருவாகத்திசநாதப்வா ங்கிமைந்தா, சேரப்பாமுன்சொன்னநீரில்மைந்தா சேர்த்துமிகக்கரைக்க வேயனலாம்பாரே. ௯௭௨

பாரப்பாஅனல்மீறிகடும்போதன்னில் பக்குவமாய்முப்பூவுங்கூ டுங்கூட்டி,சேரப்பாஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து திரமாகக்கிண்டியதைமேல் வாய்மூடி,மாரப்பாமண்சிலைவலியச்செய்து மைந்தனேஅடுப்பேற்றிஅலை வில்லாமல்,காரப்பாஅலைவில்லாப்பாண்டந்தன்னில் கருக்கவேதணல்மூட் டியெரித்திடாயே, ௯௭௩

எரிக்கவேமருந்தெல்லாம்பாண்டத்துள்ளே யிளகிமெள்ளவுருகியது கல்லேபோற்சேரு, தறுக்கவேஅனலாறும்போதுமைந்தா தப்பாமலுடைத் துமிகத்தயவால்வாங்கி, பெருக்கவேயீங்காணில்பதனம்பண்ணி பெருமை யுளமவுனமதாய்குருவைப்போற்றி, உருக்குவெண்ணையிதுவாகுமென்று மைந்தா உண்மையுடன்குன்றிநிறையெடுத்துக்கொள்ளே. ௬எச

எடுத்ததொருசெந்தியுடமகிமைகேளு என்னசொல்வேன்புலத்தி யனே அடக்கமாக, தொடுத்தவெள்ளிநூறுக்குஈந்தால்மைந்தா சுகமாகவய து சொல்லமுடியாதையா, அடுத்தொருவர்செந்திமுறைகேட்டாலுந்தான் ஆறிவாறென்றுநீயகலதில்லு, முடிக்கதொருபூவாசமறிவோர்க்கெய்து மூர்க்கமுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணே. ௬எரு

கெவுரிரசம்.

பண்ணப்பாகெவுரியுடமுறையைக்கேளு பண்பானபுலத்தியனேஅ றிவுள்ளோனே, விண்ணப்பாலவணவெடிகாரசாரம் விசையானபடிகமிமா டுபூரணமுங்கூட்டி, கண்ணப்பாமஞ்சளென்றகருவுங்கூட்டி கருக்கூட்டிக லவத்திலாட்டிநன்றாய், மண்ணப்பாசட்டிதனில்வைத்துமைந்தா மைந்த னேஅடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. ௬எசு

எரித்திடவேசட்டிக்குள்மருந்துதானு மிளகிமெள்ளவுருகியதுமஞ் சள்போலே, பொருத்தகல்லுப்போலுறைந்துமஞ்சளாக பெருமையுளகெ வுரியென்றபேரோயாகும், குறித்தபொருள்காதியென்றகெவுரியாகும் கு ணமானகெவுரிரசமுறைதானப்பா, பரித்தகடுஇதற்குநிகரொவ்வாதையா பாலகனேயிதினுடையபரிசுகேளே. ௬எஎ

சேளப்பாஅஷ்டமாயோகமெல்லாங் கெம்பீரமாய்ப்பழுக்குமிதினு டையநேர்மை, நாளப்பாநாளிலொருநாளிற்றூம் நன்மையுள்ளஅட்சய னும்வருவாரப்பா, வேளப்பாஎரித்தசிவன்அட்சயன்தனக்குவேண்டியே ஒருவார்த்தைநீந்தாரப்பா, ஆளப்பாஅவ்வார்த்தைகேளுகேளு அன்பா யொன்றட்சயமாயிருவென்றூரே. ௬எஅ

வென்றதொருஅட்சயத்துக்குயிரோதன்னில் வேதாந்தசத்திசிவமி ரண்டுங்கூட்டி, கொண்டதொருஅட்சரத்தைக்குறியில்நாட்டி குருவாயொ ன்றட்சயமென்றுருவைநாட்டு, அண்டர்தொழவுருவேற்றிநின்றபூதி அ ன்பாகநீயெடுத்துமைந்தாகேளு, கண்டதொருபதார்த்தமதிலணுவாய்ப் போட்டு கைநீட்டியெடுக்கஅதுதுலையாதெண்ணே. ௬எக

துலையாதஅட்சரத்தையார்தான்காண்பார் துடியானகெவுளுதிமார் க்கமார்க்கம், மலையாமலட்சரத்தைமவுனமாக மார்க்கமுடனேறியேமனது ட்கொண்டால், அலையாமல்பூரணத்தைநோக்கலாகும் அப்போதுமதியமு தங்கொள்ளலாகும், நிலையானதேகமதுஅழியாதப்பா சிவசிவாபூரணத்தி ன்செயல்தான்பாரே. ௬அ0

சவ்வீரவைப்பு.

பாரப்பாசவ்வீரவைப்புசேரு பரமானவெடியுப்புபத்தாங்காச்சல், காரப்பாகல்லுப்புசீனக்காரங் கட்டியதோர்கவாச்சாரஞ்சவுக்காரந்தான், வீரப்பாதானடங்கும்பொரிக்காரந்தான் வெள்ளியென்றதுருகடனேபேதி கெந்தி, சேரப்பாமூப்பூவுங்கூடக்கூட்டி சேர்த்துமிகத்துகைபார்க்சப்பத்துமாச்சே. ௯௮௧

ஆச்சப்பாப்த்துவகைசாக்கொன்றாக அனைத்துமேஅந்திடைக்குச் சூதஞ்சேர்த்து, பாச்சப்பாகலவத்தில்பொடியைத்தாக்கி பார்க்கையிலேசமாண்டுமொன்றாய்ப்போகும், நீச்சப்பாசெயநீரால்பிசரிக்கொண்டு நேர்மையுடன்காசியென்றகுப்பிக்கேற்றி, காச்சப்பாமண்சீலைவழுஞ்செய்து கருவானகுப்பிதனைப்பதனம்பண்ணே. ௯௮௨

பண்ணியதோர்குப்பிதனைபாண்டத்துள்ளே பக்குவமாயுப்போடுபதிவாய்ப்போட்டு, உண்ணியேகுப்பிதனைநடுவேவைத்துவுத்தமனேமேலுமந்தப்பொடியைப்போட்டு, கண்ணுறவேபாண்டமதின்வாயைமூடிநலமாகமண்சீலைநன்றாய்ச்செய்து, தண்ணுறவாய்குருபானைத்தொழுதுபோற்றி தயவானஅனல்மூட்டிஅடுப்பிலேற்றே. ௯௮௩

ஏற்றியேசருகுகம்புவிறகினாலே இதமாசப்பதினறுசாமமாட்டி, ஆற்றியேபாண்டமதிலுடைத்துமைந்தா அதிலிருக்குங்குப்பியைநீயன்பாய்வாங்கி, போற்றியேயுடைத்துப்பார்மதிபோல்காணும் புதுமையுடன்கிள்ளிப்பார்கல்போற்காணு, நேத்தியென்னவயிரம்போல்ஒளியேவீசு நேர்மையுளவீரனுடவளமைகேளே. ௯௮௪

கேளப்பாமுன்போலேகலவத்திட்டு கெணிதமுடன்பொடித்ததொன்றாய்மாவதாக்கி, தேளப்பாகொட்டிதல்போலசெயநீர்விட்டு திறமாகக்கெசரியைக்குப்பிக்கேற்றி, கோளப்பாவாராமல்பாண்டத்துள்ளே குணமாகமுன்போலேகுப்பிவைத்து, தாளப்பாமேல்மூடிமண்ணுஞ்செய்து தப்பாமலடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. ௯௮௫

எரியப்பாஈராறுசாமமாட்டி எரித்தபதக்சட்டியின்மேல்நெல்லைப் போட்டால், பொரியப்பாவெழும்பியதுவிழுந்ததானால் புத்தியுள்ளபுலத்தியனேபதந்தானென்று, குறியப்பாமறவாமற்பூசைபண்ணி குளிசமட்டும்நீயிறுத்துஎடுத்துப்பாரு, வரியப்பாதானேடிவீரந்தானும் வாகாகஇணைமடக்குச்சாக்குமாச்சே. ௯௮௬

ஆச்சப்பாஇன்னமொருமடக்குச்சொல்வேன் அரகாமுன்போலேகலவத்திட்டு, தேச்சப்பாபொடித்திடுவாய்மாவதாக செயநீரால்மாவைக்கிண்டி, பாச்சப்பாகுப்பிதனில்பதனமாக பக்குவமாய்த்தானடைத்துமண்ணுஞ்செய்து, மூச்சப்பாதானடக்கசலாகைபோட்டு முறையமாய்ப்பாண்டமதிற்பதியவையே. ௯௮௭

வையப்பாஅடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டி வரிசையாய்முன்போலே [illegible] டுத்துமைந்தா, பையப்பாஅறுசாமமெரித்தபின்பு பக்குவமாய [illegible]

னைத்திருப்பும்போது, சையப்பாசாயாமல்நிதானமாக கைமுறையாய்திரு
கியபின்சலாவைவாங்கி,செய்யப்பாமேல்மூடிசீலைசெய்து திறமாகத்தீயெ
ரித்துஇறக்குவாயே. ௨௮௮

இறக்கியபின்ஆறவிட்டுஎடுத்துப்பாரு இறுகிவெகுவலுவாகஇருக்
கும்வீரம், உருக்கமுள்ளவீரமென்னவீரமென்றால் உத்தமமேசவ்வீரமி
துவேயாச்சு, கருக்கமென்றகருக்கவெல்லாம்வீரம்வீரங் கருவாகஇன்ன
மொருமடக்குக்கேளு, பெருக்கவேசவ்வீரக்கட்டிவாங்கி பெருமையுள்ள
செயநீரில்தோய்த்துப்போடே. ௨௮௯

போடப்பாவிமுகத்தில்பத்துமுறை தானும் புகழானவீரமதுஎன்ன
சொல்வேன்,நாடப்பாசெயநீரின்வலுவினாலே நாவடங்காவீரவலுவென்
னசொல்வேன், தேடப்பாவீரமென்னசிரமேதென்றால் சிவந்தமஞ்சள்நி
றமாகுமைந்தாபாரு, கூடப்பாமஞ்சள்நிறவீரனைத்தான் கொடுமையுள்ள
சுன்னமதில்சிகப்புமாச்சே. ௨௯௰

ஆச்சப்பா இவ்வீரங்கொச்சிவீரம் ஆரறிவார்கொச்சியுடஆழந்தன்
னை,நீச்சப்பாவெகுநீச்சுகளையேகாணோன் நினைத்தசுன்னமகாரமதுக்கா
யாகும், பாச்சடாகெவுனரசமணிக்குநல்ல பாங்கானசாரணைக்குமிதுவே
மூலம், வாச்சப்பாவேதையுடவீரம்வேணும் வலுவானநீர்மெழுக்குக்கா
கிதானே. ௨௯௧

தானென்றபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே சகலகலைக்ஞானமெலாமட
க்கம்பண்ணி, கோனென்றகுருமுறையுமடக்கண்ணி கோடானகோடிவி
த்தைதகுறியுஞ்சொல்லி, தேனென்றருசிபோலேஞானஞ்சொல்லி தெவி
ட்டாதபூரணத்தின்வகையுஞ்சொல்லி, மானென்றமவுனமென்றகுறியுஞ்
சொல்லி மனமடங்கவறிவுமிகவசனித்தேனே. ௨௯௨

வசனித்தஇந்நூல்தான்பெருநூற்கப்பா வண்மையுளசுருக்கமிதுப
ன்னிரண்டுநூறும், நிசனித்தசுருக்கமிதுகோடாகோடி. நீள்நிசையில்மெ
த்தவுண்டுகண்டுபாரு, பசனித்துப்பாராமல்கருவாய்ப்பாரு பார்க்கையி
லேயிந்தநூல்பருவப்பாரு,நிசனித்துகருவாகஇந்நூலை செகத்தோர்க்கு
ச்சொல்லாதேமனதாய்ப்பாரே. ௨௯௩

தொட்டிபாஷாணவைப்பு.

பாரப்பாதொட்டிபாஷாணந்தன்னை பண்பாகவைக்குமுறைபகரக்
கேளு,காரப்பாசினமுடன்பூரங்கூட்டி கருவாகவெடியுப்புகூடச்சேர்த்து,
சாரப்பாகுதமொடுகாகஞ்சேர்த்து தயவாகஅந்திடைக்குக்காந்தங்கூட்டி,
வீரப்பாதானடங்கவெண்கருவாலாட்டி மேன்மையுடனிருப்பகலில்வை
த்துமூடே. ௨௯௪

மூடப்பாசட்டியிற்குளிருப்புகலைவைத்து மூர்க்கமுடனுப்பிட்டுமே
லுமூடி, வீடப்பாபிலப்பதற்குஅடுப்பிலேற்றி விசையாகமுச்சாமமெரித்
துவாங்கி, பாடப்பாஒன்றுமிலையாறவிட்டு பக்குவமாயுடைத்தெடுக்க

மைந்தாகேளு, தேடப்பாதொட்டிபாஷாணமென்பார் செகத்தோர்க்குஇந்தமுறைதெரியாதன்றே. ௬௰௫

தெரியாதுதொட்டியுட்முறையைக்கேளு சிவசிவாநாதமதுதிரமாய்க்கட்டும், பரியானதங்கத்தால்குருவதாச்சு பழுப்பாகும்வெள்ளிசெம்பில்பதமாய்ப்பாரு, குறியானகுறியறிந்துகுருவைக்காத்து குணமானபூரணத்தைக்குறிப்பாய்க்கொண்டு, அரிதானஇந்நூலைப்போற்றுவோர்க்கு ஆச்சரியம்வெகுவித்தையறிவார்பாரே. ௬௰௬

பாரப்பாபங்கயத்தையறிவாய்பாரு பதுமமலர்பூரணத்தைப்பதமாய்க்கொள்ளு, தேரப்பாசெயலறிந்துதேறத்தேறி தேகவச்சிரகாயமதாயிருக்கவேணும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்கற்பக்கூறு அரகராசாயாதிகற்பமென்று, நேரப்பாஇலையறிந்துகொள்ளமாட்டார் நினைவறிந்துமனதறிந்துதிதானம்பாரே. ௬௰௭

பாவொன்றுஞ்சிவமென்றுமழல்தானென்றும் பார்தனையேகாக்கிரதோர்வாயுவென்றுங், காவொன்றுமாகாசசென்னியென்றுங் கருத்தாகத்தானிருந்துகருவைக்கண்டு, நேரொன்றுதானறிந்துஅஞ்சுமொன்றாய் நினைவாகப்பூசிக்கமைந்தாகேளு ஆவொன்றுவுனக்குநிகர்சொல்வாரையா அரகராஅடிமுடியைமறந்திடாதே. ௬௰௮

சிங்கிமுறை.

மறவாமல்சிங்கியுடமுறையைக்கேளு மகத்தானவெடியுப்புசீனங்கூட்டி, உறவானகாரமதுமூன்றுமொன்றாய் உத்தமனேயிதுக்குநிகர்சாகங்கூட்டி, திறமானவடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து செம்மையுளதுரசதுவுங்காலுங்கூட்டி, அறமானபூக்குகையில்வைத்துஊத அப்பனேயுருகியதுகுழம்பாய்சாரே. ௬௰௯

குழம்பானபதங்கண்டுபதமுஞ்சேர்த்து குறிப்பாகக்குகையெடுத்துமைந்தாநீயுந், தளமானதளந்தனிலேதளம்போக்கிறி தன்மையுடனதில்வார்க்கஇறுகும்போதில், நலமாகவுடைத்தெடுப்பாய்தண்டுதண்டாய் நன்மையுடமிருதாருசிங்கியாச்சு, வளமானசிங்கிதனையாறியப்போறார் மகத்தானவேதைக்குசிங்கியாச்சே. ௭௰

சிங்கியென்றசிங்கியுடமுறையைக்கேளு சிவசிவாசெம்புவெள்ளிப்பொன்தான்மூன்றும், அங்கமதாய்குகைதனிலேயுருகும்போது ஆதியக்தமென்றசிங்கியதிலேபோடு, பங்கமில்லாச்சிங்கமதுஆட்டைக்கண்ட பரிசாகமூன்றையுந்தான்கவ்வுமப்பா, சங்கையுடன்குகைதனிலேநாலுமொன்றாய் தன்மையுடனுருகியதுஒன்றும்பாரே. ௭௰௧

ஒன்றாகிஉருகிநின்றகளங்குதன்னை உடைத்துப்பார்மாப்போலேயுமிருமப்பா, நன்றாகஅப்பொடியைப்பதனம்பண்ணு நாட்டுவாய்செம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று, குன்றாதவயதென்னசொல்லப்போறேன் குருவானதங்கமடாமயங்காதையா, சென்றாடஅம்பலத்திறைநினைக்காட்டுஞ் சிவசிவாசிங்கிமுறைநன்றும்பாரே. ௭௰௨

சிங்கிமெழுகு.

பாரப்பாகட்டுமுறைசிங்கிவாங்கி பண்பாகக்கலவத்திலெபொடித்துக் கொண்டு, நேரப்பாஐங்கோலத்தயிலத்தாலே நினைவாகத்தானரைக்கும் போதினிற்றான், வாரப்பாருகமொடுரோகம்லிங்கம் வரிசையுள்ளகாந்தமுடனையுமொன்கூட்டி, சாரப்பாஅரைத்தெடுப்பாய்நாலுசாமம் சமர்த்தாகஅரைத்தெடுக்கமெழுகுமாச்சே. ௭௱௩

ஆச்சப்பாமெழுகிலொருகாணிதூக்கி அப்பனேவெள்ளியொருகாணிநூறில், பாச்சப்பா இம்மெழுகையென்னசொல்வேன் பகரறிதாய்துலங்குகின்றதங்கத்தாய்தான், நீச்சப்பாவெகுநீச்சுசொல்லம்போமோ நிலையில்லாக்காயமதைநிறுத்தவேண்டி, காச்சப்பாமூலமென்றகனலிற்றூனுங் கனகமென்னதேகம்வச்சிரகாயமாமே. ௭௱௪

காயாதிகற்பம்வல்லாரை.

காயமென்றகாயாதிகற்பந்தன்னைகருணைபெறச்சொல்லுகிறேனென்மைந்தாகேளு, நேயமுடன்வல்லாரையாறுமாதம் நிலைத்தொருஆழாக்குடாஆரூர்த்தின்கள், காககமாய்க்கொண்டுவந்துலர்த்திமைந்தா சமரசமாய்த்தூளாக்கிகலவத்திட்டு, மாழமென்றதூள்தனிலேகழிஞ்சிகொள்ள மாயாதுகாயமதுவலுவாய்ப்போச்சே. ௭௱௫

கடுக்காய்கற்பம்.

போச்சென்றுவிடாமலேதினமுங்கொண்டால் போகுமடாநரைதிரைகள்சாவேயில்லை, ஆச்சென்றுகடுக்காய்தான்வருஷமொன்று அப்பனேஅதின்முறையைச்சொல்லக்கேளு, வாச்சென்றுகடுக்காயைத்தகர்த்துக்கொண்டு வளமாகஅமுரியிலேஊறப்போட்டு, காச்சென்றுமூநாள்தான் காயப்போட்டு கணக்காகப்பத்துமுறைசுத்திசெய்யே. ௭௱௬

சுத்திசெய்தகடுக்காய்தான்செங்கடுக்காயாச்சு சுகமானகடுக்காய்தன்முறையைக்கேளு, பத்தியுடனிடித்துவடிகட்டிமைந்தா பாங்கானகரகமதில்பதனஞ்செய்து, புத்தியுடன்பூரணத்தைப்பணிந்துபோற்றி புனிதமுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, வெற்றிபெறக்கும்பகத்தினின்றுகொண்டு வேதாந்தகற்பமதைவிரும்பிக்கொள்ளே. ௭௱௭

பத்தியம்.

கொள்ளடாகாலையிலேவல்லாரைகொள்ளி கொண்டபின்புமதியமதிலுழுந்துகொள்ளு, தள்ளடாகடுக்காயைமாலைதன்னில் தாளில்வொருகடியளவாய்த்துணிந்துகொள்ளு, நள்ளடாமதியமதிலமுதுகொள்ளு நானென்றுசொல்லுகிறேனயக்குகேளு, பல்லுடனேகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி பாலகனேவிபூதியுந்தளமாய்ப்பூசே. ௭௱௮

பூசியேசொல்லெழுத்தைஒன்றாய்க்கூட்டி பூரணமாய்செய்தபின்பு ஆசனங்கொளளு, நேசமுடனமுதுகொள்ளுசிறுபயறுகொள்ளு நேர்மையுளசற்கரையும்பழமுங்கொள்ளு, வாசமுளபதார்த்தமெல்லாமகிழ்ந்துகொ

ள்ளு மகத்தானகடுக்காய்தான்வலுவாய்ப்பாரு,பாசடனுமுறைத்தபடியே நின்றால் பலிக்குமடாகாயசித்தியோகந்தானே. ௭௱௮

லிங்கக்கட்டு.

யோகமுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு வுண்மையுளலிங்கமுறை யுரைக்கக்கேளு, நாகமென்றகருநாகம்வங்கமொன்று நலமானசூதமொன் றுகுருத்தானென்று,பாகமென்றசீனமொன்றுஆதியங்கம் பசகுவமொன் றுகூட்டிக்கலவத்திட்டு,ஆகமென்றசெயநீராற்பொடித்துக்கொண்டு அப் பனேகுப்பியிட்டெரித்திடாயே. ௭௱௰

எரித்திடவேவிந்துநின்றதாரையோடி ஏகமென்றகம்பியதாயிறுகி நிற்கும், குறித்திடவேகுளிர்ந்தபின்புவுடைத்துப்பாரு கூர்மையுளக்குப் பிளவைப்பின்கம்பியாகும், தரிதநிரமேபோய்விடுமேலிங்கங்கண்டால் தன் மையுள்ளவிந்துவுடநாதமாகும், வருத்திமிசப்போர்த்திடுவாய்லிங்கந்தன் னை மகத்தானலிங்கமதின்வரிசைகேளே. ௭௧௧

கேளப்பாலிங்கமதைத்தங்கத்தூட்டி கெணிதமுடன்தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு,தேளப்பாகொட்டுதல்போல்வெள்ளிநூற்றில் தெவி ட்டாதலிங்கந்தங்கமொன்றுதாக்கி, கோளப்பாஅத்தங்கமென்னசொல் வேன் குறையற்றதங்கமடாகூர்ந்துபாரு,வேளப்பாஎரித்தசிவனெனக்கு ச்சொன்னார் வேதாந்தப்பணிரண்டுநூற்றில்தானே. ௭௧௨

தானென்றபணிரண்டுநூற்றைமைந்தா தாணிதனில்விள்ளாதேநா வாடாதே, கோனென்றகுருபாதமடுத்துக்காரு குருவானபெரியோரைவ ணங்கிமைந்தா,தேனென்றஅமுதமதுகொண்டால்மைந்தா தேகவச்சிரகா யமடாதிறஞ்சொன்னேனன், வீணென்றவீணருடன்வீண்பேசாதேவி ண்ணொளிக்குள்கண்ணொளியைமேவிப்பாரே. ௭௧௩

பாரப்பாமதியிருந்ததிரையைப்பாரு பக்குவமாய்த்தானறிந்தபரு வந்தன்னில், நேரப்பாகதிரிருந்ததிரையைப்பாரு நின்னிடத்தில்மாறின தைநினைவாய்கண்டு,தேரப்பாநின்மனதைஅறிவால்தேரு தேர்ந்ததினால் காயசித்திதிரமதாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சத்திசிவந்தன்னை அறிவான பெரியோர்களறிவார்பாரே. ௭௧௪

நாகமுறை.

பாரப்பாநாகமென்றமுறையைக்கேளு பக்குவமாய்சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா, தேரப்பாதேகமென்றவெண்ணாகந்தான் சேர்ந்துநின்ற கருநாகமுமிருமாச்சு, வேரப்பாஇருவகையுமொன்றேயாகும் வெடியுப்பு நாலிலொன்றுசூதம்ரெண்டுங்,காரப்பாகருவுப்புநாகப்புற்றுக் கல்லுப்புக் குண்டுமணிபருப்புங்கூட்டே. ௭௧௫

கூட்டியேயிடைசமனுய்க்கல்வத்திட்டு குருவானகருவாலேயாட்டிக் கொண்டு,மாட்டியேகுகைபிடித்துக்குகைக்குள்வைத்து மைந்தனேதுரு சிட்டுவுலையில்வைத்து, நாட்டியேயுலையில்வைத்தூதும்போது நன்மை

யுடனுருகியல்லோதெளியும்பாரு, வாட்டியேபதங்கண்டுதெளிந்துதானு ௭௧௫
ல் வயிரம்போல்கண்விழுந்தநாகமாச்சே.

நாகமென்றநாகமதையார்தான்காண்பார் நல்லோர்களறிவார்கள்மற்றோர்காணார், தேகமென்றதேகமதிலுயிர்தானின்ற திறமானவுடலாவிகாணார்காணார், பாதமென்றவுடலாவிதனக்குமைந்தா பண்பானபொருளதுவுங்காணமாட்டார், ஆகமென்றபொருளதனைக்கண்டாயானால் அப்பவல் ௭௧௬
லோவாதசித்திநாகமாச்சே.

ஆச்சப்பாநாகமதிலஞ்சவுண்டு அஞ்சானநாகமதில்ரெண்டைக்கேளு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லாகுகேது பிசகாமல்ரெண்டுமல்லோஒன்றைஒன்று, மூச்சப்பாபிடித்தல்லோகொன்றுபோடும் முனையானசுழிமுனையிலுயிருமாச்சு,காச்சப்பாகுகைதனிலேநாகமிட்டுகருவானசத்துருமி ௭௧௮
த்துருவைமாட்டே.

மாட்டினதோர்நாகமதுகட்டிப்போச்சு மகத்தானகுருவாச்சுமைந்தாகேளு, காட்டிகமாய்க்கட்டினதைத்தாரெடுத்து தன்மையுளமேருவிலேநாற்றுக்கொண்டு,மாட்டினதால்சேதியென்னசொல்லப்போறேன்நாகரதனமணியதுவுமொவ்வாதையா, தேட்டினதால்நாகமதைத்தேடவே ௭௧௯
ணுஞ் சிவசிவாவாசனைகயின்திரந்தான்பாரே.

பாரப்பாவுலகத்தில்வாதிசொல்லும்பார்த்தேனுன்காதாரக்கேட்டேனென்றும், வீரப்பாதானடைந்துசொல்லுஞ்சேதி விள்ளுகிறேன்புலத்தியனேமனதாய்க்கேளு,சாரப்பாபச்சிலையால்தங்கமாச்சு சாரமென்றவுமிழ்நீரால்தங்கமாச்சு, சாரப்பாகூதணிக்காத்தாற்பஸ்பம்பண்ணி கண்மூடிமுழி ௭௨௰
க்குமுன்னேதங்கமாச்சே.

தங்கமென்றதங்கமதுகுருத்தான்பண்ணி சனுதியிலேபத்துணாதான்மாற்றைக்கண்டேன்,'அங்கமுடனிமிஷத்தில்வேதைபோட்டார் அரகரமெண்ணதுவும்பொன்னாய்ப்போச்சு, சங்கையுடன்கண்டனென்றுசொல்வான்மட்டை தங்கமென்றஅங்கமதையறியாப்பாவி, பங்கமென்றவாய ௭௨௧
க்கைதைபேசும்பாவி பார்தனிலேலெத்தவுண்டுகண்டுதேறே.

பெரியோர்மகிமை.

கண்டுதேர்மனமுகந்துபேசவேண்டாம் கடக்கநின்றுஅகற்றிவிட்டுகருணைவக்கேளு,பண்டுடையபரமவொளிகண்டபேர்கள்'பதறுமல்வறுமையொத்திருப்பாரையா, தொண்டனெத்தொண்டரைப்போலுலகத்துள்ளே சுத்தமுள்ளமாணிடரைத்துலங்கிப்பார்த்து,அண்டர்பிரான்பரமருளை ௭௨௨
யவருக்கிந்து ஆகியந்தம்நடுமூன்றுமருள்செய்வாரே.

அருளானமுப்பொருளுமவருக்கிந்து அவர்தேசபிடையெல்லாமகற்றிக்கொண்டுஇருளானமாயகையெல்லாமகற்றிநல்ல வகாந்தசதிட்டைசெயவருக்கிந்து, பொருளானஅனுக்கிரகப்போதமீந்து புத்திமதிஇரண்டையுமேபோதித்தப்பா, மருளானவெளியடோதவிமேசெய்வார் மார்க்கமுள்ள ௭௨௩
[illegible]

பாரப்பா குருமுறையைக் காணவென்றால் பாடுமெத்தப் பாடுமெத்த மைந்தா மைந்தா, ஆரப்பா அறிவார்கள் குருமுறைதானப்பா அதற்கொரு இடம் பொருள்தானே வல்லேணும், நேரப்பா பொருளது வந்திட்டதானால் நேர்மையுடன் கிட்டுவதாகப்படியோ வென்றால், தேரப்பா வுலகமதில் சென்றுதேறி செகத்திலுள்ள நால்வகையிற் சாதியாமே. ௬௨௪

சாதியிலே எச்சாதியானாலென்ன தன்மையுள்ளவர்களிடஞ் சேர்ந்து கொண்டு, ஆதியிலே விட்டகுறைக்காரரென்று அவர்களுடனே சேர்ந்து சேர்ந்தாயானால், சோதியென்ற பொருளிவர் வெகுசாயப்பா சொன்னபடியாட்டி விக்குஞ்சோதிசோதி, வீதியென்ற இடப்பதிஞ்ஞற முழக்குள்ளே வீடுகட்டும் வகையதனை விளம்பக்கேளே. ௬௨௫

சமாதியிடம்.

கேளப்பா நானுன்குச் சதிரமாகக் கெணிதமுடன் வெட்டி நன்றாய்க் கல்லினாலே, வாளப்பா பூமியின் கீழறை மூன்றுகும் மாத்தான பூமியின் மேலை மூன்றுகுங், கோளப்பா வாராமற் கட்டித் தீர்த்து கூர்மையுடன் மெழுகு திற்குவளையைச் சேரு, காலப்பா மிலப்பதற்குள்ளறையில் மைந்தா கருஞ் சாந்தால் மெழுகி நல்லாய்க்கடிந்திடாயே. ௬௨௬

கடுத்தவனுத்தான தின்பின் மேல் போக்கெல்லாங் காங்கையுள்ள வெண்சாங்காற் பூசி மைந்தா, அடுத்தடுத்து நாலுதிரம் பூசி மைந்தா அடிவதுக்க நன்றாகத் தீர்த்துத் தீர்த்து, நடுத்திரமாய்க் காய்ந்தபின்பு அறைகட்குள்ளே நல்லதொரு சந்தனத்தின் கட்டை சீவி, வடுத்தவிராசாம் பிராணிப்பொடித்துச் சேர்த்து மைந்தனே அக்கினியிற் போடுபோடே. ௬௨௭

போட்டவுடனங்கே பெழும்பும் வாசந்தன்னை பொருந்தவே அறைத்து நன்றாய்ப் பூட்டுப்பூட்டு நாட்டமுடன் மண்டலந்தான் சென்றபின்பு நடுவாசல் தனில் நிறுத்தித் திட்டிதன்னைப் பூட்டை நன்றாய்த் திறந்து மிகவுறப்போட்டு புண்ணியனே தானமன்னதானஞ் செய்து, தேட்டமுடன் விட்டங்கே யிருந்துக் கொண்டு சிவசிவா பூரணத்தை நோக்கு நோக்கே. ௬௨௮

நோக்குவது பூரணத்தை பணிந்துகொண்டு நன்மையுள முப்பூவை முடித்துக் கொண்டு, ஆக்குவது அமுதரசவர்க்கத்தோடே அப்பனே அமுது கொண்டு கற்பங்கொண்டால், நாக்குநுனி அமுதரசமென்ன சொல்வேன் நாவடங்கப் பூசை பண்ணி நாட்டம் பார்த்து, வாக்குமனதொன்று சமுப்பூச் செய்ய வழலைமுறைதனை வழுத்துவ வழியைக் கேளே. ௬௨௯

முப்பூமுடிக்கும்வகை.

கேளப்பா அயமானவருக்குச் சட்டி கெணிதமுள்ள அயக்காந்தச் சட்டியொன்று, வேளப்பா காந்தமென்ற சட்டியொன்று விதடக்கும் நாகமதாற் சட்டியொன்று, தேளப்பா கருநாகச் சட்டியொன்று தெவிட்டாதவெள்ளை ஞானச் சட்டியொன்று, வாளப்பா அயச்செம்பாற் சட்டியொன்று மார்க்கமுள வெள்ளிதன்னாற் சட்டியொன்றே. ௬௩௰

ஒன்றானதங்கத்தாற்சட்டியொன்று வுத்தமமானபத்திரமும்ஒன்றாச்சு, அன்றானவக்கிரகபானபக்ஷம் அப்பனேவழிமுறையாயடக்கிக்கொண்டு, நன்றாகஅமுதரசவர்க்கங்கொள்ளு நன்மையுடன்கற்பமதுஅப்படியேகொள்ளு, குன்றாதமுப்பூவின்செய்கைமார்க்கங் கூறுகிறேன்வமுறையாய்க்கூர்ந்துகேளே. ௭௰

ஆதியுப்பு.

கேளப்பா ஆதியென்றசவுக்காரத்தைத்தெளிதமுடன்கொண்டுவந்து விந்துநீரால், காளப்பாதெசநாள்தான்தோய்த்துத்தோய்த்து நன்றாகர முகத்தில்காய்த்துதானால், நீளப்பாசாரமதிலுப்புசென்று நோனவழலையதுகல்லுப்பாச்சு, ஆளப்பா ஆதியென்றவுப்புமாச்சு அப்பனேநாதவிந்துவுப்புகேளே. ௭௰௨

நாதவிந்துப்பு.

உப்பானசத்திசிவமிரண்டுகூட்டி உடன்சேருபூரமுடன்நாதங்கூட்டி, செப்பானஅயம்உருக்குச்சட்டிதன்னில் சேர்க்கையுடனேவினமுங்கரைத்துவைத்தால், அப்பானதெளிவிறுத்துபாத்திரமெட்டில் அளவுவிட்டுரவிமுகத்தில்வைத்தால், வைப்பானவுப்பதுவுமெட்டாநாளில் கடுஞ்சாரவுப்பதுகால்வினையுந்தானே. ௭௰௩

விளைந்தவொருவுப்பதுக்குநாமங்கேளு விசையானசத்திசிவவுப்பதாச்சு, வளைந்தசிவசத்தியுப்பின்மார்க்கங்கேளு மகத்தானசிவத்தினடிசத்திகூட்டி, உளைந்தவருவுப்புடனேயிந்துகூட்டி உடன்சேர்த்துஅயக்காந்தச்சட்டிதன்னில், குழைத்துநன்றாய்க்கரைத்துத்தெளிவைமைந்தா கூர்மையுடன்பாத்திரத்திற்குணமாய்வாரே. ௭௰௪

வார்த்துநன்றாய்ரவிமுகத்தில்காயக்காய வளமையுள்ளவுப்பாகும்பத்தாநாளில், காத்துமிகவும்பெடுத்துவைத்துக்கொண்டு கலங்காமல்கிழமறையில்பதனம்பண்ணி, சேர்த்துமிகமுப்பூவுமொன்றாய்க்கூட்டி செயமானஅயமுருக்குச்சட்டிதன்னில், நாற்றிநன்றாய்ச்செயநீரில்கரைத்துமைந்தா துயவாகரவிமுகத்தில்காயப்போடே. ௭௰௫

போட்டவுடனுப்பாகுமைந்தாகேளு புசமானஅயக்காந்தச்சட்டிதன்னில், கெட்டமுடன்போட்டுநன்றாய்ச்செயநீர்வார்த்து திரளவேகரைத்துரவிமுகத்திற்போட்டு, நாட்டமுடனைவநாள்தானுப்பேயாகு நன்மையுடவுப்பெடுத்துச்சொல்லக்கேளு, வாட்டமிலாக்காந்தமதின்சட்டிதன்னில் வார்த்திடுவாய்ச்செயநீரைமைந்தபாரே. ௭௰௬

பாரானவுப்பெடுத்துக்கரைத்துமைந்தா பதிலாகரவிமுகத்தில்வைத்துப்போற்று, சேராகட்டாநாளுப்பேயாகும் நிசமாகவுப்பெடுத்துசொல்லக்கேளு வீரானநாகமதின்சட்டிதன்னில் விசையாகவுப்பிட்டுசெயநீர்வார்த்து கூறாகரவிமுகத்தில்வைத்தாயானால் குறையாதவுப்பாகுங்குருவாம்பாரே. ௭௰௭

பாரப்பாகருநாகச்சட்டிதன்னில் பக்குவமாயுப்பிட்டுசெயநீர்வார்த்து, சாரப்பாகரைத்திடுவாய்நன்றாய்மைந்தா தன்மையுடன்ரவிமுகத்தில்

வைத்துப்பார்க்க, தோப்பானமானாருப்போகும் தெவிட்டாதவுப்பதனை யெடுத்துமைந்தா, வேறப்பா வொன்றாகச்சட்டிக்குள்ளே வேணதையென்றவுப்பெடுத்துசெயநீர்பாச்சே. ௭௨௮

பாச்சென்றாய்க்கொத்துயிசவியில்வைத்தால் பரமானவுப்பாகுமாறாகாளில், காச்சியதோருப்பெடுத்துமைந்தா மைந்தா கருவின்னுஞ்சொல்லுகிறேன்கருதிக்கேளே, தாட்டியிலாதாப் பிரப்பாத்திரந்தன்னில் தயவாகவுப்பிட்டுச்செயநீர்வார்த்து, வாச்சுதென்றுகளைத் திவாய்நன்றாய்மைந்தா யகத்தானாவிமூகத்தில்வைத்துப்பாரே. ௭௨௯

பார்க்கவே அஞ்சாநாள்காரமேறி பசுமையென்றவுப்பாகுமைந்தா மைந்தா, ஏற்கவேயுப்பெடுத்துமைந்தாகேளு ஏகாந்தவெள்ளியென்றசட்டிதன்னில், மார்க்கமுடனுப்பிட்டுசெயநீர்வார்த்து மகாமடங்காவிமூகத்தில்வைத்துமைந்தா, சேர்க்கையுடனாலாநாளுப்போகுஞ் சிவசிவா இதின்பெருமைசெப்பக்கேளே. ௭௩௰

கேளப்பாசத்திவமுப்போச்சு செம்மகனேயுப்பெடுத்துசொல்லக்கேளு, ஆளப்பாதங்கமென்றசட்டிக்குள்ளே வரிசையுடனுப்பிட்டுசெயநீர்குத்தி, ஆனப்பா விமூகன்றாய்சவியில்காய்ந்தால் அப்பனேமதுவடியுஞ்செயநீர்குத்தி, தானப்பாமூன்றுநாள்காய்ந்துதானால் நாதமென்றவுப்பாகுந்நாதமாமே. ௭௩௧

நாதாந்தவழலை.

நாதமென்றவுப்பதுக்குநாமங்கேளு நாதாந்தவழலைசவுக்காரமென்பார், போதமென்றபூரணத்திருப்பென்பார்கள் புகழ்க்காரசாரமென்றவணைமென்பார், கீதமென்றதுவானமுப்புவென்பார் சிலைத்தநுப்பு மென்பாடியவெதென்பார், பாதமென்றஅடியென்பார் முடியமென்பார் பராபரத்தினருள்காட்டும்பசுமைதானே. ௭௩௨

தானென்றபூரணத்திலுப்பால்மைந்தா சதகோடிசித்துவித ஆடலையும், வீணென்றமாளிடர்களுப்பைக்காணார் விண்ணென்றமாசகப்பூவிலொன்றும், தேனென்றமதுவென்றுங்காணுவார்தான் நிலைத்தகோதகவுப்பையறியவென்று, நானென்ற அணலைத்தாக்கெண்ணோர்க்கடி கயந்தாசக்காட்டியவனிடத்திலதானே. ௭௩௩

தானப்பா மாதவிடாய்தன்னைவாங்கி தவிராமலுப்பிடுப்பேனென்பார்மாண்பர், வீணப்பா கல்லுப்பை நாதமென்பார் வீறுவசவுப்பிலைநாதமென்பார், காணப்பா வெடியுப்பை நாதமென்பார் காக்கின்ற பூநீறப்பைநாதமென்பார், நேரணப்பா வெகுவாகப்பார்ப்பார்பாலர் கந்தாய்ப்பார்க்குநாதமுறையறிவார்தானே. ௭௩௪

தானென்ற நாதமுறையறியவென்றால் தப்பாதுவெகுபாடுபாடுமேத்த, கோவென்றசற்குருவால்காட்டவேணும் குறிப்பாகச்சூக்ஷமுறையறியவேணுந், தேனென்ற இடம்வேணும் பொருள்தான்வேணுஞ் சிந்தைமனதொன்றாய்ச்செனிவேணும், மானென்ற மனதுஅதிபூச்சுத்தாலே மகத்தானநாதமதையறியலாமே. ௭௩௫

ஆரப்பாநாதவிந்துசெயல்தான்காணார் அரகராகுருவிடத்திற்காணலாகுந், தாமப்பாவிந்துவிலேநாதமென்றுந் தயவானநாதவிலேப்போகமென்றும், நாமப்பாவென்றசொல்நாதம்நாதம் நாட்டினேனிந்நூலில்நாதவாழ்வு, ஓமப்பாசொல்லதுபோலொருநூல்சொல்லா தொடக்கமென்றஇந்நூல்தான்குருநூலாமே. ௭௬௬

நூலானஇந்நூற்பன்னிரண்டுநூறு நுணுக்கமுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணி, காரணபன்னிரண்டுகலையின்மார்க்கங் கடக்காமலிந்நூலாற்கண்டலாகும், ஆளானஆண்பிள்ளைகள்நூலைக்காப்பார் அமர்ந்தநிலைசித்தனென்றுபன்னிரண்டுங்காப்பார், நாளானதினம்பார்த்துவாசிபார்த்து நாதவிந்துநிலைபார்த்துநாட்டம்பாரே. ௭௬௭

நாட்டமுடனுதவுப்பைநாதநீரால் நன்றாகத்தானாட்டிப்பில்லைசெய்து, தேட்டமுடன்ரவிமுகத்தில்காயப்போட்டு செம்மையாயோட்டில்வைத்தே தொடுமூடி, கட்டியாய்மண்சீலைவலுவாச்செய்து தாழவெட்டிஎருபாப்பிப்புடத்தைப்போட்டால், வாட்டமிலாநாதவுப்புச்சுன்னமாகு மகத்தானமுப்பூவின்மார்க்கங்கேளே. ௭௬௮

முப்பூச்செயநீர்.

கேளப்பாமுப்பூவில்சாரஞ்சேர்த்து கிண்ணமென்றபீங்கானில்பனியில்வைத்தால், நீளப்பாசலமகிமைஎன்னசொல்வேன் நீயானசலந்தனிலேமைந்தாகேளு, வாளப்பாவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து மகத்தானசீர்தனிலேஆவிப்பாரு, கூழப்பாபோலவுமேசிவந்துகாணுங் கூர்மையுள்ளவுப்பதுவுங்கட்டிப்போச்சே. ௭௬௯

கட்டிநின்றசலமதிலேமுறையைக்கேளு கருவானகுருசெயாமெங்கம்வீரம், இட்டமுள்ளகெந்திசிலைகாரம்பூரஞ் சிறப்பானகௌரியுடபாஷாணங்கள், சட்டமுள்ளநவாச்சாரஞ்சீனிக்காரஞ் சாந்தமுள்ளபொரிக்காரம்வெடியுப்போடு, அட்டியில்லாச்சருக்கானசரக்கெல்லாந்தான் அப்பனேசுருக்கிடவேகட்டிப்போச்சே. ௭௭௦

போச்சென்றுவிடுகாதேசெயநீர்தன்னில் பொல்லாதநாகமுடன்னருநாகந்தா, வீச்சென்றுவெண்ணைகந்தியிவைகளெல்லா மோகத்தாலுருக்கிச்சாய்த்தாயானால், வீச்சென்றவேகமெலாமடங்கிக்கட்டி வீறடங்கக்கட்டுமடாமைந்தாமைந்தா, பாச்சென்றகாந்தமதைத்தோய்த்துந்தேய்த்துப் பதிவாகப்புடம்போடநாஞ்சாமே. ௭௭௧

நாஞ்சாமப்பிரேகந்தோய்த்துவாட்டி என்னசொல்வேனுளிமடக்கிக்கட்டுங்கட்டுங், காரஞ்சாஞ்சாஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் கருவானவுபரசங்கள்சுத்தேயாகும், வீரஞ்சாம்பூரஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் வீறடங்காச்சரக்கெல்லாம்விளைந்துபோகுந், தாரஞ்சாஞ்சகலசரக்கெல்லாஞ்சாகுந் தன்மையுள்ளகட்டுவகைசெயநீராச்சே. ௭௭௨

மெழுகுவகை.

ஆச்சப்பாகட்டுவகைசெயநீர்சொல்லி அதிலடங்கும்சரக்குவகையெல்லாஞ்சொல்லி, காச்சப்பாமெழுகுவகைசெயநீர்கேளு கருவானகட்

டுவகைசெயநீர்தன்னில், பாச்சப்பாகட்டிநின்றசாரங்காரம் பாங்கானவீர
மூடன்பூரம்நாலுந், தேச்சப்பாபொடித்தானன்றாய்த்தூவிப்பாரு சிவசிவா
மஞ்சள்நிறம்செயநீராச்சே. ௭௱௩

நீரானசெயநீரில் முன்னேசொன்ன நிசமானகட்டுவகைசரக்கையெ
ல்லாம், ஆரானநீர்தனிலே அமுக்கிவைத்து அப்பனேவிளக்கொளியில்வா
ட்டிநுக்கால், கூரானசாரமெல்லாஞ்சாக்கிற்சென்று கொளுகொளெனவெ
றும்பியதாமெழுகுபோலே, வாரானமஞ்சள்நிறமெழுகுதன்னை வகைசவகை
யாய்ப்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே. ௭௱௪

போற்றியேமெழுகுவகைசெயநீர்சொல்லி புதுமையுள்ளகைப்பா
கம்பூணச்சொல்லி,தேற்றியேசெயவகையுந்தேறச்சொல்லி தேகவச்சிர
காயமதாயிருப்பதற்கு, வாழ்த்தியேஆதியந்தவழியுஞ்சொன்னேன் வரி
சையுள்ளபூரணமாம்வகையுஞ்சொன்னேன், ஆத்தியேஅறிவுருவுநேயர்நி
ன்றால் அப்பவல்லோதசநாதமறியலாமே. ௭௱௫

செந்தூரவகை.

ஆமப்பாகட்டுவகைநீருஞ்சொல்லி அதின்பிறகுமெழுகுவகைசெய
நீர்சொன்னேன், நாமப்பாசெந்தூரஞ்செயநீர்சொல்வேன் நன்மையுள்ளபு
லத்தியனேநன்றாய்க்கேளு,தாமப்பாமெழுகுவகைசெயநீரோடே தவிர
மல்கட்டுவகைசெயநீர்கூட்டி, வாமப்பாபிங்காலிவிட்டுநல்ல மதியானசா
வீதனிலேவைத்துப்பாரே. ௭௱௬

பார்க்கவேசொன்னவகைநீருங்கூட்ட பகைமையுள்ளசெந்தூரஞ்சிவந்
துபோகும், ஏற்கவேயிந்நீரில்வகையைக்கேளு இன்பமுடன்கூட்டிவைத்
தசரக்கிலமைந்தா,காக்கவேயெச்சரக்குங்கலைத்திட்டு கட்டிநின்றசமது
ம்பிடைதான்விட்டு,சேர்க்கையுடன்கட்டிநின்றசெந்திதன்னில் செம்மை
யுடனொளிவொன்றதனிற்சேரே. ௭௱௭

சேர்த்ததன்றாசப்பொடித்துச்செந்நீர்விட்டு திறமாகஅரைத்தாதன்
றாய்பில்லைபண்ணி,போற்றியேரவிதனில்காயப்போட்டுபுதுமையுடனே
ட்டில்வைத்துஒடுமூடி, தேற்றியேமண்சீலைதுவாய்ச்செய்து செம்மை
யுடனேதானமாய்புடத்தைப்போடு, சாற்றுவாயிரவற்குவடையாலேசாற்றி த
ன்மையுடன்பூசைபண்ணியெடுத்துப்பாரே. ௭௱௮

பாரப்பாசெந்தூரங்கண்டுகொள்ளாத பதனமாய்சிமிழதனில்வைத்
துக்கொண்டு, சேரப்பாசரக்குகளையிப்படியேசெய்தால் செந்தூரம்போ
ய்யாதுசெம்மையாகும், ஆரப்பாஅறிவார்செந்தூரப்போக்கு ஆதியந்தம
றிந்தவரேஅறிவாரப்பா, காரப்பாதானிருக்குமொடுக்கந்தன்னில் கருவா
னசெந்தூரமதைத்துப்போற்றே. ௭௱௯

போற்றப்பாபணிவிடைதானுட்கொண்டேதான் பூரணத்தைப்பற்
றிமனதறிவால்நின்று,பார்த்தப்பாசகஸ்ராரமும்பண்ணி பதிவானகும்ப
கத்தில்நின்றுகொண்டு,சார்ந்தப்பாவகைவகையாய்செய்திறாட்டு கனகம

தானென்றசொல்லின்மைந்தமைந்தா ஆர்த்தப்பாசிவயோகிகளுக்குநல்ல அன்பானவனிமேலோர்க்குமிந்தப்போடே. ௭௱

போடப்பாசிவயோகிகளிமேலோர்க்குந்தான் புத்திமனதொன்றாகத் தாழ்மைமைந்தா, நாடப்பாசிவபூசைபிதானுக்கும் நன்மையிலாமாந்தருக்கு ஈந்தாயானால், கோடப்பாதெளிந்திடுக்காணப்பாசொன்னேன் கோடானுக்கு தானமதாகுணமாய்ச்செய்து, தேடப்பாசிவயோகவாழ்வுதன்னை தேடிவதுபூரணத்திறநேடுநேடே. ௭௱௧

தேட்டமென்னபூரணமேமெய்யவர்தெய்வத் தெளிட்டாதபூரணத்தைக்கொண்டாயானால், வாட்டமென்னதேகமப்பாவச்சிரகாயம் வடிவாமபூரணத்தைமறந்தாயானால், ஆட்டமென்றவாட்டமெல்லாமடக்கிப்போகும் அதின்பிறகுளன்னசெய்வாயையாவையா, நாட்டமென்றபூரணத்தைப்பூசைபண்ணி நன்மையுள்ளபற்பலசைநாட்டங்கேளே. ௭௱௨

பஸ்பவகை.

கேளப்பாசெந்நீருங்கட்டுவகைநீரும் கின்னமென்றபின்காணிற்சரிராய்வார்க்கு, வாளப்பாவிதனிலேவைத்துப்பாரு மகத்தானதீரதுவும் வெண்ணீராகும், ஆளப்பாவிந்துவென்றசரக்கையாட்டி அதில்விடுவாயவ்வமென்றசரக்கைத்தானும், மாளப்பாஅரைத்திடுவாய்வெந்நீர்விட்டு மணமடங்கஅரைத்துநல்லவட்டுபண்ணே. ௭௱௩

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்து பதிவாகமேலேமூடியமூடி, உண்ணியதுபோகாமல்மண்ணுஞ்செய்து ஒருமுழத்திற்குழிவெட்டிபுடதனைப்போடு, தண்ணிமையாய்ப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு தன்மையுடனீறியதுதவளநிறமாகும், வன்னியணின்றதொருநாதவுப்பால் மகத்தானசரக்கெல்லாம்பஸ்பமாச்சே. ௭௱௪

ஆச்சப்பாபஸ்பமென்றுமகிழ்ந்திடாம லையானகுகைதனிலேவையத்துப்போற்றி, பாச்சப்பாபணவிடைதானகத்துள்ளேதான் பத்தியுடன்கொண்டிடுவாயமேகம், காச்சப்பாயனைக்கல்லுறைக்கலைத்தாண்டி கற்பூரதீபமதிற்கருத்தைவைத்து, மூச்சப்பாதானிறுத்திமுழிக்கப்பார்த்து முக்காலுங்கோசகபூரமும்பண்ணே. ௭௱௫

பண்ணியதோர்பஸ்பத்தின்பலனைக்கேளு பக்குவமாய்செப்பதிலேநாற்றுக்கொண்டு, தன்னிமையாய்ப்பணிந்துபஸ்பம்பணவிடைதானெடுத்து தாயானசெப்பதிலேயூட்டிப்பாரு, விண்ணிறைந்தகயிலாசங்கொள்ளையாக்க வெண்ணெயென்றவெள்ளிவித்தைதயதிகமானால், புண்ணியமாய்சிவயோகியெளியோர்க்குத்தான் புத்தியுடன்தானதர்மம்புகழ்ந்துசெய்யே.

செய்யப்பாமனதாகளிகூர்ந்தாநன்றாய் சிவயோகிதங்களுக்குஅன்னமீவாய், பெய்யப்பாஅவரவர்கள்மனதின்படிசெய்தால் வெகுகோடிதவமகிமையிருந்துசேரும், தையப்பாவுதவுவதுசிவத்தின்கூறு கருணையுடன்சிவமதுவேசெய்தாயானால், தையப்பாதவமதுதான்கைக்குள்ளாகும் தன்மையுடனன்மையதாயிருந்துவாழே. ௭௱௭

கடிவினையமுது.

வாழ்வதற்கு இன்னமொருவளமைசேரு மார்க்கமுடனேயான அமுர்தங்கொண்டால், காலனுக்குக்கண்டலங்குங்காமனைப்போக்குங் கருத்துமிகத்தான்வளருங்கருணைசேரு, மேல்வனுக்குடநிமைகாய்பிமுண்டாகு மெய்யிலுளதேய்க்கவெல்லாம்விலக்கிப்போகும், ஆல்வதற்குக்குருவுதவியதிகமுண்டாம் அரகாரமேவான அமுர்தங்கொள்ளே. ௭௧௮

பூரணமகிமை.

கொள்ளப்பா ஆண்டொன்றில்சித்தியாகுங் குவைமாதஇன்னமொருகுறியைக்கேளு, விள்ளப்பாசொல்வதற்குநாவுண்டோசொல விசையானசத்திபடிமூலமாங்கி, நாளப்பாதினம்பார்த்து அமுர்தந்தாடே வல்லமைதாயுட்கொண்டுவிட்டால்மைந்தா, சாலப்பாபிலத்துதடாமூலவன்னியாலே கலங்காதுவாசிநன்றாய்க்கட்டிப்போமே. ௭௧௯

சட்டிப்போம்வாசியதுசடக்காதப்பா காலவனைமூலவாநிற்கலங்காதுடுங், குட்டிப்பார்தேசமதுகுலமுந்துகாணுங் குருவானதேகமதுசற்பூரம்வீசும், வெட்டிப்பார்தேசமது அசையாதையா வெகுகோடிபதைக்குமொருமெய்யாய்நிற்குங், தட்டாதஅவமிருத்துதட்டிப்போகுந் தயவானபூரணத்தின்தன்மைதானே. ௭௨௦

தானென்றும்நானென்றும்வேறுண்டோசொல் தானவனுக்கின்றுதடாமூலவன்னி, கோனென்றகுருவானவன்னிதன்னை கூர்மையுடன்கண்டுமனைதொன்றாய்நின்றால், தேனென்றஅமுர்தமது அருவிபாயுந் தெவிட்டாதஅமுர்தம்தெய்வந்தெய்வம், விண்ணென்றுதெய்வமதைசொன்னானால் விண்டெறிக்கும்விண்டெறிக்குமெய்சொன்னேனே. ௭௨௧

சொன்னதோருஇந்தநூல்மைந்தாகேளு குருவமுள்ளஆயிரத்திருநூறுகும், முன்னோர்கள்மொழிந்தவொருநூல்சட்கெல்லா முகமானகுருநூலாயிந்நூல்மைந்தா, கண்ணுனைகண்மணிபோலிந்நூல்தன்னை காட்டாதேமாணிடர்க்குக்காட்டினக்கால், விண்ணோர்கள்சபமதுவவாரிவார்விவேகமுளபுலத்தியனேநூல்காட்டாதே. ௭௨௨

நூல்காட்டவேணுமெனச்சித்தர்கூடி நானுக்கமினாநானுக்கமது செய்தாரானால், நாள்காட்டியவர்களுக்குநன்மைகூறி நாட்டமிரைப்பேர்கனோமாரணைமேசெய்வாய், கால்காட்டிக்கேசரயாமித்தைப்பாரு காவியமாயித்தைக்கருத்தாய்ப்பாரு, சேல்காட்டிசமாதிகதப்பதிட்டைபாரு சிவசிவாஎன்னுடையஞானப்பாரே, ௭௨௩

பாரப்பாஅண்டபிரண்டமெல்லாம் பண்பாகப்பூரணத்திலொடுக்குமையா, ஆரப்பாஅறிவார்கள்பூரணத்திநேர்மை அரகாதகசாதமார்தான்காண்பார், காரப்பாமூலயதிற்கருத்தைதனைத்து சபலமென்றஆயிரத்தெண்ணிதனைப்போற்றி, தேரப்பாதேர்ந்துநீஅமுர்தங்கொள்ளு சிவசிவாகயிலாசந்தேகமாமே. ௭௨௪

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்றவுகமறியார்சித்தர்கோடி சிவவேடங்காணாதிருட்டுச்சித்தர், ஆதமென்றநூல்முறையைப்பற்றிநின்று அலைவார்களவாய்புலம்பி அருளைக்காணார், பாகமென்றசுவையறிவார்பாதகர்கள்மெத்த பாலறியாப்பாலருந்தும்பாவிமார்கள், ஏகபரவஸ்துவென்பான்யோகமென்பான் எட்டிரண்டுமறியாதகுருடன்தானே. ௭௭௫

தானென்றதத்துவத்தையறியாமூடர் தன்மையென்றசொல்லறியார்தருகுறும்பர், நானென்றமதமேதான்பேசிப்பேசி நல்லோரைத்தான்பழிக்குங்கலைவிலாதான், கோனென்றசற்குருவையறியாதானுங் கூசாமல்சாராயவெறியால்மைந்தா, ஆணென்றும்பெண்ணென்றுமறியாமல்தான் அகப்பிடித்தபட்டிகளையடுத்திடாதே. ௭௭௬

அடுத்துமெள்ளமுப்பூவின்விபரங்கேட்பான் அதின்பிறகுவேதைமுகமென்னவென்பான், நடுத்தாயாய்சரக்குவகைபஸ்பங்கேட்பான் நலமானசெந்தூரமுறையைக்கேட்பான், கடுத்தொருமெழுகுவகையென்னவென்பான் கருவானசரக்குவைப்புமுறைதான்கேட்பான், விடுத்துயிதைச்சொல்லாட்டால்போய்போம்என்பான் விதியுண்டானால்வருமென்றெண்ணான்பாவி. ௭௭௭

எண்ணமல்லாலெண்ணியெண்ணிமனதுநொந்து இடைந்துமிகக்கலந்தஒருபாவிமார்கள், கண்ணணைகண்பார்த்துகனலைத்தூண்டி கற்பூரதீபமதிற்கருத்தைவைத்து, பண்ணுரேசகபூரகமும்பண்ணி பதிவானகும்பகத்தில்பதியமாட்டார், தன்னைதன்பெருமைதனையேயெண்ணி தானவனுமென்றதுறைதனைக்காணார். ௭௭௮

காணமல்கருத்தழிந்தமடையர்மெத்தகர்மவினைதீராதகழுதைமாண்பர், வீணானவாய்மொழிகள்மெத்தப்பேசி வேதமென்னசித்தாந்தமென்னவென்பான், கோணைநருபகத்தைக்காணாமாந்தர் குவலயத்தில்மெத்தவுண்டுகண்டுதேறு, தேறினமதியமுதம்பானம்பண்ணு திரமானசிந்தையதாய்ஞானம்பாரே. ௭௭௯

ஞானமென்னபுருவமையமழுத்திப்பாரு நத்தியொளிப்பிரகாசஞ்சோதிசோதி, மோனமென்னபிரணவமேநாதம்நாத முக்காலுநாதயதில்விந்துவிந்து, பானமென்னநாதவிந்துரெண்டுங்கூடிப் பாஞ்சவிடம்பரமானபூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்தரத்தில்நாதவோசை மகத்தானஓசையடாநாதமாமே. ௭௮௦

தாளகக்கட்டு.

சாதமென்னதாளகத்தின்கட்டுசொல்வேன் நலமானவிந்துவுடனேதுத்தஞ்சேர்த்து, பாதமென்றஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து பாங்கானவெடியுப்புமனைசாரஞ்சேர்த்து, சேதமென்றபழச்சாற்றால்கலைத்தாட்டி நிசமானதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி, வாதமென்றபிரிதிவியால்சீலைசெய்து வலுவாகவிழுகத்திலுலர்த்திடாயே. ௭௮௧

உலர்ந்தவொருகவசமதானன்றாய்க்காய்ந்தால் உத்தமமேயொருவடக்கி
ப்புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு அப்பலேகா
ளகந்தான்ரவிபோல்கட்டும், தளர்ந்துமிகவாடாதேகொல்லைக்கேளு தன்
மையுடனேதீர்விட்டுஆட்டி, மலர்ந்தவொருமரியதாட்டிநப்பூமியைந்த
னேபோட்டில்வைத்துசீலைசெய்யே. ௭௮௨

செய்யப்பாஎருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு செப்பமையுளதகடதுவும்
தீறிப்போகும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பலன்கள்கேளு மேகமொன்ற
ரோகத்துக்குதானிய, பையப்பாமேகமெல்லாம்பறந்துபோகும் பஸ்ப
மதின்செயல்தன்னைப்பகரக்கேளு, வையப்பாசமதூளைக்கூர்த்தியெசய்துவா
காணகலவைத்திலூற்றிடாயே. ௭௮௩

ஊற்றியதோரசமதனிலப்பத்துக்கொண்டு வித்தமசேயல்மதனுடன்
றுபோடு, தேற்றியேவாய்சேரவிட்டுஆட்ட கொதிவரசமதவும்வாலேயாச்
சு, போற்றியேவாலேரசம்பதனைப்பண்ணி புடக்கியேதைகுழிறையப்பு
கலக்கேளு, வாத்தியேயரித்தகட்டில்தடவிநன்றாய் வரிசையுடன்புடம்
போடவளமைகேளே. ௭௮௪

கேளப்பாவட்டமதாயோட்டியதகனிதழுடன் செய்யவொன்றுபொ
டியாப்பி, தாளப்பாதகடுவைத்தபொடிபரப்பி தன்மையுடன்மேமூடிதய
வாய்மூடி, மூளப்பாஎருவடக்கிஅஞ்சிமூட்டி மூக்காலுஞ்சற்றிவர்தமு
க்கேனின்று, ஆளப்பாஅன்பாசப்பொடித்தகின்று அனலாறியெடுத்து
ப்பார்குருவாய்ப்போமே. ௭௮௫

குருவானபரித்தகட்டையெடுத்துப்பார்க்கில் குருபரமாய்விந்துவென
த்தோற்றமாகும், பருவமுடனடைத்திடவேசோறுக்கிப்போகும் பரமா
னகுருவப்பாபதனம்பண்ணு, திருவானசெம்பதிலேநூற்றுக்கொண்டு
செம்மையுடன்கொடுத்திடவேதன்மையாகும், கருவானவெள்ளியிலேநூ
ற்றுக்கொண்டு கணக்காகக்கொடுத்திடவேவணக்கமாமே. ௭௮௬

வணக்கமுடன்குருவிலேயருபணந்தான்றூக்கி மகத்தானவெள்ளி
செம்புகணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன்கொடுத்திடவேமாற்றுப்பத்
தாய் இருக்குமடாபுலத்தியனேயிணக்கிப்பாரு, தனக்குமிகுகிடைத்த
பொருளென்றேநீயுந்தானிருந்துமொக்கதில்பதனம்பண்ணி மணக்கு
மிதுபொருளதனைசிவயோகிக்கு மனமகிழக்குருபூசைசெய்குவாயே. ()

செய்வதுதான்மனதாருணமாகவேணுஞ் சிவபூசைகுருபூசைசெ
ய்யவேணுஞ், தெய்வமென்றசிவயோகிதனக்குமைந்தா சிந்தையனதோ
ன்றிகடக்கவேணும், சைவமென்றநெறிதனிலேநிற்கவேணுஞ் சங்கற்
பவிகற்பமெலாந்தள்ளவேணு, மெய்வலுவாய்மனதைதேர்நடக்கவேணு
ம் மேல்வரம்புநிழ்னார்புயெய்யிற்காலே. ௭௮௮

காணப்பாவுலகத்தோரொத்துவாழ்ந்து கமலமென்றஆயிரதளிகண்
மைநற்குருவேனே, தேனப்பாபோலவுமேஅமுதகிரணஞ் சிவசிவாயவேந்த
வருந்தெர்காணாவென்றுசெ, ஊனப்பா [illegible]

ய்நி

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்றவகமறியார்சித்தர்கோடி சிவவேடங்காணாதிருட்டுச்
சித்தர், ஆகமென்றநூல்முறையைப்பற்றிநின்று அலைவார்களவாய்புலம்பி
அருளைக்காணார், பாகமென்றசுவையறிவார்பாதகர்கள்மெத்த பாலறியா
ப்பாலருந்தும்பாவிமார்கள், ஏகபரவஸ்துவென்பான்யோகமென்பான் எட்
டிரண்டுமறியாதகுருடன்தானே. ௭௫

தானென்றதத்துவத்தையறியாமூடர் தன்மையென்றசொல்லறி
யார்தருக்குறும்பர், நானென்றமதமேதான்பேசிப்பேசி நல்லோரைத்தான்
பழிக்குங்கலியிலாதான், கோனென்றசற்குருவையறியாதானுங் கூசாமல்
சாராயவெறியால்மைந்தா, ஆணென்றும்பெண்ணென்றுமறியாமல்தான்
அகப்பிடித்தபட்டிகளையடுத்திடாதே. ௭௬

அடுத்துமெள்ளமூப்பூசின்விபரங்கேட்பான் அதின்பிறகுவேதை
முகம்என்னவென்பான், நடுத்தாயாய்சரக்குவகைபஸ்பங்கேட்பான் நலமா
னசெந்தூரமுறையைக்கேட்பான், கடுத்ததொருமெழுகுவகையென்னவெ
ன்பான் கருவானசரக்குவைப்புமுறைதான்கேட்பான்; விடுத்துமிகச்சொ
ல்லாட்டால்போய்போம்என்பான் விதியுண்டானால்வருமென்றெண்ணும்
பாவி. ௭௭

எண்ணமல்எண்ணிஎண்ணிமனதுநொந்து இளைத்துமிகக்கலைந்தகு
ருபாவிமார்கள், கண்ணானகண்பார்த்துகனலைத்தூண்டி கற்பூரதீபமதிற்க
ருத்தைவைத்து, பண்ணானரசகற்பமுப்பண்ணி பதிவானகும்பகத்தி
ல்பதியமாட்டார், தண்ணானதன்பெருமைதனையேஎண்ணி தானவனாமெ
ன்றதுறைதனைக்காணார். ௭௮

காணாமல்கருத்தழிந்தமடையர்மெத்தகர்மவினைதீராதகழுதைமாண்
பர், வீணானவாய்மொழிகள்மெத்தப்பேசி வேதமென்னசித்தாந்தமென்
னவென்பான், கோணாததுருபதத்தைக்காணமாந்தர் குவலயத்தில்மெத்
தவுண்டுகண்டுதேறு, தேனானமதியமுதம்பானம்பண்ணு திரமானசிந்தை
யதாய்ஞானம்பாரே. ௭௯

ஞானமென்னபுருவமையமழுத்திப்பாரு நந்தியொளிப்பிரகாசஞ்
சோதிசோதி, மோனமென்னபிரணவமேநாதம்நாத முக்காலுநாதயதில்வி
ந்துவிந்து, பானமென்னநாதவிந்துசொன்னெங்கூடிப் பாஞ்சவிடம்பரமான
பூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்தரத்தில்காதவோசை மகத்தானஓசை
யடாநாதமாமே. ௮௰

தாளகக்கட்டு.

ஈதமென்னதாளகத்தின்கட்டுசொல்வேன் நலமானவிந்துவுடனாத
ஞ்சேர்த்து, பாதமென்றஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து பாங்கானவெடியுட
னேகாரஞ்சேர்த்து, நீதமென்றபழச்சாற்றால்கலைந்தாட்டி நிசமானதாள
கத்துக்கங்கிபூட்டி, வாதமென்றபிரிதிவியாலசீலைசெய்து வனுவாகவிமுக
த்திலுலர்த்திடாயே. ௮௧

உலர்ந்தவொருகவசமதூரன்றாய்க்காய்ந்தால் உகந்தமேனௌருவடக்கி
ப்புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு அப்பவேவசா
ளநந்தான்ரவிபோல்கட்டும், தளர்ந்துமிகவாடாதேசொல்லக்கேளு தன்
மையுடனுதிர்விட்டுஆட்டி, மலர்ந்தவொருபாரியதநாட்டுப்பூனி வைத்த
னேபோட்டில்லைத்துசிலைசெய்யே. ௭௮௨

செய்யப்பாஎருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு செய்மையுளதகடதவம்
கீறிப்போகும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பஸ்பந்தன்னை மேகமென்ற
ரோகத்துக்கிதுதானிய, பையப்பாமேகமெல்லாம்பறந்துபோகும் பஸ்ப
மதின்செயல்தன்னைப்பகரக்கேளு, வையப்பாசமதையைச்சுத்திசெய்துவா
கனகலவத்திலாற்றிடாயே. ௭௮௩

ஊற்றியதோரசமதனில்பத்தைக்கொன்று வுத்தமசேபஸ்பமதனுட
னுபோடு, தேற்றியேவாய்சீலைவிட்டுஆட்ட சிவசிவாசமதவும்வாலையாக்
கு, போற்றியேவாலைசம்பதனம்பண்ணி புலத்தியனேகைமுறையைப்பு
கலக்கேளு, வாத்தியேபரித்தகட்டில்தடவிதன்றாய் வரிசையுடன்புடம்
போடவளமைகேளே. ௭௮௪

கேளப்பாவட்டமதாயோட்டிதனிதமுடன்செய்சவென்றபொ
டிபரப்பி, தாளப்பாதகடுவைத்தபொடிபரப்பி தன்மையுடன்மேலோடுதய
வாய்மூடி, மூளப்பாஎருவடக்கிஅனலைமூட்டி மூக்காலுஞ்சற்றிவர்த்துமு
ன்னேனின்று, ஆளப்பாஅன்பாசப்பொடித்ததின்று அலைமாறியெடுத்து
ப்பார்குருவாய்ப்போமே. ௭௮௫

குருவானபரித்தகட்டைஎடுத்துப்பார்க்கில் குருபரமாய்விந்துவென
த்தோற்றமாகும், பருவமுடனுடைத்திடவேவேறுக்கிப்போகும் பரமா
னகுருவப்பாபதனம்பண்ணு, திருவானசெம்புதிலேநூற்றுக்கொன்று
செம்மையுடன்கொடுத்திடவேதன்மையாகும், கருவானவெள்ளியிலேநூ
ற்றுக்கொன்று கணக்காகக்கொடுத்திடவேவணக்கமாமே. ௭௮௬

வணக்கமுடன்குருவிலொருபணந்தான்தூக்கி மகத்தானவெள்ளி
செம்புகணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன்கொடுத்திடவேமாற்றுயபத்
தாய் இருக்குமடாபுலத்தியனேயிணங்கிப்பாரு, தனக்குமிதுகிடைத்த
பொருளென்றேநீயுந் தானிருக்கும்ஒடுக்கமதில்பதனம்பண்ணி மனக்கு
மிதுபொருளதனைசிவயோகிக்கு மனமகிழக்குருபூசைசெய்குவாயே. ()

செய்வதுதான்மனதாருணமாயாகவேணுஞ் சிவபூசைகுருபூசைசெ
ய்யவேணுந், தெய்வமென்றசிவயோகிதனக்குமைந்தா சிந்தையனதோ
ன்றுகடக்கவேணும், சைவமென்றநெறிதனிலேநிற்கவேணுஞ் சங்கற்
பவிகற்பமெலாந்தள்ளவேணு, மெய்வலுவாய்மனதைத்தாத்திடக்கவேணு
ம் மேல்வாம்புகழ்ளைப்புமெய்யிற்காணே. ௭௮௮

காணப்பாவுலகத்தோரெல்லாத்துவாழ்ந்து கடலென்றவுயிர்த்தேகம்
மலிருக்குமேனோ, தேனப்பாபோலவுமேஅமுதிறகுஞ் சிவசிவாஅமிர்தத்
தைக்கொள்ளாவென்றால், ஊனப்பா [illegible]
ய்டு

டன்சேசகபூரகமுப்பன்னி, தாணப்பாகும்பகத்தில்தனைதாய்நின்று தன்
பசிதாறுமட்டும்பூர்த்திக்கொள்ளே. ௭௮௯

கொள்ளப்பா அமுர்தமதைக்கனைப்பில்வாங்கி குணமாகவசியமென்று
குறிப்பாய்க்கொண்டு, மெள்ளப்பா பூரணத்தில்மனதைநாட்டி மேலாகா
த்திலக்கக்கடவைப்போற்றி, செல்லப்பா போகத்தில்நின்றுகொண்டு தே
கத்திலுள்ளமானிடர்தன்றேனைப்பார்த்து, விள்ளப்பாவசியமென்று
சொன்னால் மெய்யிலுள்ளவினைகளெல்லாம்விலகிப்போமே. ௭௯௰

சத்துருவசியம்.

போமப்பா பூரணத்தில்மனதைசலைத்து பொறுமையுடன்சேசகத்
தால்பூரகத்தைப்பார்த்து, நாமப்பாகும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு நயமயக
வென்றுநீசொன்னாயானால், நாமப்பாசத்துருவும்வசியமாகுஞ் சகலகலைக்
ஞானமெனுங்காணேதோற்றம், காமப்பாகலவியிலேதம்பனத்தைதக்கே
ளு கட்டாகநித்தைமுனைதருத்தில்லையே. ௭௯௧

மையப்பா வசித்திலேமுலத்தைகட்டி மகத்தானஅமுர்தசாஸ்சேசகத்தை
ப்போற்றி, செய்யப்பா பூரகத்தால்கும்பகத்திலின்று செபித்திடவாய்வசி
யசிமென்றுமாறி, வையப்பாபணவர்மேலாசைகொண்டால் பதறுது
வித்துவதுசெயமாய்நிற்கும், மெய்யப்பா இம்மொழியையுலகத்தோர்க்கு
விள்ளாதேகுற்றம்வருஞ்செயமாய்நில்லே. (இது—வித்துவஸ்தம்பனம்)

சத்துருமாரணம்.

செயமாகச்சத்துருமாரணத்தைக்கேளு செப்புகிறேன்யவசியவெ
ன்றுமாறு, பயமாகிச்சத்துருவுமயங்கிப்போவான் பஞ்சதனிலக்கினிபோ
ற்பற்றும்பற்றும், நயமாகமாறிநிற்பதாரையென்றால் நல்லோரைத்தூஷ
ணிப்போர்நன்மையில்லோர், மயமானசிவசெங்கைஅழித்தோர்தன்னைமா
ரணிப்பாய்புலத்தியனேமனதிற்காணே. ௭௯௩

காணப்பா பூரணத்தைக்கண்டுபூசி சைமுறையாய்க்கொண்டதிறற்
காலுஞ்சித்து, விணப்பாவென்றுசொல்லிநினைத்தாயானால் வேதாந்தத்
தித்தாந்தம்பிரண்டுகெட்டார், காணப்பதாமமுறைத்தனதாயந்த தன்மையு
ள்ளூரணத்தினன்மையாலே, ஞானப்பாகுருப்பாருத்துருப்புதாறுஞ்சொ
ல்லாததிந்நூல்தான்குருநூலாமே. ௭௯௪

குருநூலாமயிரத்தினூறூறுங்கன் குறிப்பாகஆதியந்தம்தன்றாய்ப்
பார்த்தால், குருநூலாருதகலைத்துமிந்திசாலந் தன்மையுள்ளமந்திரமுந்
தித்துகளும், வருநூலாமவர்கமஅனந்தஞ்சொல்லும் வாருதிபோல்
செயநீறுன்னூலாய்ச்சொல்லும், குருநூலாய்பன்னிரண்டுநூறுங்காத்து
கட்டாகவிட்டேனாலைச்சேரே. ௭௯௫

பூரணபூசை.

நாமெனபூரணத்திலின்றுயானால் நலங்கதனைட்டுமரண்டுமொன்று
...போகும், ...ஆதியதாட்டுக்கட்டுமென கட்டாக்குந்தேகமதுவச்சிர

னாய்ம், மேலானதேகமப்பாபிர்மமாச்சு மெய்யில்நின்றவொளியதுபரமாய்ப் போச்சு, நானான இதழ்ப்பூவுமறியலாகுந் தயங்காமற்பூரணத்தைப்பூசை பண்ணே. ௭௯௬

பூசையென்னதேகமதாயிருந்துகொண்டு பூரணமேயாபரமாய்ப்புத்தியாலே, ஆசையுடன்மகிமையைப்பார்க்கண்டு அக்கினியின்சோத்திரமாயருளைப்போற்றி, தேசமுடன்சமிதமையமாயிமாயி கிலத்ததொருஅக்கினியில்கிலந்தாயானால், பாசமென்றதேகமதுவனந்துப்போச்சு பரமானதேகமதாய்நிலைக்கலாச்சே. ௭௯௭

கற்பத்துக்குப்பத்தியம்.

நிலைக்கவேகாயசித்தியன்றும்போது கோகவொருபோதுபோசனனத்தான், மலைக்காமல்பச்சரிசியுமுங்கூட்டி வாராதுபுதாசெய்து சக்கரைதேனுடனே, குலைக்காமலொருபோது அமுதுகொண்டு குணமாகருப்பமுழும்பாலுங்கூட்டி, சலிக்காமல்கற்பமதைக்கொண்டால்மைந்தா காயசித்திபுறதியடாகருதிப்பாரே. ௭௯௮

பாரப்பாஇன்னமொருபாகங்கேளு பால்தனிலேபச்சரிசியாகப்பண்ணி, நேரப்பாசக்கரையுந்தேங்காய்ப்பூவும் நேரப்போட்டுநன்றாய்ப்பதமாய்க்கிண்டி, சேரப்பாகனிவகையுங்கூடச்சேர்த்து தியாகவொருபோதாஅமுதுகொண்டு, காரப்பாகற்பமதுகொண்டாயானால் காயமதிலட்டமாசித்துமாமே. ௭௯௯

சித்தெதன்னதேகமதுயிருக்கில சிவசிவாசேமதுபரமானந்தம், பத்தென்ன னஞானமாயகேளும் பருகியைத்தேடிய காப்பகனேயுண்டு, சுத்தென்ன ருபானந்தருவாப்யக்து கருத்தோடேஅனுபவித்தால்மானுஞ்சித்து, செத்தென்ன அதின்பிறருனனானுஞ் சிவசிவாதேகமல்லோ சிவன்கூறே. ௮௱

கூறுகஇன்னமொருபாகங்கேளு குணமாகஅமுதுபடிவாக்கியைச்சு, சோரத்துவரையுடப்பருப்புங்கூட்டி சீக்கனிசேஅமுதுசெய்துநீராவாய்க்கேளு. சேறுதும்பருவைதில்தேங்காய்ப்பூவுஞ் சக்கரைச்சரணையும்வெநியுங்கூட்டி, சேறுகைமென்மனமருப நமையத்தால் சித்திகளேகெலிதிகல்லபதமாம்பாரே. ௮௱௧

பதமான அமுதெதித்தவொருபோதுண்டு பருமையதின்மிகுகற்பங்கொண்டு, மதமானமங்கைதனைமடக்கிக்ளா மகத்தானதேகம்வச்செகாயமாகும், விதமானஅஷ்டசித்தாடுமேமே விவேகமதாசன்வளரும்விசிதமாகும், அதமானமனதிருத்தியகன்றபோகும் ஆகாஅம்பரத்தின்ருள்காண்பாயே. ௮௱௨

காணப்பாஅமுதுபடிசமைத்துக்கொண்டு கருத்ததாய்ம்மைடுமுப்புதொட்டுக்கொண்டு, பேணப்பாவொருபோது அமுதுகொண்டி பொரகற்பமதுகொண்டால்மைந்தா, தோனப்பாஅமுதமதுக்கொண்டானாற் தேவெட்டாஅமுதமதைப்பானமுண்டு, பூணப்பாகுருபதத்தைத்தொழுதுகொண்டு பொல்லாதமாய்கையெல்லாம்போக்குப்போச்சே. ௮௱௩

போக்கான அமுதப்படி அவித்தெடுக்க புதுசானவனிசிபொடித்து ப்போட்டு, வாக்காக அமுதுசெய்துவெல்லத்தோடு வளமாயொருபோது கொண்டாலப்பா, தாக்கானசடலமதுவலுத்துப்போகுந் தன்மையுடன்க ற்பமதாகச்சேர்ந்துகொண்டால், நாக்கான அமுதமது சொலிக்கும்பாரு நரைதி ரைகள்தானொழிந்துலாம்பாரே. ௮௱௪

நலமாக இன்னமொருபாகஞ்சொல்லக்கேளு நல்லதொருஅமுதுபடி வாங்கிமை ந்தா, பெலமாகச்சிரகுமுந்தகத்திபண்ணி பெருமையுடனிரண்டுமொன்றாய முதுசெய்து குலமானவெல்லமதைக்கூட்டிக்கொண்டு கூர்மையுடனொ ருபோதுஅமுதுகொண்டால், நலமான பித்தமெலாம்பிண்டுபோகும் நா ளிதனில்மன்மதன்போலாவாய்பாரே. ௮௱௫

பாரப்பா அமுதுபடி கொழிப்பாக பக்குவமாய்த்தானெடுத்துனைத் துக்கொண்டு, வாரப்பா இரம்புதனைக்கதுராய்பண்ணி வகையாகக்கூட்டிய முதுசெய்து, சேரப்பாசக்கரையைக்கூட்டிக்கொண்டு திரமாகஅ முதுகொண்டாற்சீதகவச்சிரம், காரப்பாமூலமென்றதெல்லாம்போகுங் க ட்டாகக்கற்பமுறைநயந்துதேறே. ௮௱௬

தேர்க்கமின்பு இன்னமொர்பாகஞ்சொல்லக்கேளு திறமாகப்பருத்திவிரைப் பாலுங்வாங்கி, சேர்த்துசம்பா அமுதுபடி சமைக்கும்போது சக்கரைசேர்த்து நாட்டிநன்றாய்ப்பாகஞ்செய்து, கூர்த்துமிகவுதமதிறகொண்டால்மைந்தா கொண்டதொருமேகமெல்லாமற்றுதல்லை, ஆர்த்துமிகவீரியந்தானதிகமாகு ம் உண்மையுள்ளதாதுவெல்லாம்பலக்கும்பாரே. ௮௱௭

பாரப்பாகப்புடனேதினையுங்கூட்டி பக்குவமாய்ப்பால்தனிலேபாக ஞ்செய்து, காப்பா இனிப்புடனே அமுதுகொள்ளு கலங்கமெனெருபோ துகொண்டாக்கமைந்தா, நேப்பா தேகமதிலுள்ளபித்தநீர்கள் நீங்கிவிடுமே தேகமதுகளிச்சியாகும், வீப்பா செய்யாமல்கற்பங்கொள்ளு விறுடக்கிதே கம்வச்சிரகாயமாமே. ௮௱௮

சாயவகை.

காயமென்றகாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கனமானதிரிகடுகுமுடன் கூட்டி, செயமுடனவருத்துப்பொடியே செய்து தினைவாகச்சட்டி யொன்றுகாயவைத்து தாயகமாய்க்கருப்பட்டிபாகதனிற்போட தப்பாமலு ருகியதுகுழம்பாய்நிற்கும், நேயமுடன்பொடிதனை விக்கிக்கிண்டிப்போது நல மாகமெழுகுபதங்கண்டிரும்பாரே. ௮௱௯

ஆமப்பா மெழுகெடுத்துவதையுந்தன்னில் அன்பாகக்கொண்டவுட னேயாகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம் உதந்தன்னில் ஏரிகுட்டனேமேக வெட்டையற்றுப்போகும், தாமப்பா கற்பமதுக்குறுதியாகுந் தனதாதுவி ந்துதீர்க்கவேபோகும், காமப்பால்கொண்டவுடனுறுதியாகும் கற்பூரவாச மதாய்க்காந்தியாமே. ௮௱௰

அரிதாரபஸ்பம்.

சாந்திபாமரிதாரங்கலைத்திட்டு கருவானதுதியந்தங்கூடச்சேர்த்து, பாந்திபமாய்ச்செயநீரலரைத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வைத்துபுடத்தைப்போடு, சாந்தமாய்நீறியதுபற்பமாகுஞ் சயமானரோகமெல்லாமடித்துப்போடு, மாந்தமென்றவாய்வுகளுக்குன்மந்திரு மகத்தானசீதசுரமற்றுப்போமே. ௮௧௧

துரிசுசெந்தூரம்.

போமென்றுவிகோமல்துருசுதுத்தம் புனிதமுடனுதியந்தங்கூடச்சேர்த்து, ஆமென்றுகலவாதிலரைத்துமைந்தா அழகானதாரமதுக்கங்கிகூட்டி, சாமென்றுமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து சுக்கறிந்துபுடம்போடத்தாரங்கட்டி, ஓமென்றசெந்தூரங்காந்தியாக வுண்மையுடனிருக்குமதைப்பதனம்பண்ணே. ௮௧௨

பண்ணியதோர்செந்தூரம்பணவிடைதானெடுத்து பாங்கானதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து உண்ணியதோர்செந்தூரமணைத்துக்கொண்டால்உள்ளெக்கைமந்தாரகாசஞ்சீக்கும், புண்ணியனேகற்பமதுகொள்ளவென்றால் போக்கறிந்துதேகமதின்கோவைத்திருந்து, கன்னியையாய்கற்பமதுகொண்டால்மைந்தா தனதாகதேகமதைநிறுத்துப்போமே. ௮௧௩

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவானதாம்பிரப்பஸ்பஞ்சொல்லுவேன் மகத்தானதுருசுடனேதுத்தங்கூட்டி, நலுவாமல்சிலைநிலாதிநிதாரபஸ்பம் கலக்காமல்முலைப்பாலாலரைத்துமைந்தா, சிலுகாமல்துட்டதுருக்கவசாப்பஸ்பானி கிக்கெனவேஓட்டில்வைத்துசீலைசெய்து, அழுகாமல்புடம்போடெடுத்துப்பாரு அப்பனேதாம்பிரமநீறிப்போமே. ௮௧௪

நீறிப்போமின்னமொருநெறியைக்கேளு செடிதாகத்தாம்பிரத்தகடாய்த்தட்டி, தெறிப்பாரதாரசட்டைதன்னைத் தேன்விட்டுஅரைத்து அந்தத்தகட்டில்பூசி, பரப்பாயோட்டில்வைத்துசீலைசெய்து பக்குவமாயொருமுழத்தில்புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார்கவசம்தின்னொறுங்கிநிற்கு மப்பனேபழச்சாற்றிலரைத்திடாயே. ௮௧௫

அரைத்துநன்றாய்வழித்தெடுத்துவட்டுபண்ணி அலாகன்றாய்க்காய்ந்தபின்புஓட்டில்வைத்து, வரைத்தடங்கல்நேரியாமங்கண்ணூறுஞ்செய்து வலுவாகநிறைபத்துபுடத்தைப்போடு, நிறைத்துஅனைறியெடுத்துப்பாரு நிறைபோட்டபழுத்தவெள்ளியாகுமைந்தா, கனத்தபழச்சாறுதனில்பின்னுமாட்டி கருவாகமுன்போலேபுடத்தைப்போடே. ௮௧௬

போட்டபுடமாறவிட்டெடுத்துப்பாரு புதுமையுடன்பூப்போலேநீறிப்போகும், தேட்டமுடனிறுத்துப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாபஸ்பமதின்செயலைக்கேளு, காட்டமுடவெள்ளிதனில்நாற்றுக்கொண்டு நன்றா

போக்கான அமுதுபடி அவிரெடொக்க புதுசாளைவரிசி பொடித்து ப்போட்டு, வாக்காக அமுதுசெய்து வெல்லத்தோடு வளையா யொருபோது கொண்டாலப்பா, தாக்கான சடலமது வலுத்துப்போகுந் தன்மையுடன் கற்பமதாச்சுது கொண்டால், நாக்கான அமுதமது சொலிக்கும்பாரு நரை திரைகள் தானொழிந்து நலமாம்பாரே. ௮௱௪

நலமாக இன்னமொருபாகங்கேளு நல்லதொரு அமுதுபடி வாங்கிமைந்தா, பெலமாகச்சிறுகுமுந்தகத்திப் பண்ணி பெருமையுடனிரண்டுமொன்றாய முதுசெய்து குலமான வெல்லமதை தொட்டுக்கொண்டு கூர்மையுடனொருபோது அமுதுகொண்டால், நலமான பித்தமெலாம் பிண்டுபோகுந் தானிதனில் மன்மதன்போலாவாய்பாரே. ௮௱௫

பாரப்பா அமுதுபடி கொழிப்பாக பக்குவமாய்த் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, வாரப்பா இரம்புதினைக் கதுப்பண்ணி வகையாகக் கையாமதின் முதுசெய்து, சேரப்பா சக்கரையைத் தொட்டுக்கொண்டு திடமாக அமுதுகொண்டால் தேகவச்சிரம், காரப்பா முகமென்ற தெல்லாம் போகுங் கட்டாகக் கற்பமுறையுண்டு தேறே. ௮௱௬

தேர்க்கையின்பு இன்னமோர்பாகங்கேளு திறமாகப் பருத்திவிதைப் பாலுக்கு வாங்கி, சேர்த்து சம்பா அமுதுபடி சமைக்கும்போது சக்கரை தேனூட்டி கன்றுப்பாகஞ்செய்து, கூர்த்துமிகவுதயமதிற கொண்டால் மைந்தா கொண்டதொரு மேகமெல்லாம் பறந்துசல்ல, ஆர்க்குமிக வீரியந்தானதிகமாகும் உண்மையுள்ள தாதுவெல்லாம் பலக்கும்பாரே. ௮௱௭

பாரப்பா கப்புடனே தினையுங்கூட்டி பக்குவமாய்ப் பால்தனிலே பாகஞ்செய்து, காப்பா இனிப்புடனே அமுதுகொள்ளு கலங்காமலொருபோது கொண்டால்மைந்தா, நேரப்பா தேகமதிலுள்ள பித்தசுரங்கள் நீங்கிநிற்கே சமதாதுகளிர்ச்சியாகும், சீரப்பா செய்யாமல் கற்பங்கொள்ளு சீறடக்கித் தேகவச்சிரகாயமாமே. ௮௱௮

காயவகை.

காயமென்றகாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கனமான திரிகடுகு முடன் கூட்டி, செயநீடன்வறுத்திடித்துப் பொடியே செய்து தினவாகச் சட்டியொன்றுகாயமை வைத்து தூயசாயக்கருப்புக்கட்டிதனிற்போட்ட சுப்பாலுருசெய்து அழும்பாய்த்திருகும், தூயதூடன் பொடிதனை விக்கிலிப்போது நலமாகமெழுகுபதங்கண்டும்பாரே. ௮௱௯

சூமப்பா மெழுகெடுத்து வகையாய்த்தன்னில் அன்பாகக்கொண்டவுடனையாசேரு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் உதரந்தன்னில் வளிருடனே மேகவெட்டை அற்றுப்போகும், தாமப்பா கற்பமதுக்குறுதியாகும் தனதான பித்தநீர்தானே போகும், காமப்பால்கொண்டவுடனுறுதியாகும் கற்பூரவாசமதாய்க்காந்தியாமே. ௮௱௰

அரிதாரபஸ்பம்.

சாத்திரமரிதாரங்கலைத்திட்டு கருவானதுதியந்தங்கூடச்சேர்த்து, பாத்திரமாய்ச்செயநீரலரைத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வைத்துபுடத்தைப்போடு, சாந்தமாய்நீறியதுபற்பமாகுஞ் சயமானரோகமெல்லாமடித்துப்போடு, மாந்தமென்றவாய்வுகளுக்குன்மத்திரு மகத்தானசிதசுரமற்றுப்போமே. ௮௧௧

தாளகசெந்தூரம்.

போமென்றுவிசிகாமல்தாளகத்தம் புனிதமுடனுதியந்தங்கூடச் சேர்த்து, ஆமென்றுகல்வமதிலரைத்துமைந்தா அழகானதாரமதுக்கங்கிகூட்டி, சாமென்றுமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து சுக்கறிந்துபுடம்போடத்தாரங்கட்டி, ஓமென்றசெந்தூரங்காந்தியாக வுண்மையுடனிருக்குமதைப்பதனம்பண்ணே. ௮௧௨

பண்ணியதோர்செந்தூரம்பணவிடைதானெடுத்து பாங்கானதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து உண்ணியதோர்செந்தூரமேனைத்துக்கொண்டாலுலவிக்கைமந்தாரகாசநீர்க்கும், புண்ணியனேகற்பமதுகொள்ளவென்றால் போக்கறிந்துதேகமதின்ரோகமைப்பார்த்து, கண்ணியமாய்கற்பமதுகொண்டால்மைந்தா தனதாகதேகமதுவலுத்துப்போமே. ௮௧௩

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவானதாம்பிரபஸ்பஞ்சொல்வேன் மகத்தானதாளகமேனதுத்தங்கூட்டி, வலுவாயக்கினிபோகாததாம்பிரபஸ்பம் கலக்காமல்முலைப்பாலலரைத்துமைந்தா, சிலுவாயல்துட்டதற்குக்கவசம்பண்ணி சிக்கெனவேஓட்டில்வைத்துசீலைசெய்து, அழகாயல்புடம்போட்டெடுத்துப்பாரு அப்பனேதாம்பிரமுந்நீறிப்போமே. ௮௧௪

நீறிப்போமின்னமொருநெறியைக்கேளு செடிதாகத்தாம்பிரத்தகடாய்த்தட்டி, தெறிப்பாரிதாரக்கட்டைநன்றாய் தேன்விட்டரைத்து அந்தத்தகட்டில்பூசி, பரப்பாயோட்டில்வைத்துசீலைசெய்து பக்குவமாயொருமுழக்கிடங்கில்புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார்கவசமதில்சொருகிநிற்கு மப்பனேபழச்சாற்றாலரைத்திடாயே. ௮௧௫

அரைத்துநன்றாய்வழித்துதகடுபண்ணி அலாதன்றாய்க்காய்ச்சியின்புவோட்டில்வைத்து, வரைத்தடங்கல்கெரியாமல்மண்ணுஞ்செய்து வலுவாகநிறைய்திந்துபுடத்தைப்போடு, நிறைத்துஅரைறியேயெடுத்துப்பாரு நிறைபோடேபழுத்தவெள்ளையாகுமைந்தா, கரைத்துப்பழச்சாறுதனால்பின்னுமாட்டி கருவாகமுன்போலேபுடத்தைப்போடே. ௮௧௬

போட்டபுடமாறவிட்டெடுத்துப்பாரு புதுமையுடன்பூப்போலேநீறிப்போகும், தேட்டமுடனிறுத்துப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாபஸ்பமதின்செயலைக்கேளு, நாட்டமுடவெள்ளிதனிற்றாக்கொண்டு நன்றாக

க்கொடுத்திடவாற்றீரஞ்சாதே,வட்டறளபிணிகளுக்குத்தெளிவித்தால்
வாங்காதகுன்மமெலாமண்டுபோமே. ௮௧௭

போமென்றுமிகுகாமவின்னமொன்று புத்தியுடன்சொல்லுகிறேன் மைந்தகேளு, ஆமென்றுதாம்பிரம்பொடியாய்ச்செய்து அப்பனைபழச் சாற்றாலரைத்திடவ்வளி, நாமென்றுசொல்லுகிறேனதியந்தம் நயமாகஇ டைக்கிடைதான்சேர்த்துக்கொண்டு,தாமென்றபழச்சாற்றாலரைத்துமை த்தா துன்மையுடன்புடம்போடநீறிப்போமே. ௮௧௮

கெந்தகபஸ்பம்.

போமப்பாகெந்தகத்தைக்கக்கத்திடவ்வளி போக்கோடேஅதியந்தம் கூடச்சேர்த்துக்காப்பாபழச்சாற்றால்கலவத்தாட்டி தனைவெழும்பஆட்டி னதால்மெழுகாயிருக்கும், ஆப்பாவழித்துகன்றாய்வட்டுபண்ணி ஆறவி ட்டுவோட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து,நாமப்பாசக்கிறுடதிதனங்கண்டுகன் மையுடன்புடம்போடநீறும்போமே. ௮௧௯

போமப்பாபற்பமதுசபனைவிடைதான்கேளு புதுமையுடன்தேனதி லேகொண்டாராலும், நாமப்பாசொல்லுகிறேன்மேகமெல்லாம் நாடாம லேயுமிரிக்கண்மையாக, ஆமப்பாதாதுவிர்த்திதிகமுண்டாம் நயவான கெந்தகத்தின்பற்பத்தாலே, ஆமப்பாநாசசெபற்பமாகும் ஆதியந்தமோர்ந்த இருமெல்லாம்போச்சே. ௮௨௦

சாதிலிங்கக்கட்டு.

போச்சென்றுமிகுகாமவின்னமொன்று புதுமையுள்ளசாதிலிங்கக் கட்டுசொல்வேன்,போச்சென்றுவினையாகேளுஆதியந்தம் பொறுமையுள்ள சாக்கெடுத்துப்பாலைவிட்ட,நீச்சென்றுமெழுகாகுமைந்தாகேளு நிசமா யலிங்கதிப்பமெழுகிற்சேர்த்து,ஆச்சென்றுகலவத்திலாட்டிமைந்தா அ ஞ்சகாலிங்கமதிற்கவசம்போடே. ௮௨௧

போட்டப்பாகவசமையுழுத்தினைந்தா போட்டபின்புபுடத்திற் போடுபோடு, நாட்டப்பா இப்படியேமூன்றுபுடம்போடு நயமானசாதிலிங்க மிறுகிக்கட்டும், ஆட்டப்பாமதிதனிலேவின்னுமாடி அதின்பிறகுசன்னிதனிலே அழுந்திப்பாரு, தெட்டப்பாசிலையோசப்புதுமைதன்னில் தேடினதால்தேக இருந்திட்டிதாமே. ௮௨௨

பூரணாதிலேகியம்.

திரமாகஇருக்கவென்றால்பூரணாதி செப்புகிறேன்புலத்தியனேதிற மாய்க்கேளு, ஏரானதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து நற்றநாருமலிகையி ல்காம்புநீக்கி, ஏலானசட்டிதனைக்காயவைத்து கருகாமல்மூலிகை யைவறுத்துமைந்தா,திரமானதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து கோரகத்தான் சடைத்துவைத்துக்கொள்ளே. ௮௨௩

சொல்லப்பாபழச்சாறுவார்க்கில்ல குணமாசவைப்பெற்றியாகாய் ச்சுண்டி,சொன்னப்பாபாகுவருக்குமையக்கன்னிலே போலகஇருபொடியுமே ன்னைக்கொட்டி,மக்கப்பாகிடித்துப்போறதிலண்டுதண்டு மார்க்கமுளபாகுட

னைபொடியுஞ்சேர்த்து, தெள்ளப்பா போலவே திரளுகன்றும் திறமாகப்பிசைந்துருட்டி பதனம்பண்ணே. ௮௨௪

பண்ணியே நாலேகிஞ்சாண்பூரணி பார்த்தனிலேயிந்தமுறைதாருவர்காணூர், உண்ணப்பா சுண்டைக்காயளவுதினம் உண்டபின்புமூலமதில்மனத்தைத்தைத்து, விண்ணப்பா தானேறிமென்னவேதி விதமாகவேதினகால்பூசுகமேசெய்து, நண்ணப்பாகும்பகத்தேதின்றால்மைந்தா நலமானஞானத்துக்குறுதியாமே. ௮௨௫

கோரு-லேகியம்.

உறுதியுள்ளகேலிவித்தாலின்னமொன்று உன்னையுடன்சொல்லுகிறேனன்மைந்தகேளு, பருதிவெளுஞ்சாதிக்காய்சாதிபத்திரி பதமானகிராம்புடனேலவங்கூட்டி, கருதினுப்பின்கூட்டிமையுத்துவொன்றாய் சசமாகவென்னேயிலுருள்பொடிசேர்ப்பாட்டி, ஈருதிமனமொன்றாய்ப்பூ வேளைதான்வாங்கி காம்புவிகைதன்னைச்சிக்குருக்கிடாமே. ௮௨௬

கருக்குவதுபொன்னிறம்போல்கருக்கிக்கொண்டு கடைந்திடுவாய்ப்பொடியாகமைந்தாவைத்து, வருக்குவதுவெல்லமதில்பிசைந்துகொண்டுவுடன்சேருமூன்றைத்தமருந்திதன்னை, நெருக்கிகன்றாய்ப்பிசைந்துருட்டிப்பிக்குள்தன்னில் நிறுத்திமிகப்பதனமதாய்வைத்துக்கொண்டு, அரிக்குமுகவெழுந்தநுவைப்பணிந்துபோற்றி அப்பனேயுடனதிந்துகொண்டிடாயே. ௮௨௭

கொண்டவுடன்பூரணத்தின்போதைதன்னை கூறுதற்குநாவுமுண்டோபாவுமுண்டோ, விண்டதொருமொழிதவிரஅறிவுகுன்று விள்ளுகிறநாவுரைமேனிவாடா, அண்டர்பிரானருள்மிகவுஞ்சொலிக்குமப்பா அரசாபன்னிரண்டுமடக்கும்வீட்டில், குன்றுதபூரணமாய்போதையாகி குணமாகச்சதாபோதைபாகும்பாரே. ௮௨௮

சாராயதோஷம்.

பாரப்பாபோதமயமாகவென்று பரிகசெட்டசாராயத்தைக்குடித்தால், விரப்பாதான்மீறிமித்தங்கொண்டு மெய்மறந்துநீக்கதீர்மேலேசென்று, ஊப்பாதேகமெல்லாமரிப்புமீறி உண்டதொருசற்பமெலாம்விழலாய்ப்போகும், நேரப்பாவுதமதுகுடித்துநல்ல சக்கரதனைநிறையால்சாவான்பாரே. ௮௨௯

கள்ளின்தோஷம்.

பார்க்கவேகள்ளினுடநேர்மைகேளு பாக்காணபித்தகோபசித்தகொண்டு, ஏற்கவேகண்ணொளிமயங்கிப்போகும் எழுந்திருக்கவொட்டாதுமயக்கித்தள்ளும், சேர்க்கையுடனனல்மீறிப்புலம் புலிக்குஞ் செடந்தளர்ந்துவாகிய துசீழுஞ்சீறு, மூர்க்கமுடனவிதெய்த்துமதியகின்று மோனநிலதான்மறந்துபோவான்காணே. ௮௩௰

புத்திகூறல்.

காணப்பாகள்ளுசாராயத்தாலே கண்மறந்துசெத்தவர்களனந்தம்கோடி, வினைப்பாநிலைகெண்டுத்தன்னைதன்றோ, வினைகுடன்பேசாதே மெய்

றிதப்பாகே, ஞானப்பாவென்றமதங்களைக்கொள்ளாதே தனையறிந்தமதி யமுதந்தானேகொண்டால், ஞானப்பா நருப்பாருந்துருப்புனாறைந்து சொல்லவொண்ணாஅஷ்டசித்துங்கைக்குள்ளாமே. ௮௱௧

துஷ்டரைத்தண்டிக்கல்.

ஆமப்பாபுலத்தியனேயின்னமொன்று அடைவானவுண்மையையன்றுசொல்லக்கேளு, காமப்பா பெரியோரைத்தவசியோரை தாமென்றமொழிமறந்தயோகியோரை, காமப்பால்கொண்டசிவஞானியோரை காலறிந்துயோகமறைத்தருதிறேனை, நாமப்பா எளியோரை வடியோர்தன்னை நன்றனதாய்ககப்பன்னல்லோர்தானே. ௮௱௨

தானென்றசற்குருவுக்காணிதன்னில் தயவானதெய்வமுகல்சொன்னதெல்லாம், வீணென்றுதானினைத்து அழும்புபேசி வினைசெய்யுஞ்சண்டாளருலகத்துள்ளே, நானென்றமதம்பேசித்திரிவாரப்பா நமையப்பாதகளைக்கண்டாயானால், ஆதியென்றம்பெண்ணென்றுபெண்ணைவேண்டா மனியாயப்பாவிகட்குச்சொல்லக்கேளே. ௮௱௩

கேளப்பாநாம்சொன்னமனதுநொந்தால் செடிகலந்தஅண்டமுகங்கடுங்குமப்பா, ஆளப்பா அவர்கள்மனம்நோகப்பண்ணு மசுடருக்குமாணத்தைச்சொல்வேனையா, மாளப்பா துரோகியுடபேரைச்சொல்லி மனதாகமாரணிக்கமாண்டுபோவான், நாளப்பாஅதுதானேல்குற்றமில்லை நன்மையிலாத்துஷ்டரைச்சங்காரம்பண்ணே. ௮௱௪

பண்ணப்பா அதிந்தநீசொல்லாவிட்டால் பலகோடிசித்தருடசாபம் தக்கும், விண்ணப்பாதானிடிபபப்பால்சொன்னேன் வினைசெய்தோர்களக்குவினைசெய்தால்நன்மை, பண்ணப்பாதனக்குமருந்திட்டுஅந்த புண்ணாற்றுமகிமையடாபுத்திசொன்னேன், சண்ணப்பா வாதியில்பேய்ச்சுருளைதன்மையுடன்கொடுவந்துதயிலம்வாங்கே. ௮௱௫

பேய்ச்சுருத்தயிலம்.

வாங்கியந்தத்தயிலமதிலிங்குசேர்த்து மந்திரத்தைச்சிமிழுதனில்பதனம்பண்ணி, திங்களொத்திங்குசெய்யும்பாவி திருட்டர்களைத்தானழைத்துவைத்துக்கொண்டு, ஓங்கிடத்தயிலமதிற்பணவிடைதானெடுத்துவுண்மையுடன்வந்தகமாயவாறச்சொல்லாய், தாங்கியேதயிலமதுசென்றபோதே தான்மயக்கிஅறிவிழந்துபோவான்பாரே. ௮௱௬

பார்த்துநீசெறிந்துஅவனுடைய பஞ்சரிப்பாதுலகோரைக்கண்டாலமைந்தா, கோவரம்பெரியோரைக்கண்டால்மைந்தா வெகுதாகங்கிமழ்விழுந்துபணிவான்பார், வையகத்திலக்குறையதுஇதிபுராபோல் உட்சென்றுபற்றவுமேழைப்[illegible] நூற்றிலமுப்புறுப்பேசமாட்டான் அதட்டிருரேவாடுமொனமுற்[illegible]. ௮௱௭

[illegible]

அறிந்து[illegible] வந்துசகலக்கொல்லை மைசுவாப்படியே வல்லால்வாக்[illegible] பதமானபுகையிலேயி கெடடச்சேர்[illegible] யில்லையிலப [illegible] திரை[illegible]

னைமைந்தா மைந்தா, பொருந்திரண்டுமொன்றாகப்பொருந்தும்பாரு புனி யோர்கள்காணில்புகையிலையென்பாரே. ௮௨௮

பாரப்பா இப்புகையைப்பாவியோர்க்குபரிவாகக்கொடுத்திடவேமைந்தாகேளு, நேரப்பாநிலைதப்பிஅறிவுகுன்றி நெஞ்சாரப்பிதற்றமதுமேலே நோக்கி, ஊரப்பா திரிவான்காண்பித்தன்போலே புலிகோனைக்கண்டவுடன்பயந்துநிற்பான், சேரப்பாகண்டவுடலாந்தின்பான்பாவி நிரக்கெட்டுத்திகலங்கிப்போவான்பாரே ௮௨௯

அப்பிரகப்பொடி.

பார்க்கவே அப்பிரகம்வாங்கிமைந்தா பண்பாகப்பொடித்ததனைப்பதனப்பண்ணி, ஏற்கவே விபூதியுடன்கலந்துகொண்டு என்னளவுதானெடுத்துக்கையில்வைத்து, மூர்க்கமுளமூடர்முன்னேயூதவுந்தான் மோசமுள அப்பிரகமதுதான்சென்று, சேர்க்கையுடன்கண்ணதிலேபறந்துவிழும் சேதனைத்திலேகண்ணைமெள்ளக்கசக்குவானே. ௮௩௰

கசக்கையிலே அதுதானும்விழியில்பற்றி கறைகொண்டதண்ணீராய்க்கரைந்துபோகு, மசக்கமதாய்க்கண்ணொளியுமயங்கிப்போகும் வையகத்திலேடப்பதற்குக்காலங்கேளு, பிசக்குமில்லைகண்போனாற்காலங்கேது பிணம்போலமதிகெட்டுஅலைவானப்பா, வசக்கமிலாமாணிடமையகற்றவேணும் வாதவினைதீர்வதற்குமருந்தாம்பாரே. ௮௩௧

மருந்தறிந்துபிணியிலைக்கும்வாறுபோலே வஞ்சகர்க்குமருந்திதுதான்மக்காள்மக்காள், வருந்தியிந்தமருந்துவகைசெய்துக்கொண்டு வஞ்சகனைசங்காரம்பண்ணவேணும், அருந்தமிழாயுனைத்தபன்னிரண்டுநூற்றில் அவையடக்கம்பொருளடக்கம்அனந்தஞ்சொன்னேன், தெரிந்துகொண்டுபன்னிரண்டுநூறைமைந்தா சிவசிவா அடக்கமதாய்தெரிந்துகொள்ளே. ௮௩௨

கொள்வதற்குப்பன்னிரண்டுசுவாசந்தன்னைக் குறிப்புடனேதானடக்கிகுருவைப்போற்றி, செல்வதற்குமூலமதில்மனத்தைநோட்டி தீர்க்கமாய்நல்மனதைச்சேர்த்துக்கொண்டு, வெல்வதற்குமேல்மூலநிலையினை நோக்கியேகத்தால்பூரணத்தைப்பற்றி, சொல்வதற்குவுமையின்மூருப்பாகத்தில்நின்று சோராமல்மதியமுதம்பூரணமாய்க்கொள்ளே. ௮௩௩

அறிவுகூறல்.

மதியமுதமென்றுதொருவகையைமைந்தா பார்க்கமுடன்சொமயில் ஒருவன்காண்பான், விதியறிந்தால்மதியறியுமதிதான்தெய்ந்து விசையாயவியதனுளமுதங்காணும், பதிமறிந்து அமுதமதைச்சொல்வதற்கு பக்குவமாய்மூலத்திலிமனதைநோட்டி, கதிமோட்சமென்றதன்பேல்மூலம் பாரு கருணையதிலுண்டாகுமறிவைப்பற்றே. ௮௩௪

பற்றுவதுமேல்மூலமொன்றதாம் பங்கயத்தின்தரிசனத்தைப்பற்றி னுக்கால், புத்தமுரைக்கசித்துமிகவொழுகும்பார புத்தியுடனையறிந்து கொள்வாயானால், புத்தியுள்ளோர்கட்செய்துங்கடைந்தாலும் சூத

றிவுதோற்றுமடாகற்பங்கொள்ளு, அற்றுதடா தேகமதில்நின்றநோய்கள் அசகரா அமுதரசதேசமாச்சே. ௮௬௫

தேகமென்றமூலத்திற்கூடிகொண்டால் சிவசிவா அப்புனைதான்மே லேசென்று, ஆகமுடன்சிரசிலேஅனல்தான்மீறி அப்பானைநீர்ப்பனைத் துவலியுண்டாச்சு,பாகமுடனந்நீர்தான் தசையிற்சேர்ந்து பக்குவமாய்கூடி கொண்டால்சுரங்களாச்சு, தாகமுடன் சாமீறிவாதபித்தந் தணிந்ததனால் சேத்துமத்துக்குயிரானுச்சே. ௮௬௬

ஆச்சப்பாசேத்துமந்தான்மீறிற்றானால் அப்பனே தோஷத்துக்குறு தியாச்சு,நீச்சப்பா தோஷத்துக்கடிதானென்ன நிலையானவாதமதிற்பித்த மீறி, போச்சப்பபாதாதிகேசந்தொட்டுப் பொங்கியந்தப்பித்தநீர்பரந்து மீறி,காச்சப்பா தேய்வுடனே வாய்வுகூடி[கூடினமுடனு சாசம்புக்கும்பாரே

பாரப்பாமூன்றுமொன்றாய்க்கூடிப்போச்சு பகையானபிரிதியுமப்பு ம்நின்று,சேரப்பாகனைந்தநன்னீர்மண்ணுப்போச்சு சிவசிவாபஞ்சகர் த்தாள்கூத்திதாச்சு; ஆரப்பா அறிவார்கள்சடலவாழ்க்கை அசகரா நீர்க்குமி ழிமாய்கைமாய்கை, தேரப்பாகனுப்போலாஞ்சடலவாழ்க்கை சிவசிவா இ தையறிந்துகுருவைக்காரே. ௮௬௮

திரிகடுகுலேகியம்.

காரப்பாநீரிழிவுமுதலாயுள்ள காமம்வினையனந்தமடாலக்கேசவில் லை,பாரப்பாபிணியறிந்துமருந்துசெய்ய பக்குவங்கள்சொல்லுகிறேனன் றாய்க்கேளு, நேரப்பா திரிகடுகுசூரணமேசெய்து திரமானமுப்பூவுங்கூ டச்சேர்த்து,வாரப்பாதேனதிலேபிசைந்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன்கொ ண்டுவிட்டால்சுரங்கள்போச்சே. ௮௬௯

திரிகடுகுகஷாயம்.

போச்சப்பாகஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு புகழாகஅரத்தையுட ன்திரிகடுகுகூட்டி, காச்சப்பாதட்டிநன்றாய்க்கஷாயம்வைத்து கணக்காக வடித்திறத்துமுப்பூச்சேர்த்து,பாச்சப்பாதேனதிலேசொஞ்சம்விட்டுப க்குவமாய்க்கொடுத்திடவேசுரங்கள்போகும், ஆச்சப்பாசுரமென்றதெல் லாம்போகும் அசகரா குளிர்சுரமுமகன்றுபோமே. ௮௭௰

சுரத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு புத்தியுடன்சிரகமும்ஓம ங்கூட்டி, காமப்பாசிறுநீரோலனைத்துக்கொண்டு கணக்காகஒருபடிநல்லெ ண்ணெய்வாங்கி,ஆமப்பாபசுவின்பால்கூடச்சேர்த்து அரைமருந்துஅதுவுட னேகனத்துக்கொண்டு,தாமப்பாமெழுகுபதமாய்வடித்து தன்மையுடன் முழுகிவரச்சுரங்கள்போமே. ௮௭௧

சுரமானபித்தத்தால்வெட்டைமீறிக் கூடிகொண்டமேகநீரிழிவுகா ணுஞ் சிரமானநீரிழிவுபிலத்துதானால் திரமாகசனியுடனிறங்கும்பாரு, வரமானசனியதுமீறிற்றானால் உடன்காணும்நீர்ப்பிளவையுண்மையுண்

மை, திறமாகத்தேகமதாலகண்டரோகஞ் சேர்ந்ததொருநீரிழிவுபோகக் ௮௯௨
ளே.

நீரிழிவுக்குகஷாயம்.

கேளப்பாகஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கிருபையுளமஞ்சணத்தி ல்ஆவாரைவேர்பட்டை,வேலப்பாசடலாஞ்சிபட்டைகூட்டி விபரமுடன் மூன்றுமொன்றாயிடித்துநல்ல,நாளப்பாபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா நல்லத ண்ணீர்நாலுபடிஎட்டொன்றாக்கி,வாளப்பா அதிலரைக்காற்படியிடித்து ம கனேநீகுருப்போட்டுக்குடித்திடாயே. ௮௯௩

நீரிழிவுக்குலேகியம்.

குடித்திடுவாய்நாலுமுறைமைந்தாபைந்தா குணமாகும்நீரிழிவுகுடி லம்நிற்கும், தடித்ததொருநீரிழிவுபணைப்புப்போக தன்மையுடன்லேகிய ந்தானொன்றுகேளு, அடுத்ததொருதிரிகடுகுதிரிபலாதி அரகாரவகைக்கு ஒருபலமாய்வாங்கு,விடுத்ததொருஆவாரைசெங்கிளுலைக்கொன்றைவித மாணமஞ்சனத்திசெல்லியாமே. ௮௯௪

ஆமப்பாஅஞ்சுவேர்பட்டைவாங்கி அப்பனேயிடித்திடுவாய்வெவ் வேறாக,தாமப்பாபொடிவகையோர்பலமாய்க்கூட்டி சங்கையுடன்முன்ம ருந்துபொடித்துச்சேர்த்து,நாமப்பாசொன்னஜாபத்திரிசாதிக்காய் நல்மா ணகுங்குமப்பூகிராம்புகூட்டி,காமப்பாவகைக்குஅரைபலமாய்வாங்கி கடுக நீபொடித்துமுன்பொடியிற்சேரே. ௮௯௫

சேர்த்ததொருபொடிகளெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி செம்மையுடன் வைத்ததின்மேல்முறையைக்கேளு, சாற்றிடுவாய்பசுவின்பால்தேங்காய் ப்பாலும் தன்னையுடனாட்டுப்பாலிளநீர்பாலும்,நேத்தியாய்வகைக்குவொ ருபடியாய்வாங்கி நினைவாகப்பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு, கார்த்திடுவாய டுப்பேற்றியனலைமூட்டி காணவேகொதிக்கும்போதுதானே. ௮௯௬

தானேதான்கொதிக்கும்பருவந்தன்னில் தப்பாமல்கல்கண்டை படியேவார்த்து, பானேசேர்பொடிவகையைக்கொட்டிக்கிண்டி மக்கிளை மெழுகுபதமாகும்போதில், வீணேதான்திரியாமல்சர்க்கரைவாங்கி மெய்பா னாசர்க்கரையடாபலமோரெண்டு,பூனைதான்முற்குருவில்வாரகன்பத்து பத மையுடனிரண்டையுமேபொடித்துப்போடே. ௮௯௭

போட்டவுடனிறக்கிநன்றாயாறவிட்டு புதுசானபீங்கான்தன்பரணி தன்னில், நாட்டமுடன்வழித்துவைத்துபதனப்பண்ணி நலமானகண்ட க்காயளவுகொண்டு,தாட்டிகமாயிருபதுநாட்கொள்ளும்போது தப்பாமல் நீரிழிவுதானேபோகும், தேட்டமுள்ளசீர்பேதம்நாவட்சி நீராதபிளவை யொடுமேகம்போமே. ௮௯௮

நீரிழிவுக்குதயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு பொல்லாதமேகநீரிழிவு போக, ஆமப்ப கஸ்தூரிதயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனேபுலத்தியனேகன்

ருப்கேளு, தாமப்பாகல்லெண்ணெயுவின்நெய்யுந் தன்மையுள்ளிப்பள ண்ணெவளைகழுன்றுக்கும், காமப்பாவகைக்குநருபடியாய்வாங்கி லையான பாண்டத்திலிட்டுக்கொள்ளே. அ௰௯

கொள்வதற்குச்சந்தனமேபோர்பலந்தான்பத்து கூர்மையுடனெண்ணெ தனிப்பரைத்துமைந்தா, வின்வதற்குநாய்க்கொள்ளிக்கிழங்குசாறும் விர மானபழச்சாறும்படிதான்வாரு, சொல்லுமிளகீபடிரெண்டுவாரு சுத்தமு ளசாதிக்காய்சாதிபத்திரி, செல்வதொருசீரகமும்பழச்சாற்றிலே திராவு ரைத்துக்கப்பாகுடனேசேரே. அ௱

சேர்க்ஷாரிக அரிப்பேற்றித்திரையைமூட்டி செய்மையுடன்மெழுகுப தமாகும்போதில், பார்த்துமிகக்கஸ்தூரிப்பலமரைதான்வாங்கி பக்குவமா ய்கலசமதில்போட்டுமைந்தா, வார்த்திடுவாய்தயிலமதுகரகதநாள்வே மக த்தானதயிலமதைப்பதனப்பண்ணி, போற்றிமிகமுழுகிவரவேகங்காங் கை பொல்லாதசீழ்வியசுதயங்கள்போச்சே. அ௱௧

க்ஷயத்துக்கு கஷாயம்.

போச்சப்பாசிலேத்துமக்காச்சயங்கள்மீறி பொல்லாதஇருமலாய் மித்தமீறி, காச்சப்பாஅனைமீறிதேகம்வற்றி காங்கைகொடுஇருமலிலேக சமாய்ப்பேர்வான், பாச்சப்பாசயமானரோசத்திப் பக்குவதான்சொல்லு கிறேன்பண்பாய்க்கேளு, ஆச்சப்பாஅரத்தைகன்றுபிடித்துக்கொண்டு அ முரிவிட்டுக்கஷாயமீயளவாய்க்காச்சே. அ௱௨

க்ஷயத்துக்கு லேகியம்.

காச்சினதோர்கஷாயமதைத்தித்துக்கொண்டு கனமானமுப்பூவில் வராகன்சேர்த்து, பாச்சுவாய்தேகமதிற்கஷாயந்தன்னை பக்குவமாய்மூன் றுநாள்கொள்ளும்போதில், மாச்சலென்றஇருமலேதகதுமைந்தா மனமாக லேகியந்தானென்றுகேளு, தாட்சியிலாத்தானோகண்டங்கத்திரி சமூல மேபிடித்தானறுவதித்துக்கொள்ளே. அ௱௩

கொள்ளப்பாஇருவகையுமொன்றாய்ச்சேர்த்து குருவானஅமுரிவி ட்டெவிவிற்காச்சு, அல்லப்பாஇப்படியேபத்துமுறைகாச்ச அதின்பிறகு கட்டிவெண்ணுசக்கரையைச்சேர்த்து, வில்லப்பாமுப்பூவுஞ்சேர்த்துக் கொண்டு விரையானபசுவின்பால்நெய்யுங்கூட்டி, நல்லப்பாஅடுப்பேற்றி ப்பொடியைக்கொட்டி நலமாகமெழுகுபதமாகவாங்கே. அ௱௪

க்ஷயத்துக்குதயிலம்.

வாங்கியேகெல்விக்காபளவுகொண்டால் மாறுதசயங்களெல்லாமாறி ப்போச்சு, ஏங்கியேஒடிவிடுஞ்சயமாய்ப்பேய்தான் என்சொல்லேன்மண்ட லத்தில்தேகசித்தி, ஆங்கியேவடாதேதயிலமொன்று சொல்லுவேன்பு லத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, தேங்காயின்பால்நாழிதயிருநாழி செம்மைசி றப்பசுவின்கோமியமும்வாங்கே. அ௱௫

வாங்கிநன்றாய்பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு மைந்தனேபழச்சாறு கொடிப்பைமுகமுசக்கை, பாங்குடனேவகைக்குவொருபடிதான்வார்த்து

பக்குவமாய்ப்பிளகுவெருபலந்தான்வாங்கி; ஆக்கிகொண்டஅமுரியினலை
ரைத்துவாங்கி அப்பனேபாண்டமதில்கரைத்துக்கொண்டு, சாங்கமாய்கல்
லெண்ணைபடி நாலுயார்த்து சமர்த்தாக அடுப்பேற்றிக்காச்சுகாச்சே. ()

காச்சிகன்றாய்மெழுகுபதமானபின்பு காகமதில்தான்வடிக்கும்போ
தமைந்தா, ஆச்சிமேசுரகபதிலண்டச்சுன்னம் அன்பானதாரபஸ்பங்கஸ்
தூரியோடு, தாட்சியில்லாவகைக்கு அரைபலந்தாண்போடு சமர்த்தாகத்த
யிலமதைவடித்தமைந்தா; தேச்சுமேமுழுகிவாசயங்கள்போச்சு சிவசிவா
தேகமதுவலுத்துப்போச்சே. அ௮௭

குன்மத்துக்குலேகியம்.

போச்சப்பாகுன்மமென்றதெல்லாம்போக புதுமையுள்ளலேகியந்
தானொன்றுகேளு, காச்சியதோர்கருப்புட்டிப்பலம்பத்துவாங்கி கநவா
ன அமுரியினல்கரைத்துக்கொண்டு, பாச்சுவாயடுப்பதனிலனலைமூட்டிப்
பக்குவமாய்காச்சவாய்பாகுபோல, தாட்சியில்லாப்பாகுதனில்சேர்மருந்
தைக்கேளு தப்பாமல்காரமுடன்சாரம்வாங்கே. அ௮௮

வாங்குவாய்வெடியுப்புசவுக்காரந்தான் வளமானவலையலுப்புஇந்து
ப்போடே, பாங்குடனேபொரிக்காரந்துடனுப்பு பக்குவமாய்வெட்டுவ
கையுப்புவாங்கி, சாங்கமாய்பொடித்துப்பாகதனிற்சேர்த்து சமரசமாய்க்
கிண்டிவாமெழுகுமாகும், ஆங்கவேமெழுகுதனைப்பிங்காலுள்ளே அ
டைத்துபதனமாய்வைத்துப்போற்றே. அ௮௯

போற்றியேமெழுகுதனைமைந்தாகேளு புத்தியுடன்பத்துநாள்கொ
ள்ளச்சொல்லு, தேற்றியேகொண்டநிறைச்சந்திகுன்மம் திரளானவாயுவி
னல்வமிகுன்மங்கள், சாற்றுகிறசெஞ்சடைப்புசதிதன்மஞ் சலஞ்செய்
யும்வாயுகுன்மம்குத்துவாய்வு,ஆற்றியதோருகத்தின்வலியோடொக்க
அரகராதுகுக்குவலியனைத்தும்போமே. அ௯௰

போமப்பாவாய்வுமேல்வந்தநோய்கள் பொல்லாததிரட்சியோடூர்
சிகைசெல்லாஞ், சாமப்பாலேகியத்தைக்கண்டபோதே சாகமாயகுன்ம
மென்றதெல்லாம்போகும், ஆமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு ஆ
தொருகல்லெண்ணைநாலுபடிவாங்கி, தாயப்பாபாண்டமதிலிட்டுக்கொண்
டு தப்பாமல்மிளகுஒருபடிவோங்கே. அ௯௧

மிளகுதயிலம்.

வாங்கப்பாவலமைபடிதான்வாங்கி வலமாகஇரண்டையுமேயுடைத்
துக்கொண்டு,திங்கில்லாமுறகுருவில்விராகன்பத்து சேர்த்துகன்றாய்ப்பொ
ட்டணமாய்க்கட்டிமைந்தா, தாங்கியேபொட்டணந்தையெண்ணைக்குள்
வைத்து தப்பாமல்விமுகத்திலவைத்துநன்றாய், பாங்குடனேதலைமுழு
கவேண்டினக்கால் பண்பொன்றுசொல்லுகிறேன்கேளுகேளே. அ௯௨

கேளப்பாபொட்டணத்தைப்பிழிந்துக்கொண்டு செனிதமுடன்மு
ழுகிவாச்சியக்காயல், வாளப்பாகட்டுகொளருதண்டகம் வரிசையுடன்

முழுகிவரவளமைகேளு, மேலப்பாகொண்டதொருவாய்வுபோச்சு மெய் நிறைந்ததூங்னைங்களெல்லாம்போச்சு, காலப்பா அசதிமேலசதிபோச்சு கா பரீதிக்கீர்மேகம்போச்சே. ௮௱௩

மேகத்திலெழுந்தநோவும்போச்சு விருணமித்தமொருலைகம் போச்சு, காக்கால்நாவரட்சி அருன்றுபோச்சு சலமானமிளிர்ங்களுகமெனு போச்சு, தேகத்திலதிமொளிபோல்காந்தியாச்சு திரமாசத்தக்ந்தன்கனிநுவி ப்போச்சு, மோசத்திலமன்மதன்போலகளையுண்டாச்சு மோசமில்லைமிளவி ஞடதயிலந்தானே. ௮௱௪

மூலத்துக்குமூலிகை.

தாமென்றமூலத்துக்குறுதிசொல்வேன் தயங்காதமூலமென்றதெல்லாம்போகும், தேனென்றபுல்லுருவிசளவைத்து செழுமையுள்ள தண்ணீரில்குடிக்காயானால், வேறென்றமூலமெல்லாந்திருந்திரும் உத்தமனேயிரந்தனவில்லைமைந்தா, வீறென்றமூலமெல்லாமொழிந்துபோகும்வினையாக இன்னமொருபாகங்கேளே. ௮௱௫

மூலத்துக்குலேகியம்.

கேளப்பாகருணையென்றகிழங்குவாங்கி கெட்டியாயமுரியிருலவித்துமைந்தா, காளப்பாதிரிபலையைப்பொடியாய்செய்து நலமானகிழங்குடனேயிசைந்துகொண்டு, வேளப்பாமுப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து விசையாகஅடுப்பேற்றிக்கிண்டிப்போதில், ஆளப்பாநல்லெண்ணெ அளவாய்விட்டு அரகாமெழுகுபதமாகவாங்கே. ௮௱௬

வாங்கியதோர்லேகியத்தை அந்திசந்தி வரிசையாய்நெல்லிக்காயளவுசொன்ன, ஏங்கியேபறந்தோடுமூலமெல்லா மென்னசொல்வேனிரந்தனவில்லைமைந்தா, பாங்குடனேயுள்மூலம்வெளிமூலந்தான் பற்றிநின்றசிமூலம்ரெத்தமூலம், தாங்கிநின்றசூதமூலம்வாய்வுமூலந் தப்பாமல்மூலமொன்பதுவும்போமே. ௮௱௭

மூலத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு புதுமையென்றநல்லெண்ணெய்படிகூட்டி, ஆமப்பாபழச்சாறுந்தயிருஞ்சேர்த்து அன்பாகசுருக்கிச்சாறுங்கூட்டி, தாமப்பாஅடுப்பேற்றிக்காய்ச்சும்போதில் தன்மையுடனேகோலக்கொஞ்சம்விட்டு, நாமப்பாமெழுகுபதமானபோதில் நற்கரகமதிற்பூரம்புழுகும்போடே. ௮௱௮

போட்டதொருகாகமதில்வடித்துமைந்தா புகழாகத்தலைக்கிட்டுமுழுகச்சொல்லு, கேட்டமுடன்முழுகிவரமூலவாய்வு கிரங்கெட்டுவோடிவிடுமப்பாசொன்னேன், நாட்டமுடனேயகன்றுதேகம்பொன்போல் நன்மையுள்ளதேகமதாய்கனிவமாகும், வாட்டமில்லாலட்சுமிதன்கடாட்சமுண்டாம் மன்மதன்போல்காந்தியுண்டாமைந்தாபாரே. ௮௱௯

பாரப்பாபன்னிரண்டுநாளுக்குள்ளே பாடிவைத்தபொருள்களெல்லாமடக்கமாகும், சேரப்பாபன்னிரண்டாயிரச்சுருக்கம் நினைவாகஇந்நூலை

ப்பதனம்பண்ணு, காரப்பா குருபதத்தைத் துணையாய்ப் போற்றி கற்பூரதீப மதிற்கருத்தைக்கவைத்து, சாரப்பா மதியமுதப் பானம்பண்ணு சதாபோதை சிவயோகமாகுந்தானே. ௮௰

கெற்பவியாதிபோக.

நாமென்ற கெற்பநோய்தீர்வதற்குத் தயவான கருவொன்று சொல்லக்கேளு, ஆமென்ற சருகெடுத்துக் கருக்கிமைந்தா வுண்மையுடன் சிறுநீரிற்பிசைந்துருட்டி, வாமென்றாவி தனிலேகாயப்போடு மார்க்கமுடனிப்படியே பத்துமுறை பண்ணு, கோமென்ற அமுரியிலே கரைத்துமைந்தா குருணையுடன் தெளிவிறுத்துச் சீவியின்வையே. ௮௧

வைக்கவேயுப்பதுவும் படருப்பாரு வரிசையுடன் பனைதாமெடுத்துமைந்தா, வைக்கவே பீங்கானிற்பதனம்பண்ணி தாமணியில் பெண்களுக்குக் கெற்பநோய்தான், மயக்கவே வந்ததென்றால் மைந்தா நன்மையுடன் ருதுவாகும் நாளிற்றானே, மயக்கவேயாப்பண்டம் பால்பழத்தினுமேலே வந்துதடா கருவகத்தின்வாய்வுதானே. ௮௨

தாமென்ற கருக்குழியில் வாய்வுதங்கி தளர்ந்தொருசோணையினால் தசைதான்மூடி, ஊமென்ற தேகமெல்லாம் கர்த்துநல்ல வுண்மையுள்ள அடிவயிற்றில் வலியுண்டாச்சு, பாமென்ற கருக்குழிதான்விளக்கமன்றி பகமானவிந்துவங்கே அணுகாதையா, ஏமென்றால் இதிலேவாய்வுகொண்டு இருந்ததினால் கெற்பமது இல்லைதானே. ௮௩

கெற்பவாய்வுக்குஉப்பு.

தானப்பா கெற்பமதில் வாய்வுபோக தயவாக முன்சொன்ன வுப்பைமைந்தா, தேனப்பா அதில்நூணுக்கிக்குழப்பியுண்ண தேகத்திலுள்ளமலசலங்கள் சேரப்போகும், காணப்பா கெற்பமதில் வாய்வுபோகும் சருவான கருக்குழியும் விளக்கமாகும், கோணப்பா குருவருளால் கெற்பமுண்டாம் கூறுகிறேனின்னமொருபாகங்கேளே. ௮௪

கெற்பமுண்டாகஎண்ணெய்.

சேளப்பா தேங்காய்ப்பால் பஞ்சபாலும் கெடியானதைவேளை விழிச்சாறும், நாளப்பா இலவாசைச்சாறுங்கூட்டி நன்மையுடன் வகைக்குருபடியாய் வாங்கி, ஆளப்பா பாண்டத்திலிட்டு நல்ல அன்பான விளக்கெண்ணெப்படியே வார்த்து, மேலப்பா இடுமருந்தை வகையாய்க்கேளு மேன்மைதிரிகடுகு திரிபலையிற்றப்பே. ௮௫

உப்பதுவுங்கால்பலந்தான் வாங்கிநல்ல வுடன்சேர்த்தமருந்துஅரைபலமாய்வாங்கி, செப்பவே பெருங்காயம் விராகன்பத்து சேர்வேபொடித்தந்தஎண்ணெதனில்கலக்கி, தப்பாமலடுப்பேற்றி மெழுகுபதந்தனில் தயவானகுருப்போட்டுவடித்துமைந்தா, அப்பா கேள்பதனமதாய்வைத்துக்கொண்டு அதின்விபரஞ்சொல்லுகிறேன்மைந்தா கேளு. ௮௬

கேளப்பா விலக்குமுள்ளமூனுநாளுந் தெளிவுடன் படியனாக்கால்வீதங்கொள்ளு, நாளப்பா முன்னுநாள்கொண்டபோது நலமில்லாசத்த

னொடுமேல்கட்டெல்லாந், தாளப்பாசமுன்றுவிடும்வாய்வுபோகுந் தருகாத வயிற்றுவலியுடனேநிற்கும், ஆளப்பாமறுகுதகமில்லையில்லை அரகராவெற்பமதுவுண்டாம்பாரே. ௮௮௭

பாரப்பாவுலகத்தில்மலைபோலில்லை பக்குவமாய்ச்செய்தோர்க்குஎல்லாஞ்சித்தி, காரப்பாகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணு காயாதிகற்பமதைமறந்திடாதே, ஆரப்பாவுனக்கீடுஆதிகற்பம் அநுதினமும்நேசமுடன்பூசைபண்ணு, வீசப்பாசெய்யாமல்மனநடக்கிறில்லு விண்ணுணகண்ணொளியைமேவிப்பாரே. ௮௮௮

பாரப்பாபதிதலத்தில்மதியொடுங்கி பாலகனேவிபெருக்கிலமுதஞ்சிக்கும், ஆரப்பாவுனக்கீடுஅமுதக்கொண்டு அன்பானபூரணத்தைஅறிவார்பாரு, தேரப்பாஇந்நூலைப்பதனம்பண்ணு செகத்தோர்க்குஇந்நூலைச்செப்பவேண்டாம், காரப்பாபன்னிரண்டுநூறைமைந்தா கண்ணிமைக்குள்வைத்ததனைப்பதனம்பண்ணே. ௮௮௯

குஷ்டத்துக்கந்தகத்தயிலம்.

புண்ணப்பாகுஷ்டமொடுகிரப்பான்போக பண்பொன்றுசொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, நண்ணப்பாபரங்கியுடபட்டைவாங்கி நலமானபழச்சாற்றிலூறப்போட்டு: விண்ணப்பாரவிபடவேயுலரப்போட்டு விசையாகஇப்படியேபத்துமுறைபண்ணு, தண்ணப்பாநன்றாகவுலர்ந்தபின்பு தாக்கிநன்றாயிடித்துவடிக்கட்டுவாயே. ௮௯௰

சட்டாகச்சிவனார்தன்வேம்பைவாங்கி கண்டமதாய்நறுக்கிக்குழித்தயிலம்வாங்கி, திட்டமதாய் சரிவமதில்பட்டைத்தூளுஞ் சேர்த்துநன்றாய்ப்பிசைந்துருட்டிவைத்துக்கொண்டு, மட்டாகநெல்லிக்காயளவுகொண்டால் மாறாதகிரந்தியொடுகுஷ்டப்புண்கள், தொட்டவுடனோடுகின்றகுஷ்டரோகஞ் சொரிசிரங்குபெருஞ்சிரங்குஇன்னங்கேளே. ௮௯௧

கேளப்பாமேல்புற்றுவெடிப்புவெடிவெள்ளை கோதசெவிபடைப்புழுக்கடைப்பு, தாளப்பாமேகத்தால்வந்தரோகந் தருநாமலோடுமிருபதுநாட்கொண்டால், சேளப்பாஒன்றிலைமுப்பூவுஞ்சேர்த்து குணமாகக்கொண்டவுடன்குடிலநீங்கும், மாளப்பாநாளுக்குநாளேதேகம் நன்றாகக்காணுமடாநமனோடானே. ௮௯௨

சொரிசிரங்குதயிலம்.

நாடாமலின்னமொருதயிலஞ்சொல்வேன் னலமானதேங்காய்ப்பாற்படிதான்வாங்கி, வாடாமல்துரிசிஅரிதாரங்கெந்தி வகையொன்றுக்கிருகழஞ்சிவாங்கிமைந்தா, தேடாமலுணைத்தப்பால்சனிற்கலக்கி செம்மையுடன்காச்சிஎண்ணெய்திரமாய்வாங்கி, ஆடாமலெண்ணெய்தனைவைத்துக்கொண்டு அப்பனேமுற்குருவில்சழுந்தீசரோ. ௮௯௩

சேர்த்துதொருஎண்ணெய்தனைவைத்துக்கொண்டு தேகமதிலுறுங்கடவிசாயுங்காலைப், பார்த்தல்லோ அரைப்பிட்டுகுளித்தாயானால் பறக்குமடா சொரிசிரங்குபடங்குஷ்டம், மாற்றுமேல்புற்றுவெள்ளைவண்டு மாறு

படா அதனிலொருவயனைங்கேளு, சாத்தல்லோ மோருந்தோ தூன்றிமை ந்தா காசிடை தானுண்டிடவே கம்பம்போமே. ௮௯௪

பேதிக்குழம்பு.

போமப்பா சலசலென்சல் போவதற்கு புகலுகிறேனப்பா புலத்தியவேதைகன் றுய்க்கேது, நாமப்பா வாளமதைப்பழுத்தின்சாற்றுல் நன்றூரம் பொன்னுசா ரூறப்போட்டு, தாமப்பா மறுநாள்தானவிழுக்குப்போடு சண்டாளைதந்த தவுமாமாப்போகும், ஆமப்பா பருப்பொடுத்தாயப்போட்டு அப்பனே அன்றுகவுளரைவையே. ௮௯௫

வையப்பா வித்தொருவராகன்வாங்கு வாங்கடா அதுக்கிரட்டிப்பொ ரிக்காரத்தான், மெய்யப்பா அதுக்கிரட்டி வாளஞ்சேரு விபரமுடனக்கிர ட்டிவிள்ளக்கேசரு, செய்யப்பா ஆமணக்கம்பருப்புக்கூட்டி இராசகந்த னைக்கும்போ இல்லைமைந்தா, சையப்பா இறத்துடனே அரைக்கும்போதிக் கருவானமூப்பூவில்விராகன்சேரே. ௮௯௬

சேர்த்ததல்லோ ஆட்டிநன்றுய்வழித்துமைந்தா இராகசசிமிழ்தனி லேபதனம்பண்ணி, பார்த்தல்லோ குன்றியிடையிக்காள்மைந்தா பக்குவ மாய்மலங்களகன்றுபோகுங், சார்த்தல்லோ பேதியதிரிற்றுல் சுசி கவேமோருஞ்சோறுண்ணிற்கு, மாற்றுமேஇனிபோட்டவாறுபோல அ டைக்குமடா யோகிநுடஆண்மைதானே. ௮௯௭

நவாச்சாரபேதி.

தானென்றஇன்னொருபேதிசொல்வேன் தயவானநவாச்சாரப்ப லமொன்றுவாங்கி, தானென்றகொடிக்கள்ளிப்பால்நாட்டி நன்றாகக்கல்வ த்திலமைபோலாட்டி, தானென்றசிமிழதனில்பதனம்பண்ணி தப்பாமல் குன்றியிடைதயவாய்க்கொண்டா, ஊனென்றமலக்கட்டுஜலக்கட்டெல் லாம் ஓடுமடா அதின்பிறகுபொறுக்காதன்றே. ௮௯௮

பொறுக்காதேதயங்கினதால்மைந்தாமைந்தா பொக்கெனவேதிப்ப தற்குப்புதுமைகேளு, மறக்காதேநெல்லிக்கம்பழச்சாற்றுல் மறிக்கு மடா பேதிதனைவளமாய்பாரு, கருக்காதபெருவயிறுவாய்வுகட்டி தப்பா தமகோதரம்சோம்பலோடு, வருக்காதேவருகிமகாஜலக்கட்டோடே உள் வினைகள்தீருமடாவுண்மைதானே. ௮௯௯

அகஸ்தியக்குழம்பு.

உண்மையாய்நம்முடையகுழம்பைக்கேளு வறுத்தியுள்ளபெருக்கா யமிந்துப்போடு, தன்மையுள்ளசெங்கோசனியுங்கூட்டி தயவானசுழட் டீனைகாரங்கூட்டி, தன்மையுள்ளதிருவிசமுத்திரியுந்தாரம் நல்லகுருஞ்சீரக ந்திப்பிலியுஞ்சேர்த்து, வண்மையுடன்தூக்கபார்க்கப்பத்துமாக்க வரிசை யுடன்சரியிடையாய்வாங்கிக்கொள்ளே. ௯௦௦

வாங்கியேதோர்மருந்துக்கு இடைதான்வாளம் வளமாகஅதுக்கரைகா ண்பச்சைசேர்த்துப், பாங்குடனேகலத்திலிட்டுக்கொல்லி பக்குவமாயி ளறுதசயமாட்டி, இக்கிசாறுப்பூவும்பாக்குக்கொன்று சேர்த்துநிதியமாக்க

சாமமாட்டு, சாக்கமாய்மருந்தரைக்கும்போதில்மைந்தா தயிருடனேசோ
றுண்டுசயவாயாட்டே. ௯௱௧

ஆட்டிநன்றாய்வழித்தெடுத்துமேதிக்கொப்பு அடைவானசிமிழதி
லிட்டதனம்பண்ணி. நாட்டிலேமானிடர்க்குவருநோய்க்கெல்லா நலமான
அனுபானமறிந்துசெய்தால், வாட்டமுடனேடிவிகிமைந்தாசேறு மகத்
தானவித்தைநடைதாகுழம்பின்மார்க்கம், தேட்டிலேயிக்குழம்பைத்தேடிக்
கொண்டு சிவசிவாநம்முடையபேர்வைத்தாரே. ௯௱௨

பேர்வைத்ததாரென்றால்மைந்தாகேளு பெருமையுள்ளசித்தர்தபோ
தனர்கள்கூடி, நேர்வைத்தமருந்துறுதிகுறிப்பைக்கண்டு நேர்மையுள்ள அ
கத்தியர்குழம்பென்றார்கள், பார்வைத்த அகத்தீசர்பண்பறிந்தால்மைந்தா
பகரினதோர்குழம்புறுதிபறிவானப்பா, கூர்மைத்தகுழம்புறுதியென்ன
வென்றால் குணமானபரிச்சையடாவுபிருமாச்சே. ௯௱௩

உபிரானபரிச்சைசனியாமறிந்துகொண்டு வுண்மையாய்நம்முடையகு
றும்புபண்ணி, பயிரானமானிடர்க்குவருநோய்க்கன்றி பார்க்கிறவிதமுனைக்
கேட்பசருவென்றோன், ஆயாசமேகருக்கச்சுராங்கள்கண்டால் சுகமாகஇ
ஞ்சியைநீரசப்பண்ணி, வயிரானகுழம்பில்கால்பணவிடைதான்களைத்து
வரிசையாய்க்கொடுத்தவுடன்பேதியாமே. ௯௱௪

ஆமப்பாபேதித்தபோதில்மைந்தா அணுகின்றசுரமனைத்துமகன்
றுபோகும், தாமப்பாசோறுபொங்கிவெந்நீர்விட்டு தாகமதுதானடங்கக்
குடிக்கச்சொல்லு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்பத்தியமில்லை நன்மையில்லா
தோஷமதுகண்டிற்றானால், போமப்பாகடுகளவுகண்ணிற்போட்டு புரிசமுட
னேவிளிசெதிறவாயே. ௯௱௫

தீற்றிநன்றாய்க்கண்ணிலிட்டால்முழித்துப்பார்ப்பான் திரமானசு
ரமட்டுவிட்டுப்போகும், பார்த்துநன்றாய்ப்பரிசுடனேபிணியறிந்து பரு
வமுடன்செய்துவந்தால்பலனாமைந்தா, கார்த்துமிகக்கருவறிந்துகுணத்
தைக்கண்டு காலமிந்துமேலறிந்துகர்மப்போக்கி, போற்றிநன்றாய்மருந்து
திகச்செய்தாயானால் பூலோகராஜரிஷியாவாய்பாரே. ௯௱௬

பிளவைமுதலானதுகளுக்கு.

பாரப்பாபிளவைமுதலேழுநோய்க்குப் பண்பாகவுமினிநாக்குழைத்
தப்பூச, சேரப்பாவிதமெல்லாந்தீருந்தீரும் சேர்மையுடன்புண்முதலாய்ப்பு
ண்கள்தீரும், காரப்பாவிஷமனைத்தும்போகவென்றால் கடுகளவுகண்ணிலி
டக்காணேதீரும், சாரப்பாவிரியனுக்குச்சிறுபானைச்சாற்றில் தன்மை
யுடனேகுழைத்துக்கண்ணில்தீற்றே. ௯௱௭

தீற்றியேகடிவாயில்பூசிப்பாரு செம்மையுடன்விஷந்தீருந்திரந்தான
ப்பா, போற்றியேசிலவிஷங்களனைத்தும்போக புதுமையுடன்சிறுநீரைசி
றுகவாங்கி, பார்த்துமேதுளிகளவுகளைத்துக்கொண்டால் பறக்குமடாசில
விஷங்களனைத்துமப்பா, காத்துமேவைத்தியமாயிரத்தில்மைந்தா சரு
வாக்வயித்தியத்திருக்கனே. ௯௱௮

கருதினேன்சவுபியசாகரத்தில்மைந்தா கருவானவழலைமுதற்சரக்குக்கெல்லாம், உருதியாய்ப்பேர்வகையுமாரணமுஞ்சொன்னேன் உண்மையுள்ளசத்துருமித்துருவுஞ்சொன்னேன், பருதிஎனும்பலதிராட்டிச்சரிதையொடுகிரிகை பாங்கானஞானமுடன்யோகஞ்சொன்னேன், அருதியாய்சகலசாத்திரங்களுக்கு மானதுருகுத்திரமாயடக்கினேனே. ௲௱௧

அடக்கினேனவையடக்கமித்தநூலில் அடக்கமென்றபொருள்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன், விடக்கெடுதுகாய்போலேயாய்விண்பேசிமே தினியிலுனதாசிரம்வெடித்துப்போகு, முடக்கமில்லாபூரணியாளிட்டசாபம் மொழிதவறியுணவெவ்வெளிப்போட்டால், நடக்குமிந்தவாசியது காணுந்தோடும் நடப்பமிக்துவாசிகைமைகட்டிகட்டே. ௲௱௨

கட்டாகவயித்தியபூரணத்தானப்பா கருதினோநூற்றியந்தம், திட்டமாய்பற்பவகைசெந்தூரங்கள் திரமாணமெழுகுங்கள்குளிகைகள், சட்டமாய்கற்பவகைரசாயனங்கள்சார்பாய்தைலவகைகுழித்போக்கு, மட்டாகத்தயிலமுதல்மாத்திரைகளெல்லா பாரமுடன்சொல்லியாய்வசனித்தேனே. ௲௱௩

வசனித்தவயித்தியபூரணத்தைக்கண்டால் வைப்பெரசுங்கோய்களெல்லாமகற்றமைந்தா, நிசனித்தஇந்நூலைசித்தர்கூடி நேரான்முறையைதோறுமொளித்தாரையா, நிசனிக்துவாதாரிநூலைவாங்கி செகத்திலெல்லோர்க்குமீந்தேனப்பா, அசனித்தமனைக்குவிந்தவாறுபோல அன்பாகவயித்தியத்தையுரைத்திப்பாரே. ௲௱௪

வயித்தியனைத்தார்க்கித்தல்.

பார்க்கையிலேவயித்தியத்திலறிந்தானாகில் பரிகாரிபூப்புவன்பிறகேளு, சேர்க்கையுடன்குருமுறைமையைச்சொன்னானாகில் செம்மையுடனவர்களிடம்பேசிபேசு, மார்க்கமுள்ளவகைதெரியவறியானென்றால் மார்பிலேஅறைந்தவனை அகலத்தள்ளு, தீக்கமுடனிவனிடத்தில் தித்தானாகில் திறமாகச்சாகதுவகைகட்டிகேளே. ௲௱௫

கேளப்பாகட்டுவகைக்கருவைச்சொன்னால் கிருபையுடனவர்களிடங்கேள்விபேசு, ஆளப்பாஆதியந்தமறியானென்றால் அகட்டியேயவனைசிறுக்குட்டிப்போடு, கோளப்பாகுறியறிபாரிடத்திலேறுங் கூடினதால்தோஷமுண்டு, காளப்பாஞானிவர்களதிர்த்தானாகில் கன்றுவதுமனத்தானேயெங்கேயென்னே. ௲௱௬

எங்கென்றுகேட்டவுடனுன்னிப்பாய்த்தால் இன்பமுடனவர்களிடமிருந்துபேசு, மங்கியவன்மதிகெட்டுப்போனானாகில் மாபுகளிலேயனைத்துகண்ணிமுக்குத்து, வக்கியென்றபயல்களிடம்பேசவேண்டாம் வளைந்தமிகவந்தாலுமகலத்தள்ளு, சிக்கமென்றுயோகியர்தனதிர்த்தானாகில் சிவாமூலத்திற்குறுதிகேளே. ௲௱௭

கேட்கையிலேகைமுறையாய்சொன்னானாகில் கிருபையுடனவனிடத்திற்கேள்விகேளு, வாழ்க்கையுடனுதியென்றுசொன்னானாகில் ...

வாய்நாவிலமர்ந்தாளன்று, ஆட்கையுள்ள கவரிவந்தானிடத்தாறேல்
அடைவான சாரணைக்குவகையைக்கேளு, வேட்கையுள்ள சாரணைக்குறி
கையைச்சொன்னால் வேண்டியேயவனிடத்திற்கொண்டுபெண்ணே. ()

பண்ணப்பா சாரணைதான்முறைகிள்ளாட்டால் பாதகட்டைச்சென்று
லேபனைடத்துத்தன்று, கண்ணப்பா கண்ணறிபாப்புண்ணர்மெத்த கடை
மூளைவேடமதுசருத்தாய்ப்பூண்டு, விண்ணப்பா அறியாகுசித்தர்கோடி வி
னாருடன் பேசாமலிருந்துகொண்டு, தண்ணப்பா தன்னிலையைத்தாகேக
ண்டு சமர்த்தாகபூரணத்தின்திறமாயிருக்கிலே. ௯௭

பஞ்சகன்னக்குகை.

திறமாக அஞ்சுகன்னக்குகைகயைக்கேளு தீர்க்கமுள்ள கடல்நுரைசா
ம்பலமேனாங்கி, உரமான கருவாலே அரைத்துஊது வுதசமனேமண்டபி
ன்கல்லுப்புக்கூட்டி, மறவாமற்கருவாலேயிலத்துஊது மார்க்கமுள்ள விவ
டிப்புக்கூடச்சேர்த்து, நிசாயாகக்கருவாலேயரைத்துஊதி நிச்சயமாய்தா
னெடுத்துசொல்லக்கேளே. ௯௮

கேளப்பா சீனமுடன் தூடன்கூட்டி கெவிதமுள்ள கருவாலேயரை
த்துக்கொண்டு, மாளப்பாமிகவரைத்துவட்டுபண்ணி மார்க்கமுடன் காய
வைத்தேதோடுமூடி, தாளப்பா மண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து தன்மையுடன்பு
டம்போடச்சுன்னமாகும், ஆளப்பா அஞ்சினமும் ஒன்றாய்க்கூட்டி அசசா
சுன்னமதாய்நீறிப்போச்சே. ௯௯

போச்சப்பாநீறினசுன்னம்வைமைந்தா புமூகக்கருவாலேகுகை
தான்பண்ணு, நீச்சப்பா இக்குகைதான் பஞ்சபூதம் நிறையான அஞ்சசுன்
னக்குகையுமாச்சு, வாச்சப்பாவாசமஞ்சக்குகையைக்கண்டால் மகத்தா
னசாக்கெல்லாம்நின்னுசாதும், காச்சப்பாசாக்கிட்டுக்குகையைமைந்தாக
டுபாசசுன்னம்பாய்நீறிப்போச்சே. ௱

நீறிப்போமிதைவிட்டால்சுன்னப்போக்கு நிலையாது அஞ்சுசுன்னக்
குகைகயைவிட்டால், தேறிப்போம்சுத்தமதுதிறமாய்நீறும் திறமான பொ
னனீறும்வெள்ளிநீறும், கூறப்போமுப்பாசககளெல்லாம்நீறும் குணமான
நாகவிந்துநீறியாயநீறும், ஆறிப்போம்சாமுதற்றுருசுநீறும் அப்பனே
யுப்போடுமெல்லைப்நீற்றே. ௱௧

நீற்பவைசக்கதுவிட்டார்சுன்னும்பிஸ்லே நிறையாக இந்தமுறைப்
படிபோபண்ணு, மாற்றுவகைக்கிதுவிட்டால்சுன்னமாகா மக்களேகளிகட்
டுபொசிவேண்டாம், தேற்றியேமனதடக்கியறிவில்நின்று திறமாகப்பதறு
மல்லாதுப்பார்த்தால், தேற்றியுள்ளபூரணமாய்காணலாகும் நிறையாகவ
கைவிபரம்நீதான்கேளே. ௱௨

ஔஷதமுடிக்குமார்க்கங்கள்.

கேளப்பா பக்குணியின்சித்திரையிலுள்ளே கெணிதமுள்ள முப்பூ
வந்துதியாகும், வாளப்பாவைகாசிரெண்டுக்குள்ளே மகத்தானசெயநீ

ருக்குறுதியப்பா,நாளப்பாஐப்பசிகார்த்திகையினுள்ளே நலமானவுருக்கி னத்தைநாடிப்பாரு, தாளப்பா ஆடிஆவணியினுள்ளே தவிராமல்திராவகத் தைத்தயவாய்ப்பாரே. ௯௨௩

பாரப்பாவையாசிஆனிரெண்டில் பதறுமல்சாரணையைத்திருத்து,நே ரப்பாபுரட்டாசிமார்கழியிரண்டில் நிறையாகச்செந்தூரம் நினைவாய்பண் ணு, காணப்பாபங்குனிரண்டிஞ்சரியாய்ச்சொன்னேன் கட்டாகப்பனிர ண்டுமாதமைப்பார்த்து,தேரப்பாதொழில்முறையைத்தேர்ந்துபாரு திரமா கத்தொழில்முறையைச்செப்பக்கேளே. ௯௨௪

தொழில்முறை.

கேளப்பாசவுக்காரம்வங்கம்ரெண்டுந் கெதிதப்பில்துருசுக்குக்கெ ளிதயில்லை,மாளப்பாகெந்தகமுஞ்சூதம்போனால் மகத்தானசெந்தூரமார் க்கம்போச்சு,தேளப்பாவெடியுப்புசீனம்போனால் திராவகத்தின்நேர்மை யெல்லாஞ்சிதறிப்போச்சு, ஆளப்பாஅமுரியுடகூர்மைபோனால் அடங்கா தசெயநீருமசறிபோச்சே. ௯௨௫

ஆச்சப்பாவுருக்கினத்தான்காரஞ்சாரம் அப்பனேவீரம்விட்டால்நீ றும்போச்சு, போச்சப்பாபடம்விட்டால்சாரணையும்போச்சு போதமாய் வைத்துட்டிபிலவர்ணம்போச்சு,காச்சப்பாகற்கம்விட்டால்கனிகாணாது கருவா னரசம்போனால்வெல்லாம்போச்சு,பாச்சப்பாஇனியென்னபருவம்பாரு பண் பாகத்தொழில்முறைக்கப்பருவம்பாரே. ௯௨௬

பாரப்பாகன்னம்விட்டால்செயநீர்போச்சு பாங்கானசாரம்விட்டா ல்கட்டேபோச்சு,வீரப்பாசிங்கிவிட்டால்சூதம்போச்சு வேகாதேகவேதத ற்குக்கிலியாச்சு,-காரப்பாகோவணத்தைவிட்டானுதில் கசிந்துருகும்வெ ண்காரஞ்சாருக்கும்போச்சு, நேரப்பாஅறிந்தவர்களிதைத்தான்சொன்னே ன் தெரியாதப்படியவர்க்குஅடிதான்தானே. ௯௨௭

ஔஷதபரிட்சை.

தானென்றதாரிசுத்தவுடன்நீற்றினால் தன்மையுடன்பஞ்சநிறத்தைவ க்கவேணும், தேனென்றகாரமதுஉருகும்போது திரமாகவயிரதணிலேபு கையவேணும், மானென்றவெங்காரம்உருகும்போது மயிலாதேதெசிங்கி நின்றாடவேணும்,கோனென்றவெடியுப்புகட்டிச்சானால் குணமாகத்த ந்தம்போலக்கட்டிகட்டே. ௯௨௮

கட்டப்பாகல்லுப்புகட்டிற்றானால் கன்மாகக்கரியில்நின்றுருகவே ணும், பட்டாசுசீனமதுகட்டிற்றானால் மார்க்கமுடன்பளிங்குபோலாடவே ணும், நீட்டமுடன்சூடனதுகட்டிற்றானால் நிலைகொண்டுகரியாமல்நிற்க வேணும், பட்டானதுரிசிமதுகட்டிற்றானால் மார்க்கமுடன்நிறமாமல்நிற் கும்பாரே. ௯௨௯

பாரப்பாஇத்துப்படிவேதிக்காணாது பாரதனில்வெகுகோடிவிதத்தைய ப்பா, ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தவிதத்தை அறிந்தவர்கள்செய்வார்களடிதொ ட்டு, காரப்பாகாவியத்திலொன்றாய்ச்சொல்லேனே கபடமில்லைவெளிதிய

பூரணமுஞ்சொன்னேன், சேப்பசெளமியசாகரத்தில்நன்றாய் நிறைந்த
பொருள்வெளியாகப்பாடினேனே. ௯௰

பாடினேன்தார்சாத்திரங்களையெல்லாம்பார்த்து பக்குவமாய்ப்பன்னி
ரண்டுநூறாய்ப்பாடி, நாடினேன்தார்சாலவித்தைநன்றாய்ச்சொன்னேன் நல
மானகருக்கெல்லாம்வெளியாய்ச்சொன்னேன், தேடினேன்தார்மந்திரங்க
ள்திரமாய்ச்சொன்னேன் திறமாகவசியமுதல்மார்க்கஞ்சொன்னேன், ஆ
டினேன்தாரஞ்சனமும் வாடைசொன்னேன் அஷ்டமாசித்துமிகஅறிவித்
தேனே. ௯௰௧

அறிவித்தேன்சகலசித்துமாடவேணும் அன்பானபுலத்தியனேயு
னக்குச்சொன்னேன், நிறுவிக்கசமாதிகற்பாவனையாய்ச்சொன்னேன் நி
ச்சயமாய்வாதமதுநிலைக்கெனப்பா, கருவித்தஇந்நூலைப்பதனம்பண்ணிச
தாகாலம்பூரணத்தில்சார்ந்துநில்லு, கருவித்துகருவறிந்துசெய்யவேணுங்
காலறிந்தியோகமதில்கருத்தாயூணே. ௯௰௨

சிவவேடம்.

ஊணடாசிவவேடமார்க்கந்தன்னை உறுதியாய்ச்சொல்லுகிறேனுன
க்காய்மைந்தா, காணடாஜெபமாலை அன்பத்தொன்று கணக்காகருத்திராட்
சங்கைப்பிணைந்து, தானடாயோகதெண்டு அளவைகேளு தனகாகஅணிவி
ரல்புப்பத்திரண்டு, பேணடா அளவாகச்செய்துகொண்டு பேணியேகை
தனிலேயெடுத்துக்கொள்ளே. ௯௰௩

கொள்ளடாவிபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி கொண்டபின்புவேட்டியுடன
னவைக்கேளு, நல்லடா அகலமதுமூன்றுமுழமாகும் நலமானநீளமது ஆறு
முழமாகும், உள்ளடாபீனஞ்சாணகலங்கூட்டி உத்தமனேநீளமதுநால்சா
ணாகும், அள்ளடாகாவியிலேநீர்க்காவியாகும் அசுபாசிவவேடமதிதுதா
னே. ௯௰௪

தாமென்றவேடமதையறியாமாண்பர் சதிமானகாவியைத்துவைத்
துப்போர்த்து, வீணென்றகுறடதனைக்காலிற்போட்டு மெய்நிறையவிபூ
தியைத்தானறியச்சப்பூசி, நானென்றஆணவத்தால்மதமேபேசி நல்மா
னபூரணத்தைத்துறக்கேதான், கோனென்றகுருவறியாகுருட்டுமட்
டை குவலயத்தில்வேடமிட்டிரங்கிறேனே. ௯௰௫

எங்கேயுலகரிடம்வாய்விண்பேசி வயிறுவயிறுபசிபொறுக்காம
ற்றான், தாங்கியேபொய்பேசித்திரிவார்மெத்த தயவானவாலையென்றுசா
ரயத்தை, வாங்கியேகுடித்துமதிகெட்டுப்போவான் மார்க்கமுடன்கள்ளு
ண்பானஞ்சாதிப்பான், ஆங்கியேவாய்புலம்பித்திரிவானையா சுகமானபூ
ரணத்தையறியான்காணே. ௯௰௬

தாமென்றதத்துவத்தின்செயலைக்கண்டு சர்வாகமூலமதில்மனதை
வைத்து, கோவென்றகுருபதத்தில்சேர்ந்துக்கொண்டு குணமானரேசகபூ
ரகமும்பண்ணி, மாவென்றகும்பகத்தில்நின்றுமைந்தா மருவியேபூரண
த்தைமனதாய்க்கண்டு, தேவென்றஅமுதுரசங்கொண்டால்மைந்தா சிவசி
வாகைலாசத்தேகமாமே. ௯௰௭

வாசியடக்க.

ஆமப்பா மேல்நிலமாறுதாரம் அண்டமெல்லாங் கொட்டுகிற் சூலா
தாரம், தானப்பா மேல்மூலமூலாதாரந் தன்மையாள் எழுமுதலாறுதாரம்,
காமப்பா லட்சமெழுதுமேலே தாரஞ் சமைமேலேறாதுயிர் கொட்டி சுழிவ்வி
னாறு, நாமப்பா சேசபூரகமும் பண்ணி நலமானகும்பகத்தை நாட்டுப்பாரே.

பார்க்கையிலே பரமகுருகரிசனை தானுமாம் பரவெளியிற் சபை
யதனிற் சத்தங்காணும், காக்கையிலே வெடனவொலிகாணுங் கர்ப்பூர
தீபமதிற் கருத்தாய்க் கோணும், மார்க்கமுள்ள தீபமதில் மனந்தனைவைத்து ம
ந்திரபஞ்சாட்சரத்தைதாங் கிழ்ந்து போற்றி, சீர்க்கமுடன் சேசபூரகமும்ப
ண்ணி சிவசிவா கும்பகத்தின் திறத்தைப்பாரே. ௩௩௯

செந்தூரமுறை காந்தம்.

பாரப்பா செந்தூர முறைகள் சொல்வேன் பண்பானகாந்தமதும் பலந்
தான்பத்து, கோப்பா வெள்ளையதுபலந்தானொன்று திறமானகாரமது ப
லந்தானொன்று, வேப்பா தாளகந்தான் பலந்தானொன்று வேகமறசாரமே
துபலந்தானொன்று, சாரப்பா பூரமதுபலங்கால்கூட்டி தயவானபழச்சாற்று
லரைத்துவாங்கே. ௩௪௰

வாங்கியே பில்லைசெய்துகாயப்போட்டு மார்க்கமுடன் குகையிலிட்டு
க்குகைவாய்மூடி, தாக்கியே மண்சீலை வலுவாச்செய்து சமர்த்தாக வுலையிலி
ட்டு நன்றாயூதி, பாக்குடனே குகையுருகநன்றாயூத பதமாக வுருகியது பணி
போல் நிற்குஞ், சாங்கமாய்க்குகையாறி யெடுத்துப்பாரு தயவானகாந்தமது
மணிபோலாமே. ௩௪௧

ஆமப்பா மணியெடுத்து உடைத்துக்கொண்டு அன்பாகமுன்போ
லேயருந்து சேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் குகையில்வைத்து நன்றாக
மண்சீலை வலுவாச்செய்து, தாமப்பா குகையமூசவுலையிலூதி தப்பானசா
ந்தமது ஆயமாகுஞ், சாமப்பா காமதேயங்கண்டால் தயவான செயமதைப
தனம்பண்ணே. ௩௪௨

பண்ணியே கோரியத்துக்கிடைதான் ஒக்கப் பாக்கா வைசீடிமோடுகாரஞ்
சாரம், உண்ணியே பழச்சாற்றுலரைத்துக்கொண்டு உத்தமனே பில்லைசெ
ய்துகாயப்போட்டு, நண்ணியே யோட்டில்வைத்து சீலைசெய்து நமைசப்பு
டமபோட நீறிப்போச்சு, புண்ணியனே யிந்தநீறதனைப்பண்ணி புக
ழாகஅயத்திலிடவிபாக்கேனே. ௩௪௩

அயத்தின்சாயம்.

கேளப்பா அயப்பொடிதான் பலந்தான்பத்து செப்பாக வெள்ளையது
பலந்தானொன்று, வாளப்பா தாளகமும் பலந்தானொன்று வரிசையுள்ள கு
தமதுபலந்தானொன்று, நீளப்பா சாரமது பலந்தானொன்று நிலைவாகச்சார
மதுபலந்தானொன்று ஆளப்பா சீனமதும்பலந்தான் கூட்டி அப்பனே கல்வ
த்திலாட்டுஆட்டே. ௩௪௪

ஆட்டுவாய்ப்பழச்சாறுவிட்டுமைக்தா அஸ்பாகசாறுசாமமாட்டி, கா
ட்டிகமாய்நன்றாகஅரைத்தபைந்தா சார்த்தாகவழித்தெடுத்ததில்லசெ
ய்து, நாட்டியேவிழாத்திற்காயப்போடு நன்றாகவலாவைத்தச்சூளையி
ல்வைத்து, பூட்டியேபானிலைதுவாசசெய்து புரிசமூட ஞலையிலிட்டுவூ
திப்பாயே. ௯௪௫

பாரப்பாருகைபாழுகலுதிக்கொண்டு பண்பாகதுமிபின்றுடைத்து
ப்பாரு, நேரப்பாவெண்கலமாயுருகிநிற்கும் நிலைவாகப்பின்பொருக்காது
இப்பார்த்தால், வீரப்பா காணடங்கியபோதும் விசையாக அயத்திருட்டை
யங்காணார், ஆரப்பாஅறிவார்கள் அயத்திளியம் அறியத்தக் கோயமுடன்தோ
னறிவான்காணே. ௯௪௬

காணப்பா அயக்காந்தமிபத்தனிலைக்கண்டவர்கள்கெகமடாகத்தானு
ரும், வீணப்பா வென்றுசொல்லிதிருத்தமறிந் விடுவார் மிலக்கா அவெ
ளிகாணுது, நாணப்பா இன்னுமிலவெளியாய்ச்சொன்னோம் ஊக்கமுடனே
யக்காந்தமிபஞ்செய்து, கோணப்பா குருவருளால்செந்தூரம்பண்ணுகுறியு
னக்குச்சொல்லுகிறேன்கேளுகேளே. ௯௪௭

காந்தச்செந்தூரம்.

கேளப்பாகாந்தகந்தபலந்தானொன்று கெந்தகமே அயச்சந்தபல
ந்தானொன்று, வேளப்பா கந்தபொருபலந்தானாக்கி விசையாகவுமொன்று
மொன்றாயுதக்கிக்கொண்டு, வாளப்பா கல்வத்தில்பொடித்துக்கொண்டு வ
ரிசையுடன்கூறுகிறமருந்தைசேரு, ஆளப்பா கண்டிடைக்குவிசைவாங்கி அ
ப்பனே இடைக்குகிக்குறாஞ்சேரே. ௯௪௮

சேர்ந்தகொருஇடைக்கூகிதர்கெந்திசேர்த்துநிராமகமுலைப்பாலா
ட்டிக்கொண்டு, காத்துயேகொண்டுநாளாட்டிப்பின்பு கருவான பழச்சாற்று
லாட்டிநன்றாய், பார்த்துவேயுரைத்துப்பொடியதாக்கி பண்பாகக்குப்பி
யிலேஅரைமட்டிட்டு, கோத்துபோண்டமேரயுப்பைக்கொட்டி குணமாக
அதின்மேலேகுப்பிவையே. ௯௪௯

வைத்தபின்புகுப்பியுடகழுத்துமட்டு மறைப்பாகவுப்புடனேமண்
ணுங்கொட்டி, மெய்த்தகெதாருமேல்மூடிசீலசெய்து விசையாகவாலுகை
யிலெரிப்பாயப்பா, நைத்தகொருமூன்றுநாள்மூத்தியிட்டு நலமாகஆறவிட்
டெடுத்துப்பாரு, கைத்தகொருசெந்தூரமுருக்கம்பூப்போல் காணுமடா
செந்தூரம்பதனம்பண்ணே. ௯௫௰

பண்ணப்பா சாணம்பூசைசெய்து பரமகுருசெந்தூரம்பணவிடை
தான்கொள்ளு, நண்ணப்பா மண்டலமேகொண்டாயானால் நரைதிரையும
ற்றுமடாசட்டைபோகும், விண்ணப்பா குருபதமுமடுக்ககாணும் விசை
யானசிவயோகவிருப்புஞ்செய்யும், பொன்னப்பாவண்டாகுஞ்செந்தூரத்
தில் பூட்டுகிறவிதமுனக்குபுகலுவேனே. ௯௫௧

செந்தூரத்திற்சனுபானம்.

புகலுகிறவிதமேதுவென்றால்வைத்த பூட்டுகிறேன்முறைதனைக்கண்டவெலி
யத்தின், பகருகின்றவெண்கெசியாத்திமூஞ்சிலாங்கு பணவிடைசெந்தூரம

இல்பதியவைத்து, நெகிழாமல்மனதுறுதியாகக்கொண்டு நேசமுடனிருந்தறிகுல்நேர்மைமகனே, அகளாதருன்பமூதல்குக்கடலோகம் வசடானநீரிபூரிவுகாசம்போமே. ௧௫௨

காசமொடுபவுத்திரங்கள்தனைநோயெல்லாஞ் சதிகெட்டோடிப்போமிடின்னங்கேளு, நேசமுடன்செந்தூரப்பணவிடைதானெடுத்து நிலைவாகவெல்லமதிற்கொண்டாயாகில்,பாசமுடன்சுரமிரைத்துப்போகும் பண்பானமுறைகாச்சலோடிப்போகும்,வாசமுள்ளதேனிலேகொண்டால்மைந்தா மயக்கமென்றநெஞ்சடைப்புவாங்கிப்போமே. ௧௫௩

போமப்பாமூலப்பாவில்பணவிடைசெந்தூரம் புகட்டியேகொண்டறிந்தென்மைந்தாகேளு, ஆமப்பாதோஷமொடுசுவாசந்தீரும் அடங்காதநாவெட்சிவிட்டுப்போகும்,காமப்பாபறங்கிமுதல்கறப்பான்தீரும் கடிப்பானமொருப்புடனேபறயந்தீரும், நாமப்பாசெந்தூரத்திக்கெத்த கலமானபுண்ணியங்களில்லைதானே. ௧௫௪

தமெனன்றசெந்தூரந்தினமுங்கொண்டால் சடமென்றகூடந்தான்பிழைத்துதப்பா,நாமென்றஅவமிருத்தோடிப்போகு நரைதிரையுமற்றுநடாங்குறிரில்லை,தேமென்றஅனுபானமறிந்துகொண்டால சிவசிவாசயிலாசதேகமாகும், ஊனென்றவுடம்பெடுத்தாலுறுதிவேணும் உழன்றுமலத்திரித்ததுறைப்ளர்த்துபோமே. ௧௫௫

தளராமலிருப்பதற்கின்னமொன்று சாற்றுகிறேன்புலத்தியனேதயவுள்ளானே,யுளாமற்செந்தூரப்பணவிடைதானெடுத்து வுண்மையென்றமுப்பூவில்விடைதான்கொண்டு, தளராமல்மனதுறுதியாகிக்கொண்டால் கழறுமடாசட்டையொன்றுகறுப்பாய்த்தானே, வளருமடாதேகமதுவெளிபோற்காணு மகத்தானதேகமதுபிர்மமாமே. ௧௫௬

ஆமப்பாசித்தாந்தம்ஞானமார்க்கம் அப்பனேவேதாந்தம்யோகமார்க்கம்,தாமப்பாஞானவழியோகத்துக்கு தயவானமூலமடாஅந்திரந்தி, காமப்பாநற்றியடிமூலங்கண்டால்நடலாயாறுவகையதின்மேலப்பா;காமப்பாகாணற்பாலிரண்டுங்கூடி கனாகாணைப்பூரணமாய்நிற்குந்தானே. ௧௫௭

சுவாசத்துபஸ்பம்.

தாமென்றசுவாசத்துபலந்தானொன்று தயவானபொரிக்காரம்பலந்தானொன்று,ஆமென்றபழச்சாற்றால்கல்வத்தாட்டி உறுதியுடனேட்டிதன்றாய்வழித்துக்கொண்டு,பாமென்றவிழுதைத்திலுலர்த்திமைந்தா பக்குவமாய்புடம்போடபற்பமாகும்,தேமென்றபற்பமதுபதனம்பண்ணி தேனிலேபணவிடைதான்கொள்ளச்சொல்லே. ௧௫௮

சொல்லப்பாநீரடைப்புபிறமேகந்தான் சூழ்ந்தடகொதாமுடனேவெட்டைபோகும், கல்லப்பாகல்லடைப்புநீரடைப்பு நன்மையில்லாமேகத்தாலெழுந்தநோய்கள்,அல்லப்பாவோடிவிடும்மைந்தாகேளு ஆயாநீர்க்கட்டுப்பிச்செறிப்பு, சொல்லாபவோடிவிடும்தேறுத் சிலவாயதிலேயங்களில்லைதானே. ௧௫௯

அப்பிரகச்சத்து.

காமென்றஅப்பிரகச்சத்துசொல்வேன் சதுமான அப்பிரகம்பொடி
தான்செய்து, வாமென்றபலமொன்றுஎடுத்துக்கொண்டு மைந்தனேமே
ல்மருந்தின்வகையைக்கேளு,ஆமென்றவெடியுப்புகாசாரம் உத்தமனே
காளகமும்செவ்விருதம், ஏமென்றசிங்கியுடபூரகந்தான் மைந்தனேவ
கைவகைக்குக்கழஞ்சிவாங்கே. ௬௯௰

வாங்கடாமுப்பூவுங்கழஞ்சிகொண்டு வரிசையாய்மருந்தெல்லாங்க
லவத்திட்டு, தாங்கியேபழச்சாற்றாலாட்டி மைந்தா தயவாகஇருசாமந்தன்
றாயாட்டி, பாங்குபெறப்பில்லைசெய்துஎவியிற்போடு பக்குவமாய்வச்சிர
மங்குகையில்வைத்து,சாங்கமாய்சில்லிட்டுசீலைசெய்து தயவாகக்குகைய
மூசலூதலூதே. ௬௯௧

ஊதியங்கக்குகையாறியெடுத்துப்பாரு உத்தமனேஎயமதாயுருகிநி
ற்கும், வாதியென்றவைசிகீமாகாணப்போருர் மகத்தானயோகியடாசத்
துகாண்பான், ஆதியென்றஅப்பிரகச்சத்துதானவ்அரகராவாதிகள்தானலை
ந்தேசெத்தார், சோதியென்றஅப்பிரகச்சத்தைமைந்தா சிதமாகச்செந்தூ
ரம்பண்ணுபண்ணே. ௬௯௨

பண்ணப்பாஅப்பிரகச்சத்துவாங்கி பலமெடுத்துகுகைதனிலேயுரு
குப்போது,வுண்ணப்பாதங்கமொப்பலந்தான்சேர்த்து வுருகியொன்றுங்கு
ண்டாகிமணிபோல்நிற்கும், கண்ணப்பாகல்வத்திற்பொடிக்கத்துளாங் க
ண்டிடைக்குவீரமொருகழஞ்சேரு, அண்ணப்பாகண்டிடைக்குகெந்திகூ
ட்டி அழகானபழச்சாற்றாலாட்டிப்பாரே. ௬௯௩

பாரப்பாபழச்சாற்றாலாட்டிப்பின்புபண்பானபொடுதலையின்சாற்று
லாட்டி, காரப்பவொண்டுகாளாத்தபின்புக நயமாகப்பொடிசெய்துகுப்பிக்
கேற்றி, சாரப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து தன்மையுடன்காய்ந்தபின்பு
சொல்லக்கேளு,சிரப்பாமுன்போலெரித்துப்பாரு சிவசிவாசெந்தூரஞ்
சிவப்புத்தானே. ௬௯௪

தாமென்றசெந்தூரம்பதனம்பண்ணி தன்மையுடன்பணவிடைதா
ன்தேனிற்கொண்டால், ஊமென்றகாயமதுபிலத்துநல்ல வுறுதியாய்ச்ச
ட்டையொன்றுதள்ளுந்தள்ளும், தேமென்றகற்பமடாசெந்தூரந்தான் இர
மானஅனுபானமறிந்துகொண்டால், வாமென்றமோகம்போம்குலைபோ
கு மக்களேமுந்நூற்றைமகிழ்ந்துகேளே. ௬௯௫

கேளப்பாமுந்நூற்றில்செந்தூரமார்க்கம் கிருபையுடனிருநூற்றின்
பற்பஞ்சொன்னேன்,தாளப்பாஆயிரத்துநூற்றில்லையந்த நன்மையுடன்
வயித்தியத்தில்நன்றாய்ச்சொன்னேன், வேளப்பாஅறுநூற்றின்விபரமெ
ல்லாம் விரித்துநன்றாய்சொல்லிவிட்டேன்விபரமாக, ஆளப்பாநூற்றில்வ
யித்தியபூரணந்தான் அன்பாகப்பாடினதைநன்றாய்ப்பாரே. ௬௯௬

பாரப்பாஅப்பிரகச்செந்தூரத்தை பாச்சடாவெள்ளியிலேநூற்றுக்
கொன்று, நேரப்பாமாற்றதுவுமுக்ஞானுகும் இமானகுடவனிலேயிரு

னாகுஞ் சாரப்பா வெள்ளிசெம்பில் நூறுமாற்று தயவாகத்தனிச்செம்பிலைப்பதாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் செந்தூரப்போக்கு அன்பானபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௯௬௭

பொன்னிமிளைச்சக்கு.

சேளப்பா பொன்னிமிளைச்சக்குசொல்வேன் செடியானசிமிளையது பலந்தான்வாங்கி. நாளப்பா சோமது இடையேசுற்றி நன்றாகத்தாரபற்ப நாகபற்பம், மேளப்பா சிமிளையின்மேல்பூசிக்கொண்டு மேலாகசோமத்தைச்சுற்றிமைந்தா, தாளப்பா அதின்மேலேமுப்பூச்சுண்ணந்தயவாகப்பூசிநல்லருகைக்குள்வையே. ௯௬௮

வையப்பா குகைவாயைமூடிநன்றாய் மார்க்கமுடன்மூசையிலேவைத்தூது, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன்குகையமூசலூது மெய்யானசத்ததுவும்வெண்கலமாய்நிற்கும், பையப்பா ஆறவிட்டுசத்தைவாங்கி பாலகனேகுகையிலிட்டுகாரமூட்டி, கையப்பா வுருக்கிப்பார்கண்விட்டாசிம் நன்றாகஅதில்சேரும்வகைகளையக்கேளே. ௯௬௯

கேளப்பா நாகமொடுதங்கம்ரெண்டும் செடியானசத்துருக்குச்சரியாய்த்தூக்கி, வாளப்பா சத்துநின்றுவுருகும்போது வரிசையாய்நாகதங்கமிதிலேயூட்டி, தாளப்பா சத்துடனேரெண்டுஞ்சேர்ந்து தயவாகமூன்றுமொன்றாயுருகுமப்பா, ஆளப்பா குகைமாறியெடுத்துப்பாரு ஆகாரகளங்காகுமைந்தாகேளே. ௯௭௦

கேளடா களங்கதனைக்கலைத்திட்டுசெட்டியாயுடைத்திடவேதூளாம்பாரு, வாளடா வீரமதுபலந்தான்மூன்று மைந்தனேவாலைரசம்பலந்தான்மூன்று, தேளடா கெந்திபலம்நாலுங்கூட்டி தெளிட்டாகத்தியக்கபலமூங்கூட்டி, ஆளடாமூலைப்பாலால்நன்றாயாட்டி அதின்பிறகுபொடிதனையின்சாற்றாலாட்டே. ௯௭௧

ஆட்டியேவழித்துருட்டிக்காயப்போட்டு அப்பனேபொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி, நாட்டியேவாலுகையின்மூன்றுநாள்தான் நலமாகமுத்திரியும் நன்றாய்மூட்டி, காட்டியேசலாகைகொண்டுசோதிச்சேபார் கதிர்முனையில் குறகுறக்கும்பதங்காணப்பா, தாட்டிகமாயாறவிட்டுடைத்துப்பாரு சார்ந்தானபொன்னிமிளைச்செந்தூரமாச்சே. ௯௭௨

ஆச்சப்பா செந்தூரம்பதனம்பண்ணி அப்பனேகுன்றிபிடையிருபோதுண்ணு, காச்சப்பா பசுவின்பால்தன்னிற்கொள்ளு கதிரொளிபோம்தேகமதுகாந்தியாகும், மீச்சப்பா மூலைப்பாலிற்குன்றிய கோணத்தோடும்போம்சுவாசம்போகும், பாச்சப்பா விக்கல்கள்குஷ்டரோகம் பாணையானமேகமென்றதெல்லாம்போமே. ௯௭௩

போமடா வாதத்திலெழுந்ததோஷம் பொல்லாதபித்தத்தாலெழுந்ததோஷம், ஆமடா சிலேற்பனத்தாலெழுந்ததோஷம் அஞ்சாததோஷமெல்லாமகன்றுபோகும், சாமடா சிமிளைதனைக்கண்டோர்களுண்டோ ஷணத்திலேஜெடிவிடுமையாயோ, நாமடா வுரைக்கக்கொண்டேனையா நலமாகச்செந்தூரத்தைப்புசிக்கேளே. ௯௭௪

தேனப்பா பனைவிடைச் செந்தூரம்வாங்கி கெட்டியாய்வெள்ளியிலே யாற்றுக்கொண்டு, தானப்பா கொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொண்டு சார்ந்தானவெள்ளியிலே பழுத்துப்போகும், வாளப்பா வெள்ளிதான் பழுத்ததாலே வாது சொல்லிடுவார் ஆனைத்தானமத்தா, காணப்பா வெள்ளி செம்பிலிட்டுத் தாயாறுல் உன்னைய தாம்பழுத்துமிகத்தங்கமாமே. ௧௱௫

ஆமப்பா குடவனிலே யாற்றுக்கொண்டு அருள்பெருகவுருப்பார கிகமாற்று, நாமப்பா செந்தூரம்வலுவேமெத்த நயமான செந்தூரந்தன்னைக்கண்டு, தாமப்பா மேற்பூமேதமனைடங்கிலில்லை தன்னையுடன்பூசைதைத்துயவாய்ப்போற்று, காமப்பா சார்பாலக்கண்டேகொன்று காமமையூர்துமதுககிவாய்க்கொள்ளே. ௧௱௬

தாளகசத்து.

கொள்ளப்பா இன்னமொருமுறைமைக்கேளு குருவானதாளகத்தின்சத்துசொல்வேன், நல்லப்பா தாளமதுபலந்தானொன்று நவமானகல்லத்திலேயத்திபண்ணி, கல்லப்பா அன்னமுடன் அருகுதுக்கு கருவானசாறுடன்காராக்கட்டி, அல்லப்பா விரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து அரைத்துவுந்தத்திலைகத்தாக்கிப்பூட்டே ௧௱௭

பூட்டியே குகையிலேவைத்து கூகைவாய்மூடி புடமாகாமண்டையிலே மூடிச்செய்து, காஷ்டிகமாய்க்குகைதனிலேவைத்துஊது சார்த்தாக்குகைமுசுஇந்திரு, தட்டியேகுகைதாறிமேலெடுத்துப்பாரு கல்லாகுந்தாளகத்தினியமாகும், ஆட்டினதேரியமதுபதமையென்று அன்பாகக்காயமிட்டுவுருக்கிப்பாரே. ௧௱௮

உருக்கையிலே தாகமதுஇடையே சேரு வெண்மையுள்ளதங்கமப்படியேசேரு, கருக்காகக்கட்டினதோ தகத்தைத்தேசேரு கருவானதாளமதுவொன்றுமாறுமப்பா, பெருக்கமுள்ளதாக்காருமப்பாசொன்னேன் போனதேகவைத்திலெபொடிக்கத்தானாம், குருக்கள்சொன்னமியமத்திடையே சேருங் குணமாகவெந்திரெட்டிப்பாகச்சே. ௧௱௯

சேர்த்துரன்றாய்ப்பொடி செய்து நேப்பிக்கேத்தி திமாகமண்டிலைதுவாய்ச்செய்து, போற்றியே புடம்போலே சிமித்துவைத்து பூரணமாமரவிட்டிவெடுத்துப்பாரு, தும்மியே குப்பிதன்னையுடைத்துப்பாரு அரசாசெந்தூரமதுனைநிறமப்பா, தேற்றியே செந்தூரப்பதமையள்ளி இனிமையாகுன்றியிடைதேனிற்கொள்ளே. ௧௱௰

கொள்ளவே சுவாசமொடு சுக்கிரதுன் குட்டமொடு பவுத்திரமுதல்குலைசெய்திரும், அல்லல்செய்யுங்குன்மமொடு கோதமக்கள் அண்டத்தின்வாதமொடு அனந்தவாதம், வல்லல்செய்யுங்குகிவாதமுங் குதுவாதம் காலசந்திமேலை இகனத்தவாதம், நல்லதொருசெந்தூரங்கண்டபோதே நடாமலோடியேயிபின்னங்கேளே. ௧௱௰௧

தேனப்பா செந்தூரத்தொழிலைக்கேளு சேணிதமுள்ளவெள்ளியிலேயாற்றுக்கொண்டு, வாளப்பா கொடுத்திடவேவாதுசொல்ல வாதோசெம்பழுத்ததங்கம், ஆனப்பா வெள்ளிசெம்பில்யாற்றுக்கொண்டு அ

னைத்திடவேயயிருநுவயநாயின்னே, காலப்பாமாறியவன்னடனஞ்செய்வா
ன் கண்டின்பமகிழாதேகருத்தாய்நில்லே. ௩௮௨

நில்லென்றருட்வெளிமேலேநாற்றுக்கொன்று நீட்டிருல்பத்தனைதான்
தப்பாதண்மை, சொல்லொன்றுதப்பாதுகருவாய்ப்பாரு சொல்மறந்து
பார்த்திருந்தசோதிகாணாய், கல்லென்றகல்லெறிந்துபுல்லைத்தின்னு கால
நிற்றுபோகமதிற்கருத்தாய்நில்லு, கொல்லென்றுவாய்ப்பசப்புங்குறும்ப
போலே கூடாதுவாசியிலேகூர்ந்துநில்லே. ௩௮௩

நில்லடாவாசியிலேநின்றுதேறி நினைவாகப்பூரணத்தைக்கண்டுபூசி,
சொல்லாதமந்திரத்தைக்குருவேசெய்து சோராமற்கனியருந்திமணியைப்
பூசி, தள்ளடாதனையறியார்தன்னைத்தானே சமையமதக்கொண்டாடுந்த
வத்தோர்தன்னை, புல்லென்றமனுக்களுடன்பொருந்தவேண்டாம் பூரண
த்தைத்தினநோக்கிப்பூண்டுநில்லே. ௩௮௪

நாகச்செந்தூரம்.

பூண்டுகொள்நாகச்செந்தூரந்தன்னை பூரணமாய்நாலிந்துதெளிந்
ததண்ணீர், ஆண்டுகொண்டுஅக்கலத்தில்நாகஞ்சாய்க்க அப்பனேசிறுடங்
கிடாக்கட்டும், நீண்டதொருதுளைதனிலேநாகம்போட்டு நினைவாகவு
ருகையிலேமைந்தாகேளு, பாண்டதொருநாகத்துக்கிடையேதங்கமகத்தா
னேதங்கிறுக்கத்தைதவாமே. ௩௮௫

வார்த்துமிகவுருக்கையிலேமூன்றுமொன்றாய் வளமாகவுருகியதும
ணிபோலிருக்கும்பார்த்துமிகத்தானெடுத்துக்கல்வத்திட்டு பதறுபலத்தி
லைடக்குப்பியஞ்சேர்த்து, போற்றிதன்றுயிடைக்கிரட்டிசெந்திகட்டி பொடி
செய்துதானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, காற்றுமிகக்குப்பிதனிலேற்றிக்
கொண்டு கனமாகாண்பிலேவதுவாய்ச்செய்கே. ௩௮௬

செய்யப்பாவாலுகையில்முன்போல்வைத்து திடமாகஅருசாமமெரி
த்தாலக்கு, பையப்பாஆறவிட்டெடுத்துப்பாரு பவளமணசெந்தூரமென்ன
சொல்வேன், மெய்யப்பாசெந்தூரம்பதனம்பண்ணி மெய்க்கவேதேனதி
லேயுண்ணவிடைதான்கொள்ள, ஐயப்பாகிரகணிமென்றதெல்லாம்போகு ம
றயாகுண்மமென்றதெல்லாம்போமே. ௩௮௭

போமப்பாமேகமென்றதெல்லாம்போகும் பொல்லாதசீரிழிவுகிரந்
திருஷ்டம், தாமப்பாமகோதரமும்விஷபாகங்கள் தருகாதபாண்டுமுதல்சு
வாசகாசம், ஆமப்பாநாகச்செந்தூரங்கண்டால் அடங்காதநோய்களெல்லா
மடங்கிநிற்கும், நாமப்பாசொல்லுகிறோம்வச்சிரகாயம் நல்லமனதாயிருந்த
வர்க்குநல்லாகுஞ்சித்தே. ௩௮௮

சித்தாகஇருக்கவென்றால்மைந்தாகேளு சிவமானசெந்தூரப்பூரண
த்தோடொக்க, பத்தாசையாகப்பணவிடைதான்கொண்டால் பழுக்குமு
டாதேகமதில்சட்டைபோகும், வற்றாதசெந்தூரந்தினமுங்கொண்டால்வ
யதுசொல்லமுடியாதுமைந்தாகேளு, முத்தானமுத்தலெல்லாமுத்தியாகு
மோகமில்லாசெந்தூரமுறையைக்கேளே. ௩௮௯

கேளப்பாவெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று கெடியானவெள்ளிசெம்பில்நூற்றுக்கொன்று, காளப்பாகுடவனிலே நூற்றுக்கொன்று கன்மையில்லாச்செம்புகளில் நூற்றுக்கொன்று, கோளப்பாவாராமல்பழுக்குந்தங்கக் குறியானதங்கமதையார்தான்காண்பார், ஆளப்பா ஆதியென்றதங்கந்தன்னை அறிந்துகொண்டுதவமதிலமையறிந்துசெய்யே. ௬௬௰

செப்படாதவமதிலேமனக்கைநாட்டு தீர்க்கமுடன்குருபதத்திற் சேர்ந்துநில்லு, மெய்யடாகற்பமதைவிரும்பியுண்ணு விரும்பிமிகவுண்ணையிலேறியம்பாரு, கொய்யடாகருவிகளைக்கொய்துப்போடு கூர்மையுடனுடுமனையைக்கூர்ந்துபாரு, பையடாமூலமதிலாறுந்தாண்டி பராபரத்தினருளதனைப்பற்றிப்பாரே. ௬௬௧

பற்றிமிகப்பாராமற்பொருளைக்கண்டுபதுமைபோற்பெருமையிலே பற்றிநின்று, முத்தியில்லாமூடர்களாய்க்கூட்டங்கூடி மோசமென்றபாசமதையிழுத்துக்கொண்டு, சத்தியென்றபெண்ணைமிகநிறுத்திக்கொண்டு சகலஆபரணமிகத்தானேசாற்றி, புத்தியில்லாநடத்தைகளைப்பார்த்தாயானால் பூரணத்தினுனதுசிரம்வெடித்துப்போமே. ௬௬௨

வெடித்துமிகப்போவதுவுமேக்கருன்றோ வேதாந்தப்பதியிற்கமிகவுகன்றோ, படித்துமிகவிண்டையுமேயறிந்துப்பார்த்து பக்குவநேரோடேயிருந்துபதியில்தாக்கு, வடித்தமெழுகதுபோலஇந்தநூலில் வசனித்தகருக்களெல்லாமனதிற்காரு, விடுத்தபொருடனையறிந்துகாரமிட்டால்விண்ணிடியுமண்களையுவிளைப்போமே. ௬௬௩

கருவங்கச்செந்தூரம்.

போகாமலின்னமொருசேதிகேளு பொன்னானகருவங்கம்வாங்கிமைந்தா, வாகாகஆதியந்தக்கருவினாலே மகத்தானவங்கத்துக்கங்கிபூட்டி, நோகாமற்புடம்போடக்கட்டிப்போகும் நுண்மையுடன்தானெடுத்துக்கையில்வைத்து சாகாமற்காரமிட்டுவுருக்கிப்பாரு சக்கரம்போல்கண்விட்டுஆடுந்தானே. ௬௬௪

தானென்றவங்கத்துக்கிடையேநாகந் தயவானதங்கமுடன்ரசமுங்கூட்டி, கோனென்றகுருவருளாலுருக்கிப்பார்க்க குணமாகநாலுமொன்றாய்மணியாயிருக்கும், மானென்றகல்வத்தில்நொறுக்கிக்கொண்டு மாட்டடாவீரமொடுலிங்கங்காணும், தேனென்றகாரமொடுவொன்றாய்க்கூட்டி சிவசிவாஇதுக்கிட்டிகெந்திகூட்டே. ௬௬௫

கூட்டிநன்றாய்ப்பொடித்துமிகக்குப்பிக்கேற்றி குணமானமண்சீலைவலுவாய்ப்பூசி, நாட்டியேமுன்போலெரித்துவாங்கி நல்லபதமறியவென்றால்சலாகைபோடு, மாட்டியதோர்சலாகைமுனைவெளுத்ததானால் மார்க்கமுடன்தானெடுத்துஆறவைத்து, காட்டிகமாய்க்குப்பியையுடைத்துப்பார்க்கத் தங்கநிறமானசெந்தூரமாமே. ௬௬௬

பாரப்பாசெந்தூரமதனைவெல்லத்தில் பக்குவமாய்க்குன்றியிடைகொண்டால்மைந்தா, ஆரப்பாவுனக்கிதுசொல்லப்போறேன் அரகராதேக

ம்வச்சிரகாயமாகும்,தொப்பாயனைவிடை தான்றோணிற்கொண்டால் சிலசி
வாமேகமென்றதெல்லாம் போகும். கொப்பாஜலவிதைக்கள்குவ் டரோகம்
நிலையில்லா நீரிழிவுநீங்கிப்போமே.　　　௧௧௭

போமடாபவுத்திரமூர்க்கண்டமாலை பெல்லாதகுன்மமொடுபாண்டு
தீரும், ஈரமடாசோகைமொகிகாசம் போகும் கழுக்காணமூலமாசகலண்டவா
தம், தாமடாகுதிவாசம்நசிக்குவாதந் சமர்த்தானவாதமதிற்பச்சைவாத
ம், ஆமடாபித்தமென்றதெல்லாம்போகும் அசசாவருவாக்சமதிலகத்தானே　　

தானென்றசெந்தூரத்தொழிலைச்சொநு தப்பாமல்ஞானர்க்குவொ
ன்றுபோட்டால், மானென்றவெள்ளியீதேநூறுமாற்றுமாகத்தானசெம்
பதிலேஅன்பதாகும், தேனென்றவெள்ளிசெம்பிலேநூறாகும் செவிட்
டாதகுடவனிலன்பதாகும், கோனென்றகுருவருளால்செந்தூரத்தை
குறிப்புடனேகொண்டவரேகுருவாம்பாரே.　　　௧௧௮

குருவானசற்குருவைக்காணவேணுங் குணமாசகந்திதனைப்பணிய
வேணும், உருவானவுருவறிக்குவைக்காணவேணும் உண்மையுள்ளசத்திசி
வக்காணவேணுங், திருவானமலசொளியைப்பற்றவேணுங் செவிட்டாத
மதியமுதங்கொள்ளவேணுங், கருவானகற்பகத்தைப்பூசைபண்ணி சதா
காலம்பூரணத்திற்சார்ந்துநில்லே.　　　௲

தாம்பிரச்செந்தூரம்.

நில்லென்றநிலைதனிலேநின்றுகொண்டு நினைவாகருபசத்திற்பூண்
டுக்கொண்டு, சொல்லென்றதாம்பிரச்செந்தூரப்பண்ணி துருவமுடன்
கொள்வதற்குவிபரங்கேளு,தெல்லென்றகுட்டதனை அராவிக்கொண்டுதி
றமாகப்பழச்சாறறினூறப்போட்டு,கல்லென்றகன்னாீர்விட்டுகன்றாய்களி
ப்பறவேகழுவிவிடுக்கப்போச்சே.　　　௲௧

போச்சென்றுதாம்பிரப்பொடிதானென்று,புதுமையுள்ளதங்கமொ
ன்றாசந்தானென்று, நீச்சென்றதாளகமும் வீரமொன்று நிலைத்தசொரு
லிங்கமொன்றாகமொன்று,பாச்சென்றகலவமதிலேமூப்போட்டு பக்கு
வமாய்பழச்சாற்றாலாட்டிநன்றாய், ஆச்சென்றுகலவத்திலன்றாயாட்டி அ
ரகாரவொட்டிப்புகெந்திகூட்டே.　　　௲௨

கூட்டியேயபழச்சாறு பொடிகலையின்சாறுங் குணமாகவிட்டுநன்றா
ய்மைபோலாட்டி, ஆட்டியேவழித்தெடுத்துச்சாயப்போட்டு அப்பனை
பொடிபண்ணிக்குப்பிக்கேற்றி, தாட்டிகமாய்மண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து
சமர்த்தாகமுன்போலேயெரித்துவாங்கு, ஈட்டியேஆறவிட்டுஎடுத்துப்
பாரு நன்மையுள்ளசெந்தூரமதிகந்தானே.　　　௲௩

தானென்றசெந்தூரப்பதனம்பண்ணி தன்மையுடனீசனைப்பூசை
செய்து, தேனென்றதேனதிலேபணவிடை தான்கொண்டால் தீராதகுன்
மமுதல்குஷ்டந்தீரும், வானென்றமேகமொடுகிரந்தி தீரும் வகையுடனேபி
னையுமகோதரமுந்தீரும், ஊனென்றஉடலதக்கல்பாண்டு யுள்ளுமேல்
றமுலொழிந்துபோமே.　　　௲௪

மாத்திரை. ௧

ஒழியாமலிருப்பதற்குமாத்திரைதானென்று உத்தமனேசொல்லுகிறேனென்றாய்க்கேளு,வழியானஅயக்காந்தச்செந்தூரமொன்று மார்க்கமுளநாகச்செந்தூரமொன்று,நெளியாததாளகச்செந்தூரமொன்று நேரானதாம்பிரச்செந்தூரமொன்று,அழியாதவங்கச்செந்தூரமொன்று அப்பனேஐந்துமோரிடையாய்வாங்கே. ௧௫

வாங்கியேகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு மகத்தானமூலைப்பாலுப்பழத்தின்சாறும்,பாங்குடனேரெண்டுநிறையொன்றாய்ச்சேர்த்து பக்குவமாய்கல்வத்திலாட்டும்போது,தாங்கியேதிரிகடுகுமூன்றுமொன்றாய் சரியிடையாய்ச்செந்தூரங்களிற்சேர்த்து, ஆங்கதுகொண்டேயரைப்பாயாறுநாள்தான் அதின்பிறகுமத்தஞ்சாறதனில்வாரே. ௧௬

வார்த்தரைக்கன்றாய்பாறுநாளரைத்தபின்பு மார்க்கமுடன்வழித்துமாத்திரைகள்செய்து, பார்த்துநன்றாய்நிழலுலர்த்திவைத்துக்கொண்டு பக்குவமாய்குன்றியளவெடுத்துக்கொண்டு, சாத்துமிகஅனுபானமறிந்துசெய்தால் காணுமேலாடிவிடுஞ்சாசதோஷம், சாறுகிறேன்கலிக்கமொன்று சொல்லக்கேளு தன்மனத்தாறறிந்துதனதாய்நில்லே. ௧௭

கலிக்கம்.

தனதானகிராம்புடனேதிரிகடுகுகூட்டி தன்மையுள்ளகிராம்பதுவுங்கூடச்சேர்த்து,மனதானவாளமொன்றுமெட்டுக்கொன்று மாட்டிவாய்கலவத்திற்பழச்சாறிட்டு, வளதானஅபின்கூட்டிநன்றாயாட்டி ஊமத்தஞ்சாறதனிலொருநாளாட்டி, கனதானகயறுபோலுருட்டிமைந்தா காற்றில்லாவிடம்பார்த்துக்காயவையே. ௧௮

வைத்துநன்றாய்க்காய்ந்தபின்பெடுத்துக்கொண்டு வரிசையுடன்சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, கைத்ததொருமுலைப்பாலாலுரைத்துநாலில் கண்ணிலிடச்சகலசன்னிகாணுதேதோடும், மெய்த்தசிவருத்திரகமாத்திரைவைத்து வேணபடிவயித்தியத்தைவிருப்பிச்செய்தால், கைத்ததொருசாத்தியமசாத்தியமிரண்டும் நன்றாகத்திருமடாதலயாப்பாரே. ௧௯

வேறு—கலிக்கம்.

பாரப்பாகலிக்கமொன்றுசொல்லக்கேளு பக்குவமாய்திரிகடுகுதிரிசிகுத்தம்,நேரப்பாஅதிதாயிந்துப்போடு நிலைவாகமேனசுணியுஞ்சரியாய்த்தூக்கி, காரப்பாபவளமதுநாலுக்கொன்று கருவாகவபூச்சாற்றாலரைத்துமைந்தா, நேரப்பாகயறுபோல்திரட்டிக்கொண்டு சிவசிவாநிழலுலர்த்திபதனம்பண்ணே. ௨௰

பண்ணியதோர்கலிக்கமாத்திரையைமைந்தா பக்குவமாய்மிழ்தணிலேபதனம்பண்ணி,உன்னியேமுலைப்பாலாற்கல்லிலேத்தி உறுதியுள்ளஜன்னிமுதல்விஷங்கள்போகும், நன்னிலையோர்குளிக்கமுமாடா

ரோடும் நலமில்லா நெஞ்சடைப்புழூர்ச்சைபோகும், பண்ணியமெய்யமு வாஷகலிக்கப்பா புனிதமுடன்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே. ௲௧௧

போற்றப்பாநீர்தோஷங்கயாலசூலை புகைச்சலிலன்றகண்புகைச்சல் காதுமாந்தம், பார்த்தப்பாமூக்கடைப்பன்கண்டமாலை பவுத்திரம்மோதா முங்குஷ்டங்குன்மம், ஆற்றப்பாபோவதற்குமருந்துசொல்வேன் அன்பா னசாதிக்காய்சாதிபத்திரி, மாற்றப்பாமதுரமதிவிடையமோமம் மைத்தா னதிரிகடுகுசினங்கூட்டே. ௲௧௨

கூட்டியேசரியிடையாய்வாங்கிக்கொண்டு குணமாகச்சூரணித்தமு ப்பூச்சேர்த்து, நாட்டியேதேனதிலேகொண்டால்மைந்தா நலமாகநான் சொன்னவியாதிதீரும், தேட்டிலேயிந்நூலைத்தேடவேணுந் திடமாகப்ப ணிவுடனிங்காக்கவேணுந், தாட்டிகமாய்க்கற்பமதைக்கொள்ளவேணுந் த னதானபூரணத்தைமருவிப்பாரே. ௲௧௩

பாரப்பாபூரணமாம்பக்ஷைபச்சைபகாசதபக்ஷைதனைப்பதிவாய்ப்பார் க்க, ஆரப்பாஅறிவார்கள்காரசாரம் அப்பாக்கின் ரிசலைத்தையார்தான்கா ண்பார், தேரப்பாமனதறிவால்தேறிக்கொண்டு தெளிவிட்டாதபூரணத்தை ப்பணிந்தால்மைந்தா, நேரப்பாமதுரசஞ்சொலிக்கும்பாரு நினைவாகஅ மூர்தமதைப்பானம்பண்ணே. ௲௧௪

காயாதிகற்பமூன்றுப்பக்குவம்.

பண்ணப்பாகாயாதிகற்பங்கொள்ள பக்குவத்தைச்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, விண்ணப்பாஆதியர்தநடுமூன்றும் விளங்குகின்றபொ ருளதனைவிரும்பிக்கேளு, நண்ணப்பாஅமுதகற்பம்அகாரமிட்ட நிவான போதமடாஆர்தான்காண்பார், உண்ணப்பாஅகாரமென்றபொருளைக்கே ளு வுறுதியுள்ளபுலத்தியனேயுண்மைதானே. ௲௧௫

தானென்றஅகாரமடாவிந்துவிந்து தன்மையுள்ளவிந்துநீர்தன்னி ராச்சு, கோனென்றவிந்துநீர்தன்னைவாங்கி குணமாகஅந்திரத்திக்கொண்டு மைந்தா, கோனென்றகுருபதத்தில்மனதைவைத்து குணமாகசிரசபூரக முடன்பண்ணி, நானென்றஅகம்போக்கிகும்பகத்தேநின்றால் நலமில்லாதே கம்வெகுவுறுதியாமே. ௲௧௬

ஆமப்பாவுறுதிமனதுறுதியாக அப்பனேகொண்டிவிடுமண்டலக்கா ன், நாமப்பாவரதமித்தசேகதாமத்திலேலே நாடிவரும்வியாதியெல்லாம்ந டாதேதாமிம், போமப்பாநரையோடுதிரையும்போகும் பொல்லாதநிரோத மைகயின்மாய்கைபோகும், தாமப்பாகந்தியொளிபிரகாசிக்கும் அமைவதபோ கும்வெகுதண்மைதானே. ௲௧௭

தானென்னநீயென்னரெண்டுமொன்று தடையில்லாமனதாகஇருந் தாயானால், சோனென்னகுருவென்னநீயேயாகும் குணமானமனதுறுதி யானதாலே, ஆனென்னப்பெண்ணென்னரெண்டுமொன்று அகாரமனை அடங்கிஅறிவிற்சேர்த்து, தேனென்னவந்தகொருவிக்குவேனா செலிட்டா மற்கொண்டுபெறுவதற்பங்கேளே. ௲௧௮

கேளப்பாகிலான அகாரந்தொட்டு கிருபையுடனடியோனஉகாரந்தே
ரு, நாளப்பாஉகாரமென்றஅடிதான்மூல நலமானமூலமென்றுலார்தான்
காண்பார், கோளப்பாலொன்றுமில்லைசம்நாதம் குருவானமவுனமதை
க்கூறப்போமோ,வாளப்பாநாதமென்றசருவாங்கியைந்தனை தினந்தோ
றும்பூசிப்பாயே. ௲௧௯

பூசிப்பாய்நாதமென்றசருவாங்கி புசமூரகரேசகபூரகமும்பண்ணி,
நேசிப்பாய்கும்பகத்தில்மனதைநாட்டி நினைவாகமனதுறுதியாகக்கொண்
டால், ஆசிப்பாவாசிப்பாரமுகதிப்பாரு அழகுத்திரிகைபார்க்கைவிலேயரு
ளேதோன்றும், வாசிக்குமுயிரானவகாரந்தன்னை வரிசையுடன்பூசிக்கும்
வகையைக்கேளே. ௲௨௰

பூசிக்கும்வகை.

கேளப்பாவகைதயாதிசிவத்தைப்பூசி கெணிசமாய்மதியமதில்போ
சனமேசெய்து, நாளப்பாமாலைதனில்உகாரதிட்டை நன்மையுள்ளசத்தி
யைநீபூசைபண்ணு, காளப்பாமூலமுதலாறுதாரந் தான்கடந்துமேலான
சுழிலைக்குள்ளே ஆளப்பாஅண்டபகிரண்டமெல்லாம் அகாரஅகாரமு
டன்உகாரந்தானே. ௲௨௧

தானப்பாஅகாரமென்றசத்திதன்னை தன்மையுடன்மண்டலமேபூ
சித்தாக்கால், தேனப்பாஅமுர்தரசந்தனிந்துசாணும் சிவசிவாஅமுர்தரச
மந்தமாகும், பேணப்பாஉகாரமென்றஅமுர்தரசந்தன்னை பிலத்தபுத்தி
ரிவதிறைந்பேணிப்பார்த்து,வூணப்பாமூலமதில்ரேசகமேபண்ணி உம்மெ
னவேநடுவணையில்பூரகமேசெய்யே. ௲௨௨

செய்யப்பாநடுவணையில்பூரகமேசெய்து திடமாகமேல்மூலஞ்சேர்த்
துக்கொண்டு,பையப்பாகும்பகத்திற்பற்றியாரு பருதிமதிசுடரொளியில்
பருந்தேநில்லு, கையப்பாதடவுவதுபோலேமக்காள் கருணாசத்தியை
நீசருத்திவைத்தால்,மெய்யப்பாவுனதுசெடம்வலுத்துப்போச்சு மேதி
னியில்சித்தனென்றபேருமாச்சே. ௲௨௩

ஆச்சப்பாசித்தனிலேஅதிகசித்தன் ஆதியென்றமூலமதைப்பற்றிந்த
தாலே, போச்சப்பாநரைதிரையுங்கமனுமில்லை பொன்போலேபூரணமாந்
தேகமாச்சு, பாச்சப்பாவாசியைநீவாசிகண்டு பக்குவமாய்மதியைவெள்ள
ரவியிற்சேரு, காச்சப்பாபஞ்சமுகாக்கினியினாலே கருத்துறவேசெடத்
தைமெள்ளக்காச்சுகாச்சே. ௲௨௪

காச்சுதற்குஅக்கினியில்கருணைச்சொன்னேன் கருத்துறவேசிவபூ
சைநன்றாய்ச்சொன்னேன்,பாச்சுதற்குசத்தியுடபூசைசொன்னேன் பத்
தியுடன்பகுத்தறியாய்ப்புத்திகொண்டு, மூச்சுதற்குமுன்னிலைதான்பீட
மாகும் முனையாகசுழிமுனையேவகாரபீடம், பேச்சுதற்குபேசுதற்குநா
வேயில்லை பெருமையுடன்சத்திசிவபூசைகேளே. ௲௨௫

சத்திசிவபூசை.

கேளப்பாசத்தியென்றஉகாரந்தன்னில் கிருபையுள்ளஅகாரமென்ற
சிவத்தைநாட்டி,நாளப்பாதினம்பார்த்துநமசியென்றே நன்றாய்சிவசத

றியொன்றும்பாரு, வாளப்பாவுகாரமுடன்அகாரஞ்சேர்த்து மார்க்கமுட
ர்கமசியென்றுருவேசெய்து,கோளப்பாவாராதுமண்டலமேசெய்தால்கு
டலமென்றதேகவச்சிரகாயமாமே. ௩௨௪

காயமதுபிலத்துதடாகல்போல்மைக்காகாயாதிகற்பமென்றதேகமா
சு,நேயமுடன்சத்திசிவபூசையாலே நிலைத்துசடாலிக்குருவரிக்காமற்று
ம், மாயமென்றநரைதிரையுமாறிப்போச்சு மகத்தானதேகமதுவைதுர்க்க
ம்போச்சு,தேயுமதுமதிதானுந்தேய்ந்துதேய்ந்து திறமானரவிமதுவுமொ
ளியுமாச்சே. ௩௨௫

ஆச்சப்பாபரமவெளிகண்கொள்ளாது அரகரசோதியிலேயதிக
சோதி, மூச்சப்பாவோடாதுமுன்பின்றெ மூச்சியமுடன்பன்னிரண்டுமே
டக்கும்விட்டில், பாச்சப்பாமூலமென்றஅனலைச்சாண்டி பக்குவமாய்சே
கபூரகமும்பண்ணி, காச்சப்பாபஞ்சமுகாக்கினியில்நின்று சருத்தமவே
தும்பகத்தில்நிபமேறமே. ௩௨௬

ஏற்றப்பாதீபமதுஎன்னசொல்வேன் ஏகாந்தமானசொருபதீபம்,
போற்றப்பாதுண்டாததீபந்தன்னை புத்திமனதொன்றாகப்பொருத்தினி
ன்று,சாற்றப்பாசத்திசிவபூசைபண்ணி கமலமலரமுதமதைக்கருத்தாய்க்
கொண்டு, சாற்றப்பாவாடாதமலராக்கொண்டு தயவாய்மனோன்மணி
யைப்பூசைபண்ணே. ௩௨௭

மனோன்மணிபூசை.

பண்ணப்பாமனோன்மணியைப்பூசைபண்ண பக்குவத்தைச்சொல்
லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு,நண்ணப்பாஅகாரமுடன்உகாரக்கட்டி நவ
காமல்நசிமசியென்றுருவேசெய்து,விண்ணப்பாதாரெனுக்கியமாகதன்னை
மேவினதால்பராபரத்திறனொளியோராலும், கண்ணப்பாமனக்கண்ணுக்க
கிந்துபாரு கமலமென்றஆபிரத்தெண்ணிசழ்சாண்பாமே. ௩௨௮

காணப்பாஇதமறிந்துபூசைபண்ணக் கனியுடனேயமுதமுதமுசிந்து
பாயும், பேணப்பாஅமுதமதைபூசைபண்ண பெரிதானமனோன்மணிதா
ன்பிரகாசிப்பாள், ஊணப்பாமனோன்மணிசின்பிரசன்னமாகு வயமெனவே
சிங்கென்றுவுருவேசெய்தால், பேணப்பாமகாரமென்றதுன்மண்டலமா
ம்பெரிதானஅண்டமதுபரமதாமே. ௩௨௯

பாத்திரபூசை காயாதிகற்பம்.

ஆமப்பாசத்திசிவபூசைசொல்வேன் அரகரபாத்திரமுடபூசைகே
ளு,நாமப்பாசொல்லுகிறேன்சத்தியொன்றுநமசிவாயவென்றபாத்தி
ரமென்று, தாமப்பாமூன்றுக்கும்வியக்கேளு சத்தியென்றஉகாரமது
காரயாச்சு,காமப்பாசிவமென்றஅகாரந்தானும் கருவானவித்தவென்றகா
ரமாச்சே. ௩௩௰

ஆச்சப்பாமகாரமென்றமகாரந்தானும் அப்பனேபரமானஅண்டமா
ச்சு, காச்சப்பாகாரமுடன்சாரம்ரெண்டும் கருவாகவிந்துவுடனேதயாச்சு,
பாச்சப்பாநாதமதில்விந்துசேர்த்து பதிவாகத்தெளிவிறுத்துபதனப்பண்

னிய, போக்கப்பாவொன்றுமில்லை அன்ப, தன்னை வேணியேகல்வமதில் கொழுந்தினிக்கொள்வோ. ௩௰௩

கொள்ளப்பாரதலிக்குகெளிக்குமண்ணி கூர்மையுள்ளபழச்சாறு நிறைந்ததாம், கல்லப்பாவென்றக்கல் அன்பதன்னைக் கைமுறையாய் நன்றாஆட்டிப்பாரு, கல்லப்பா ஆட்டிவேபார்க்கப் போகுதமையானமெழு காருந்தண்டத்தாமது, செல்லப்பா அண்டமென்றவொருதன்னைச்செவ்வியா கா ஆமுதட்டிவட்டியண்ணே. ௩௰௪

பண்ணியதேபூர்வாட்டகலைச்சாயப்போட்டு பக்குவமாய்க்காய்ச்சி ன்புமையக்காச்சுறுத, வுண்ணியேகாலோட்டில்லைத்துளைத்தவொமாசன சிலைவுவாய்ச்செய்து, புண்ணியனேவிசாளம்புகைசெய்து புளித்துடன் காடையென்றபுடத்தைப்போடு, தண்ணிமையாயீதியதுகவனம்போசை ஞ் சதாநக்தியானதொருபற்பக்கதே. ௩௰௫

தாவென்றபற்பமதுக்கினை தானில்லை தன்மையுள்ளவைபற்பமிதுக் குமீடை, ஆவென்றகாந்தமின்செந்தூரக்கான் ஏற்றப்பாதிற்குக்கொ ண்டோமோ, கொவென்றபூபதியுமிதற்குமீடா கொடிதாமாத்திரை யிதற்கும்டா, தேவென்றபற்பமதுஆதிவிந்தை செயினாகையாரிதற் பமாமே. ௩௰௬

ஆமப்பாபற்பமதில்பணவிடைதாவெண்ணிக்கு அமுதவென்றமேதனி லே அமுதக்கியைமந்தா, நாமப்பாசொல்லுவிலேர்மேல்மூக்குத்தானிக்குவா கியைமியிழுத்தமைமந்தா, தாமப்பாதன்னிலையாதகைகாலக்கண்டு சமாச மாய்சேகத்தைப்பூரணமேசெய்து, காமப்பால்நிலையகற்றிரும்பகந்தே நின்று கருணையுடன்பற்பமதைப்பூசைபண்ணே. ௩௰௭

பூசையென்னமதுஆதியாகக்கொண்டு பூரணத்தைப்பற்றியவைத ரிவாலின்றால், தேசமுள்ளமனதுஆதியாகும் நிந்தையிலேஅஷ் டாங்கயோகங்களும், பாசையென்றபரியாகைபண்பாய்க்களும்பக்கு வமாய்க்கற்பூரத்தியக்கோளும், ஆசையென்றுதம்பிடைசாகாங்கோண்டும் ஆசாரஇன்னமொருகற்பமகேளே. ௩௰௮

பூரணகற்பம்.

கேளப்பாஆதியென்றபூரணத்தைப்பற்றி கிருபையுடனேதவித்து வென்றுவாங்கி, வாளப்பாமீகாணில்பதனம்பண்ணி மகத்தானசெயமீ ரால்களைத்துக்கொண்டு, கோளப்பாவாராமல்வியில்லைவக்க குறிகொன்று ய்வற்றியபின்மைமந்தாமைமந்தா, ஆளப்பாயிப்படியேபத்துமுறைகாச்ச அப் பமென்கடைற்றுமீறிப்போமே. ௩௰௯

மீறிப்போமதுபடியும்பத்துமுறைகாச்சநிச்சயமாய்நீயதுபற்பமா குன், கூறியேநினைத்தோர்பற்பதன்னை குணமாகக்குண்டலியைக்கண்டு போற்றி, வாரியேயிங்காண்தன்பரணிதன்னில் மார்க்கமுடன்பதனமதா ய்வைத்துப்போற்றி, தேறியேமனதறிவால்பூரணத்தைப்பற்றி சிவசிவா ரோசகபூரகமுஞ்செய்யே. ௪௰

செய்யப்பா கும்பகத்தில் மனதைவைத்து செயயானபற்பமதில் பணிவிடைதானெடுத்து, பெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்குருவைப்பற்றி மேரையைப்பற்பமது கொண்டால் மைந்தா, பையப்பா தேகமது வலுத்துப்போகும் பாருதனில் வெகுகோடிகாலம்வாழும், ஐயப்பா வென்றுசொல்லக்கன்று போரு மகாமனையென்ற அமுதமாமே. ௩௪௧

அமுர்தாசகற்பம்.

ஆமப்பா அமுர்தாசகற்பமொன்று அன்பானபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு, காமப்பா அடிமுடியுமொன்றாய்ச்சேர்த்து சமர்த்தாகபாண்டத்தில் இட்டுக்கொண்டு, நாமப்பா குழிதனிலங்கன்றாய்வாங்கி நன்றாகக்குப்பிதனில்பதனம்பண்ணி, காமப்பா விபிசம்பொடித்துள்ளிட்டு கமலமென்ற பிக்கானில்பதனம்பண்ணே. ௩௪௨

பண்ணியதோர் நாவிலமைந்தப்பணிவிடைதானெடுத்து பத்தியுடனிருபொழுதுமண்டலந்தான்கொள்ள, உண்ணியதோர்வியாதியெல்லாமோடிப்போகும் உத்தமனேயாக்கைதனில்சட்டைதள்ளும், நன்னயமாய்த்தேகமதில்காந்திமீறி ரவிபோலவொளிவீசும்நாட்டங்காணும், புண்ணியனே அமுர்தாசதேகமாகும் புத்தியிகவுண்டாகும்புனிதமாமே. ௩௪௩

மேருகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொருகற்பங்கேளு அஷ்டிமொருபூவாதகாரையவன்றி, போமப்பா கல்லுரவிலிடித்துப்புக்கோலன் புத்தியுடன்மைபோலிடித்துக்கொண்டு, தாமப்பா இழுமிழ்கரைத்துக்கொண்டு தப்பாமல்மறுதினத்திலுலர்த்திப்போடு, நாமப்பா பத்துமுறையிப்படியேபண்ணி நன்றாக விழுதத்திலுலர்த்திடாயே. ௩௪௪

உலர்த்தியென்றால்முன்போலவிடித்துத்தோண்டி உத்தமனே விழுதத்தில்காயப்போடு, அழுத்தியிகநன்றாகக்காய்ந்தபின்பு அருக்காகவூரவிட்டுமைபோலாக்கி, இலத்திலிட்டுநன்றாகக்கரைத்துமேயுந் தெளியவைத்துத்தெளிவிறுத்திஜலத்தைவாரு, பிலத்துடனிப்படிபத்துமுறைபண்ணிப் பேணியேவிழுதத்தில்காயப்போடே. ௩௪௫

போட்டுநன்றாயுலர்த்தியிக்காய்ந்ததானால் புனிதமுடன்மைபோலெடுத்துக்கொண்டு, நாட்டமுடன்வடிகட்டிமேருக்கேற்றி நடாரார்சக்கரத்தைநன்றாய்க்கிறி, நாட்டிகமாயதின்மேலேமேருவைத்து சமர்த்தாக ஞானம்பூசைபண்ணி, வாட்டமில்லாமலொருதிரியில்மனதைவைத்து மகத்தானமேருவைபதனம்பண்ணே. ௩௪௬

பதனமதாய்மேருவைவைத்துப்போற்றி பராபரமாங்கேசரத்தில் மனதைவைத்து, சதமாகஷோசகப்பூரகமும்பண்ணி தன்மையுடன்கும்பகத்தில்சார்ந்துநின்று, பிதமாகப்பணிவிடைதானெடுத்துமைந்தா பிஞ்சாயலதல்லிற்கொண்டாயானால், அதமானதேகமதுவச்சிரம்போலாம அப்பனேமண்டலத்திற்சட்டைபோமே. ௩௪௭

போமப்பா நரைதிரையுமொழிந்துபோகும் பொன்போலதேகமுமா ய்ப்புத்தியுண்டாக், தாமப்பா பேதையென்னசொல்லப்போறேன் தயவா கபேதைவெகுதன்மையாகும், தாமப்பா வாசியது அடங்கும்வீட்டில் தா னென்றபேர்போச்சு அந்தாளுச்சு, ஆமப்பா ஆறுவனையேறுதற்கு அாக ாவாசியது அடங்கும்பாரே. ௱௪௮

பாரப்பா வாசிபன்னிரண்டுங்காலும் பக்குவமாயுள்ளடங்கிப்பணியு மப்பா, சேரப்பா சுழிமுனையுந்துலக்கமாகும் தெரியுடனேகற்பூரதீபம்யி கும், சேரப்பா தீபமதில்நின்றுதேறி சிவசிவா பூரணத்தைத்தினமும்நோக் கி, ஆரப்பா ஆயிரத்திரிதழைப்பற்றிக் கசிந்துவருமமுர்தமதுகசிந்துகொ ள்ளே. ௱௪௯

கொள்ளப்பா பூரணத்தைத்தினமுங்கொண்டால் கொடிதானஅவமி ருத்தின்குடிலம்போகு, மல்லப்பா சொல்வேன்மண்டலமூன்றுறை லப்ப னேவயதாயிரமுமாகு, நல்லப்பா வருஷமதுகொண்டால்மைந்தா நலமா வயதுபதினாயிரந்தான், சொல்லப்பா மனந்தேறிசதாகாலங்கொள்ள சிவ சிவாவயது சொல்லமுடியாதென்னே. ௱௫௰

என்னவே பூரணத்தைத்தயிலத்தோடே யேகமாயொன்றாக்கிபத னம்பண்ணி, முன்னவனைத்தான்பணிந்துபணிவிடைதான்கொள்ள முது மையுள்ளதேகமதுவாலவயதாகும், உண்ணையிலேசுழிமுனையில்மனத்தை வைத்து உம்மெனவேகும்பித்துரேசகமேபண்ணி, நன்னயமாய்ப்பூரண த்தைப்பூரகமேசெய்ய நளினமதாய்தேகவச்சிரக்காயமாமே. ௱௫௧

ஆமப்பா தேகவச்சிரக்காயமாகும் அப்பனே ஆதியந்தமறைவிற்கா ட்டுங், தாமப்பா கெவுனசகேசமாகுஞ் சதாசிவமாய்ப்பூரணத்தைச்சார்ந் ததிற்கும், போமப்பா அண்டவனைஉசாத்துக்கும் போக்கானஅஷ்டமாசி த்துமாகும், காமப்பா சொல்லுகிறேனின்னமொன்று நலமானவல்லாரைச் சூரணத்தைக்கேளே. ௱௫௨

வல்லாரைச்சூரணம்.

கேளப்பா வல்லாரைச்செடிபூண்டல்ல கெணிதமுளதிங்களிலேஆறு ந்திங்கள், நாளப்பா தினம்பார்த்துவல்லாரைவாங்க நாமொன்றுசொல்லுகி றேனன்றாகக்கேள், ஆளப்பா வெல்லமதில்நவிபிசஞ்சேர்த்து அப்பனேபி சைந்து நட்டியன்பாய்க்கொள்ளு, வாளப்பா விதனமின்றிவல்லாரைவாங் கி மைந்தனே விழுகத்திலுலர்த்திடாயே. ௱௫௩

உலர்த்தியே நன்றாகவுமிலைதாக்கி உத்தமனே தானிடித்துத்தூளதா க்கி, கலத்தில்பிசுத்தான்போட்டுக்காடிவார்த்து கரைத்துநன்றாய்விழுகத் திலாயப்போட்டு, ஜெலத்தில்கலுவிநன்றாய்க்காய்ந்தபின்பு சிவசிவாம றுபடியுங்காடிவார்த்து, ஜெலத்துடனேயிப்படியேபதுமுறைகாய்ந்தால்பி சகாது வல்லாரைக்குயிர்தானுச்சே. ௱௫௪

வல்லாரைமெழுகு.

ஆச்சப்பா சுத்திசெய்தவல்லாரைவாங்கி அப்பனேயிடித்துவச்சிரகா யம்பண்ணி, பாச்சப்பா பிங்கானில்விட்டுக்கொண்டு பக்குவமாய்ப்பழச்சா

றந்தேனார்விட்டு, காச்சப்பாபிறைசந்தரவிமுகத்தில்வைக்கக் கருவான மெழுகாகுமஞ்சாநாளில்,பேச்சப்பாபேசுதற்குநாவுமுண்டோபேணியே பரணிதனில்பதனம்பண்ணே. ௩௫௫

பண்ணியதோர்மெழுகுதன்னில்பணவிடைதானெடுத்து பரமான குருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி, உண்ணியேமூலமதில்மனதைவைத்து ஓடிமனமேவொருமனதாய்க்கொண்டால்மைந்தா, கண்ணினைக்குள்மூலமெ ன்றவன்னிமீறிக் காட்டுமடாகற்பூரதீபங்கண்ணே, சென்னிவளர்தீபமதைக் கண்டால்மைந்தா தேகசித்தியோகசித்திஞானமாமே. ௩௫௬

ஆமப்பாஞானமென்றால்மெய்ஞ்ஞானமாகும் அப்பனேமெய்ஞ் ஞானமென்றால், நாமப்பாசொல்லுகிறோநினைவாய்கேளு நலமானசரி தையிலேநின்றுதேறி, தாமப்பாகிரியையிலேசார்ந்துகொண்டு தயவான மனதோடேயிருந்தாயாகில், காமப்பால்சானற்பால்கொண்டுகொண்டசயி லாசசற்குருவும்வருவார்பாரே. ௩௫௭

வருவார்கள்வெகுவிதமாய்மானதுகானமைந்தனேபெரியோனைக்க ண்டம்பண்ணி, பருவமுடனவர்பதத்தைப்பணிந்துகொண்டு பக்குவமா ய்மனதுருகநடந்தாயாகில், குருவானசற்குருவந்தாண்டுகொண்டு சுவாம் பார்க்கவுன்னிடத்திலிருப்பாரையா, கருவாகமனம்பதியநடந்துகொண் டால் காட்டுவாராதியந்தக்கருவைத்தானே. ௩௫௮

அகஸ்தியர்தன்வரலாறுரைத்தல்.

தானென்னான்பெற்றபேறைக்கேளு சத்தியமாய்மேருவுத்தரத்திதன் புறத்தில், தேனானசமொழுகிஅருவிபாயுந் தெவிட்டாதஅருவிதனைக்க ருவிலேதான்,கோனானபிரமகுலராஜயோகி குருவானசற்குருவாமாதிபச ன,மானனமவுனசமவுனமான மகத்தானபிரமகுலவேதியோனே. ௩௫௯

வேதியனைக்காக்குமுன்னேமனந்தான்தேறி விரும்பிமிகக்கர்ப்பம தைமேவிக்கொண்டு, ஆதியிலேபிறந்தசடமழியாமல்தான் அகத்தியனுட செயலறிந்துஅறிவார்கூடி, நீதியுடன்சஞ்சாரசமாதிசெய்து நேரானநிலை யறிந்துஇருக்குமப்போ,சோதியெனுஞ்சற்குருதான்வந்தாரப்போசொல் லறியவேணுமெனஅடுத்தேன்பாரே. ௩௬௰

பாரப்பாஅடுத்துமிகச்சென்றேனப்போ பரிவாகஎன்குருவும்வாவா வென்றார், நேரப்பாநின்றகுருவாலநாதம் நெஞ்சாரக்கேட்டவுடன்நேர் மையாக, மாரப்பாமனமுழுந்தப்பணிந்தேனப்போ மனமகிழ்ந்துஅருவி யிலேயிருக்கிக்கொண்டு, தேரப்பாதசதீட்சைவைப்பதற்குதிடசுத்திசெ ய்ததொருதிறத்தைக்கேளே. ௩௬௧

திரமாகப்பஞ்சசுணதீட்சையாலே தீர்க்கமாயெக்கியக்ஞசுவளர்த்தா ரையா, வரமாகஎக்கியம்வளர்குண்டந்தன்னில் உறுதியுடன்குடிபுகுமான் றுவதிக்குதையா, பரமானகும்பமதிலடியேன்தன்னை பாவென்றார்சொன் னவுடன்பாய்ந்தேனப்போ, நிறமானகும்பமதுவாலையாச்ச நீதியுள்ள வா லையடாகும்பப்பெண்ணே. ௩௬௨

பெண்ணாகும்பேஸ்பரிக்கும்பிள்ளை பேர்பெற்றயெக்கியவேதியர்க்கும்பிள்ளை, கண்ணானமணிபோலேயெனைவளர்த்துக் கருவானகருக்களெல்லாந்திரட்டிவைத்தா, தண்ணானசீஷனென்றேயிருந்தாரையா தன்னையுடனான்வாங்கிக்கொண்டேனப்பா பண்ணானசீஷன்வெகுநன்மையென்று பாவித்தார்பரமானஆதிதானே. ௩௯௩

ஆதியிலேஆதிதனையறிந்தேனப்போ அரகராபிர்மரிஷிக்கூட்டமாச்சு, சோதியெனுமாலயநுங்காணாதன் சுருதியுள்ளவிசுவனுக்குச்சொன்னார்சூட்சம், நீதியிலேபோதகிரிதன்னிற்சென்று நினைவுதவிறாமல்மனதுறுதியாக, பாதிமதியணியுமான்தேவிபாதம் பரம்பிடித்துமனதறிவிலமர்த்தினேனே. ௩௯௪

அமர்த்தொருகலையறியமாட்டார் அப்பனேஆதியென்றபின்னுண்டங்காணார், சுயந்தொருகேசரிபோல்திரிவாரையா சொல்லுகிறேன்பின்டவித்தையண்டஞ்சாக, நாங்கள்சன்மமடாகந்திரந்திருநாதனார்விந்துமுறைநவில்வாரையா, சமைந்தொருபெண்ணீரற்கொள்ளுங்கொள்ளுந்தன்மையுள்ளவிந்துவடாசாரமாச்சே. ௩௯௫

சாரமென்றுங்காரமென்றும்வழலையென்றுந் தன்மையுடன்சொல்லுவார்தன்மைகாணார், பூரமென்றும்வீரமென்றும்பூரிபேசார் புகழ்பெரியகல்லானமதத்தைக்காணார், காரமென்றஅண்டமதைக்காணமாட்டார் கருவானசாரமென்றமூலங்காணார், வீரமென்றவீறமதுஅஞ்சாங்காச்சல் விசையானகம்பியுப்பாதிதானே. ௩௯௬

ஆதியென்றுமதமென்றுமடிமுடிதானப்பா அப்பனேஆதியதுஅடிமுடியிற்சேர்ந்து, ஆதியென்றஅடியொடுங்குங்கும்பாச்சொன்னேன்கொள்வதற்குசெலமுண்டுமுடிதான்போச்சு, பதியென்றமுடிபோனவடிதானேது பார்மகனேஅடிமுடியுமாதியந்தம், மதியென்றபருதிமதியறியவேண்டி மக்களேசடாதாரஞ்சித்திபண்ணே. ௩௯௭

சித்தித்தால்சிவன்வேறேயுண்டோவையா தேகசித்திபில்லாட்டால்சிவன்வேறுண்டு, முத்திகொண்டயெதிரேலேகும்பமுனியென்று மூக்கியமானவைக்கியத்திலகும்பகத்திற்பாய்ந்து, பதிகொண்டுவந்திறைக்கும்பமுனியென்றும் பதிவானபொதிகைமுனிஅகத்தீசனென்றும், புத்தியுள்ளதெட்சணாமூர்த்திமுனிஎன்றும் போதமிகவுண்டாகும்பூரணமேபாரே

பாரப்பாவல்லாரையார்தான்காண்பார் பக்குவமாய்குருசொல்லக்காணவேணும், நேரப்பாகுருவுரைத்ததுக்கண்டாலுந்தான் நினைவாகமனதுறுதியாகவேணும், காரப்பாமனதுறுதியானாலுந்தான் கைபாகஞ்செய்பாகங்காணவேணும், ஆரப்பாவனாலுங்குருவில்லாவித்தை அசத்தியந்தானசத்தியந்தானாகாதென்னே. ௩௯௮

நவநீதவெண்ணை.

என்னப்பாபுலத்தியனேகவனீதவெண்ணை இப்படியன்சொல்லுகிறேனென்றுயக்கேளு, கண்ணப்பாநவக்கிரகமுறைபதுக்குக்குருவாய் காடு-

நின்ற அநுக்கிரகமார்தான்காண்பார், விண்ணப்பா ஆகாசமார்தான்காண் பார்,விதமானமௌனமடா அண்டக்கூறு, தன்னப்பா தன்னிலையைத்தா னேகண்டு தயவானவீரமடா தின்னத்தானே. ௲௬௰

தானென்ற அண்டமடா பூமிதாகத் தருவானபூரணமாம் தாவிர்து,நா னென்ற ஆணவந்தானிரண்டுமொன்றாய் நன்மையுடன்கூடினதைக்கா ணப்போமோ, கோனென்ற குருவருளாற் கண்டுகொண்டு குணமானபதியிற்றித் துருவைப்போற்றி, தேனென்ற பூரணமாஞ்சோதிதன்னில் சிவசிவா வென்றுசொல்லி அண்டம்வாங்கே. ௲௬௧

அண்டமெழுகு.

வாங்கப்பா அண்டமதுவாங்குதற்கு வளமையொன்றுசொல்லுகி றேன்மைந்தா கேளு, பாங்குபெறஜெனித்ததொருபதிறுநாள் பக்கை யுடன்கொண்டுவந்து பதனமாற்றி; தீங்கானதிக்கெல்லாஞ் சுத்திபண்ணி திருவானமூப்பூவும்வீரம் பூரம்,சாங்கமாய் வகைக்குவொருபலமாய்வாங்கி சமரசமாய்கலவமதில்சாத்திடாயே. ௲௬௨

சாத்தியே குருபானைத்தியானம்பண்ணி தருவானசெயநீர்விட்டரை மைந்தா, போற்றியே மெழுகுபோலரைத்துக்கொண்டு புதுமையுள்ள அ ண்டமதிற்கவசம்பண்ணி, தேற்றியே பானையதாயுப்பைக்கொட்டி திரு வான அண்டமதையதின்மேல்வைத்து, வாழ்த்தியேயுப்பைமிகநிரப்பக் கொட்டி வரிசையுடன்மேல்மூடிச்சீலைசெய்யே. ௲௬௩

செய்யப்பா சற்குருவைப்பணிந்துபோற்றி சிட்டாகக்குழிவெட்டி சமாதிவைத்து,பையப்பா கேசரிபோலெருவைக்கொட்டி பாங்காகமேல்மூ டிமண்ணுஞ்செய்து,மெய்யப்பா அதின்மேலேயிருந்துகொண்டு மௌனமாய் செபதபங்கள்செய்துமைந்தா; கையப்பா தவிராமல்மண்டலமொன்று கருத்துறவேஞானம்பூசைபண்ணே. ௲௬௪

பண்ணப்பா சிவபூசைகுருவின்பூசை பண்பாகச்செய்துமின்பூபதன மாக, விண்ணப்பா நிறைந்ததோரண்டந்தன்னை விரும்பியேயெடுத்துமப்பா சொன்னசொல்வேன்,பொன்னப்பா மென்மெழுகுபோலமைந்தா புதுமை யுளாஅண்டமதுமெழுகாகிற்கு,கண்ணப்பா மெழுகெடுத்துப்பதனமாகநாடி யேபரணிதனில்வைத்துக்கேளே. ௲௬௫

கேளப்பா தேகமதைச்சுத்திபண்ணி கிருபையுடனேமாலைப்பூசைப ண்ணி, மேலப்பா மௌனமந்திரத்தையூட்டிக்கொண்டு மேன்மையுள்ளகுருபத் தைத்திரும்பிமைந்தா, ஆளப்பா மூலவன்னிகனலேசெழுவாசி அகாரமேச பூரகமும்பண்ணி,தாளப்பா கும்பகத்தில்தாழ்த்திக்கொண்டு தன்மையு டன்ரேசகத்தைச்செய்யே. ௲௬௬

செய்தவொருசக்கரத்தைநன்றாய்க்கிறி திரமாகப்பணிந்துதன் மேல்வைத்து, மெய்யானசடத்திலுடவணைக்கண்டு மேலான அண்டத் தின்மெழுகிலப்பா, கையாரப்பணிவிடைதானெடுத்துக்கொண்டு சென்னி யைவிண்ணெறிக்குள்கருதிப்பார்த்து, யோகென்மெழுகுகொண்டுபூசைப ண்ணி அப்பனேதேகமதுகட்டிப்போச்சே. ௲௬௭

போச்சென் றவிர்கா தேவின்னங்கொள்ளு பூரணத்தைப்பற்றிமன
தறிவில்நின்று, வச்சென்றநரை திரைகளென்னசொல்வேன் இயல்பாகந
ரைகளெல்லாமறைந்துப்போச்சு, போச்சென்ற திரைகளாறுசட்டைபோ
லே பேணியேதிரைகளெல்லாங்கழன்றுபோச்சு, ஆச்சென்றதேகமதுவா
லையாச்சு அசசாரகயிலாசத்தேகமாச்சே. ௯௭௮

தேகமென்றஆதிசனைப்பூசைபண்ணு சிவசிவா ஆண்டோகற்றில்தெ
வுணமாகும், பாகமுடன்செண்டாண்டு லட்சமித்தும் பக்குவப்படாமூன்று
ண்டில்பாண்மைசேரு. ஆகமுடனண்டவரை ஒளிதான்தோற்றும் அப்ப
னைநாலாண்டில் அதிசயங்கள்காணும், தாகமுடன்ஆறாண்டிலேசேதிசொல்ல
தாணிதனில்சற்குருவாய்த்தானாமே. ௯௭௯

தானவனாய்நின்றநிலைதானே தோற்றும் தன்மையுள்ளபூரணமேசி
த்தியாகும், காணவாமுறைமுதலாறுதாரக சபிலாசத்திருநடனங்கண்ணிற்
காட்டும், பேணவேவாசியதுபிசகாதையா பிசகாதவாசியதையறியாதும்,
கோணவேஅந்தமுதலந்திமாறும் சொல்லுமிறென்றுந்தரிசனத்தேசமா
ச்சே. ௯௮௰

தேகமென்றசெடமறியாமாந்தர்மெத்த செய்வினைகள்தீராதிருடர்
மெத்த, யோகமென்றயோகநிலையறியார்மெத்த ஒன்றவிடக்கலையறிந்து
வொண்டார்மெத்த, பாகமென்றகலையறியாப்பழுதர்மெத்த பாமறியார்
குருவறியார்பாரில்மெத்த, ஆகமென்றுபொருளறியாருலகத்துள்ளோர் அம்
பரத்தையறியாபலவறிஞோ. ௯௮௧

அவறிஞர்வேதமதைக்காணமல்தான் அப்பனேகவியாளர்மொழி
யைப்பார்த்து, குளறிஞர்குலைறிந்தாசூருமல்தான் குறும்பர்வெகுவேடம
தைக்குணமாய்ப்போட்டு, தனருவார்தயங்கிமிகத்தன்னைக்காணார் சத்திசி
வங்குருபதத்தின்தன்மைகாணார், மலைநிந்துமலமிறுடவாசங்கண்டு மதி
யமுதங்கொள்ளாதாருடன்சேராதே. ௯௮௨

சேராதேதுஷ்டருடன்வாதாடாதே தெவிட்டாதமதியமுதப்பொ
ருள்சொல்லாதே, கூறுதமந்திரத்தின்குறிசொல்லாதே குறித்தவிடங்கா
ட்டாதேகுணஞ்சொல்லாதே, நோணமனைதுயுதிசொல்லாதே நேர்மை
யுள்ளயோகநிலைக்கால்சொல்லாதே, மாறுதவாசியுடகருச்சொல்லாதே மகி
மையுள்ளபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௯௮௩

கேளப்பாமுப்பூவின்கருச்சொல்லாதே கிருபையுளபூரணத்தின்வ
ழிசொல்லாதே, வாளட்பாவாழ்வதோர்வகைசொல்லாதே மகத்தானமெ
ய்யுடனேபொய்சொல்லாதே, தாளப்பாஅகங்கொண்டசண்டாளர்க்குத்
தாழ்ந்திறுக்குற்றமில்லைதன்மையாகும், காலப்பாகாலறிந்துயோகஞ்செ
ய்யும் கற்பமுள்ளதேகமதைக்காருகாரே. ௯௮௪

காப்பாஅவர்கள்மனங்கனியவேதான் கனிந்திறல்சகலசித்துங்
கைக்குள்ளாகும், பாரப்பாபன்னிரண்டுறாறைமைந்தா பக்குவமாய்த்தா
னெடுத்துப்பதனமாக, சேரப்பாபொருளனைத்துமனதிற்சேரு சேர்ந்து

கொண்டுமனதடங்கிஅறிவில்நில்லு, ஆரப்பாஉனக்கிதுசொல்லப்போறேன் அசகாஅடிமுடியிலமர்ந்துநில்லே. ௧௮௫

அமர்ந்துமிகநின்றநிறைவருள்கைகூடும் மானந்தலகிரியுடஅருளே வாய்க்கும், சமர்த்துமிகப்போகாமல்நாளைக்காரு நாலாகப்பூரணமேதெய்வத் தெய்வஞ் சிவத்தசடங்களாமல்கற்பங்கொள்ளு சிவசத்திரொண்டையுமே தினமுங்காரு, சமைந்தகருகற்பமதைத்தினமுங்கொண்டு சதாகாலப்பூரணத்திற்சார்ந்துநில்லே. ௧௮௬

நில்லென்றசொல்லறிந்துநின்றுகொண்டு மோனபூரணத்திலமனதைவைத்தால், சொல்லொண்ணாதப்பாதுல்லாஞ்சித்தி சொரூபமுள்ள அமுர்தரசஞ்சொலிக்குமப்பா, கல்லென்றகல்லறிந்துகாரமேற்றிகடுங்காரமானதொருஞானக்கல்லாந், தெல்லென்றஞானக்கல்மடிந்ததானால் சென்றசாக்கத்தனையுங்கட்டிப்போச்சே. ௧௮௭

ஐங்கோலத்தயிலம்.

கட்டாகஐங்கோலக்கயிலமொன்று சருத்தாகவுந்தனுக்குச்சொல்லக்கேளு, மட்டானஅழிஞ்சியடாமதனப்பூநி பைங்கனைபதிவானப்பதியைப்பார்த்து, திட்டமாய்ப்பதியறிந்துபதியிற்சேர்த்து திடமாசமனதாறுதிபாகநின்று, சட்டமாயஷ்டபந்தமெட்டுஞ்செய்து சமூலமாய்வடவேருதன்னைவாங்கே. ௧௮௮

வாங்கியந்தவடவேலாமைந்தாகேளு வரிசையுடன்கண்டமதாய்நறுக்கிக்கொண்டு, பாங்குபெறசிமிழிலர்த்தியாண்டத்திட்டு பக்குவமாய்முப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து, திங்கில்லாவிபிசங்கூடச்சேர்த்து செம்மையுடன் வாய்மூடிசீலைசெய்து, சாங்கமாயிசானப்பூசைபண்ணி தன்மையுடன்குழித்தயிலந்தயவாய்வாங்கே. ௧௮௯

வாங்கியந்தயிலமதைமேருச்சேற்றி வரிசையுடனீசானர்பூசைபண்ணி, தாங்கியந்தத்தயிலத்திற்பணவிடைதான்கொள்ளு சயமாகமுகரம்பிறுங்கிப்போகும், ஏங்கியதோர்ஞானவழிமேலோடிப்போகுஞ்சத்தாய்ப்போக்கற்பூரந்தேகமாகும், பாங்குபெறநரைதிரைகள்திருந்துபோகும் பழப்பாவசனைவெறும்புவலித்துப்போமே. ௧௯௰

வலுத்துப்போம்தேகமதைபழுக்கொண்ணு நாவாசியதனிற்றெங்கும்நியம்போலே, ஆறுத்தசடந்துட்சமாய்ஞானத்தனையா சூநக்காகவெவளசித்திகைக்குள்ளாகும், அமுர்தமுடன்அஷ்டசித்துகட்டிமாகும் அகராதேகமதுகங்கம்போலாம், பழுத்ததங்கத்தேகமதானதுசொல்வேன் பரமகயிலாசமென்றதேகமாச்சே. ௧௯௧

ஆச்சப்பாதயிலமதிற்புகுசேர்த்து அப்பனேமத்தித்துதினசம்போடு, பேச்சப்பாமிருக்குன்றப்புகுக்கட்டும்பெருமையுள்ளதேகத்தைபவர்காணமாட்டார், நிச்சப்பாவெகுஞானிகள்ஞானத்தோன்றும் மோனநப்பாதாளங்காலிதாளுடும், காச்சப்பாதயிலமதைசகையில்செய்து கருவாகசாக்கேனக்கட்டிப்போமே. ௧௯௨

போமப்பாபூரமொடுபூழுகுசேர்த்து புனிதமுள்ள தயிலமொக்கல
வத்தாட்டி, தாமப்பாதிலதயிடவசியமாகுந் தன்மையுடன்பார்ப்போர்க்
குத்திடம்போலாம், ராமப்பாசொல்லுகிறேனுலகிலுள்ளோர் ராதார்த்தா
கன்னவணக்குமையா, ஆமப்பா அழிஞ்சியுடனுன்மைமெத்த ஆறிய
ப்போருர்வழிஞ்சிதானே. ௩௯௩

வசழிஞ்சித்தயிலம்.

தானென்றவழிஞ்சிபுலகத்துள்ளே தயவாகமெத்தவுண்டு அறிய
மாட்டார், கோனென்ற குருவருளால்காணவேணும் குருமுறையாயச்சை
பாகஞ்செய்யவேணும், நானென்ற அகமதினுன்முறைகள்தப்பி நாகானகா
கமனுவய்தாம்பாரு, தேனென்றசற்குருவின்கடாட்சம்பெற்று செய்பாக
ஞ்செய்வதினால்திர்க்கமாமே. ௩௯௪

திர்க்கமாமையஞ்சேலஞ்செய்தமைந்த செம்மையுடன்தானிருந்து
திமாய்நின்றால், மார்க்கமுடனேட்டெட்டுசித்துமாடு மக்களோடேகம்வ
ச்சிகரமாகுஞ், சேர்க்கையுடன்சிவயோகப்புதுமையாகுஞ் செகத்தி
லொருபயமில்லைதீர்க்கவானாய், மூர்க்கமுள்ளமுனியாவாய்சிஷியுமாவாய்
மூதண்டமதஜரிஷியாவாய்பாரே. ௩௯௫

அமூர்தாசமெழுகு.

பாரப்பாஅமூர்தாசகற்பஞ்சொல்வேன் பரமானஆதியடா அண்டம
ண்டம், நேரப்பா ஆதிதனையன்பாய்க்கண்டு நினைவாகப்பூரணத்தைக்கட்டி
வாய்வாங்கி, வாரப்பாபீங்கானில்வைத்துக்கொண்டு வளமானரவிமதியும்
கூடச்சேர்த்து, காரப்பாரவியில்நன்றாய்க்காயவைத்து கசடாவேவாய்ந்த
மின்புமெழுகாய்ப்போமே. ௩௯௬

மெழுகானபூரணந்தான்பூரணமேயானால் மேன்மையாதாயிருக்கன
மைவிளக்கேதோ, அழுகாதபிண்டமடாஆதியாதி அன்பானபூரணமே
தெய்வந்தெய்வம், பழுக்காதபொருள்களெல்லாம்மழுக்குமையா பரமா
னபூரணத்தின்பருமையாலே, உழுக்காதுவாசியதுமுன்பின்றாக நாடியின்
றாடிதன்னாடிக்கேளே. ௩௯௭

கேளப்பாசிதம்பரத்தைதியானம்பண்ணி கிருபையுள்ளமெழுகிருக்
குமேறுதன்னை, நாளப்பாதினம்பார்த்துசக்கரத்தின்மேலே நல்லவனமே
ருதனையதின்மேல்வைத்து, கேளப்பாவாரமலர்ச்சனைகள்செய்து குருவா
னமூலமதில்மனதைவைத்து, ஆளப்பாசேகபூரகமும்பண்ணி ஆதியென்
றதும்பகத்திருநாப்போற்றே. ௩௯௮

போற்றியேபூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு பொருளானமெழுகுத
னிற்பணவிடைதானெடுத்து, ஆத்தியேமனத்தேத்திக்கொண்டால்மைந்
தா அகளாதளர்ந்தசடமிறுகிப்போகும், தேத்தியேமண்டலந்தான்கொண்டா
லையா தேகமென்னகயிலாசதேகமாகும், வாழ்த்தியேஅண்டொண்டில்
தெய்வமாகும் வரிசையுடனிண்டாண்டிலஙிகசித்தே. ௩௯௯

சித்தியுடனஷ்டசித்துங்கைக்குள்ளாகுந் திறமாகும்வாசியதுசித்
ருமையா புத்தியுடன்மூன்றுண்டிடல்புநவந்தன்னில் புதுமையெல்லாமதிச
யங்கள் காணவே தோற்றும்,பத்தியுடனுண்டுகொண்டால் மைந்தா பயிந்த
ண்டம்போல்வரலாம்பதனமாக, முத்திபெறவுண்டபனிரண்டுங்கொண்
டால் முத்தரென்றகமலரிஷிக்கொப்பாம்பாரே. ௲

மும்மண்டலம்.

பாரப்பாமூலமுதலாறுவனை தாண்டி பண்பானமேல்வனையில்மண்
டலந்தான்மூன்று, நேரப்பாமுதலானமண்டலந்தான்சந்திரன் நேராகவ
தின்மேலேசூரியமண்டலந்தான்,காரப்பா அதின்மேலே அக்கினிமண்டல
ந்தான் கருவாகவிதையறிந்துசந்திரனில்நின்று, சேரப்பா சூரியன்தன்ம
ண்டலத்திலேறி செம்மையுடனக்கினியின்மண்டலத்தைச்சேரே. ௲௧

சேரப்பா அக்கினியின்மண்டலத்தில்மைந்தா சேர்ந்தபராபரத்தினு
டதெரிசனையைப்பாரு,காரப்பாகருத்துறவேதெரிசனையைக்கண்டால் க
யிலாசக்கொடிமுடியைக்காணலாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள்கொடிமுடியி
ன்போக்கு அம்பரமாய்நின்றதொருஆதியாதி, பாரப்பாபத்திகொண்டு
ஆதியென்றஅண்டம் பரமகுருதன்னருளாலண்டமதைச்சேரே. ௲௨

ஆதியண்டகற்பம்.

அண்டமென்றுலகறிவார்முதலண்டப்போக்கு அப்பனைபக்குவமா
யன்பாய்ப்போற்றி, பிண்டமதின்தொடகற்றிக்க நலவாங்கி பிசகாமல்
சட்டியிற்குள்ளிட்டுமைந்தா, கண்டதொருஅமுரியினுற்கனைத்துக்கொள்
ளு கருத்துறவே வாவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு,விண்டிடவேவாவிமுகத்தில்
நன்றாய்க்காய்ந்தால் விரும்பியேமுன்போலேகனைத்துக்காய்ச்சே. ௲௩

காச்சப்பா இட்டைமுப்பத்திரண்டு கைமுறையாய்ச்செய்தபின்சுற
க்கேளு, ஆச்சப்பா அமுதமென்றமுப்பால்விட்டு அன்பாகக்கனைத்துவாவி
முகத்தில்வைப்பாய், பேச்சப்பாமுலைப்பாலில்முன் மூட்டை பிலமாகச்
செய்தபின்புதிருநீருச்சு, பாச்சப்பாதிருநீற்றைக்குப்பிக்குள்ளே பக்குவ
மாய்த்தானடைத்துபதனம்பண்ணே. ௲௪

பண்ணப்பாநாற்பத்துமூன்றுகோணம் பக்குவமாய்த்தானெழுதிந
டுக்கோணத்தில், நண்ணப்பாதிருநீற்றின்குப்பிவைத்து நலமானபல்பூ
ஜைசுகள்செய்து,கண்ணப்பாவிண்ணோக்கிக்கமலதீபம் கருத்துறவே
கண்டுதெரிசனத்தைப்போற்றி, உண்ணப்பாதிருநீற்றில்பணவிடைதான
ப்பா உண்டபின்புகுருபாதமுணிப்பாரே. ௲௫

உணரிமிகப்பார்க்கையில்ரேசகமேபண்ணு பூரகமேயேசகத்தால்
கும்பகமேசெய்து, பேணியேகும்பகத்தில்மனதுமதியாலல் பிறாணனது
வாசிசுழிமுனையில்நிற்கும்,காணியாய்நின்றதலங்கைவசமேயானால் காயா
திபுமதியடாகனை கினாகளில்லை, ஆணியாயென்றனுக்கநகஞ்செத்தால் ஆ
ண்டுவெகுநாழிகையாய்மருந்த ருணே. ௲௬

காலென்றதிருநீற்றில்தயிலஞ்சேர்த்து தன்மையுடன்பிசைந்துருட்டிபணிவிடைதான்கொள்ள, ஆலென்றதேகமசையாதுகல்லா யுத்தமனையேக்ராஜாசியுங்கோறே, மேலென்றகற்பங்காயாதியாகுஞ் சின்னதமனைதோன்றுவிதினமுங்கொண்டால், கோலென்றதேகமதுதங்கநிறமாகுங் குருவான அமுதசக்கறம்பாரே. ௬௱௭

ஆதிபிண்டத்தயிலம்.

பாரப்பா ஆதியென்றபிண்டமதுவாங்கி பக்குவமாயதிலிருக்குஞ் சோரையகற்றி, சேரப்பாகல்லுரலிலிட்டிடிக்கையில்தா சேர்த்துமிகத்தானிடித்துபாண்டமதில்வாங்கி, வாரப்பாகத்தலைப்பானையைமட்டும் வாகாயடியில்சிட்டியணைத்துப்புதனில்லேற்றி, காரப்பாநீமூட்டிபக்குவமாய்க்காச்சு கருகாமல்பதமாகக்காச்சிவடிம்பாகே. ௬௱௮

பாகுபோல்காய்ச்சின்றப்பதமாம்போதில் பண்பாககறுபோல்தயிலமிறங்கும், வாகுடனேதயிலமதைவடித்துமைந்தா மகத்தானகுப்பிதனில்வைத்துப்போற்றி, தாகமுடன்தகதுவும்பதனைப்பண்ணி தன்மையுடனிதின்வியாஞ்சாற்றக்கேளு, ஆகமுடனிசானம்பூசைசெய்து அன்பாகச்சுற்றுதனைப்பணிந்துநில்லே. ௬௱௯

நில்லப்பாகுருபதத்திற்சேர்ந்துகொண்டு நேசமுடன்பூசைபண்ணிஐயைதன்னில், கொள்ளப்பாகிகிதிகைமுந்திக்கொண்டுகொண்டபின்புமாலையில்கூறக்கேளு, மெள்ளப்பா தயிலங்காசிடைதான்கொள்ளு மேன்மையுள்பூரணத்திலதிவாய்நில்லு, தள்ளப்பா ஆறுகலைதள்ளிமைந்தா தயவாயெப்பொழுதுபாலணங்கேளே. ௬௱௰

கொள்ளப்பாநம்சொன்னமுறைதப்பாமல் கொண்டதனால்மேனிவச்சிரகாயமாகு, மெள்ளப்பாமண்டலம்கொண்டிருந்தால் பேணியதுவாடாதுவல்லையதாகுஞ், செல்லப்பா செவ்வனமதாய்மண்டலமாகற்றுஞ் செம்மையுடனிமைக்குமுன்னேயிருந்திடமுங்காணும், நில்லப்பாசுழிமுனையில்நின்றுகொண்று நிச்சயமாய்நின்றதிறல்நித்தமதைக்கேளே. ௬௱௰௧

கேளப்பாசுழிமுனையில்நீங்கதோற்றும் கிருபையுடன்நீபவொளிகண்டால்மைந்தா, வாளப்பாவிளக்கதில்நெய்யைவூற்றி மைந்தனேதிரிபோட்டிமலகழுவி, ஆளப்பாமனக்கண்ணால்திரியைப்பார்க் அப்பனேதிரிதானும்பற்றும்பாரு, கேளப்பாஒன்றில்பூரணத்தினன்மை கொண்டுதிறல்நினைத்தபடிகூடிப்பாரே. ௬௱௰௨

பாரப்பாநினைத்தபடியாடலாங்கேள் பக்குவமாயாதியந்தப்பதிவிதனிலே, சேரப்பாநின்றபொருள்கண்டதாலே நினைவாகமனதுறுதிக்கொண்டதாலே, வீரப்பாகொண்டதொருகிரியாலே விள்ளாதேபூரணத்தின்செயல்தன்னாலே, சாரப்பாமதியமுதங்கொண்டதாலே சகலசித்துங்கைவசமாய்ச்சார்ந்துபோச்சே. ௬௱௰௩

அஷ்டகன்மச்சிலை.

சார்ந்துபார்எட்டுவகையோகத்துக்குஞ் சமாசமாவகையொன்றுசொல்லக்கேளு, கூர்ந்துபாருலகமதில்மதனைப்பூண்டு கோடானகோடியும்

மொருவர்காணார், சேர்ந்துகொண்டுசற்குருவினருளைப் போற்று திரமாசம தனைப்பூண்டதனைவாங்கி, சேர்ந்துகொண்டுஇங்காயமதின்மேல்பூசி நினை வாகரவிமுசத்தில்காயப்போடே. ௲௰௪

போட்டவுடனன்றுகக்காய்ந்துதானால் புகமூட்டினைபத்து புரைப்பூசி வாட்டு, நாட்டமூடனதிற்கசிவுகமன்றுபோகும் தன்மையுள்ளபூடதுவுந் துரும்புபோலாங், காட்டாதேயிப்பூவையுலகத்தோர்க்கு காட்டினல்குற் றம்வருங்கருவாய்ப்பாரு, தாட்டிகமாயிதற்குப்பேரொன்னவென்றால் தவ வான அஷ்டகன்மச்சிலையுமாச்சே. ௲௰௫

ஆமப்பா அஷ்டகன்மச்சிலையைநாட்டி அதிலிருந்து அஷ்டகர்பமு றையைக்கேளு,நாமப்பாவகைதனையாய்ச்சொல்வேன்கேளு நலமான ட்டுவகைகன்மத்துக்குந், தாமப்பாநன்றுகவிரித்துச்சொல்வேன் தவமா னபுலத்தியனேதயவாய்க்கேளு, காமப்பாமதியசற்றிரவிற்கேளு கருவா னாவியறிந்தாலெல்லாஞ்சித்தியே. ௲௰௬

ஸ்தம்பனம்.

சித்திக்குந்தம்பனமாம்வகையைக்கேளு சிவசிவாதேககத்திபண் ணிக்கொண்டு, முத்திபெறஇக்கிரண்டிசையைநோக்கி மூர்க்கமுள ஆசன மாம்புலித்தோல்போட்டு, பத்தியுடனதிலிருந்துநீறுபூசி பதிவானபூரண த்தைமனதிலெண்ணி, வெற்றிபெறுசெகபூரகமும்பண்ணி வேதாந்தமும் பகத்தில்மேவிச்சேரே. ௲௰௭

சேரப்பாமூலமதில்சேர்ந்துக்கொண்டு சிங்கென்றுகமலமதின்மணி யைவாங்கி, காரப்பாநமசிவயவென்றுசொல்லி கருத்துறவேநூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா,கூறப்பாகண்டதெல்லாந்தம்பனமேயாகுங் கொடிதா னமிருகமுடன் அஷ்டநாகம், நேரப்பாசொன்னபடிகேட்குநல்ல நேர்மை யுளதம்பனத்தின்நேர்மைதானே. ௲௰௮

தானென்றதாம்பிரத்தகடுதன்னில் தயவாமசிவயவென்றே ரேகைந் தா,தேனென்றகருப்பூசித்தகடுதன்னை செம்மையுடன்மானிடர்க்குக்கட் டினக்கால், ஊனென்றதேகமதில்நோய்களெல்லாம் ஒடுங்கியே தப்பித்து ஓடிப்போகும்,மானென்றலோகத்திலவனைக்கண்டால் மனதடங்கிதம்பித் துவசமாவாரே. ௲௰௯

மோகனம்.

வாரப்பாதம்பனத்தைச்சொன்னேன்மைந்தா வரிசையுள்ளமோக னத்தின்வளமைகேளு, நேரப்பாமனதடங்கிசெகதி செய்கையுடன் செய்துகொண்டுநீறுபூசி,சாரப்பாதலைத்தோலாசனத்தில்மைந்தா கம்மெ னவேஅக்கினியின்திசைநோக்,பாரப்பாமனம்பதியஇருந்துக்கொண்டு ப க்குவமாய்மிளகுமணிக்கையில்வாங்கே. ௲௨௰

வாங்கியேமூலமதில்மனதைவைத்து வரிசையுடன்செபூரகமும் பண்ணி, தாங்கியேகும்பகதில்நின்றுகொண்டு தயவாகச்சிவயநமவென் றுவோது,பாங்குபெறநூற்றெட்டுவோதிநக்கால் பாரிதுள்ளமனிடர்க

ளகிமோகமாவார், பூங்கமலத்திருமாது அகலாதப்பா புண்ணியனே சகலசித்துமோகமாமே. ௲௨௧

ஆமப்பா அரியதறைல்ககடிசெய்து அப்பனே சிவாயநமவென்றுதாக்கே, நாமப்பா கருப்பூசிஉலைத்தோர்க்கு நன்மையுடன்கட்டினதால்காட்டினோர்கள், தாமப்பா மோகனமாய்த்தன்மையாகுஞ் சதாகந்தியகலாதுசாந்தமாவாள், காமப்பா மோகமதாய்க்கன்னியர்கள்வந்தால் சாலப்பிடித்துமாதாவேயென்றுபோற்றே. ௲௨௨

வசியம்.

போற்றியே மோகனத்தைச்சொன்னேன்மைந்தா புதுமையுள்ள வசியமதுபுகலக்கேளு, தேற்றியேமனதறிவால்தேகசுத்தி செம்மையுடன்செய்துநீறுத்தளமாய்ப்பூசி, வாழ்த்தியே பஞ்சயாசனத்தைப்போட்டு வடகிழக்குமுகமாகஇருந்துகொண்டு, சாற்றுவாய்பூரணதிதியனைதனன்றாய் சாற்றியேசோடசபூசமும்பண்ணே. ௲௨௩

பண்ணப்பாகும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு பக்குவமாய்ருத்திராட்சத்தைகையில்வாங்கி, விண்ணப்பாதானோக்கிநயமவசியென்று விரும்பியேநூற்றெட்டுசெபித்தால்மைந்தா, நண்ணப்பாவுன்னையவர்கண்டாலுந்தான் நாடியேவசியமதாய்வணங்கிறார், எண்ணப்பாவுலகமதில்சென்றுவுண்டானவஸ்துவெல்லாம்வசியமாமே. ௲௨௪

வசியமாய்க்காரியஞ்சகடுசெய்து வளமாகநயமவசியென்றுமாறி, உசிதமதாய்க்கருத்தொட்டுத்தடவிநன்றாய் உண்மையுள்ளமாந்தருக்குக்கட்டினக்கால், பசிதாகமானதுபோயுனைக்கண்டோர்கள் பணிவார்கள்வசியமதாய்ப்பண்பாய்மைந்தா, நிசிகழுள்ளமிருகதாபரசங்கங்கள் நேர்மையுடன்வசியமதாய்வணங்கும்பாரே. ௲௨௫

மாரணம்.

பாரப்பாவசியமொன்றுநன்றாய்ச்சொன்னேன் பக்குவமாய்மாரணத்தைப்பகரக்கேளு, நேரப்பாதேகசுத்திநன்றாய்ச்செய்து நினைவாகவுத்தளமாய்நீறுபூசி, காரப்பாஅத்தியாசனத்தைப்போடு கருக்குறவேதென்முகமாயிருந்துமைந்தா, சேரப்பாகும்பகத்தில்மனத்தைநாட்டி செம்மையுடன்சோடசபூசமும்பண்ணே. ௲௨௬

பண்ணியேகும்பகத்தால்பணித்துக்கொண்டு பக்குவமாய்காசிமணிக்கையில்வாங்கி, நண்ணியேகுறிமுனையில்காட்டமுற்று சியயவநூற்றெட்டுவுருத்தானேக,வுண்ணியேயுனக்குவினைசெய்தோரெல்லாம் முத்தமனேமாரணித்துநின்றிப்போவார், தன்னிமையாய்மாரணந்தானதிமாகும் தரணிதனிலுனக்குவினைசெய்தால்பாரே. ௲௨௭

பாரப்பாவெள்ளியினல்தகடுதட்டி பக்குவமாய்நசியயவென்றுமாறி, நேரப்பாகருத்தொட்டுதகட்டிற்பூசிகெடிதானநோயர்க்குக்கட்டினக்கால், மாரப்பாநோய்களெல்லாமாரணித்துப்போகும் வஞ்சகருஞ்சதுருவும்வனையுள்ளோரும், ஊரப்பா அற்றமாய்ப்போலேபோவார் மெய்யாமைமாரணத்தைவிருப்பிச்செய்யே. ௲௨௮

உச்சாடனம்.

செய்யப்பாமாரணத்தின் விபரஞ்சொன்னேன் திறமாகவுச்சாடன ஞ்செப்பக்கேளு, மெய்யப்பாதேகசுத்திநன்றாய்ச்செய்து விரும்பிநீறத் தளமாய்மெய்யிற்பூசி, ஐயப்பாமான்றோலிலாசனத்தைக் கருத்தாறவே நிருதிமுகங்காத்துமைந்தா, வையப்பாமூலமுதல்பணைதையொட்டி பாக்கான ரேசகபூரகமும்பண்ணே. ௲௱௨௯

பண்ணப்பாகும்பகத்திற்பதியநின்று பத்தியுடன்துளசிமணிக்கையில்வாங்கி, விண்ணப்பாதானேக்ஷிமசிவயநவென்று விருப்பியேநூற்றெட்டுஞ்செபித்தால்மைந்தா, நண்ணப்பாநினைத்ததொருபொருள்சாடிக்கும் நலமில்லாமாந்தரையுமாரணமேசெய்யும், உண்ணப்பாநீறுதொட்டுத்தெறித்தாயாகில் உறுதியுள்ளவியாதியெல்லாமாரணித்துப்போமே. ௲௱௩௰

போமப்பாவெள்ளியந்தகடுசெய்து புத்தியுடன்நசிவயநவென்றுமாறி, ஆமப்பாகருத்தொட்டுஅழித்திப்பூசி ஆறுதநோய்களுக்குஅளித்தாயானால், தாமப்பாநோய்களெல்லாம்உச்சாடிக்குந் தன்மையுடன்கண்டதெல்லாம்உச்சாடிக்கும், நாமப்பாகருவித்தைஅதிதவித்தை நாட்டினோம்பன்னிரண்டுநூற்றிற்றானே. ௲௱௩௧

ஆக்ருஷ்ணம்.

தானப்பாவுச்சாடனத்தைச்சொன்னேனையாதயவாகஆக்ருஷ்ணத்தைக்கேளு, பேணப்பாதேகசுத்திசெய்துகொண்டு பிலத்தபுத்தியறிவதினால்நீறுபூசி, தாணப்பாமேற்குமுகமிருந்துகொண்டு தயவாகதெர்ப்பையாசனத்தில்மைந்தா, வாணப்பாதானேக்குந்தியைப்போற்றி பணாகரேசகபூரகமுஞ்செய்யே. ௲௱௩௨

செய்யப்பாகும்பகத்திலறிவாய்நின்று செயமானசங்குமணிகையில்வாங்கி, பையப்பாநசிமயவவென்றுசொல்லி பதறாமனூற்றெட்டுசெபித்தால்மைந்தா, மெய்யப்பாநினைத்தவண்ணமாகருஷணமாகு மேலானவித்தையிலேயதிகவித்தை, கையப்பாவுதவுமதுபோலமைந்தா காட்டினோமாக்ருஷ்ணத்தைக்கருத்தாய்ப்பாரே. ௲௱௩௩

பாரப்பாகுடவனிலேதகடுதட்டிப் பத்தியுடநசிமவயவென்றுமாறி கோரப்பாகருத்தொட்டுநன்றாய்ப்பூசி நேர்மையுடன்மாணிடர்க்குக்கட்டினக்கா, ஊரப்பாஅறிவார்ஆக்ருஷ்ணத்தின்போக் கம்பரத்தைப்பிறிந்தவர்களறிவாரையா, தேரப்பாமனத்தைநன்றாய்த்தேர்ந்துகொண்டு தேறினைபின்அஷ்டகன்மஞ்செயலேப்பாரே. ௲௱௩௪

வித்துவேஷணம்.

பாரப்பாஆக்ருஷ்ணத்தைச்சொன்னேன் பத்தியுடன்வித்துவேஷணத்தைப்பகரக்கேளு, சாரப்பாகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி கடமீடனே திருநீறுதனமாய்ப்பூசி, ஆரப்பாஅறிவார்கள்ஆசனிமேயாகை அப்ப

னைவிடமேற்றுவாய்வைப்பற்றி, தேசப்பாமேல்முலப்பதியில்நின்று செ
ம்மையுடனெட்டுமனிக்கையில்வாங்கே. ௩௱௬௫

வாங்கென்றய்சேசகூட்சமூப் பன்னி வரிசையுடன்றுப்பகத்தின்ம
னோக்கைதனைத்து, பாங்குபெறமைக்கின்னுமாறிப் பத்தியுடனூற்றெ
ட்டுசெபித்தால்லைமக்கா, நாக்கேயெவிதிர்த்துபூமியிலானி தன்னையு
டனீர்வாக்கந்தனத்தில்லைமக்கா, ஆந்தமிகொண்டேவளர்த்துகாய்க்குமெ
ப்பா விநேவதனைத்திலுடனுன்வைமகனே. ௩௱௬௬

தாமென்றருகுத்தேகாக்கதுக்கிமைமக்கா சபமாசமயமைதிமென்று
மாறி, வாமென்றுகருத்தொட்டுத்தடவிமைமக்கா வுமதியுடன்மானிடர்க்
குக்கட்டிறுக்கால், மினென்றமிர்மைமெய்னாக்கிருந்திரும் விகமானமில்லி
லைக்குசீனகன்றிருக், தேதென்றதேதகமதுவெகுசெய்மைமயாகும் நினிவோ
விந்துவேவதனைத்தின்றிறந்தான்பாமே. ௩௱௬௭

வேதனம்.

பாசப்பாவிந்துவேவதனைத்தைத்தொன்னேன் பன்பமைமேதகனத்
தைப்பகச்சேதுதேசப்பாமைத்தைதகன்றுப்கற்பென்னி நிலைமோனெ
ன்றதிருமியூமிசேசப்பாஞசனத்தான்மேதைசாகுதெசம்மையுடன்றுமே
மனிடதினைதயைநோக்கி, சாப்பாகருணையின்மேல்கருத்தைதனைத்துக்கரு
வாமுத்துமனிக்கையில்வாங்கே. ௩௱௬௮

வைக்கமனைதொன்றுதெயமைமியென்று வரிசையுடனூற்றெட்டுமன
மமேயாதுக், சங்கமாய்க்கண்டுதெல்லாம்பேதனைமேமாகும் சபமசமமெ
டுத்துதெல்லாம்பேதனைமேமாகும், பாங்குபெறமேதனைத்தின்னைசெய்
தாக்கால் பாரினள்ளோருவாழுமதாம்பனிமாரப்பா, ஆங்கவமேனுள்ளது
கொண்டுபிடித்தும் அகையமனதடங்கிஅறிவாக்செய்யே. ௩௱௬௯

செப்பப்பாஇருப்பிறைக்குமுசெய்நீர்க்கருடன்தயவமென்று
மாறி, செப்பப்பாகருக்கொட்டுத்தடவிமைமக்கா மேதினியில்மானிடர்க்கு
க்கட்டிறுக்கால், மையப்பாஞெய்கன்மேதனையாய்ப்போகும் பார்தனிலே
வருவாக்குப்பகேவண்டா, மையப்பாபூரணத்தின்கருணையேல மாக்கரு
டனெட்டுவைகதித்துப்பாரே. ௩௱௭௰

பாசப்பாஅஷ்டகன்மமெட்டுக்கொண்டேன் பதினைநூசதிட்சைசெ
பெற்றோர்க்காமே, சேசப்பாதசதீட்சைசாம்பமாகுமோ நேர்மையுடன்மனோ
ஞானியமயாமலைமக்கா, காசப்பாமனோஞானியவைநுகைக்கண்டு கருணையுட
ன்கட்டுப்பார்தசமானதிட்சை, ஆசப்பாஅறுநூறுக் தசதிட்சைப்பெற்
றோர் அவரிடமாமஷ்டசித்துமாமெக்கீனே. ௩௱௭௧

தமென்றதகம்போக்கித்தான்தானுமிந் தன்மையுடன்றுடிபதந்
தில்சார்ந்துசென்மே, ஒமென்றகாயாதிகற்பமங்கொண்டு ஒருமையுடன்பூ
ரணத்திலொளிக்கிமைமக்கா, நேமென்றமதியமுதங்கொண்டால்மைமக்கா
செம்மையுடன்சடைவமதுமூர்த்திப்போக்கா, மேமென்றஊனைவுமாற்று
ல்லரகைபமானமூனவுமாய்த்துப்போக்கே. ௩௱௭௨

போச்சப்பா பூசனைதனை நமக்காலிக்க பொய்யாகுமெந்தன்மேல் குற்றமில்லை, பாச்சப்பா பூசைக்காண்மறையறிவுமாகும் பரமானந்தமோட் சமதுவேயாகும், ஆச்சப்பா வாசிதனைக்குவிருமாகும் அருளாகும் பொருளாகுமானதொன், பேச்சப்பா வெளித்தெருசத்தியாகும் பேசாதசத்தமடாதந் சிவமாச்சே. ௩௱௪௫

ஆச்சப்பா கத்தசிவன் சத்திவிமாச்சு அப்பனே சத்திசிவமறிந்துக் கொண்டு, பாச்சப்பா கலைசிவமாலைசத்தி பக்குவமாய்ச் சேர்வையுடன் பூசை பண்ண, மூச்சப்பா வோட்டாமுன்பின்னாக முனைகண்டால் கைலாசமுடி வுதானும், காச்சப்பா மவுனத்திலே பூர்த்தமுண்டு கற்பூதிப் பனக்கண்டேல் பாரே. ௩௱௪௬

கண்டேன கண்ணாடிக்குள் ஒளித்தான்டிக் காலத்தில் போகமுதக்க குக்தாயின்றால், விண்ணேனா அமுர்தமதை அதிபாயும் வின்னாசிமதிப் பூர்த்தமவுனமாகும், சொன்னேனுன் தெரியாது மவுனப்போக்கு தொட்டுமிக் காட்டிலாதல்லோ துறுத்தோனும், பொன்னேனமலைடா பிரமமாச்சப்பா த்தமலையானதொரு அண்டமாமே. ௩௱௪௭

அண்டமுடன் பிண்டமதையார்தான் காண்பார் அதனால் அண்டபிண் டமாகியன்றும், விண்டாலும் மாகியதா யியப்போமே வின்றுதிற் றண்டவத் தியமேவகன்றுப்பச்சேறு, கண்டாலுங் காணாதத்திற் கருவாகச்சொல் லுமிர்க்கால் கலையுமாச்ச, வண்டானாலங்கலைசிவமன வின்னுச்ச வழி தியுள்ளமன்பின்னுமசத்திசிவமாச்சே. ௩௱௪௮

சத்திசிவம்.

சத்திவென்றசத்தி சிவமானார் தான் காண்பார் தவமானசிவமதனைப்பதி யமாட்டார், புத்தியுடன் பெண்டையுக் கான் சொல்லமேரு புதுமையுள்ள சத்திசிவம்பதியமாச்சு, பத்தியுள்ள சிமதிசாரகாமசப்பாக்காலமச மடாகியமாச்ச, வெற்றியுள்ள மதிவழியாங்காசமாச்ச வேதாந்தத்தி வழியிதுவேயச்சே. ௩௱௪௯

ஆச்சப்பா சிவமதியிலான்மைமுகேண அப்பனே நாதாவி துவிசேய மார்க்கம், நீச்சப்பாமதி வளியெனப்பயியப்பின் அ நீலமுதல் பியவாசி யைபார்காணு, பேச்சப்பா சிவமறைவதற்கூ பிரத்தமானவாக் னிபேயைப்போயே, பாச்சப்பா இடைகலைபாலுற்றேறு பக்குவமாய்ச் சேர்ந்துநின்றுப்பாரேமே. ௩௱௫௰

பாலதிக்குப்பால் பொலிக்கப்பதிசேரின்றால் பக்குவமாய்த்தபாலை சுற்பூட்டுதென்றானும், காலதிக்குகாலடுத்துவளிபூட்டு கைக்காயல்லின்ற திறைக்கால்தான் சென்று, மேலானமர்வாசற்பூட்டுனேர்த்த விசையாகதி திருமடானதிசென்று, மேலானதமர்வாசல்திறந்தால் தைமைத்தா செம்மையு டன்பூரணப்பார்காணலாமே. ௩௱௫௧

காணலாம் பரப்பிரமப்பாலன் தன்னைக் கருவானபாலமடாகமேலாச மாச்ச, பேணலாக்கயிலாசமேறிச்சென்று பெருத்தபுத்தியறிவதிறைமுர்த்த த்தியாவ்வி பூரணாக்பூரணமதிலைமுர்த்தக் கொண்டால் போதமுமென்னவ

னாபோதைதபுகழ்ந்தகானூர், தோணலாயப்பேபாதைதன்னில்நின்று துல
க்கலாமச்சனைவகநிஷ்டைகேளே. தா௫௰

கேளப்பா ஆதியிலேமேருபூசை செனிதமுடன்செய்ததினால்பொ
திகைமுனியானேன், நாளப்பா ஆண்டொன்றிலகத்தியனுமானேன்நலமா
னமேரினுடஅமுர்தங்கொண்டேன், காலப்பாவிசையறிந்தாயிலேதன்
னிற்சென்றேன் கலங்காமல்காயாகிகற்பங்கொண்டேன், ஆளப்பா அதிரு
மேகும்பமுனியானேன் அகராமேரினுடஆண்மைதானே. தா௫௧

மேருபூசை.

பாரப்பாமேரினுடபூசைசொல்வேன் பத்தியுடன்புலத்தியனேநன்
றாய்க்கேளு, காரப்பாசாணகலந்தான்தான்னிளங் கருவாகச்சந்தனத்தி
ன்கட்டைவாங்கி, சேரப்பாபலகைதன்றாய்சேர்த்துக்கொண்டு திறமாகக்
கால்நாலுங்கடைச்சல்போட்டு, கோப்பாபலகைமேமெதுவாய்ப்பண்ணிநேர்
மையுள்ளபூசையுளமுறைமையைக்கேளே. தா௫௨

கேளப்பாதேகசுத்திபண்ணிக்கொண்டு ஒருமையுடனுந்தனமைய்நீ
றுபூசி, வாளப்பாபலகையின்மேனீறுசாத்தி வங்கென்றுதான்பார்த்துவை
ளமேசெய்து, கேளப்பாகாசியாசனஞ்செய்துக்கொண்டு செம்மையுடன்வ
டமாலைச்சிறப்பாய்ச்சாத்தி, கேளப்பாயந்திரத்தைஉச்சரித்து கூர்மையுட
னருச்சனைக்குமலர்தான்கொய்யே. தா௫௩

கொய்துமெள்ளஅருச்சனைகள்செய்துநீயும் கூர்மையுடன்மனப்ப
தியஅறிவில்நின்று, வுய்தமுடன்தாம்பூலம்பால்பழங்கள்வைத்துவுண்மை
யுடன்தேங்காய்நானுடைத்துப்பாப்பி, கைதன்னியமாகவேயுடைதது
ப்பாத்தி தன்மையுடன்ரோசகபூரகமும்பண்ணி, தொய்தமுள்ளகும்பகத்
தில்பாபாதனைநோக்கி சத்திசிவயோகபிராணயாமம்பண்ணே. தா௫௪

பிரமநிஷ்டை.

பண்ணியபின்பிரம்மநிஷ்டைதன்னைக்கேளு பதிவாகச்செம்மையு
டனிருந்துக்கொண்டு, புண்ணியனேவிந்துமுத்திரையேசெய்து பூரணமா
ய்ரோசகபூரகமும்பண்ணி, சண்ணிகமாய்கும்பகத்தில்சார்ந்துக்கொண்டு ச
மாசமாய்மாதாவைப்பூசைபண்ணி, நண்ணியேபிராணயம்பண்ணிக்கொ
ண்டு நைடானதிருநீற்றைப்பூசுவாயே. தா௫௫

பூசியேதிருநீற்றிப்பவிடைதான்கொள்ள புதுமையுள்ளமாதாவு
கனாதுமைந்தா, நேசமுடன்ஆண்டொன்றிற்பூசைபண்ணி நேர்மையுடன்
கொண்டதினால்தேகஞ்சித்தி, வாசமுளமலரொளியில்மனதைவைத்து ம
னதாகபூரணத்தைதமைந்தாமைந்தா, பாசமுடன்பதிந்துபூரணத்தைநோக்
க பராபிர்மமானதொருதேகமாச்சே. தா௫௬

விஷ்ணுநிஷ்டை.

ஆச்சப்பாபிர்மநிஷ்டைசொன்னேன்மைந்தா அன்பானவிஷ்ணுவு
டநிஷ்டைகேளு, பேச்சப்பாஅகாசனமாயிருந்துக்கொண்டு பேணியேயி

ட்டுகால்வலதுகால்மேல்,பாச்சப்பாவிந்துமுத்திரையைச்செய்து பதிவா
கவும்மெளனவேதியானம்பண்ணி,மூச்சப்பாமுனையடங்கப்பிராணயஞ்செ
ய்து முழுநீறுந்தளமாகமெய்யிற்பூசே. தா௫௭

மெய்நிறையவிபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி மேருவாஞ்சக்கரத்தைநிதான
ம்பண்ணி,மைந்நிறையமலமெடுத்துக்கருணையாகக் கருத்துறவேசிவயவசி
யென்றுசாற்றி, தொய்தமுடன்வடமாலைப்பால்பழங்கள் வைத்து சுகமாக
த்தேங்காய்த்தாம்பூலம்வைத்து,செய்பாகந்தவிராமல்தூபமோடுதீபம்செ
ம்மையுடன்காண்பவைடைதந்திறக்கங்கேளே. தா௫௮

நீற்கமேசுழிமுனையில்சிங்கென்றொட்டி நிறமாகவாசிபதைசமூலத்
தூணி, மாற்கமுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி மருவியேகும்பகத்திலமன
தாய்நின்று, சேர்க்கையுடபிராணயஞ்செம்மையாக திரமாகச்செய்தபின்
புசிவசிவாவென்று, ஏற்கையுடன்சக்காவிபூதிபூசி யின்பமுடன்பணவி
டையுட்கொண்டுகேளே. தா௫௯

கேளப்பாஇப்படியேபூசைபண்ணி கிருபையுடன்குருமொழியை
கூர்ந்துநில்லு, ஆளப்பாபூரணந்தான்சொன்னபடிசேட்கு மப்பாத்தின்த
ரிசனமுமழகாய்க்காணு. நீளப்பாமனதாகந்து அறிவிற்சோக்கால் நினைத்த
படியேயுனக்குநினைவாய்க்காணுந், சேலப்பாவாசியைசிவாசிவாவென்று
சிந்தைமனதொடுருகநிறிவிறகூடே. தா௬௰

கூடிநின்றுவாசியைநீகுறித்துப்பார்த்து கும்மெனவேஅம்பரத்தி
ன்குறிகண்டோட்டி, நாடியேநின்றதிறல்சிவயோகபாச்சு நலமானதசநாத
ங்கேட்கலாச்சு, தேடிநின்றவாசிபடாபூரணமேயாகுஞ் சிவசிவாபூரணமே
தெய்வந்தெய்வம், ஆடிநின்றுஅலைந்தாலும்பூரணத்தைக்காணுய் அகார
முடன்உகாரப் பெண்டுமழுந்திப்பாரே. தா௬௧

ருத்திரநிஷ்டை.

பாரப்பாமாவிருடநிஷ்டைசொன்னேன் பரிவாகருத்திரநிஷ்டைய
காக்கேளு, காரப்பாகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி கருணையுடன்விபூதியுத்
தளமாய்ப்பூசி,நேரப்பாநேர்மையுடனிருந்துகொண்டு நிலைவாகவலக்காலை
இடக்கால்மேலுக்,தேரப்பாஇடக்காலைவலக்கால்மேலுஞ் செம்மையுடனி
தானித்துப்பிராணயம்பண்ணே. தா௬௨

பண்ணப்பாபிராணயம்பண்ணிக்கொண்டு பலகையின்மேல்மேரு
வைநீபதிவாய்ச்செய்து, வன்னியேமலமெடுத்துவைத்துக்கொண்டு ஓங்
காரசத்திசிவயென்றுசாத்தி,புண்ணியனேவடமாலைப்பால்பழங்கள்வைத்
துப் புனிதமுடன்தேங்காய்தாம்பூலஞ்சாத்தி, தன்னிமையாய்தூபதீபங்
கள்காட்டி சமாசமாய்ரேசகபூரகமும்பண்ணே. தா௬௩

பண்ணுவதுகும்பகத்திற்பதிவாய்நின்று பாமருமாதாவைப்பணி
ந்துகொண்டு,வுண்ணுவாய்ஓம்கிலிசிவாயவென்று வுத்தமனேதோத்திர
த்தைநன்றாய்ச்செய்து,கண்ணுமேற்புருவமதில்கணலைத்தாண்டிக்சற்பூரதி
பமதைக்கருத்தாய்ச்சேவி,மண்ணுலகில்தன்னில்வெகுகீர்த்தியாகி வளரு
மடாஅஷ்டைசுவபாக்கியந்தானே. கா௬௪

நாவென்றசக்கரத்தில் பூசி நயமாசப்பனைவிடைநாளுட்சொன்னார்கள், வாவென்றருத்திரியான்கேட்டவாவென்பாம் வரிசையுடன் தனிவாசனைந்தானைந்தா, தேவென்றதேகமதனிற் றானமைந்தா சிவசத்திபூசைசெய்யவேணுமா, ஊவென்றதேகத்தாழுருதியென்னவுத்தமனேசத்திசிவபூசைதானே. ௩௱௬௫

சத்திசிவபூசையென்றுலவர்தான்காண்பார் தாமானபொருளல்லோ சத்திசிவமாச்சு, முத்திகொண்டசத்திசிவமென்கலவென்றால் மூர்க்கருள்ளைநாற்பத்துமுக்கோணமென்று, பத்திகொண்டசித்தம்பாசக்கரத்தாலேறுன்னு பார்மதியினிறுடையபரிக்கேது, புத்திபுடைதாம்பட நாமுசுத்துக்குத்தான் பூரணமாநின்றசிதம்பரமதாச்சே. ௩௱௬௬

ஆர்சப்பாசத்துக்குமின்தான்கண்ணு அப்பாவசிவத்துக்காதாரங்கேளு, மேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசத்திபடினமாம் மெய்யானவேதகமென்னவென்றுனைந்தா, மூச்சப்பாவொழிந்நின்றதைதானதம் மூர்க்கருள்ளகூடுமுக்கோணமப்பா, பாச்சப்பாமுக்கோணந்தன்னிலேதான் பதுமனைதிதம்பரமம்விந்தையாச்சே. ௩௱௬௭

பாச்சப்பாவின்றுவுடனுசுத்தேசப்பதிவானபக்குவத்தமாக்கருவிருமாச்சு, நீர்சப்பாவழிதிக்குவழிபிசேர்ந்தால் நியமானமனத்தில்வளர்க்கதச்செய்வான், ஆர்சப்பாவாலைவன்னிர்த்தஞ்செய்தால் அப்பனேவாசியது அகலனையப்பா, மேச்சப்பாவெதானிக்குதொருவாசியினுல் மிசசாகுவையமிந்தியமின்னோர்க்குரைமே. ௩௱௬௮

மகேசுரபூசை.

ஆமப்பாருத்திரபூசைசொன்னேனமைந்தா அரகரமகேசுபூத்தி திட்டமைகேளு, காமப்பாஇலைநத்தைதக்கத்திடன்னி காப்பணத்தால்திருத்திருநாமம்பூசி, தாப்பாசொல்லுகிரேன்பிறையுத்தைக்கப்பூமாலை மையுயிலைமயாகச்செய்து, சேரப்பாசெப்பென்றுபயணைகுதன்னில செம்மைபுடன்றிருநீறைப்பரத்திமேகளே. ௩௱௬௯

போமப்பாமேருசக்கரத்தைகன்றாய் செவ்வியுடனிகாவிக்கக்கிருமையடைந்து, ஆமப்பாமலர்களிருவர்ச்சனைகளசெய்து அன்பாகவடைகாலை அமைப்பமடுத்து, வாளப்பாபலமுத்தாம்பூசைட்டனைத்துவகிசையாய்த்தேங்காயையுடைத்துவைத்து, நீளப்பாஆபமுடன்தீபங்காட்டி நிச்சயமாய்தோத்திரத்துதியினவாய்செய்யே. ௩௱௭௦

செய்யப்பாசெம்மையுடனிருந்துக்கொண்டு இறமாகவலதுகாலுசத்தூக்கி, கையப்பாஇடதுமுழங்கையில்வைத்து பண்பாகசேர்சுழுமுனைபன்னி, மெய்யப்பாகும்பகத்தில்அங்கென்றேரூட்டி மேலானதியமனத்தை நோக்கிமைந்தா, வையப்பாவாசியைசீதிபந்தன்னில் வைத்துதிருதிருதியுடையமகேசுரமேகே ௩௱௭௧

மகேசுரபூசையென்னமேஸ்பரியான்றித்தஞ்செய்வாள் மனதுகந்துகேட்டதெல்லாம்வளமாய்வாள், உகமையில்லாப்பூரணத்தையூட்டிவைப்பாள் உண்மையுடன்தன்மையாயுதவிசெய்வாள், அகப்வளருமபொருள்வள

ஞானபூசை யன்புடனே செய்தபின்பு போசேரு, சகல்வளருஞ்சக்கரத் தின்விபூதிதன்னை யத்தருடன்நானெடுத்து நனைத்துப்போற்றே. ௩௱௨

போற்றியென்றுப்மெய்க்களித் தாவட்டுகொண்டாக்கால் பூசைகமன்ன செல்லாம்வசியமாவார், பார்த்திபனேசகலசித்துத்தைக்குள்ளாகும் பரம சனகயிலாசத்ததமாகும், சாற்றியதோர்சகலகலைக்ஞானந்தோற்றுந் தய்வ சமெதிரபூர்தங்கசித்துக்காணும், ஆத்தியேமகைத்தேற்றி அருட்பாலினான் அ றகாயேமிலுடனுண்மைதானே. ௩௱௩

சதாசிவதீட்சை.

தானென்றமபோகத்தின்தீட்சைசொன்னேன் சதாசிவத்தின்தீட் சைதன்னைசாற்றக்கேளு, வானென்றதேகமதைசுத்திபண்ணி உத்தமமாந் தீறணிந்துவுண்மைபோற்றி, நானென்றஅகம்போக்கிதானென்று நன் மையுடன்ஓட்டியாணம்பெந்தம்பண்ணி, கோனென்றகுருபதத்தில்மன தைவைத்து கூர்மையுடன்பிராணாயந்துணையாய்ச்செய்யே. ௩௱௪

துணையாகச்செய்துபின்புபலகைமீதில்சுகமெனவேவிரித்துச்சூரி த்துவைத்து, மனதாகமேருவைவிதிதானிக்கப்பா வரிசையுடனேசத்தி ன்மேலேவைத்து, தனதாகமெடுத்தர்ச்சனையேசெய்து தன்மையுடன் கும்பமொன்றுதயவாய்வைத்து, கனமானகும்பத்துக்காடைசாத்தி கரு த்துறவேதேங்காய்வைத்தர்ச்சனைசெய்யே. ௩௱௫

செய்யப்பா அர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு சிறப்பாகவடமாலையன்றுச் சாத்தி, வையப்பாசவற்கக்கனிவர்க்கங்கள் வளமானபயமானந்தாம்பூலங் கள், மெய்யப்பாதேங்காய்சருடைத்துவைத்து விருப்பியேதீபமொடுது பங்காட்டி, கையப்பாதான்கூப்பிதோத்திரமேசெய்து கண்மூக்குநெற்றி யிலேசதாசிவத்தைநோக்கே. ௩௱௬

நோக்கியேவாசிதனைஅம்மென்றேற்றி நன்மையுடன்கேசரபூரக முற்பண்ணி, தாக்கியுப்பகத்திஸ்சதகமென்று தன்மையுடன்தானிருந் திப்பூரணத்தைநோக்கி, வாக்குடனேதான்றுகவாசமலர்தூவி பசத்தானதிய வொளியதனைக்கண்டால், நக்குதானிகிருக்குநாசிதனில்நின்றுக் நயமா னமேருண்மணியிருட்டமதைக்காணே. ௩௱௭

நாட்டமதைக்கண்டவுடன்தாயேயென்று நன்மையுடனேருமனை நாய்கயக்காயாகில், கேட்டவரந்தானினள்கிடைசயில்லை கேசத்திலேச லியான்கிருக்கையாகும், வாட்டமிலாமேருண்மனிதானருட்பாலினான் வளி மையுடன்கொண்டிடவேசித்தியாகும், கேட்டமுடன்சக்கரத்தின் அதன் மை செம்மையுடன்தானினைத்துக்கொள்வாயே. ௩௱௮

வாயாமயந்திரத்தைவழுக்கவேணும் மனத்தோர்ந்துபூசைமேலேதீர க்கவேணும், மேயுடன்செபதபங்கள்செய்யவேணும் நிலையயுணர்ந சுலைதனைக்காணவேணும், தாயமமாய்ப்பூரணத்தைநாடித்தேதான் சதா சிற்றம்பலத்திலிட்டுநாடவேணும், மனமுறுத்துக்கனிபொசித்துக்கெக்கவே ணும் தப்பமனசுசுரம்பிசிற்றம்பலுக்காணே. ௩௱௯

காணுகிறகண்ணதிற்றானகாணு கருவானகண்ணது தான்பேரா
க்கண்ணாச்சு, ஊணுகிறகண்ணதிற்றானூணுவூணு வருதியுள்ளவாசிநீ
ஊணிப்பாரு, தோணுகிறபொருளேதுசுடரொளிதான்மைந்தா சுடராக
வெளியதுதான்பரமவெளியாகும், பேணுகிறவெளியதுஐயாஐயாமல
மானகற்பூரவெளியைப்பாரே. தாஅ௩

ஒளியானபேரொளிதானுதியக்தம் உத்தமனேஅதினுடையவுண்
மைகேளு, அழியாதமோட்சமடாஅந்தவீடு அதுகடந்தால்மேலேயொரு
அருபவீடு, தெளியாதஅருபவீடதனிலேதான் நின்றுடுக்கர்பூரத்திபக்க
ளும், மொழியாதநிபமதினருகிலேதான் மோனமுள்ளஅமுர்தரசமிருக்கு
ம்பாரே. தாஅ௪

மூலாதாரம்.

பாரப்பாபதியதிற்தஅமுர்தங்கொண்டால் பசியாதுகாயமதுகாக்கு
னுறும், கோப்பாவாசியதுநித்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப்பூரணத்தைநி
னைவாய்க்கொண்டால், ஆப்பாவுனக்கிநிஐயாஐயா அப்பனேஆதாரமூல
பீடம், சாரப்பாமூலமதில்சனைசன்பாதம் கருணையுடன்றுமென்றுகசிந்
துபோற்றே. தாஅ௫

போற்றியேமூலமதில்வாசிபூட்டி புதுமையுடன்றுமென்றுசெபித்
தாயாகில், தேற்றியேகேட்டதெல்லாஞ்சனபதிவல்லபையுஞ் சிறப்பாகவு
ன்னிடத்தில்அகலாகின்று, வாழ்த்தியேகேட்டதெலாமீவார்பாரு வரிசை
யுடனவர்கள்பதம்போற்றிறைக்கால், பார்த்திபனேசகலசவுபாக்கியமுண்
டாம் பார்தனிலேபிரமரிஷியாவாய்பாரே. தாஅ௬

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்லஆதாரமூலஞ்சொன்னேன் பாலகனேசுவாதிஷ்டானப்
பரிசுசொல்வேன், வர்க்கையுடனதன்றுவாசிகொண்டு இருந்திடுநீ
நடுவிலேபிரமதேவர், மார்க்கமுடனுனதிடத்தில்நித்தஞ்செய்வார் மைந்த
னேஅவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண, சேர்க்கையுடன்கேட்டவரமீவாரையா
செம்மையுடன்மனப்பதித்துபூசைபண்ணே. தாஅ௭

மணிபூரகம்.

பண்ணப்பாபூரகத்தின்வளமைசொன்னேன் பதிவாகமாக்கொண்டு
வாசிபூட்டு, விண்ணப்பாசேரைக்கிருக்கால்மைந்தா விஷ்ணுவுடன்லட்
சுமியும்நிரும்பியதால், தண்ணப்பாவுனதுவசமாவார்பாரு நயந்துமிகக்
கேட்டதெல்லாமீவாரையா, பொன்னப்பாவுலகமதில்சம்பத்தோடு புகழாக
வாழ்ந்திடுவாய்மைந்தாகேளே. தாஅ௮

அநாகதம்.

கேளப்பாஅநாகதத்தின்கிருபைதன்னை கிருபையுடன்சிக்கென்று
வாசிபூட்டி, ஆளப்பாகழிமுனையைப்பூட்டிப்பார்க்க அகாருத்திரரும
ருட்பாலிவார், வாளப்பாகேட்டதெல்லாம்வரிசையாக வரிசையுடன்தா
ன்கொடுப்பார்மைந்தாமைந்தா, நாளப்பாதொருக்குநானேமைந்தா நயந்து
மிகவருமடாசாயச்யந்தானே. தாஅ௯

விசுத்தி.

தாமென்றவிசுத்தியுடனேர்மைகேளு தயவாரவத்தின் அவ [illegible] டை, தமென்றதுருபதத்தில்திறமாய்நின்றால் [illegible] னை சுர்த்துவுமென்றமதியமுர்த்திவாய்பாரு [illegible] நருணையாகக், கோமென்றதுருவருணாவிந்தனைக்க [illegible] [illegible] பாவாய்பாரே. [illegible]

ஆக்கினை.

பாரப்பாசதாசிவத்தின்பெருமைகேளு பஞ்[illegible] [illegible] பூட்டி, ரேப்பாபூரணத்தைநோக்கிநின்றால் நேர்மை [illegible] [illegible] த்தஞ்செய்வார், காரப்பா அவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண [illegible] [illegible] ய முர்த்தங்காட்டிப்பார்கள், ஆரப்பாவுனக்கிச்சொல்லப்போறேன் [illegible] [illegible] வெளுநிசித்துமாமே. [illegible]

மதிநேர்மை.

சித்தானமதியினுடநேர்மைகேளு [illegible] [illegible] முத்தானபதிநோக்கிநின்றால்மைந்தா [illegible] [illegible] மதியமுர்த்தமருவிபாபுகைத்தான அமுர்தமை [illegible] [illegible], வித்தானதேகமதுக்கழிவேயில்லை வேதாந்த [illegible] [illegible]மே. [illegible]

ரவிநேர்மை.

விளக்கவோவியினுடநேர்த்திசொல்வேன் [illegible] [illegible] நம்பிச்சொல்லு, கலக்காமல்ரவிசோமகாந்திதானுங் [illegible] [illegible] வெகாந்திதானும், உளக்கனியபூரணத்தைத்தொழுதுபோற்றி [illegible] [illegible] டன்நின்றதிறுல்மைந்தாகேளு, அலந்துடாவுந் [illegible] [illegible] ஆண்டாதமனிவிளக்கின்சோதிபாரே. [illegible]

அக்கினிநேர்மை.

சோதியென்றஅக்கினியாமவுனவீடு [illegible] [illegible] ணக்காப்மைந்தா, ஆதியென்றஆதிபடா [illegible] [illegible] [illegible] பண்ணே, தீதியுடன்றும்பத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] பிரமைசொல்லப், பாதிமதியனிதத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] பாசியெனவேபகவரமே. [illegible]

ஆமப்பாபகாநிபாமோட்சவீடு அருளான [illegible] [illegible] காமப்பால்கானற்பால்சொலிக்கும்வீடு [illegible] [illegible] [illegible] பதிபத்தின்மாவின்வீடு நல்லினைப் [illegible] [illegible] [illegible] சொலிக்கும்பூரணத்தின்வீடு சொல்லாத [illegible]

மவுனமென்றவீடுநிக்குமதினைத்தன் [illegible] [illegible] [illegible] நின்றால், மௌனமென்றமவுனாதனைக் [illegible] [illegible] [illegible] உன்வசமேயாகும், கவிமொன்றப்பூரண [illegible] [illegible] [illegible] மயில்லைபடாவையன்காயன், பஞ்சு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தட்டிதனைப்பபாரே. [illegible]

போற்றுவதாமன்னமென்றுக்கமைந்தா [illegible] [illegible] [illegible] போற்றிக்கொள்ளே, சேர்ந்துணனத்தும் [illegible] [illegible]

காணுகிறகண்ணறிந்துகாணுகாணு கருவானகண்ணது தான்மயினக்கண்ணுச்சு, ஊணுகிறகண்ணறிந்துஊணுஊணு வுறுதியுள்ளவாசியினூணிப்பாரு, தோணுகிறபொருளேதுசுடரொளிதான்மைந்தா சுடரானவொளியதுதான்பரமவொளியாகும், பேணுகிறவொளியதுஐயாஐயாயிலமானகற்பூரவொளியைப்பாரே. தா ௮௰

ஒளியானபேரொளிதானதியந்தம் உத்தமனே அதினுடையவுண்மைகேளு, அழியாதமோட்சமடா அந்தவீடு அதுகடந்தால்மேலேயொரு அருபவீடு, வெளியாதஅருபவீடதனிலேதான் நின்றுமேங்கற்பூரதீபங்கதானும், மொழியாததீபமதினருகிலேதான் மோனமுள்ள அமுர்தரசமிருக்கும்பாரே. தா ௮௧

மூலாதாரம்.

பாரப்பாபதியறிந்து அமுர்தங்கொண்டால் பசியாதுகாயமதுகற்றாணுகும், நேரப்பாவாசியது நிர்த்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப்பூரணத்தைதினைவாய்க்கொண்டால், ஆரப்பாவுனக்கிடுஐயாஐயா அப்பனே ஆதாரமூலபீடங், காரப்பாமூலமதில்கணேசன்பாதங் கருணையுடன் ஓமென்றுகசிந்துபோற்றே. தா ௮௨

போற்றியேமூலமதில்வாசிபூட்டி புதுமையுடன்ஓமென்றுசெபித்தாயாகில், தேற்றியேகேட்டதெல்லாங்கணபதிவல்லபையுஞ் சிறப்பாகவுன்னிடத்தில்அகலாநின்று, வாழ்த்தியேகேட்டதெலாமீவார்பாரு வரிசையுடனவர்கள்பதம்போற்றினக்கால், பார்த்திபனேசகலசவுபாக்கியமுண்டாம் பார்தனிலேபிர்மரிஷியாவாய்பாரே. தா ௮௩

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்லஆதாரமூலஞ்சொன்னேன் பாலகனேசுவாதிஷ்டானப்பரிசுசொல்வேன், ஏர்க்கையுடனங்கென்றுவாசிகொண்டு இருத்தியிசவுதயிலேபிர்மதேவர், மார்க்கமுடனுனதிடத்தில்நிர்த்தஞ்செய்வார் மைந்தனே அவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண, சேர்க்கையுடன்கேட்டவர்மீவாரையா செம்மையுடன்மனம்பதிந்துபூசைபண்ணே. தா ௮௪

மணிபூரகம்.

பண்ணப்பாபூரகத்தின்வளமைசொன்னேன் பதிவாகமங்கென்று வாசிபூட்டு, விண்ணப்பாதானே[illegible]ருக்கான்மைந்தா விஷ்ணுவுடன்லட்சுமியும்விரும்பியேதான், நண்ணப்பாவுனதுவசமாவார்பாரு நயந்துமிகக்கேட்டதெல்லாமீவாரீவார், பொன்னப்பாவுலகமதில்சம்பத்தோடு புகழாகவாழ்ந்திடுவாய்மைந்தாகேளே, தா ௮௫

அனாகதம்.

கேளப்பாஅனாகதத்தின்கிருபைதன்னைக் கிருபையுடன்சிங்கென்று வாசிபூட்டி, ஆளப்பாசுழிமுனையையழுத்திப்பார்க்க அரகராருத்திரருமருட்பாலீவார், வாளப்பாகேட்டதெல்லாம்வரிசையாக வரிசையுடன்தான்கொடுப்பார்மைந்தாமைந்தா, காளப்பாருத்திரனைமைந்தா நயந்துமிகவளருமடாபாக்யந்தானே. தா ௮௬

விசுத்தி.

நாமென்றவிசுத்தியுடநேர்மைகேளு நாவாகவன்னிகன்றவாசிபூட்டி, தேமென்றருநுபதத்தில்திறமாய்நின்றால் சிவசிவாமயேஸ்பரனுக்காணைகூர்ந்து, ஓமென்றமதியமுர்தமீவார்பாரு வுகந்துமிகக்கெட்டபென்னாம்ஒருமையாகக், கோமென்றகுருவருளாலிந்துமைந்தா குவலயத்திலாழரிஷியாவாய்பாரே. [illegible]

ஆக்கினை.

பாரப்பாசதாசிவத்தின்பெருமைகேளு பன்பானசரங்கொண்டுவாசிபூட்டி, நேரப்பாபூரணத்தைநோக்கிநின்றால் நேர்மையுள்ளசதாசிவனும்நிர்த்தஞ்செய்வார், காரப்பாஅவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண கருணையுமேமதியமுர்தங்காட்டிப்பார்கள், ஆரப்பாவுனக்கிதுசொல்லப்போறேன் அப்பனேகெவுனசித்துமாமே. [illegible]

மதிநேர்மை.

சித்தானமதியினுடநேர்மைகேளு திறமாகஅம்மென்றுவாசிபூட்டி, முத்தானபதிநோக்கிநின்றால்மைந்தா மூதண்டகோடிமதிகாந்திதானும், வற்றாதமதியமுர்தமருவிபாயுமகத்தானஅமுர்தமதைமகிழ்ந்துகொண்டால், வித்தானதேகமதுக்கழிவேயில்லை வேதாந்தகுருவெனவேவிளங்குவாயே. [illegible]

ரவிநேர்மை.

விளங்கவேரவியினுடகாந்திசொல்வேன் வேகமுடன்உம்மெனவே விரும்பிச்சொல்லு, கலங்காமல்ரவிகோடிகாந்திதானுங் கண்மூக்குமத்திபிலேகாந்திதானும், உளங்கனியபூரணத்தைத்தொழுதுபோற்றி உறுதியுடன்நின்றதினால்மைந்தாகேளு, துலங்குமடாவுன்தேகமதிபோல்மைந்தா தூண்டாதமணிவிளக்கின்சோதியாமே. [illegible]

அக்கினிநேர்மை.

சோதியென்றஅக்கினியாமவுனவீடு சொல்லரிதுசொல்லுகிறேனுனக்காய்மைந்தா, ஆதியென்றஆதியடாஅங்அம்மென்று அப்பனேநேசகபூரகமும்பண்ணே, நீதியுடன்கும்பகத்தில்வாசிபூட்டி நின்றதினாலக்கினியின்பிரமைசொல்லப், பாதிமதியணிந்தசிவன்தன்னைக்கூட்டி பரமவொளியொளியெனவேபகரலாமே. [illegible]

ஆமப்பாபகாறியாமோட்சவீடு அருளானஅருள்பெருகுமாதிவீடு, காமப்பால்கானற்பால்சொலிக்கும்வீடு கற்பூரதீபமதுகானுமவீடு, ஏமப்பாமதியசுத்தின்மாலின்வீடு நல்வினையுந்தீவினையுநாசம்வீடு, சேமப்பாவொளிக்குப்பூரணத்தின்வீடு சொல்லாதகூட்சமடாமவுனவீடே. [illegible]

மவுனமென்றவீடறிந்துமதியைத்தள்ளி மகத்தானவழிபெருக்குவாசியில்நின்றால், கெவுனமென்றகெவுனமதுகைக்குள்ளாகும் கேள்மகனேபூரணமும்உன்வசமேயாகும், நவிலவொண்ணாப்பூரணத்தைநாடிநோக்க நமனென்பதில்லையடாநாயன்நாயன், பவமூலமானகுருபாதம்போற்றி பக்கியுடனுயிரத்தெட்டிதழைப்போற்றே. [illegible]

போற்றுமதுநானென்றால்மைந்தாகேளு பூரணமா[illegible]ப்போற்றிக்கொண்டு, தேற்றுவது[illegible]பூரணத்தைச்[illegible]

ம்மையுடன்மனக்கேற்றிச்செம்மையாகி, காத்துமனக்கருணையிலேகருத்தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பனிரெண்டிரைமைந்தா, பார்த்துமனப்பதியமெய்யானிமவுனமாகப் பத்தியுடன்பார்த்திநல்பலிக்குஞ்சித்தே. ()

நூலடக்கம்.

சித்தாசித்தெல்லாமிந்நூலிலேசொன்னேன் திறமானகருவெல்லாமிந்நூலிலேசொன்னேன், முத்தானதிரிகாலம்மூர்க்கமுள்ளஜாலமெல்லாமிந்நூலிலேசொன்னேன், பத்தானமப்பூவினைத்தான்சொன்னேன்பாலகனேசவுக்காரவெதுவாய்ச்சொன்னேன், விஸ்தாரமானவைப்போக்குஞ்சொன்னேன் விளையமதாய்மொழியைநான்விளம்பினேனே. ௲௯௫

விளம்பினேன்செந்தூரமென்றுஞ்சொன்னேன் விள்ளாதபற்பமெல்லாம்விளங்கச்சொன்னேன், தளம்பெறவேவேருடையவிபரஞ்சொன்னேன் தப்பாமல்சொரூபத்தன்மைசொன்னேன், உளங்களியகற்பமதுவிரிந்துஞ்சொன்னேன் உண்மையுடன்வினையாடேமொழிசொன்னேன், களங்கமறஅஞ்சனமுமார்ந்துஞ்சொன்னேன் காயாதிகற்பமதைக்குறித்துச்சொன்னேன். ௲௯௬

சொன்னேனேவிந்தையுடன்சாஸ்திரத்தைப்பஞ்சமுக்காலமந்திரமுமடக்கம், என்னவொன்றுவிரேருவகைகளென்றுஞ்சொன்னேன் இயல்பாகநாம்சொன்னமுறைகட்கெல்லாம், முன்னமேசொன்னதொருசூத்திரந்தான் மூக்காதுநாற்றிருபதையும்பாரு, இன்னமப்பொருள்களெல்லாம்வெளியாய்த்தோணும் நலமானசூத்திரத்தைவெளிவிடாதே. ௲௯௭

வெளியாகச்சூத்திரத்தைவெளிவிடாதே வேதாந்தபுத்தியினால்நாலுக்காரு, மொழியாகமுன்சொன்னஅறுபதிலேதான் முக்கியமுள்ளசருக்கமெல்லாமொழிந்துவைத்தேன், வழியாகசூத்திரமுமதுவகையும்பார்த்தால் வகைதோணுமாயிரத்திருநூறுக்கும், தெளிவாகசொன்னேனடையும்பேயடக்கம்பண்ணி தேசதோகேட்டாக்காலில்லையென்னே. ௲௯௮

இல்லையென்றுதுணையிட்டுச்சொல்லிப்போடு என்மகனேயொன்றேசேனுமிணைதுணை, புல்லவொன்றுபுலிபாடியநூல்காட்டாதே பூரணத்தைத்தப்பற்றமனதறிவில்நின்று, கல்லென்றகுணைகுனிலேயிருந்துக்கொண்டு கருவானகருக்களெல்லாமேதிகமுஞ்சூழ்ந்து, தொல்லைகளும்வெளியாக்கப்பண்ணிக்காலன் அகங்காரமனதடக்கியறிவிற்சேரே. ௲௯௯

அறிவாகமனதடக்கியவனாக அப்பனேநாலெழுத்துப்பாருபாரு, குறியானகுருபதத்திலுணையாய்நின்று குணமில்லாத்தக்களிடம்கூடவேண்டாம், பிரியானதங்கமடாயப்பிரமாக்க பாலகனேதங்கமென்றுரைக்குமுன்னே, மேதங்கம்செறியானபூரணத்தைத்தினமும்நோக்கி ஞானபாயத்தின்சார்வாய்மேவே. ௲௱

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அறுதகலைக்ஞானம் — முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

பொருளட்டவணை.

ளையுடன்மனக்கேதற்றிச்செம்மையாகி, காத்துமனக்கருணையிலேகருத்
தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பணிவென்றி நுரைமைந்தா, பார்த்துமனப்பதி
யவொளிமயமாகப் பத்தியுடன்பார்த்திருப்பவர்க்குந்தித்தே. ()

நாலாடக்கம்.

இத்தனையுந்தெரிசனமாய்த்தெரிந்தேன்றிறமானகருவெல்லாமறி
யேனென்றேன், மூத்தாளைநீக்கியேயந்தச்சாலம் பூர்க்குமுன்னாள்ஜாலமெ
ல்லாமறியேனென்றேன், பத்தானமப்பூவிலனைத்துஞ்சொன்னேன்பால
கனோடுக்காரவலுவாய்ச்சொன்னேன், வித்தாரமானவைப்போக்கு
ஞ்சொன்னேன் விளம்பமதாய்மேவ்ஆயதோன் விளம்பினேனே. ௲௧௬

விளம்பினேன்சொந்தமென்றுஞ்சொன்னேன் விள்ளாதபடிப்பமெ
ல்லாம்விளக்கச்சொன்னேன், தளம்பெறவேபேருடையாளியருஞ்சொன்
னேன் தப்பாமற்சொப்பிதின்னுங்சொன்னேன், உளங்கனியதற்பம
துவிரிந்துஞ்சொன்னேன் உன்மையுடன்விரியாடமேவுசொன்னேன்,
களங்கமறஅஞ்ஞனமூர்த்தஞ்சொன்னேன் காயாதிகற்பமதைக்குறி
க்கச்சொன்னேன். ௲௧௭

சொன்னேனேவிதுமட்டுந்தவசாதிகற்பஞ் சதுக்காலமந்திரமுமந்
டகர்மம், கண்ணொன்றுவிதேறுதலைகளன்றுஞ்சொன்னேன் இயல்
பாகநாம்சொன்னமுறைகட்கெல்லா, முன்னமேசொன்னதொருகுத்திரத்
தான் முக்காலுநூற்றிருபதையும்பாரு, இன்னமையப்பொருள்களெல்லா
ம்வெளியாய்த்தோற்றும் நலமானகுத்திரத்தைவெளியிடாதே. ௲௧௮

வெளியாகக்குத்திரத்தைவெளியிடாதே வெறுந்தபுத்திமிருஸ்நா
லேக்காரு, வொழியாகமுன்சொன்னஅறுபதினோதான் முக்கியமுன்னைக்குக்
களொக்காவொழிக்குவைத்தேன், வழிபோகக்குத்திரமுறைகளையும்பார்த்
துால் மனதேர்ந்துமயிரக்கிறதுவாதுக்குக், தெளிவாகசொன்னையுங்கேய
டக்கப்பன்னி தேசுதநோக்கேட்டாக்காவில்லையென்னே. ௲௧௯

இல்லையென்றுநூலிடப்பிட்டுசொல்லிப்போடு என்மகனேவிட்டுசோ
லேதுனிதுனி, புல்லவென்றடிமைபிடர்நான்காட்டாதே பூவைத்தைகப்ப
த்திமனதறிவின்று, கல்லெல்லாந்தமைக்கணிலேயிருந்துச்சொண்டு கருதா
னைருக்கொள்ளவேமதிக்கத்துடு, சொல்லையுருவுவெளியாக்கபடன்னிநேக்
காவ் வசமானதடக்கிவழிவிடுகேனே. ௲௨௰

அறிவாகமனதடக்கிபவனாக அப்பனைநாவெபிந்தப்பாருபாரு,
குறியானகுருபதத்தின்குணமாய்நின்று குணமிக்காதக்காவிடாமகடவே
ண்டாம்பரியானதக்கமடாயபப்பியமாச்சு பாலகனேதக்கமெலனந்தபூர
ணமேதங்கம்சிதியானபூரணத்தைத்தினமுநோக்கி சேனைபாராபந்தி
க்சாப்பாய்முற்றிமே. ௲௨௧

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அறுபத்திக்ஞானம் முற்றிற்று.

உ

கடவுள்துணை.

பொருளட்டவணை.

பொருளட்டவணை.

பொருளட்டவணை

முற்றிற்று.

